

จตุราวุธ ๕๐

ວິໄນຮາວຸດ ໕໐

"ขอให้เจ้าทั้งหลายตั้งใจช่วยกันรักษาชื่อเสียงและเกียรติยศของ
โรงเรียน ทำความงามความเจริญให้แก่โรงเรียน ต่อไปเมื่อเจ้าเติบโตใหญ่
ขึ้น จะออกไปทำงานที่ไหน เมื่อใครเขาทราบว่า เจ้าออกจากสำนักโรง-
เรียนมหาดเล็กหลวงหรือโรงเรียนราชวิทยาลัย ขอให้เขามีความพอใจ
และอยากได้เจ้าไว้ เช่นนี้จึงจะเป็นชื่อเสียงแก่โรงเรียนของเจ้า และ
เป็นประโยชน์แก่ตัวเจ้าด้วย"

"สำหรับนักเรียนที่สำเร็จวิชาไปจากสำนักศึกษานี้ จงพยายามทำตนให้สมกับที่ได้เล่าเรียนมาในสำนักที่ดี ประกอบกิจด้วยความขยันหมั่นเพียร มีศีลธรรมและระเบียบวินัย เป็นผู้รักชื่อเสียงและวงศ์ตระกูล รักหมู่รักคณะ ตลอดจนชาติบ้านเมือง ยอมเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เมื่อปฏิบัติได้ดังนี้ก็จะได้ชื่อว่า ได้บำเพ็ญตนตามพระบรมราโชวาทที่ได้พระราชทานไว้ และเราก็จะประสบแต่ความรุ่งเรืองสมตามพระราชปราารถนาของพระองค์ ผู้พระราชทานกำเนิดแก่สถานศึกษาของเรา"

"คนเราที่จะเป็นคนดีได้นั้นมีหลายอย่างหลายประการ แต่เมื่อรวม
เข้าแล้วก็มีเพียงสองอย่าง คือ ความรู้ดีกับความประพฤติดี ถ้าความรู้ไม่
ดีก็ไปไม่รอด หรือความรู้ดีแต่ความประพฤติไม่ดีก็ไปไม่รอด เหมือนกัน
ดังนั้นสองอย่างนี้ต้องประกอบกัน"

ดร. กัลย์ อิศรเสนา ณอยุธยา ท่านผู้บังคับการ

คณะครู

ครูจิต พึ่งประดิษฐ์
ผู้กำกับคณะพญาไท

ครูอรุณ แสนโกศิก
ผู้กำกับคณะจิตรลดา

ครูอุดม รักตประจิตร
ผู้กำกับคณะดุสิต

ครุณอม ป่าวทองศรี

พ.อ. พิชิต ชาญศิริ

ครุสุชา ณ พัทลุง

ครุมณี พรหมประพัฒน์

ครุอาร์ อองคสิงห์

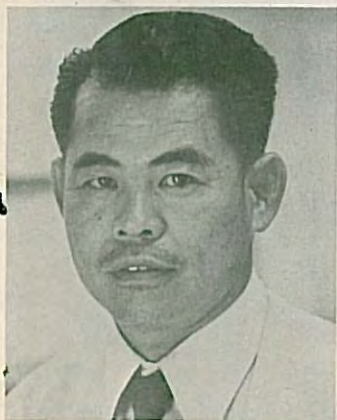
ครุสมศรี เจริญสันธิ์

ครุสมล ชมภูนิช

ครุสมปอง มีชัย

ครุสุพจน์ ตีนประยูร

ครุจำรัส จันทร์รางศุ

ครุบรรจง ลวพันธุ์

ครุมณี เอมะศิริ

ครุบุญชู พงศ์พานิช

ครุสุทิพย์ ฟิ่งประดิษฐ์

ครุบัวผิว วงศ์พระถาง

ครุยอดสร้อย ตีระวณิช

ครุสอาดจิต เทวาทดี

ครุบรรจง โถลานนท์

ครุ ม.ล. กิติพันธุ์ ชมฤทธิ

ครุปรุงมาศ วงศ์กำแหง

ครุเพิ่มศรี จินดาวณิก

ครุ พ.อ. หึง สมศรี ศรีจิตติ

ครุ พ.อ. หึง พยอม สัจจานนท์

ครุ พ.อ. หึง สานี อติแพทย์

ครูวิไล เหมะศิลป์

ครูธีรารณ นุตประพันธ์

ครูพจนา ศิวรักษ์

ครู พ.อ. ประวิทย์ วิมุกตะลพ

ครูโฉมศรี ศิวรักษ์

ครูสมลักษณ์ สุวรรณวงศ์

ครูสมปอง โกมารทัต

ครูฉายแสง บุญนาค

ครูอรารณ รัตนภาพ

ครูจำเนียร ณ ลำพูน

ครูหยกฟ้า จรรยาศักดิ์

ครูนราทิพย์ ศรีเมธากุล

ครูกอบลาภ แสงไชย

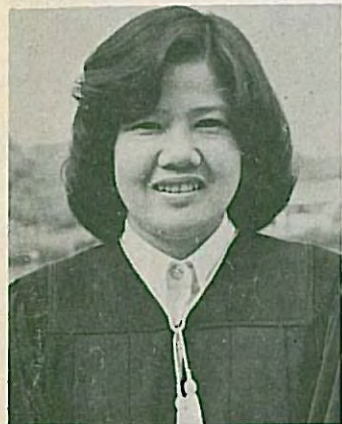
ครูพรไพจิตร สว่างคำ

ครูละออ เนตยสุภา

ครูนงนุช ชื่นกำเนิด

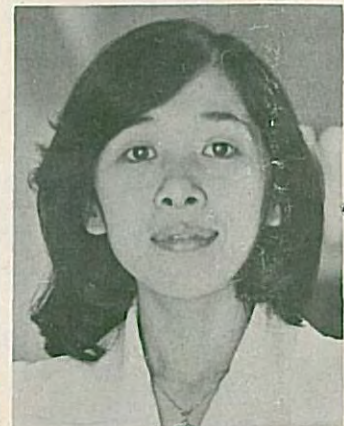
ครูศุภลักษณ์ บุคตะทัต

ครูพรประภา สิงห์รัตน์

ครูอุษา ช้างสุนันทวิวัฒน์

ครูอภิรดี ภูกลาง

ครูสุพมาลัย เขมะศิริ

ครูลักขณา ทั้งสกุลทอง

ครูกาญจนา มั่นตาภรณ์

ครูกานดา ลือสุทธิวิบูลย์

ครูขจรศรี ใจดี

ครูเพียงพร โชติกันตะ

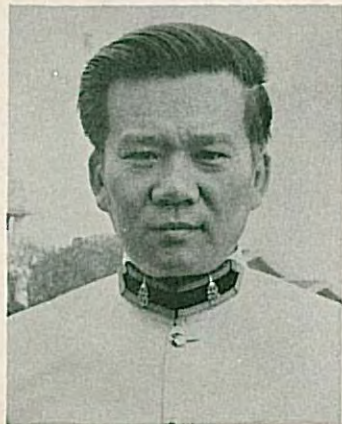
ครูพรทิพย์ ถาวรจักร

บรรณาธิภรณ์ ชนิตา ชนะภัย

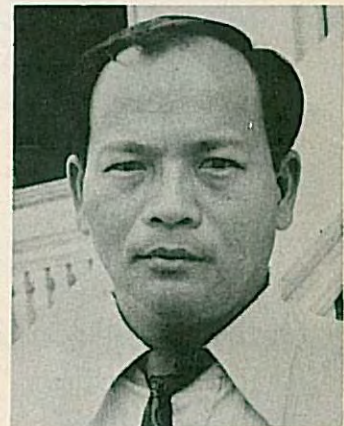
ครูเดช เดชบุญขร

ครูเอก ชมภูนิช

ครูชาลี สาครสินธุ์

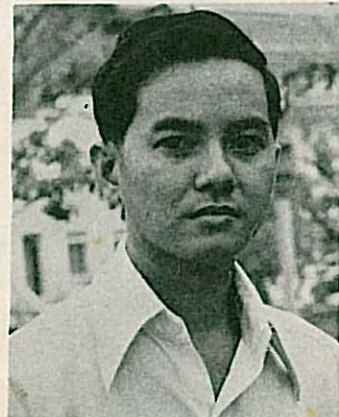
ครูสรวิณี คล่องกำไร

ครูวิญญู บุญหนุน

ครูจุมพล อุดมสรยุทธ

ครูวัชรินทร์ ชื่นกำเนิด

ครูอำนาจ เกียม

ครูสวัสดิ์ เป่าหิ้งหงส์

ครูปกรณ์ เม่งรักษ์

ครูวุฒิชัย จารุภูมิ

ครูอุษณีย์ ยศยิ่งยาวด

คณะผู้บังคับการ

ผู้กำกับคณะ ดร. กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา

นักเรียนชั้น ม.ศ. 5 มีจำนวน 16 คน

หัวหน้านักเรียน

๑. ทรงฤทธิ์ อนุสรราชกิจ
๒. ขนุรักษ์ พุ่มบ้านเช่า
๓. ธนโรจน์ โพธิสาโร
๔. โกสินทร์ โกเมน
๕. ทวีลาภ ชมะนันท์
๖. ไตรรัตน์ อมาตยกุล
๗. ชาญวิทย์ มงคลเลาหกิจ

นักเรียนทุนการศึกษาของโรงเรียน

ชาญวิทย์ มงคลเลาหกิจ

นักกีฬาทีมโรงเรียน

๑. ทรงฤทธิ์ อนุสรราชกิจ	กรีฑา
๒. ขนุรักษ์ พุ่มบ้านเช่า	รักบี้ กรีฑา
๓. ธนโรจน์ โพธิสาโร	รักบี้ กรีฑา
๔. โกสินทร์ โกเมน	รักบี้
๕. ทวีลาภ ชมะนันท์	รักบี้
๖. ไตรรัตน์ อมาตยกุล	รักบี้ กรีฑา
๗. นพดล มิ่งวานิช	กรีฑา
๘. ชุมพร กาญจนรัตน์	กรีฑา
๙. จีรพงศ์ ตรงค์เดชกุล	กรีฑา บาสเก็ตบอล

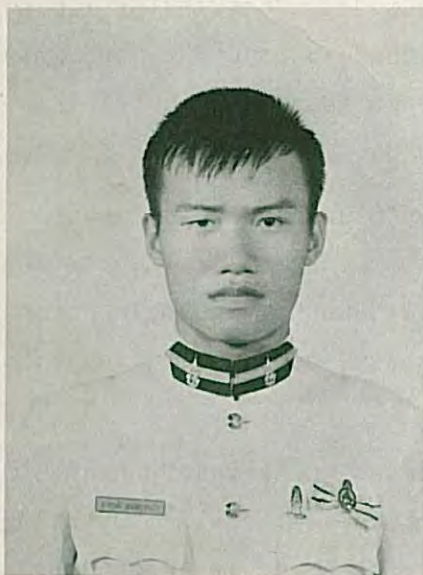
ประธานกรรมการและหัวหน้าแผนกต่าง ๆ

๑. ทรงฤทธิ์ อนุสรราชกิจ	หัวหน้าแผนกวอลเลย์บอล
๒. ขนุรักษ์ พุ่มบ้านเช่า	หัวหน้าแผนกสควอช
๓. ธนโรจน์ โพธิสาโร	หัวหน้าแผนกกรีฑา
๔. โกสินทร์ โกเมน	หัวหน้าวงปี่สก๊อต
๕. ไตรรัตน์ อมาตยกุล	หัวหน้าวงจุลตรียางค์
๖. ชาญวิทย์ มงคลเลาหกิจ	หัวหน้าวงเครื่องสายไทย

ทรงฤทธิ์ อนุสรราชกิจ

เกิด 14 พฤษภาคม 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3558

ที่อยู่ 45/20 ซอยงามวงศ์วาน 1 เขตบางเขน
 กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 579-5086

"เล็ก" เป็นชื่อที่สืบทอดมาจากพี่ชาย แต่เผชิญทรงผมของเด็กต้นมามีลักษณะคล้ายคลึงกับกันสาดน้ำฝนเข้า เพื่อน ๆ รู้สึกจะชินชมนและนิยมในลักษณะทรงผมที่ไม่ค่อยเหมือนใคร เลยตั้งชื่อให้ใหม่ว่า "เปอร์ดี" (แปลว่าอะไรก็ไม่รู้) ซึ่งเจ้าตัวก็ดูจะชอบเอามาก ๆ แต่พอครีမ်ฟ้ำครีမ်ฝนที่โรมักเปลือยเรียกผิดเป็น "ปลาตีน" ทุกที เล่นเอาเด็กหน้าอเป็นจวก (แต่ก็ยังอูตล่ำทหล่อ)

เล็กเป็นคนเสียบขรึมอยู่ในที่ ประกอบกับบุคลิกที่แสนจะเก๋ไก๋และความเป็นคนที่รับผิดชอบต่อการงานดี จึงส่ง เสริมให้เด็กได้เป็นหัวหน้าใหญ่ (หน้าผากก็ใหญ่) ของคณะ ผ.บ.ก. ไปในที่สุด เด็กควบคุมดูแลคณะได้อย่างราบรื่นตลอดมา พอเข้ายามวิกาลน้อง ๆ ก็จะอุ้มใจเพราะพี่เล็กมักจะทำตัวเป็นยามเฝ้าห้องนอนของน้อง ๆ อยู่ทุกคำคืน เด็กทำตัวได้ดีมาก (เวลาอยู่ต่อหน้าฝูงชน) เป็นที่เกรงใจของเพื่อน ๆ และเป็นที่เคารพรักของน้อง ๆ น่าที่จะเป็นตัวอย่างที่ดีคนหนึ่ง

ด้วยใจรักและจากการที่หมกมุ่นอยู่กับวงการวอลเลย์บอลมานาน เล็กจึงได้เป็นหัวหน้าแผนกวอลเลย์ (จับฉลากได้นะ) และก็มีฝึกหัดน้อง ๆ ร่วมคณะจนชนะเลิศในที่สุด เด็กเล่นกีฬาดีทั้งในร่มและกลางแจ้ง ตอนที่ยังหล่ออยู่ก็ เคยติดทีมบาสเก็ตบอลของโรงเรียนมาแล้ว และมาตอนนี้ก็ยังติดทีมกรีฑาของโรงเรียนอีกด้วย เนื่องจากเด็กมีส่วนหัวที่ค่อนข้างจะโด่งจึงทำให้ไม่ต้านลม เล็กจึงวิ่งได้เร็วมากจนได้เหรียญสามารถสมบูรณ์กรีฑาในที่สุด นอกจากนี้ :เล็กยังเป็นนักแบดที่ไม่ต้องซ้อมก็ลงแข่งขันได้ แต่ก็มักจะพังพาบไปตามระเบียบ ถ้าเด็กไม่ประมาณตัวผิดก็อาจได้ติดทีมรักบี้กับเขาด้วยแล้ว ... น่าเสียดาย ... การเรียนไม่ต้องพูดถึง เด็กขยันและตั้งใจเรียนมากแค่ไหนครูทุกท่านทราบดี เราแทบจะไม่เคยเห็นเด็กเข้าห้องสายขาดเรียน หรือหลับในห้องเรียนเลย เล็กจึงประสบความสำเร็จ เมื่อสอบเข้าคณะมานุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้อย่างไม่ต้องลุ้นกันมากนัก

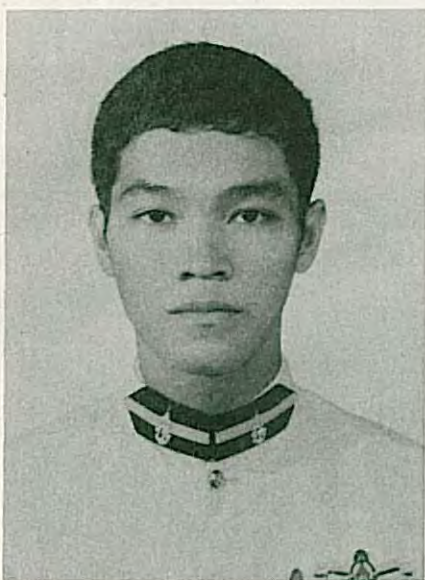
เล็กเป็นคนเรียบร้อย นุ่มนวล แม้แต่คำพูดแต่ละคำของเด็กก็ยังนุ่มนวลและเชื่องช้า จนคนฟังทนรอฟังไม่ได้เพราะกว่าจะพูดกันรู้ เรื่องก็เป็นชั่วโหมง เด็กมีเสน่ห์อยู่ที่รอยยิ้มและทรงผม ลองสาวใดได้ยลสองสิ่งนี้ของเด็กรับรองต้องใจอ่อนทันที

ขนุรักษ์ พุ่มบ้านเช่า

เกิด 13 พฤษภาคม 2503
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 1 ผ.บ.ก.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 4052

ที่อยู่ 26/99 ซอยคลังมนตรี ถนนประชาชื่น
 กรุงเทพฯ

โทรศัพท์

คุณพ่อคุณแม่ และคุณผู้หญิงทั้งหลายเหลือเรียก "ตุ้ย" แต่เพื่อน ๆ เห็นไม่เหมาะกับหุ่นสภาพชนสมัยหินจึงขนานนามให้ใหม่ว่า "ขุน" นอกจากนี้ ขุนยังได้รับสมญานามจากน้อง ๆ ว่า "พี่ริน" อีกด้วย คงเป็นเพราะขุนชอบ ยืมกระสุนโซว์ฟัน (เหลืออง ๆ) ตลอดเวลานั้นเอง ขุนเป็นหัวหน้าคณะที่น้องรักใคร่และขยาดในน้ำหนักมือ และขุนก็มักมีลูกบ้าแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาใช้ขู่ ขวัญเพื่อน ๆ และน้อง ๆ เสมอ

ขุนส่อแววขามาตั้งแต่ ม.ศ. 2 ขุนจึงเริ่มโด่งดังตั้งแต่นั้นมา สมัยหนุ่ม ๆ ตอนที่ขุนเข้าโรงเรียนใหม่ ๆ ขุนก็ตัวโตเกินรุ่นเล็ก และก็เล็กเกินไปสำหรับรุ่นกลาง ด้วยความจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ขุนจึงหันเข้าจับแร็กเก็ตไปหัดตีสควอชจนกลายเป็นนักสควอชมือดีคนหนึ่ง และก็ได้เป็นหัวหน้าแผนกสควอชอีกด้วย นอกจากสควอชแล้ว ขุนก็ไปเอาดีทางตบลูกยาง ซึ่งสร้างความปั่นป่วนให้กับการเงินของคณะ เพราะต้องซื้อลูกมาใหม่ให้ขุนตบอยู่เรื่อย แม้กระนั้นขุนก็ยังคงทำตัวเป็นคนบ่อนทำลายตบลูกแตกอยู่ต่อไปอีก เช่นเดิม ตอนนั้นขุนไม่เคยสนใจกับกีฬาประจำโรงเรียนเลย ต่อมาสัญชาติ-ญาณเรียกร้อง (The call of the wild) ขุนจึงกระโจนเข้ามามีส่วนร่วมในวงการรักบี้ และติดทีมโรงเรียนจนได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ในที่สุด นอกจากนี้ขุนยังเป็นนักกระโดดไกล เข่งก้าวกระโดด (และกระโดดร่ม) ทีมโรงเรียนอีกด้วย สามารถคว้า เหรียญทองในการแข่งขันกรีฑาของกรมพลศึกษามาได้อย่างสบายมือ จนได้เครื่องหมายสามารถในด้านกรีฑาอีกอย่างหนึ่ง

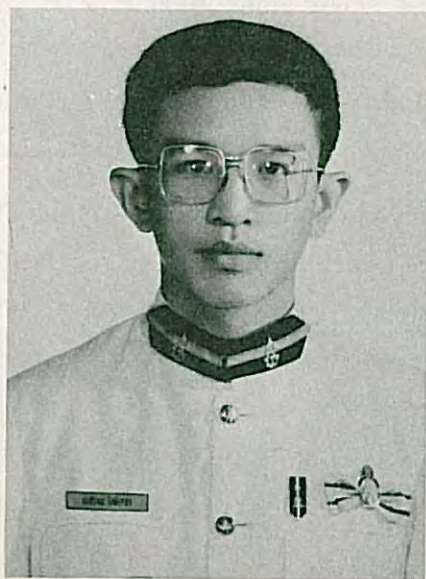
ขุนเป็นคนที่ขยันขันแข็งหมั่นทำการบ้านด้วยตัวเองอยู่เสมอ ขุนจึงสามารถไต่เต้าจากห้อง ค. ขึ้นมาอยู่ห้อง ก. ได้สำเร็จ และยังยึดหัวหาดเรียนวิทยุอีกด้วย ปัจจุบันขุนเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ในคณะศึกษา-คหกรรมศาสตร์ ซึ่งต้องนับว่าขุนมีความสามารถมาก เพราะ เป็นผู้ชายคนเดียวที่สอบเข้าคณะนี้ได้

ในด้านดนตรี ขุนก็ได้เข้าวงปี่สก๊อตและ เป็นกำลังสำคัญของวงมาโดยตลอด ด้วยปอดอันใหญ่โต และด้วยความแข็งแรงดุจช้างสารเมืองสุรินทร์ จึงทำให้ขุนเป่าปี่ได้ทีละ 10 กว่าเพลงติดต่อกัน จึงได้โบว์สีฟ้ามาประดับเสื้อนอกกับเขาเหมือนกัน สิ่งที่ขุนภาคภูมิใจที่สุดในตัวเองก็คือ ทำเดินขาโก่ง ซึ่งเจ้าตัวบอกว่า เป็นลักษณะที่องอาจสง่างาม ทำให้เกิดความชื่นชม เหนือกว่าผู้ที่พบเห็น แต่ขุนก็ไม่เคยเคียดแค้น เพราะอย่างน้อยก็มีเหยียนที่ชอบแกล้งทำเป็นเดินขาโก่ง เป็นเพื่อน

ธนโรจน์ โพธิ์สาร

เกิด 28 เมษายน 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 3 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3473

ที่อยู่ 70 ซอยอินทามระ 22 ถนนสุทธิสาร
 กรุงเทพฯ 4
 โทรศัพท์ 277-0011

ที่บ้านเรียกว่า "โพธิ์" แต่เพื่อน ๆ เห็นว่ามีผีเข้าในการวิ่งตี และยังมีรูปร่างหน้าตารวมทั้งยังใส่แว่นตา (ขอบกระ) เหมือนนักวิ่งชื่อดัง ชาวอาทิษฐ์ทัยคนหนึ่งซึ่งชื่อว่า "จินโน้" โพธิ์จึงได้ซื้อนี้แทน ด้วยความที่ จินโน้สามารถ เข้าถึงจิตใจของเด็ก ๆ ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนมีบุคลิกของ ความเป็นผู้นำที่ฉายรัศมีออกมาอย่างแรงกล้า จินโน้จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็น หัวหน้าคณะคนหนึ่ง จินโน้ควบคุมดูแลคณะพร้อมกับแก้ปัญหา เฉพาะหน้าได้ อย่างเฉียบขาดและฉับไวคนหนึ่ง

จินโน้เป็นนักวิ่งที่ตีมากและก็สามารถกวาดเหรียญทองทั้งของภายนอก และภายในโรงเรียนมาคลั่งคอจนเดินแทบไม่ไหวแล้ว จากการที่หมกมุ่น อยู่กับวงการกรีฑามาจนจนปีกกล้าขาแข็ง จินโน้จึงได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้า แผนกกรีฑาและก็ได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ในที่สุด และจากผี(ที่) เท้าอันรวดเร็วปานลมสงบของจินโน้ จึง เป็นใบผ่านให้จินโน้สามารถติดทีม รักบี้ของโรงเรียนอีกด้วย

จินโน้ชอบฟัง เพลงจากวงป๊อปก็อตมาก จึงผลักดันให้จินโน้ได้เข้าวงปี สมความปรารถนา และจากการที่ตั้งใจ เป้าสลับอมป้อมอยู่นานจินโน้จึงได้ เครื่อง หมายสามารถชั้นหนึ่งมาประดับบารมี (ที่ไม่ค่อยจะมี) ตอนเด็ก ๆ จินโน้ยัง ไม่ค่อยมีพิษสงอะไรมากนัก แต่พอโตขึ้น ลวดลายและ เสือคหุ่มซึกออกมาที่ ละนิด ๆ จนเป็นดาวดังประจำห้อง เรียนในปีสุดท้ายนี้เอง

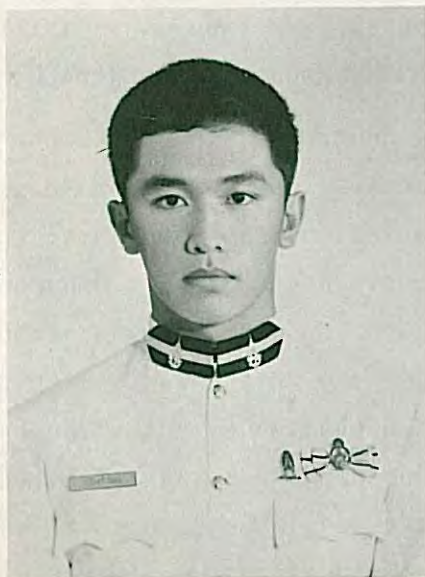
จินโน้เป็นนักเรียนศิลป (ฝรั่งเศส) ที่แอนตีภาษาฝรั่งเศส แม้คุณครู ประจำวิชาจะ เข้มและดันยั้งใจก็สู้แรงดันกลับของจินโน้ไม่ได้ แต่จินโน้ก็ พยายามพูดให้ใครต่อใคร เข้าใจอยู่เสมอว่า ตัวเอง เป็นคน เรียนดี แต่ถูก โขขะตะตากลั่นแกล้งอยู่เสมอ ๆ ซึ่งเพื่อน ๆ ก็พยายามจะ เข้าใจ แต่ก็ เข้าใจไม่แจ่มแจ้งเสียที ถึงกระนั้นจินโน้ก็สามารถสอบผ่านทุก ๆ ครั้งได้ อย่างไม่น่าตื่นเต้นนัก ทั้ง ๆ ที่ควรจะตื่นเต้น เพราะจินโน้ถือว่า เวลา เรียน ก็คือเวลานอน (แต่ไม่ยักถือเวลาเรียนเป็น เวลา เรียนบ้าง) จินโน้เป็นคนที่ น่านับถือ (แต่ไม่มีใครนับถือมากนัก) เพราะรู้จักประมาณตัวเองได้ดี รู้ว่า ตัวเองไม่พืพอกที่จะสอบ เข้ามาวิทยาลัยกับเขาได้ จึงอุทิศตัวไปเรียนป้าไม้ อยู่จังหวัดแพร่ ใครที่ผ่านแพร่ก็อย่าลืมแวะไปคุยกับจินโน้บ้างก็แล้วกัน

โกสินทร์ โกเมน

เกิด 3 กันยายน 2503
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 1 ผ.บ.ก.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวม)
 เลขประจำตัว 4051

ที่อยู่ 107/47 ซอยโชคชัย 3 ถนนลาดพร้าว
 กรุงเทพฯ 10

โทรศัพท์ —

เมื่อเอ่ยถึง "เม้น" หรือ "พี่เม้น" ใครที่ไม่รู้จักก็ออกจะเขยเต็มที เพราะเม้นได้ใช้เวลาห้าปีที่อยู่ในโรงเรียนทำตัวให้คนรู้จัก ใครที่ไม่อยาก รู้จัก เม้นก็จะยึดเยียดตัวเองให้เขารู้จักจนได้ จุดเด่นพิเศษสุดของเม้นอยู่ที่หัวอันใหญ่โตมโหฬารซึ่งบรรจุความสามารถต่าง ๆ ไว้อย่างครบครัน เป็นที่รู้จักทั่วว่าหมวก ร.ค. ของเม้นไม่มีวันที่จะหาย เพราะไม่มีใครใส่ได้ เพื่อน ๆ หลายคนเคยลองใส่ดูก็ปรากฏว่าถูกหมวกของเม้นครอบหัว ปิดหูปิดตาจนมองไม่เห็น หมวกของเม้นหาซื้อไม่ได้ในท้องตลาดทั่วราชอาณาจักร ต้องสั่งตัดขนาดพิเศษโดยเฉพาะ นอกจากนี้ เม้นก็ยังมีส่วนล่างที่ใหญ่โต จนน้ำหนักไม่แพ้ส่วนบน รองเท้าเบอร์ 45 นั้นแหละจึงจะพอดี เล็กกว่านั้น เป็นปริศมแน่ ๆ ด้วยพลังกำลังที่เหนือมนุษย์เม้นจึงได้เล่นรักบี้ในตำแหน่งพร็อบของทีมโรงเรียน เอาหัวโต ๆ ไล่ชนและเอาเท้าใหญ่ ๆ ไล่เหยียบคู่ต่อสู้จนครั้นคร้าม และเม้นก็ได้เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ในที่สุด

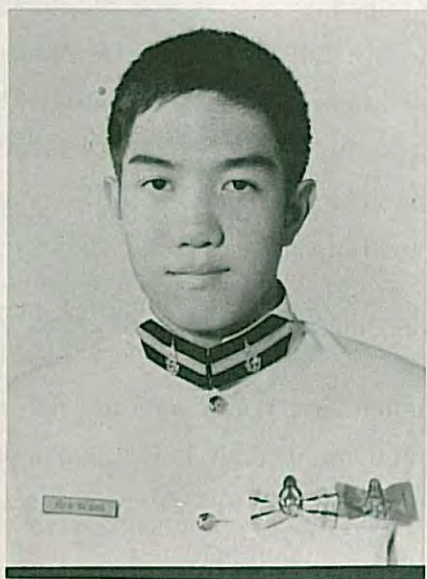
ถ้ามองดี ๆ จะเห็นว่าเม้นหล่อพอ ๆ กับสมบัติเลยทีเดียวนะ ชมทีไร เจ้าตัวก็มักซ่อนรอยยิ้ม (เกร็ง ๆ) ไว้ในใบหน้าที่สุดชื่น เม้นเป่าปัสก๊อต มาตั้งแต่เล็กจนโตก็ไม่ยอมเลิก ในปีนี้เพื่อน ๆ จึงสละสิทธิ์การจับฉลากปล่อยให้เม้นเป็นหัวหน้าวงไปโดยปริยาย ซึ่งเม้นก็ทำหน้าที่ควบคุมวงได้ดีมากตลอดมา การเรียนเม้นก็อยู่ในระดับน้ำทะเล คือไม่ถึงกับเก่งมาก และก็ไม่ได้ดีกว่าใคร จากลักษณะและคุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้จึงทำให้เม้นได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่งที่ลูกน้องเกรงใจและเชื่อฟัง ถ้าใครซึนทำอะไรผิดกฎข้อบังคับก็มีหวังถูกพี่เม้นเรียกไปโขกหัวแน่ ๆ

เม้นเป็นคนอารมณ์ดี ร่าเริง เดินยิ้มไปมาตลอดทั้งวัน (แม้แต่ตอนอื่นก็ยังอุตส่าห์เบ่งยิ้ม) และเม้นก็มักมีเรื่องตลก ๆ (ที่คนอื่นเขาไม่ค่อยจะตลกด้วย) มาเล่าให้เพื่อน ๆ เบรคเป็นประจำ เม้นเป็นนักนอนหลับตัวฉกาจคนหนึ่ง การนอนในห้องเรียนนั้น เม้นบอกว่าต่างกับในห้องนอนตรงที่ว่าต้องใส่รองเท้าและต้องนั่งหลับ ส่วนความรู้สึกเมื่อหลับแล้วนั้น เหมือนกับเวลานอนในห้องนอนเลย เม้นเป็นคนที่ไม่ค่อยดีเสมอมา เวลาทำผิดก็ไม่มีใครรู้ใครเห็น เม้นจึงไม่ค่อยมีประวัติต่างพร้อยเลย ไม่รู้ว่าตอนนี้เม้นเอาหัวอันโต ๆ ไปไล่ขวิดสาว ๆ ใน A.B.A.C. ได้กี่คนแล้ว

ทวิลาภ ชมะนันท์

เกิด 10 มีนาคม 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 7 ผ.บ.ก.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านาว)
 เลขประจำตัว 3931

ที่อยู่ 880/1 ซอยอรุพงษ์ ถนนเพชรบุรี
 เขตพญาไท กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 281-3224

ยิ้ม เก๋อวด เขี้ยว คือลักษณะที่เห็นบ่อย ๆ ของ "เขี้ยว" หนุ่มน้อยรูปงามหน้าตาบ๊องแบ้วจากคณะผู้บังคับการ ด้วยท่าทางที่เจี๊ยบขริม ใจเย็น (จัด) ดุจน้าแข็งที่ชั่วโลก พุดน้อยแต่ทำมาก โหม้มากและกินอนมาก เขี้ยวจึงเป็นหัวหน้าคณะคนเดียวที่ไม่ค่อยพุดและสูงลิงกับรุ่นน้อง ๆ มากนัก (เพราะเอาเวลาไปเฝ้าพระอินทร์หมด) ยามมีเรื่องราวกัน เขี้ยวก็มักอยู่หลังม่าน อ้อ! ไม่ใช่ หลังฉากนะ ทำให้เป็นที่เคารพยำเกรงของน้อง ๆ ได้บังคับบัญชาเพราะไม่รู้ว่าพี่เขี้ยวจะเคี้ยวเมื่อไหร่ นอกจากนี้เขี้ยวก็ยังเป็นที่เกรงใจของเพื่อน ๆ อีกด้วย (ไม่จริงหรอกวะ)

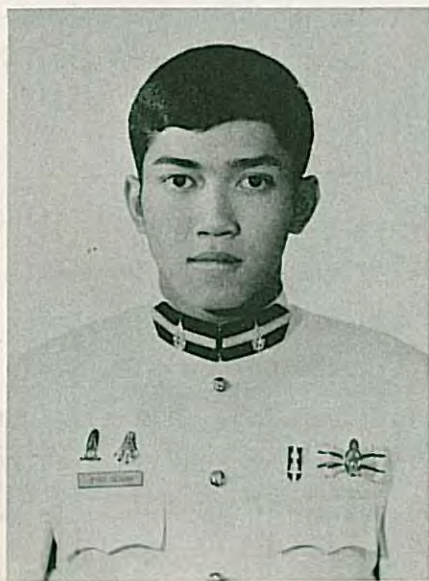
เขี้ยวได้รับการยกย่องจากเพื่อน ๆ ให้เป็นสุภาพบุรุษโรงอาหาร วันใดห้องอาหารมีหมู เขี้ยวจะได้กินมันหมู วันใดมีไก่ เขี้ยวก็จะได้เอริค-อร้อยกับกระดุก แกรมวันใดมีผัดผัด เขี้ยวก็มักได้กินแต่มันผัด นับได้ว่าเขี้ยวบรรลุแล้วซึ่งความเสียสละอย่างสูง (น่าเห็นใจ) ฉะนั้น จึงไม่น่าจะสงสัยเลยว่าทำไม เขี้ยวจึงผอมบางน่ารักเช่นนี้ แต่ถึงแม้ว่าเขี้ยวจะมีรูปร่างที่ไม่ใหญ่โตนัก เขี้ยวก็กลับมีความสามารถในเชิงกีฬาต่าง ๆ ทุกประเภทที่โรงเรียนมีให้เล่น เขี้ยวเป็น wing forward ของทีมรักบี้โรงเรียนที่ทำให้คู่แข่งหัวเจาะไปตาม ๆ กัน เพราะถูกเขี้ยวไล่เอาฟันเจาะหัว เขี้ยวได้เครื่องหมายสามารถสมบูรณรักบี้กับเขาด้วยเหมือนกัน การดนตรีเขี้ยวก็ไม่เบา เป่า ๆ อม ๆ บรรดาเครื่องเป่าอยู่นานจนได้โบว์สีฟ้ามาแปะที่อก (ระวังจะถูกขโมยนะ)

เขี้ยว เป็นคนที่มีลักษณะ เชื่องช้า ฉะฉาน พุดช้า และเวลาพุดทีก็ต้องทำหน้าทำตา ทำไมทำมือประกอบคำพุดไปด้วย ลองใครหลงกลฟัง เขี้ยวคุยและดูหน้าตาทำทางพร้อม ๆ กันแล้ว อาจเรียนหัวจนเป็นลมหัวทิ่มพื้นก็ได้ ถึงแม้เขี้ยวจะเป็นคนพุดน้อย แต่เขี้ยวก็เป็นบุคลิกดีเพื่อน ๆ ต้องการให้เขามาร่วมวงเฮฮาด้วย เพราะเขี้ยวมักทำหน้าตาอินโนเซนต์ ดูแล้วเหมือนเด็กปัญญาอ่อนจริง ๆ เรียกเสียงหัวเราะ (เครือ ๆ) ได้เสมอ เขี้ยวไปดูหนังเรื่องคู่รัก และเกิดจินตนาการว่าสักวันหนึ่งตัวเองอาจมีชีวิตเหมือนในหนัง จึงพยายามมูมานะบากบั่นจนสอบเข้าคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ในที่สุด

ไตรรัตน์ อมาตยกุล

เกิด 7 มกราคม 2503
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 1 ผ.บ.ก.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวม)
 เลขประจำตัว 4056

ที่อยู่ 19 ซอยร่วมมิตร ย่านลีนค้ำพลโยธิน
 กรุงเทพฯ 4
 โทรศัพท์ 279-5509

"โอเล่" เป็นนามที่เพื่อน ๆ ขนานให้ตั้งแต่เมื่อตอนที่เข้ามา ม.ศ. 1 ตอนนั้นโอเล่ยังไม่พิชสงอะไรเลย ถึงแม้จะตัวโตและแข็งแรงแต่โอเล่ก็ทำตัวดี เรียบร้อย มีสัมมาคารวะต่อผู้หลักผู้ใหญ่ และมีการประมาทคนที่ดี โอเล่จึงเป็นที่รักและสนใจของครูทุกท่าน และยังเป็นที่รักและสงสารของเพื่อน ๆ ปีหนึ่งผ่านไปด้วยดี แต่พอตอนขึ้นชั้น ม.ศ. 2 นี้ลี ลายแห่งความเป็นพยัคฆ์ร้ายค่อย ๆ ออกทีละนิด ๆ จนลายออกเต็มตัวเมื่อปี ม.ศ. 4 จากเด็กหนุ่มที่เสียบขรึม สุภาพอ่อนหวาน กลับกลายเป็นเด็กหนุ่มที่กึกคะนอง และเริ่มมีบทบาทแห่งการบ่อนทำลายต่าง ๆ นานา แต่ถึงกระนั้น ก็ดี โอเล่ก็ยังมีส่วนดีหลงเหลืออยู่บ้าง ประกอบกับได้ติดทีมรักบี้ของโรงเรียนมาตั้งแต่ ม.ศ. 3 จึงเป็นสิ่งโน้มนำให้โอเล่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคนหนึ่ง ซึ่งลูกน้องพากันยำเกรงมาก เพราะกลัวโอเล่จะเอาตัวที่โถมขึ้นมาทับ

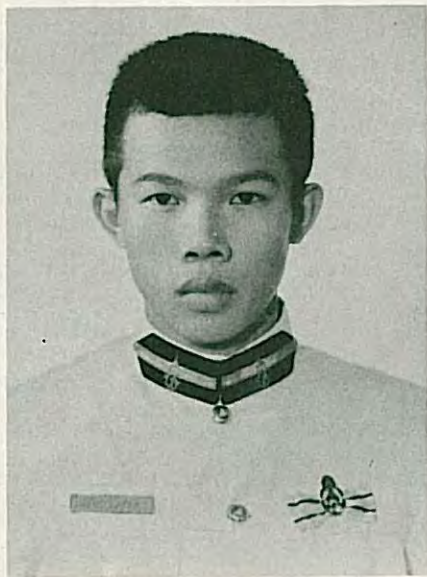
โอเล่เป็นคนกินเก่งมากคนหนึ่งของเมืองไทย มังานที่ไทน เมื่อไหร่โอเล่ไม่เคยขาดเลย แม้เจ้าภาพเขาไม่ได้เชิญที่ยังอุตสาหกรรมเลือกกระผมไป นอกจากนี้โอเล่ยังมักชอบด้อม ๆ ขึ้นไปหาอะไรกินบนโรงอาหารเสมอ จนได้รับสมญานามใหม่จากเพื่อน ๆ ว่า "สุภาพบุรุษโรงเลี้ยง" "เจ้าพ่อโรงเลี้ยง" และ "พยัคฆ์ร้าย" ต่าง ๆ ตามแต่เพื่อนจะเรียก แต่โอเล่ก็ไม่ได้เอาแต่กินกับนอนเท่านั้น เขายังเป็นนักกีฬาที่สำคัญของโรงเรียนด้วย เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์รักบี้ย่อม เป็นเครื่องคำประกันได้ โอเล่เป็นคนที่มีรูปร่างและท่าทางสมกับเป็นผู้นำ ฮึกทั้งยังมีเสียงที่ดังกังวาน (ดูเสียงคนตำครก) จึงไม่เป็นที่น่าสงสัยนักเลยว่าทำไมคณะ ผ.บ.ก. จึงได้ครองถ้วยชนะเลิศการแข่งขันระเปียบแถวในปีนี้

การดนตรีโอเล่ก็ไม่เป็นรองใคร ตำแหน่งหัวหน้าวงจุลดุริยางค์เป็นประกัน นอกจากโอเล่จะสัวโอดิน (ไม่มีสาย) ได้ไพเราะแล้ว ยังสามารถตีคитар (ไม่มีสายอีกนั่นแหละ) และร้องเพลงได้ดีอีกด้วย ทั้งยังเป็นดรัม-เมเยอร์มือหนึ่งของวงปีสก๊อตฮิก ทุก ๆ วันอาทิตย์ โอเล่จะรีบตื่นเข้าเพื่อใช้เวลาให้มากที่สุดในการอาบน้ำ แต่งตัวและหริวมเพื่อรอการมาเยี่ยมของใครคนหนึ่ง และใครคนนั้นก็มักมีขนมเด็ก (จี้) มาฝากโอเล่เป็นประจำ (น่าอิจฉาจัง) ตอนนีโอเล่กำลังเรียนอยู่ที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน อีกไม่กี่ปีก็คงได้ออกมาวิ่งเล่นไปลิศจับขโมยแน่ ๆ

ชาญวิทย์ มงคลเลาะห์กิจ

เกิด 16 กรกฎาคม 2503
ชั้นแรกเข้า ป. 5 น.อ.
เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
เลขประจำตัว 3661

ที่อยู่ 170/2 ถนนประดิพัทธ์ สะพานควาย
กรุงเทพฯ
โทรศัพท์ 278-3631

กรุงเทพฯ ยังไม่สิ้นคนดีฉันใด คณะ ผ.บ.ก. ก็ยังไม่สิ้นคนดีฉันนั้น "เจ๊ก" เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ เรียก ถึงแม้เจ้าตัวจะไม่ค่อยพอใจก็ตาม แต่ก็เป็นที่พอใจยิ่งนักของเพื่อน ๆ ที่จะเรียก เพราะต่างก็ลงมติกันแล้วว่า เป็นชื่อที่เหมาะสมที่สุด เหมาะกว่าชื่อเล่นจริง ๆ ที่ชื่อว่า "จุ่ม" เสียอีก

เจ๊ก เป็นคนที่เรียนเก่งที่สุดในคณะ ผ.บ.ก. และก็เป็นนักเรียนวิทย์ ที่เป็นคู่แข่งที่น่ากลัวของโธมตลอดมา ในเรื่องการเรียนแล้วชื่อเสียงของเจ๊กจะเป็นที่รู้จักดีทีเดียว เจ๊กได้รับทุนของโรงเรียนมาตั้งแต่ ม.ศ. 3 ตำแหน่งหัวหน้าคณะฝ่ายวิชาการศึกษาและบัญชีจึงต้องตกเป็นของเจ๊กแต่เพียงผู้เดียว โดยไม่มีใครคิดจะมาแย่งตำแหน่งนี้ไปจากเจ๊ก เจ๊กทำหน้าที่ได้อย่างซื่อสัตย์ ดูแลคณะได้อย่างดีเยี่ยมจนเป็นขวัญใจประชาชน เจ๊กเป็นครูประจำคณะที่คอยบริการตีโจทย์เลขและสรรพวิชาทั้งหลายตลอด 24 ชั่วโมง (ยกเว้นเวลาทำกิจสำคัญ) เรื่องสุรา นาฬิกา ก็หาบัตรเจ๊กไม่สนเลย โลกของเจ๊กก็คือหนังสือ ดังนั้นเจ๊กจึงสามารถสอบเข้าคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ดังที่หวังไว้

นอกจากจะเรียนดีแล้ว เจ๊กยังกีฬาเด่นอีกด้วย เจ๊กเล่นกีฬาได้ทุกชนิดและก็ได้ดีด้วย ปีนี้เจ๊กจึงสามารถนำลูกทีมคว้าถ้วยชนะเลิศศรีภีและวอลเลย์บอลรุ่นกลางได้ทั้งหมด นับเป็นเกียรติประวัติที่น่าภาคภูมิใจมากที่สามารถติดโล่มีวงเล็บปีเดียวถึงสองโล่

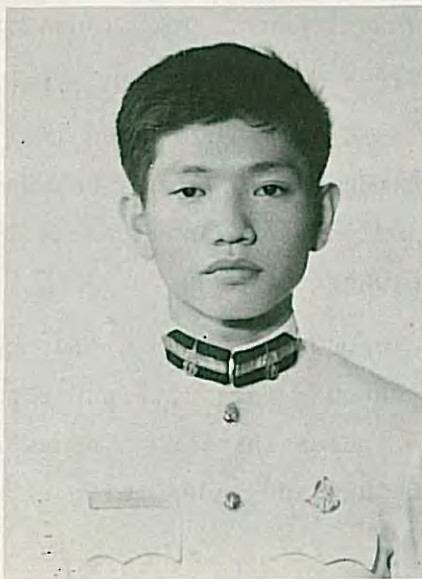
ทางด้านการดนตรีเจ๊กก็ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าใคร เจ๊กเคยสีซออยู่ในช่วงมโหรีไทย และก็ได้เปลี่ยนมาตีระนาดแทน จากความสามารถและความขำนาญตลอดจนความที่เจ๊กเป็นคนเอาการเอางานดี เจ๊กจึงได้รับตำแหน่งหัวหน้าวงมโหรีไทยในที่สุด

ถ้าจะพูดถึงด้านอุปนิสัยใจคอโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ก็จะต้องบอกว่าเจ๊กเป็นคนที่มีความเมตตา สนุกสนาน เฮฮา และก็ชอบที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุก ๆ อย่างที่มีขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมการเลี้ยงและการทะเลาะวิวาท เจ๊กถนัดมากทีเดียว นอกจากนี้เจ๊กก็มักมีมุขตลก ๆ ซึ่งไม่ค่อยหยอดน้ำมันหล่อลื่นมาอวดเพื่อน ๆ เป็นประจำ

ธีรพล เอกศิลป์

เกิด 7 ตุลาคม 2501
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 น.อ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 3575

ที่อยู่ 39 ถนนสุทธิสาร สะพานควาย
 กรุงเทพฯ 4
 โทรศัพท์ 278-4441

ไม่รู้ที่บ้านจะเรียกว่าอะไร แต่ด้วยใบหน้าที่ไม่ค่อยจะถูกใจและเป็นที่สบอารมณ์ของพวกพี่ ๆ ในตอนเด็ก ๆ เลยได้ชื่อที่ไม่ค่อยไพเราะนัก • แต่มีความหมายชัดเจนว่า "อึกสิ" เพื่อน ๆ ก็เลยเรียกกันจนติดปากตลอดมา พยายามจะลองเปลี่ยนเป็น "พริตตี้" บ้างแต่ก็สนใจเพราะมันชัดกับความรูสึก

อึกสิมีความเป็นชาตินิยมอย่างจัดมาแต่กำเนิด จึงทำให้อึกสิหลงรักเสียงดนตรีไทยมาก และเจ้าตัวก็มีฝีมือในการตีจะเข้ชนิดที่ฟังแล้วขน (หัว) ลูกชู้เข้าไปหมด จากความสามารถนี้จึงทำให้อึกสิมีโบว์สฟ้ามืดหน้าอกกับ • เขาเหมือนกัน ต่อมาจะเป็นด้วยอากาศเปลี่ยนแปลงหรือผิดสำแดงอะไรก็เหลือจะเดา จู๋ ๆ อึกสิก็หันแนวจากการตีคитарไทยมาตีคитарฝรั่งแทน โดยที่เพื่อน ๆ ไม่เคยคาดฝันมาก่อนเลย นับเป็นการพลิกล๊อคที่เขียนการพนันจะต้องหงายหลังตกเก้าอี้กันเป็นแถบ ๆ และเมื่อใดที่เจ้าตัวแทรกเสียงเสน่ห์ของตนลงไปละก็ เพื่อน ๆ ชกจะนั่งไม่ติดเก้าอี้กันซะแล้ว จำได้ว่ามีอยู่ครั้งหนึ่งที่เพื่อนไปร่วมร้องเพลงและเล่นกีตาร์ประสานเสียง (ง) กับอึกสิที่คณะ เล่นเอาใครต่อใครที่เผชิญไต่ยืนเข้าพากันวิ่งประสานงากันเป็นแถว เพราะสุดจะทน

สมัยเยาว์วัย อึกสิเคยเล่นรักบี้ทีมคณะและก็ติดโลมาแล้วด้วย แต่พอชกแก่ขึ้น ๆ อึกสิก็ฮัปเปิดตัวเองออกจากวงการกีฬาไปตั้ง ๆ โดยที่ไม่ยอม • เผยสาเหตุ นอกจากนี้แล้ว อึกสิยังเป็นคนที่พิพรสวรรค์ในการวาดภาพสีน้ำมัน (หมู) อีกด้วย ภาพวาดของอึกสิแต่ละภาพล้วนแต่พอจะวางขายแถวสนามหลวงตอนกลางคืนได้ทั้งนั้น อย่างอึกสิเพียงแต่วาดรูปก็ไม่อดตายแล้ว และก็ได้รับรางวัลชมเชยจากการวาดภาพประกวดมาแล้วด้วยเช่นกัน

อึกสิเป็นนักเรียนวิทย์ที่ชอบตองสัตว์เอาไว้เพื่อศึกษา เสร็จแล้วก็กินเสีย และยังชอบผสมสูตรเคมีแปลก ๆ ที่เคยทำให้ใหญ่ผมร่วงมาแล้ว จึงได้รับสมญาจากเพื่อน ๆ ว่า "ศาสตราจารย์สติเฟื่อง" อีกด้วย ตอนนี้อึกสิยังคงกำลังวาดลวดลายที่เต็มไปด้วยลวดหนามอยู่ที่วิทยาลัยหอการค้า ใครมีธุระจะติดต่อก็เชิญได้ทุกเวลา

นพดล มิ่งวานิช

เกิด 13 กรกฎาคม 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 3 น.อ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 3477

ที่อยู่ โรงพยาบาลสระบุรี จังหวัดสระบุรี
 โทรศัพท์ —

"เปิ้ล" ของคุณพ่อคุณแม่ หรือ "มิ่ง" ของเพื่อน ๆ มิ่งเป็นผู้ที่มี
 นิคเนมมากมายตามลักษณะและคุณสมบัติ เฉพาะตัว ถึงแม้มิ่งจะตัวเล็กและ
 เตี้ยเป็นอันดับที่สองรองจากโบน แต่มิ่งก็เคยทำสถิติความแข็งแรงโดยโดด
 จากชั้นสองของคณะลงมาชั้นล่างได้ ผลปรากฏว่าดินยุบสะเทือน แต่มิ่งเฉย
 ในช่วงที่มีการสร้างบ้านใหม่ให้ท่านผู้บังคับการ หินที่กองอยู่ข้าง ๆ คณะหาย
 ไปบ่อย ๆ ภายหลังจึงจับได้ว่ามิ่งแอบหนีไปกิน เป็นของขบเคี้ยวอย่าง
 เอริคคอร์ยวันละหลาย ๆ ก้อน นัยว่า เสริมสร้างความแข็งแรง เพื่อน ๆ
 จึงขนานนามว่า "มนุษย์หิน" นอกจากนี้ มิ่งยังเป็นผู้มีรสนิยมสูง เป็นพิเศษ
 ซึ่งเพื่อน ๆ ก็อดไม่ได้ที่จะเรียกมิ่งว่า "หนุ่มฮิตา เสียนสายตาบ้านนอก"

มิ่งเล่นรักบี้มาตั้งแต่เล็กจนโต จึงมีความชำนาญในกลเกมส์ของกีฬา
 ลูกหนัง เลี้ยงบอลมาก ปีนี้เห็นเข้าไปร่วมทีมกรีฑาของโรงเรียน และสำแดง
 ฤทธิ์จนได้รับ เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ไปครอง เป็นที่ระลึกก่อนออกจาก
 โรงเรียน ซึ่งมิ่งแสนที่จะภูมิใจหน้าหน้าที่ความสามารถของตน

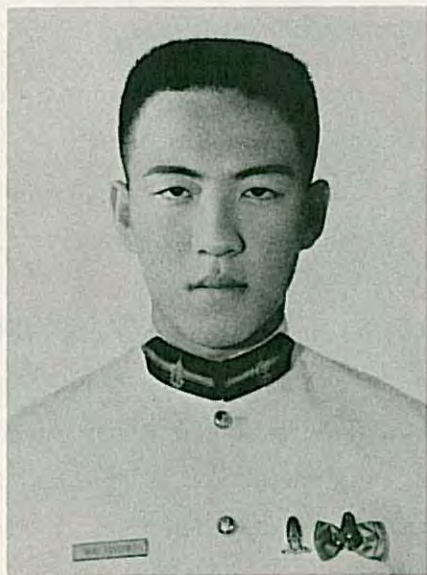
ในด้านการเรียนมิ่งก็เรียนดีมาโดยตลอด และยังเป็นผู้ที่มีความ
 ประพฤติเรียบร้อยคนหนึ่งของห้องวิทยด้วย มิ่งแทบจะไม่เคยหลับ เวลา
 เรียนเลย หรือถึงแม้จะหลับก็อาจไม่มีใครรู้ เพราะมิ่งใส่แว่นตาสีขาแก่
 เพื่อซ่อน เร้นดวงตามหาเสน่ห์นั่นเอง

ดนตรีนั้นมิ่งไม่ค่อยสนหัด แต่ก็พอทูนฟังอีกก็ร้องเพลงได้บ้าง มิ่งจึง
 ไปเอาดีทางปั้นดินปั้นควายแทน เพื่อเอาไว้ปั้นตัวตุ๊กตาให้ลูกเล่น เป็นที่
 เสืองลือกันว่ามิ่งมีของดีอย่างหนึ่งซึ่ง เจ้าตัวห่วนักห่วนานา ไม่ค่อยจะเอา
 ออกมาให้เพื่อน ๆ ดูบ้างเลย ชินเก็บไว้ดูเก็บไว้ไว้ใช้คนเดียวอีกหน่อยก็เบื่อ
 หหมด

มิ่งเป็นที่รักน้อง ๆ มาก เงินทุกบาททุกสตางค์ที่มิ่งเก็บสะสมไว้ได้
 จากการอดของว่าง มิ่งจะเอาไปเลี้ยงน้อง ๆ หหมด วันใดไม่ได้คุยกับ
 น้อง ๆ มิ่งจะหงุดหงิดจนต้องแหะลูกกรงเหล็กแก่แข็ง เป็นที่หวาดเสียวแก่
 เพื่อน ๆ อยู่เสมอ จากผลความดีที่มิ่งมีใจโอบอ้อมอารีต่อน้อง ๆ จึงน้อม
 นำให้มิ่งสอบเข้าคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ได้ และเห็น
 ว่าตอนนี้กำลังปล่อยทีเด็ดแพรวพราวไปหหมด (เพลา ๆ มือบ้างก็แล้วกันนะ)

ชุมพร กาญจนรัตน์

เกิด	21 เมษายน 2503
ชั้นแรกเข้า	ป. 4 น.อ.
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 วิทย
เลขประจำตัว	3565
ที่อยู่	443 ถนนสุขุมวิท 101 เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
โทรศัพท์	311-3570 - 1

ที่บ้านเรียกว่า "อ้วน" แต่เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนกลับเรียกว่า "เบ้ง" หรือบางทีก็เรียกชื่อจริง ๆ เลยทีเดียว อ้วนวางตัวเป็นรุ่นพี่ที่ดีมาก เป็นที่นับถือและเคารพยำเกรงของน้อง ๆ แต่กับเพื่อน ๆ แล้ว อ้วนจะหัวเราะเร่าด้วยกันได้ทั้งวันทั้งคืน อ้วนเป็นคนมีน้ำใจมาก ไม่ถือตัว และที่น่าชมเชยก็คือ อ้วนเป็นสุภาพบุรุษเสมอ มักจะเป็นฝ่ายยอมและไม่เคยโกรธใครง่าย ๆ เพื่อน ๆ จึงพากันเกรงใจอ้วนมาก

อ้วนเป็นนักรักบี้ของทีมโรงเรียนมาตั้งแต่ ม.ศ. 4 แต่พอมามีอ้วน ประสบอุบัติเหตุถึงไหล่หักขณะปฏิบัติหน้าที่กลางสนาม จึงต้องพักการเล่นรักบี้ไปทั้งปี เป็นที่น่าเสียดายมาก แต่ถึงกระนั้นอ้วนก็พยายามเล่นกรีฑาซึ่งไม่ต้องใช้ร่างกายเข้าปะทะกัน และอ้วนก็อยู่ในทีมนักวิ่งของโรงเรียนด้วย

ในด้านการดนตรี อ้วนก็ยึดอาชีพตีกลองอยู่ในวงโยธวาทิตจนได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง และอ้วนก็ยังเป็นมือกลองร่วมวงบรรเลงดนตรีกับเม้นยามค่ำคืนที่ริมกำแพงอยู่เป็นประจำ สร้างความหนักหนาและความรำคาญให้แก่น้อง ๆ ในคณะยิ่งนัก ยิ่งวันไหนพระจันทร์เต็มดวงด้วยแล้ว อ้วนยิ่งมันมือรัวกลองไม่ยอมหยุด

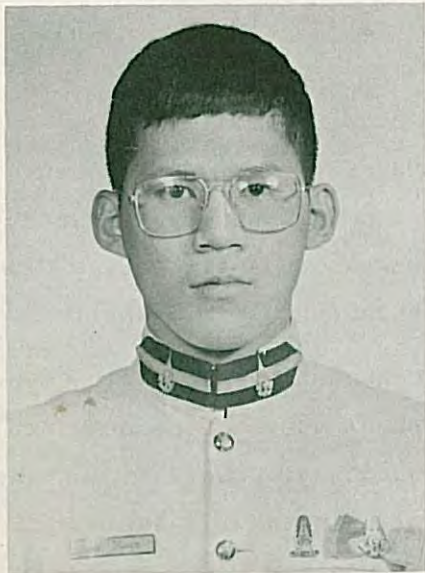
อ้วนเป็นนักเรียนห้องวิทยที่ขยันขันแข็ง และบำเพ็ญกุศลอย่างแรงกล้าตลอดมา คือไม่เคยทำให้ครูบาอาจารย์ต้องเดือดเนื้อร้อนใจหรือต่อว่าเลย สมัยยังหนุ่ม ๆ อ้วนก็เรียนอยู่ห้อง ก มาตลอดเช่นกัน จึงไม่น่าสงสัยเลยว่าทำไมอ้วนจึงสามารถสอบคัดเลือกเข้าไปเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน ได้อย่างสบาย ๆ และอีกไม่นานอ้วนก็คงจะห้อยกระบี่(นิลภาพ) มาโชว์เพื่อน ๆ เป็นแน่ (แต่ห้ามมาไล่ฟันกันนะ)

ปกติอ้วนเป็นคนพูดน้อย กินน้อย แต่คิดเยอะ บางครั้งจึงดูอ้วนจะเป็นคนหงุดหงิดไปบ้างตามแต่โอกาส และเมื่อโอกาสนั้นมาถึง เพื่อน ๆ ก็ควรรู้ตัวที่จะหลบหลีกไปให้ไกล ๆ หน่อย แต่ถ้าอ้วนอารมณ์ดีแล้วก็ไม่น่าเป็นห่วงอะไร อยู่ใกล้แค่ไหนก็ยอมได้

ธงชัย กิจไพฑูรย์

เกิด 20 มกราคม 2502
ชั้นแรกเข้า ป. 4 น.อ.
เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวม)
เลขประจำตัว 3577

ที่อยู่ 69 ริมคลองชักพระ ตำบลบางขุนนนท์
อำเภอบางกอกน้อย กรุงเทพฯ
โทรศัพท์ 424-4983

"ชิม" บุรุษหนุ่มหุ่นสอออยผู้ซึ่งบางทีก็ชิม บางทีก็เคี้ยว บางทีก็ขบ
ต่าง ๆ นานา พุดถึงรูปร่างหน้าตาชิมก็น่าจะหล่อมากถ้าเกิดถูกยุศ เพราะ
รูปร่างหน้าตาแบบชิม เป็นที่นิยมกันมากในสมัยนั้น

ชิม เป่าคลาริเน็ตอยู่ในวงโยธวาทิตจนอาจารย์สั่ง เรียนเปือหน้า แต่
ก็สงสารมอบเครื่องหมายสามารถดนตรีชั้นหนึ่งให้ชิมจนได้ ในด้านการกีฬา
ชิมก็ยังเป็นพระเอกคนเดียวของคณะ ผ.บ.ก. รุ่นเดียวกันที่ติดโล่รักบี้ทั้งรุ่น
เล็ก รุ่นกลาง รุ่นใหญ่ (และรุ่นยักษ์) นอกจากนี้ทำขึ้นแบ้มบาสเกิดบอล
ของชิมก็เป็นที่ย้อฮา จนชิมหวังวิชาแอบเก็บเอาไว้เจียบ ๆ ไม่ยอมเอา
ออกมาโชว์อีกแม้จะถูกเกลี้ยกล่อมสักเพียงไร (ใจแข็งอย่างกับมหาหินแน่ะ)
และชิมก็เป็นนักฟุตบอลที่ยิ่งประตู่ข้างตัวเองมานานักต่อนักแล้ว จนหาคนเป็น
ไกลข้างเดียวกันไม่ได้ เพราะกลัวถูกชิมหักหลังยิงประตู่ตัวเองอีก ไม่น่า
เชื่อเลยว่าคนหน้าซื่อ ๆ อย่างชิมจะว่ายน้ำเก่งและก็ช่วยว่ายน้ำให้ทีมคณะ
แข่งหนีตำแหน่งบ๊วยกับคณะพญาไทมาทุกปี

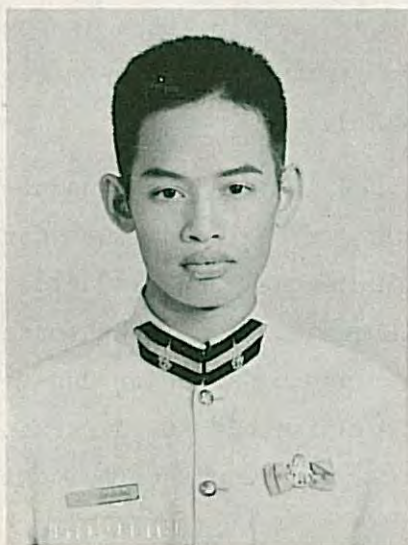
ถ้าดูโดยผิวเผินจะเห็นชิมเป็นคนเจียบ ๆ น่าขยาดยิ่งนัก ... แต่ที่
ไหนได้ ... ชิมนี่แหละจอมปล่อยไก่อัดวียงของโรงเรียน และก็พูดมาก พูด
ตลก มีความคิดแปลกแหวกแนวไปในทางไม่เข้าท่า การพูดตลอดจนท่าทาง
และหน้าตาของชิมจึงแก้ความแข็งให้เพื่อน ๆ ได้ตลอดเวลา เวลาพูดคุยกัน
อยู่เพียงเอ่ยชื่อ "ชิม" เท่านั้นก็แทบฮาขันไม่หยุดอยู่แล้ว พุดได้ว่าชิมเป็น
ขวัญใจประจำรุ่น เลยทีเดียว

ในด้านการเรียนชิมก็มีประวัติดีมาแล้ว กล่าวคือเคยได้รับพระราชทาน
รางวัลเรียนดีสมัยเมื่ออยู่ ป. 4 แต่พอโตขึ้นความรู้ซึกจะเฟื่องลงเรื่อย ๆ
และก็หยุดคงที่ในระดับปานกลางในที่สุด แต่ชิมก็ไ้วล่ายสอบเข้ามหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ได้ ในปีสุดท้ายนี้ชิมหันมาเอาดีทางการก่อวินาศกรรมใน
โรงเรียน โดยเฉพาะโรงครัวเกือบทุกคณะถูกชิมบุกปล้นปลาร้าและข้าว-
เหนียวมาแล้วทั้งสิ้น ไม่รู้ว่าตอนนี้ชิมจะหายบ๊องส์หรือยัง ซินไปแก๊งบ๊องส์
หรือทำอะไรที่มันส์เง่าข้างนอกเขาอาจจับไปส่งปากคลองสานนะ เจียวจะ
หาว่าเพื่อนไม่เตือน

ณัฐเวท แสงใหญ่

เกิด 21 ธันวาคม 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 3 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3470

ที่อยู่ 17/8 บางนา เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 393-0708

จากใบหน้าที่ประกอบด้วยปากซึ่งมีลักษณะคล้ายกันจนราวอลไว้ และ ส่วนนโวหารที่คมคายผิดไปจากโวยากรรมไทย ส่งเสริมให้ "ใหญ่" เป็นที่ โด่งดังและเป็นดาวค้างฟ้าของเพื่อน ๆ และครูบาอาจารย์ทุก ๆ ท่าน ใหญ่เพิ่งเข้าโรงเรียนนี้เมื่อตอน ป. 3 ี่เอง นับเวลาได้ 10 ปีเท่านั้น เจ้าตัวเคยบ่นเสมอว่า "อ้าวอยากอยู่โรงเรียนนี้จนอ้าวเป็นปู่" แต่ก็คงไม่ได้ สมหวัง เพราะถึงใหญ่อยากจะทำอะไรสักอย่าง โรงเรียนเขาก็ให้ออก เพราะเบื่อเต็มทนแล้ว

เนื่องจากใหญ่เป็นคนสำคัญ โชคชะตาจึงมักกลั่นแกล้งใหญ่ให้ประสบ อุบัติเหตุและภาวะการณ์อันน่าอนาถใจต่าง ๆ เป็นประจำ จนเจ้าตัวคิดที่จะ เปลี่ยนชื่อตัวเองเป็น "ณัฐเลือด แสงโลหิต" แต่เพื่อน ๆ ช่วยกันคัดค้านไว้ ได้ ใหญ่เป็นคนที่มีความรักอันอย่างนุ่มนวล แจกเพื่อน ๆ มา 10 ปีแล้ว ก็ไม่หมดเสียที บางทีก็แกล้งบ้าให้เพื่อน ๆ ได้หัวเราะกันเล่น จนเพื่อน ๆ เกือบพากันเชื่อว่าใหญ่จะบ้าเอาจริง ๆ ใหญ่เป็นคนที่มีความหุนหันพลุกพล่าน ที่ฟังแล้วต้องจำกลับไปเปิดหาคัพท์ในพจนานุกรม หรือไม่ก็ต้องเอา ประโยคที่ใหญ่พูดกลับไปคิดและเรียงคำใหม่จึงจะรู้เรื่อง

ถ้าดูหุ่นตลกดจนท่าทาง หน้าตาของใหญ่แล้วทุกคนก็คงไม่เชื่อว่าใหญ่ เคยตกลองยาวอยู่ในวงมโหรีจนได้ เครื่องหมายสามารถขั้นหนึ่ง อีกสิ่งหนึ่งที่ใหญ่โปรดปรานคือ การนอนอ้อยเหยียดนอน 4 โมงถึง 6 โมงเย็น ใหญ่ เริ่มขยาดกับรักบี้มาตั้งแต่ ม.ศ. 1 เพราะเมื่อเริ่มลงสนามซ้อมครั้งแรก ก็เกิดอุบัติเหตุแขนบิด ครั้งนั้นจึงเป็นครั้งสุดท้ายของการเล่นรักบี้ของใหญ่ ด้วย มาปีสุดท้าย ด้วยความแค้นที่ยังฝังลึกอยู่ในหัวใจ (มีตีน) ใหญ่เลย รวบรวมพรรคพวกก่อตั้งสมาคม Anti-Sporing Club ขึ้น โดยใช้ห้องนอน เป็นสำนักงานสร้างความลำบากใจให้เพื่อนฝูงไปตาม ๆ กัน

ใหญ่เคยเรียนตีมาตลกดจน เคยมีชื่อเสียง เข้าสอบชิงทุนของโรงเรียน แต่ใหญ่กลับปฏิเสธความเก่งของตัวเองและบอกว่าชอบใช้ทุนของตัวเองมากกว่า ใหญ่มีฝีมือในการวาดรูปและมีพรสวรรค์ในการคิดและออกแบบสิ่ง ต่าง ๆ จึงไม่ยากเลยที่ใหญ่จะสามารถสอบเข้าคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัย- ศิลปากร ได้อย่าง ส.บ.ม.ย.ท.

กงจักร โปธิพร้อม

เกิด 9 พฤษภาคม 2503

ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.จ.

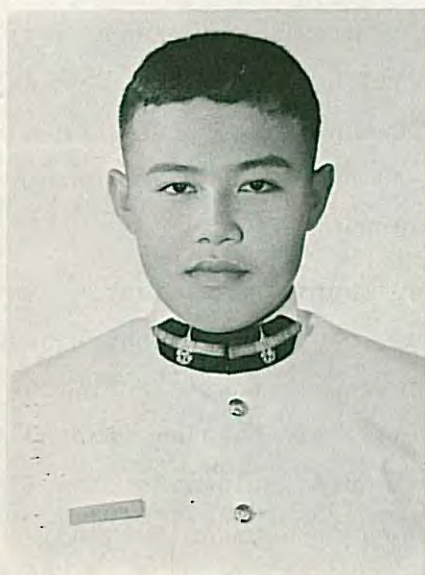
เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)

เลขประจำตัว 3557

ที่อยู่ 1499 ตลาดกระทู้มแบน อำเภอกะทู้มแบน
สมุทรสาคร

โทรศัพท์ —

"กงจักร" หรือ "กงจ๊ก" มีใบหน้าที่น่าเอ็นดูและมีวงหน้าที่กลมตึง อีกทั้งหุ่นทรมาณใจสาวแก่ เมื่อดูเผิน ๆ จะดูกงจักร เทอะเทอะนิดหน่อยเท่านั้น แต่ถ้าดูอย่างพิจารณาแล้ว จะเห็นได้ชัดว่า เวลาเดินพุงจะกระเพื่อมขึ้น กระเพื่อมลงตามจังหวะเท้า นับได้ว่าเป็นตาราเนียนมิใช่ประจำรุ่น บางทีเพื่อน ๆ เลยเรียกว่า "ไอ้อ้วน" ตามแต่โอกาส ด้วยรูปร่างที่เต็มไปด้วยเนื้อเตนได้นี้เองจึงทำให้กงจักรไม่ค่อยเด่นนักในการกีฬา แต่ตลอดเวลา กงจักรก็ได้พยายาม เกี้ยยกล้อมให้มีกีฬาขุมขึ้นในโรงเรียนแต่ก็ไม่เป็นผล ดังนั้น กงจักรจึงหันไปเอาดีทางถ่ายรูปและเล่นกล้องแทน ซึ่งเป็นที่รู้ ๆ กันว่าในเรื่องนี้กงจักรไม่เป็นรองใคร หนังสืออะไรที่เกี่ยวกับเรื่องกล้อง การถ่ายรูป ไม่ว่าจะแพงขนาดไหนและไม่ว่าจะเป็นภาษาอะไร กงจักรเป็นต้องหาพจนานุกรมมานั่งแปลศัพท์จน เขี้ยวซาญ ซึ่ง เป็นสาเหตุหนึ่งส่งผลดีในการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่กงจักร กงจักรถ่าย (ภาพ) เป็นชีวิตจิตใจ ถ่ายได้ทั้งวันทั้งคืน ทุกเวลาและทุกสถานที่ จนฝีมือการยิงกล้อง เลื่องลือไปทั่ว ร้อนถึงนักร้อง เบาอตรนทนไม่ได้จึงต้องมาจัดแจงตัวของกงจักร และยืมกล้องพร้อมทั้งอุปกรณ์การถ่ายภาพครบครันราคาคร่าวหมื่น ๆ บาทไป จนเดี๋ยวนี้ก็ยังไม้อามาคืนเสียที

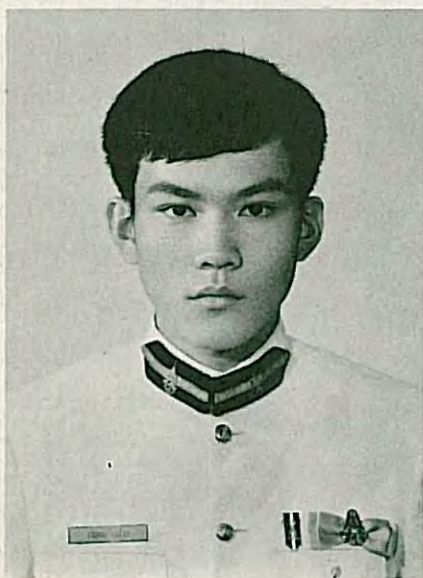
การเรียนนั้นกงจักรไม่ค่อยกังวลและกระตือรือร้นเท่าไรหรอก บอกรว่า คร่ำเคร่งเกินไปร่างกายจะไม่สมบูรณ์ ส่วนการดนตรีเล่ากงจักรก็ไม่ค่อยสนใจอีกนั่นแหละ สู้เอาเวลามาอนเพาะกายให้บริสุทธิ์ดีกว่า แต่ถึงกระนั้น ก็ยังอุตสาหพยายามหัดดีดกีตาร์และร้อง เพลงคลอ เพื่อเอาไว้กล้อมตัวเอง

กงจักร เป็นคนที่มีนิสัยน่ารักมาก กล่าวคือเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใส ใจดี ไม่ค่อยถือตัว (เพราะถือไม่ค่อยจะไหว) กงจักรสपोर्टมากในเรื่องการเงินจึงถูกสถาปนาให้กลายเป็นนายธนาคารใหญ่ประจำคณะคอยช่วยเหลือเพื่อน ๆ ยามขัดสน นอกจากนี้แล้วกงจักรยังเป็นคนบ้ายออีกด้วย ลองถูกยอเข้าหน่อยรับรองประเดี๋ยวได้เรื่อง จะเอาอะไรกงจักรให้ทั้งนั้น แต่ระวังจะถูกทวงคืนตอนหลัง

เนื่องจากเรียนหนัก (นิดหน่อย) มาเป็นวัน ๆ กงจักรจึงขอใช้เวลาในป็นีพักผ่อนบำรุงร่างกายให้อ้วนจ้ำม่ำขึ้นอีกหน่อย ป็นหน้าจึงกะลุกขึ้นผจญกับชีวิตของโลกภายนอกต่อไป

วรยุทธ สินไชย

เกิด	28 ธันวาคม 2501
ชั้นแรกเข้า	ม.ศ. 1 ผ.บ.ก.
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
เลขประจำตัว	4061
ที่อยู่	64/2 ซอยเสนานิคม 1 หมู่บ้านเสนานิเวศน์ กรุงเทพฯ
โทรศัพท์	—

หนุ่มบักซ์ได้ผู้มาจากเกาะภูเก็ตผู้นี้ชื่อว่า เจ้า "ยุทธ" ด้วยรูปร่างที่สูงเพรียว เยี่ยงยิปราฟและผิวที่ขาวจืดจะดูขบขมุข ทำให้ยุทธเป็นที่สนใจของเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามยิ่งนัก ถึงแม้ยุทธจะเพิ่งถล่ำตัวเข้ามาอยู่ในสถานที่อันน่าอภิรมย์แห่งนี้เมื่อตอน ม.ศ. 1 นี้เอง แต่ยุทธก็สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีในเวลาไม่กี่เดือน ใครที่เป็นนักผอยหรือนักเล่าเรื่องประโลมโลกทั้งหลายคงต้องรู้จักยุทธดี เพราะมีการไม้หรือการรวมกลุ่ม เฮฮากันที่ไหน ถ้าขาดยุทธเสียคนหนึ่งก็เหมือนทำกับข้าวไม่ใส่ผงชูรส ยุทธชอบชกมวยเจียบ ๆ อยู่หลังคณะ จนเพื่อน ๆ ยกให้เป็นมาเฟีย โดยเฉพาะในปีสุดท้ายนี้ยุทธยังชกมวยและสร้างความปั่นป่วนให้แก่คณะเสมอ ๆ

ยุทธเป็นที่เคารพยำเกรงของน้อง ๆ แต่กับเพื่อน ๆ ยุทธมีอารมณ์ขันเสมอ ยุทธมีความที่คมคายมาก และยังมีเล่ห์เหลี่ยมที่แพรวพราว เต็มพริตไปหมด อีกทั้งยังมีสุภาสิตและทฎาสิตพิลึก ๆ มาให้เพื่อน ๆ เก็บไปคิดเป็นการบ้านให้เรียนหัวเล่น

สมัยเด็ก ๆ ยุทธบอกว่าชอบวิ่งดูธรรมชาติรอบ ๆ โรงเรียนเพราะเป็นสิ่งสวยงามที่ไม่เคยเห็นในภูเกิด ก็พาอื่น ๆ ยุทธไม่สน ขอให้เข้าได้วิ่งโฉบไปโฉบมาเป็นพอใจ แต่พอโตขึ้นยุทธก็กลับใจหันมาเอาดีทางหวดลูกศควอชบ้าง ซึ่งยุทธก็สามารถไปได้ไกลพอควร ยุทธเคยลงไปวิ่งเล่นสำรวจความสวยงามในสนามรักบี้อยู่พักหนึ่ง แต่ก็ต้องวิ่งออกมาโดยที่ไม่ยอมกลับเข้าไปสำรวจหญ้าที่สนามหน้าอีกเลย พอน้อง ๆ ถามถึงสาเหตุยุทธก็จะมิดิทานผจญภัยกลางสนามนรกให้ฟัง แล้วตอบท้ายด้วยประโยคที่ว่า เจ็บขาที่ตามไว้ด้วย (เศษ) เหล็กนะ

การดนตรี ยุทธชอบประเภทตี ๆ เคาะ ๆ จึงพาตัวเองไปตีกลองอยู่ในวงปี่สก๊อต ตีบ้างไม่ตีบ้างจนเป็นที่เอือมระอาของหัวหน้าวง จึงมอบเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งให้เพื่อจะได้เลิกตีไปเสียที แต่พอได้เครื่องหมายยุทธก็กลับยิ่งเข้าใจผิดเลยยิ่งพิตใหญ่ เอากลองไปตีคณะทั้ง เข้าทั้ง เย็นเพิ่มความเปื้อนระอาให้กับเด็ก ๆ ในคณะอีก การเรียนยุทธ(แก๊ง)สนใจจนเป็นที่รู้จักดีของคุณครูทุกท่าน ยุทธเคยเสมอว่าถ้าไม่แน่จริงก็คงไม่กล้ามารารี และคงไม่ผ่านมอแปดมาได้สบาย ๆ เช่นนี้หรือกะวะ

ตัวชี้ชี้ เพชรวารา

เกิด 17 พฤษภาคม 2503

ชั้นแรกเข้า ป. 3 น.อ.

เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)

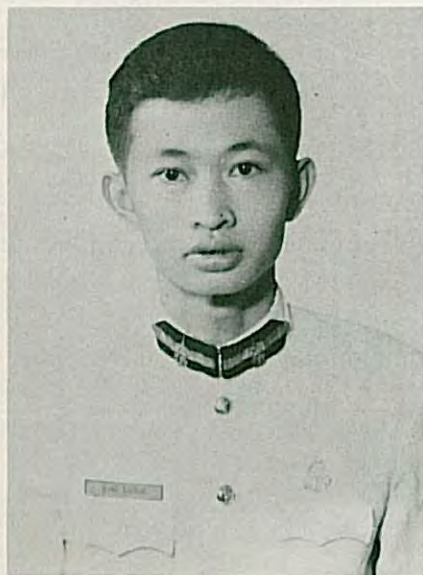
เลขประจำตัว 3474

ที่อยู่ 331/6 ถนนนครชัยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 3

โทรศัพท์ —

"ก้าง" เป็นที่รู้จักกันดีในหมู่เพื่อนฝูง เพราะก้างเป็นคนแปลก ๆ ที่มีอะไรไม่ค่อยเหมือนคนอื่น ก้างเป็นคู่หูกับอ็อกกี้ จะเห็นสองคนนี้ไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ

ก้างมีรูปร่างที่ก้างสมชื่อ แต่ก้างก็เป็นคนแข็งแรงทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ ไม่เช่นนั้นก้างก็คงอยู่ไม่ได้จนถึง 10 ปีเช่นนี้หรอก ด้วยหุ่นอันเพรียวลมจนแทบลอยเมื่อถูกเพื่อน ๆ เป่า ก้างจึงไม่ค่อยจะมีโอกาสได้เล่นกีฬาอะไรเลย นอกจากวิ่งชมนกชมไม้ไปวัน ๆ หรือไม่กี่หางานอดิเรกทำ ตอนเวลาก็พาโดยมักมีอ็อกกี้ร่วมอยู่ด้วย แต่ทั้งสองคนนี้กลับไม่ยอมไปเข้าร่วมสมาคมต่อต้านการกีฬา (Anti-Sporting Club) ซึ่งมียุทธและใหญ่เป็นผู้นำ

เนื่องจากสนิทสนมกับอ็อกกี้เป็นพิเศษ จึงเป็นสาเหตุสุดริสัยที่ก้างหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องร้อง เพลงคลอ เวลาอ็อกกี้ตีคกีตาร์ ก้างร้องเพลงได้ไพเราะ เพราะพริ้งมาก เสียงของ ปี.จี. ที่ว่าสูงแล้วยังต้องยอมสยบให้เสียงโซปราโนของก้าง นอกจากก้างจะร้องเพลงเก่งแล้ว ก็ยังมีเสียงกระซิบเข้าหูพวกเราบ่อย ๆ ว่าก้างตื่นเก่งมากอีกด้วย ดันจนฟลอร์ลุกเป็นไฟมานักต่อนักแล้ว และอ็อกกี้ก็อ็อกนั้นแหละที่เป็นคนคอยดับไฟ

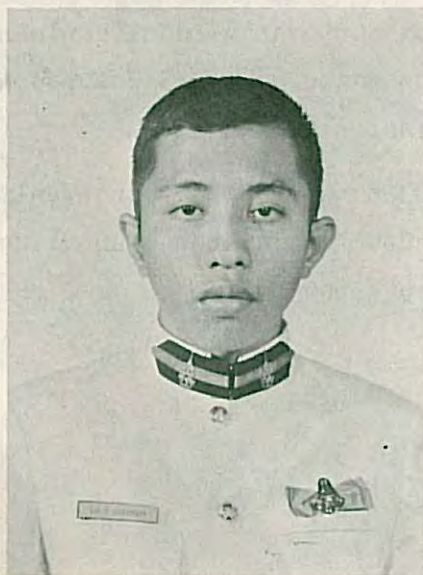
ทางด้านการเรียนก็นับว่าก้างเป็นนักเรียนที่ใฝ่ดีคนหนึ่ง ก้างเคยเรียนตีมาเกือบตลอด มาตอน ม.ศ. 4-5 นี้กลับลดระดับตัวเองลงไปหน่อย แต่ก็ยังไม่เคยมีชื่อเสียงเลยในเรื่องการเรียน

ก้าง เป็นผู้ที่มีการแต่งตัวที่เพี้ยวฟ้าวมากที่สุดในรุ่น ไม่เหมือนใคร และไม่มีใครกล้าเหมือน และเราจะดูก้างผอมลงไปอีกมากทีเดียวถ้าเมื่อใดที่เดินไปไหนมาไหนดูกับกงจักร

จิรพงศ์ ตรงค์เดชกุล

เกิด 10 มกราคม 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3572

ที่อยู่ 700/15 บ้านพักโรงพยาบาลรถไฟมักกะสัน
 กรุงเทพฯ 4
 โทรศัพท์ —

หนุ่มร่างเล็ก(ไม่)สมส่วน ผิวสีถ่าน ดวงตาเบิกกว้างกลมโตสมชื่อ "โปน" แต่บางครั้งเพื่อน ๆ ก็เรียกว่า "ดีด" ตามสัดส่วนของร่างกาย โปนเป็นคนมีอารมณ์ขันและสนุกสนานร่าเริงทั้งกับน้อง ๆ เพื่อน ๆ และกับน้องของเพื่อน แม้จะถูกหยอกล้อแรง ๆ แต่โปนก็ไม่เคยโกรธใครง่าย ๆ จึงทำให้พวกเราหลงรักโปนมาก

โปนจัดอยู่ในประเภทตัวเล็กแต่ใจถึง เพราะโปนเล่นกีฬาเกือบทุกประเภทและยังเล่นได้ดีอีกเสียด้วย ถึงแม้ตัวจะอยู่ร่นกลางแต่ใจไปอยู่ที่ร่นใหญ่จนหมด โปนเคยติดทีมบาสเก็ตบอลร่นกลางของโรงเรียนในตำแหน่งกัปตันทีม และโปนยังเล่นกรีฑาร่นกลางให้โรงเรียนมาถึงสามสมัย จนได้รับเครื่องหมายสามารถสมบุรณ์กรีฑา เป็นบำเหน็จก่อนออก

การดนตรีโปนก็ตีกลองอยู่ในวงโยธวาทิตมานานคร่ำครึ จนได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาประดับเกียรติ แต่พอถามถึงการเรียนที่ไร โปนก็มักตอบว่า "หายห่วง" และก็จะร้องเพลง "ไปตามดวง" ให้เพื่อน ๆ ฟัง เล่นเอาเพื่อน ๆ ที่ฟังโปนร้องแล้วเกิดหลงใหลติดใจ และนำไปร้องกันบ้าง อะไร ๆ ก็ "ไปตามดวงไม่ห่วงชีวิต แล้วแต่พรหมลิขิตชีวิตไปตามดวง" กันทำเดียว

โปนอยู่ในรั้วฟ้า-น้ำเงินมาถึง 9 ปีเต็ม จึงทำให้โปนรู้โน่นรู้นี้ภายในโรงเรียนเสียทุกซอกทุกมุม มีอะไรอยู่ตรงไหนโปนเป็นรู้หมด ด้วยความที่เป็นคนรักสันโดษโปนจึงหาห้องทำงานเงียบ ๆ อยู่ใต้บันได และก็อยู่แต่เพียงลำพังคนเดียว แต่พอโพล่เข้าไปในห้องโปนที่ไรกลับไม่เจอโปนสักที ไม่รู้ไปอ้อยเหยื่ออยู่ที่ไหนทั้งวันทั้งคืน ถามเข้าที่ไรก็บอกว่า "ฮิ้วเข้าส้วม" ทุกที

ตอนนี้โปนหายหน้าหายตาไป ไม่ค่อยได้พบปะกับเพื่อนฝูง แต่ถ้าใครคิดถึงโปนก็เชิญติดต่อได้ตามที่อยู่ข้างบนนี้แล้วกัน

คณะดุสิต

ผู้กำกับคณะ คุณครูอุดม รัตประจิด

นักเรียนชั้น ม.ศ. 5 มีจำนวน 17 คน

หัวหน้านักเรียน

๑. สม เกียรติ ปลื้มมณัส
๒. มงคล ศิริบุญพุกษ์
๓. ศักดิ์ชัย เหล่าหะ เกียรติ
๔. ปกรณ์ บัชรินทร์
๕. คมกฤษ กลัทธิพิเศษ
๖. ชัยประณิน วิสุทธิผล

นักกีฬาทีมโรงเรียน

๑. สม เกียรติ ปลื้มมณัส	รักบี้ บาส เกตบอล
๒. มงคล ศิริบุญพุกษ์	รักบี้
๓. ปกรณ์ บัชรินทร์	รักบี้
๔. คมกฤษ กลัทธิพิเศษ	รักบี้
๕. อนัญ หุตะจิตต์	กรีฑา

ประธานสมาคมและหัวหน้าแผนกต่าง ๆ

๑. สม เกียรติ ปลื้มมณัส	ประธานกรรมการสมาคมกีฬา หัวหน้าแผนกรักบี้
๒. มงคล ศิริบุญพุกษ์	ประธานกรรมการสมาคมบันเทิง
๓. ศักดิ์ชัย เหล่าหะ เกียรติ	หัวหน้าวงโยธวาทิต
๔. ปกรณ์ บัชรินทร์	หัวหน้าแผนกเทนนิส

สมเกียรติ ปลื้มมนัส

เกิด 23 กันยายน 2502

ชั้นแรกเข้า ป. 5 น.อ.

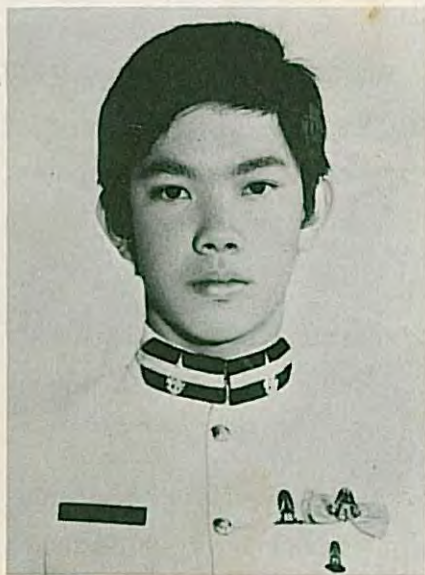
เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)

เลขประจำตัว 3655

ที่อยู่ 1247/6 ถนนตากสิน บุคคโล กรุงเทพฯ

โทรศัพท์ 468-1135

"ป้อง" เป็นหัวหน้าใหญ่ของคณะดุสิตที่น้อง ๆ ต่างลงความเห็นว่าเหมาะสมที่สุด ป้องเป็นคนใจดี ไม่ค่อยโกรธอะไรง่าย ๆ ร่าเริงแจ่มใส อยู่ตลอดเวลา ป้อง เป็นคนที่ไม่ประหยัทรอยยิ้ม เราจึงพบป้อมพร้อมกับรอยยิ้ม ซึ่ง เจ้าตัวคิดว่าน่าประทับใจ เสมอ

ป้อมไม่ค่อยชื่นชมกับการเรียนมากเท่าไรนัก และก็จะถือว่าการเรียน เป็น เสมีองงานอดิเรก แต่ป้อมก็สามารถทำข้อสอบแต่ละครั้งผ่านไปได้อย่างสบาย ๆ งานหลักของป้อมคือการ เล่นกีฬา ป้อมมีพรสวรรค์ในการเล่น กีฬา กล่าวคือป้อม เล่นกีฬาได้ดี เกือบทุกประเภท ตำแหน่งหัวหน้าชุดทีมรักบี้ ของโรงเรียนและ เครื่องหมายสามารถพิเศษ เหนือพิเศษย่อม เป็นหลักประกัน ความสามารถจนทีมชาติต้อง เรียกตัวป้อมให้ เข้าร่วมทีมด้วยทันทีที่ป้อมสอบไล่ เสร็จ นอกจากนี้ป้อมก็ยังติดทีมชาติบาสเก็ตบอลและกรีฑาของโรงเรียนอีกด้วย กีฬาที่ป้อมไม่ค่อยเล่นหนักก็ได้แก่ กีฬาประเภทแรกเกิดทั้งหลายแหล่ ด้วย ความสามารถในเชิงกีฬาสูง เพื่อน ๆ จึงพร้อมใจกันมอบตำแหน่งประธาน สมาคมกีฬาให้แก่ป้อม ซึ่ง เจ้าตัวก็รีบตอบรับโดยไม่ปฏิเสธเลย

การดนตรีป้อมก็ไม่เบา เทียวหัด เล่นโน้มน เล่นนี้ไปเสียหมดจน เป็นบ้าง อย่างละนิดอย่างละหน่อย เอาไว้คอยอวดคนที่ไม่รู้ความจริง แต่ที่ป้อม เล่น ได้ดีก็มีเหมือนกัน เพราะอย่างน้อยที่สุดก็ เคย เป็นมือกลองและมือออร์แกนอยู่ในวงแจ๊สมาแล้ว

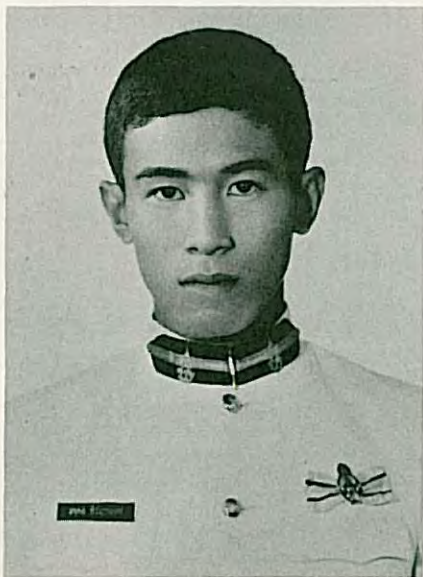
ป้อมชอบหลงผิดคิดว่าตัวเองรูปลหล่อที่สุด ถึงขนาด เสนอตัว เป็นคนถือ พวงมาลา เดินนำขบวน เวลาออกงานคู่กับ เหมิน (ซึ่งก็หลงตัวเองอีกเช่นกัน) ป้อม เป็นคนที่ตื่น เต็มง่าย และมัก เอาจริง เอาจังกับคำพูด เล่นของ เพื่อน ๆ ป้อมมักทักท้วงว่าที่เพื่อน เล่าให้ฟังนั้น เป็นจริง เสมอ ทั้ง ๆ ที่บาง เรื่องฟังดู ก็ เป็นไปไม่ได้แล้ว ป้อมไม่เคยเลยที่จะพลาดจากการ เข้าร่วมกิจกรรมและ งานสังสรรค์ของส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานที่มีการกิน ถึงไม่บอกป้อม ก็รู้ (คนเขากว้างขวางชะอย่าง)

เวลากินข้าวคือเวลาที่ป้อมทรมานที่สุด เพราะป้อมไม่ถนัดที่จะใช้ช้อน- ส้อม จึงมักกินไม่ค่อยทันเพื่อนฝูง แต่ถ้าลองปล่อยให้ป้อมใช้ตะ เกียบละก้อ เพื่อน ๆ จะต้องอดตายกันแน่ ๆ

ยามว่างนอกจากป้อมจะนอนพักผ่อนแล้ว บางทีป้อมก็จะหยิบ เอากล้อง ส่องทางไกลขึ้นมาส่องดูทัศนียภาพรอบ ๆ โรงเรียน แต่เป็นที่น่าสัง เกตว่า ทำไมป้อมจึงชอบส่องดูวิวโรงเรียน เฉพาะในวันอาทิตย์ เท่านั้นละ... น่า สงสัย... ได้ข่าวมาว่าตอนนี้ป้อมกำลัง เนื้อหอมมาก สาว ๆ ที่เผชิญรู้จักกับ ป้อมและได้เห็นทรงผมแบบพระ เอกหนึ่งฝรั่ง (จีน) แล้ว ต่างก็ติดอกติดใจตาม ล่าขอลายเซ็นกันให้วุ่นวายไปหมด ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ป้อมชอบ เสียด้วย

มงคล หิรัญพฤกษ์

เกิด	20 มีนาคม 2502
ชั้นแรกเข้า	ป. 3 ส.จ.
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 วิทย
เลขประจำตัว	3482
ที่อยู่	127 ซอยเฉลิมสุข ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ
โทรศัพท์	579-0996

ที่บ้านเรียก "คล" แต่เพื่อน ๆ กลับชอบเรียกว่า "จุด" มากกว่า จุดมีความลับอยู่ที่กลางหัว แต่ก็ เป็นความลับที่จุดไม่สามารถจะปกปิดเพื่อน ๆ ได้ เนื่องจากต้องตัดผมสั้นอยู่เสมอ ที่มาของชื่อ "จุด" ก็มาจากความลับ อันนี้เอง

สมัยเด็ก ๆ จุดเป็นคน เรียนเก่งมาก สอบได้เป็นที่ 1-2 มาโดยตลอด และก็ได้เคยได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดีเรื่อยมาจนถึง ป. 6 จากนั้นมา จุดก็ใจดี เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ให้คนอื่นมีโอกาสได้รับพระราชทานรางวัลกันบ้าง จุด เป็นนัก เรียนแผนกวิทย์คนหนึ่งที่มีหัวสมองดี คิดอะไรมัก (ไม่ค่อย) ได้คำตอบ เร็วและถูกต้องเสมอ แต่จุดกลับไม่ค่อยชอบคิดปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนมา นัก คงกลัวความรู้จะ เฟื่อง เกินไป หลังจากจบ ม.ศ. 5 แล้ว จุดก็สามารถ สอบเข้าคณะพาณิชยศาสตร์การบัญชี จุฬาฯ ได้ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ A.B.A.C. ก็ตอบรับให้จุดมีสิทธิ์ เข้าไปเรียนแล้ว

จุด เคย เป็นนักเรียนของโรงเรียนที่มีส่วนช่วยสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน มาแล้ว ในระยะหลัง ๆ จุดหันมาข้มัก เข้มขันซ้อมรักบี้จนฝีมือดีขึ้นตามลำดับ และจุดก็ได้ติดทีมโรงเรียนในที่สุด นอกจากนี้จุดก็ยัง เป็นนักวอลเลย์บอลรุ่นใหญ่ ของคณะที่ได้ลงสนามมาตั้งแต่ ม.ศ. 3 จุดจึงมีประสบการณ์ในการตบและ สกัดกันการตบได้เป็นอย่างดี

เนื่องจากจุดคลุกคลีอยู่กับวงการบันเทิงของโรงเรียนมาเสียเวลานาน จุด จึงได้รับเลือกให้ เป็นประธานคณะกรรมการสมาคมบันเทิง ซึ่งจุดก็ดูแลรับผิดชอบ ต่อหน้าที่นี้ได้ดีพอ ๆ กับความเอาใจใส่ในหน้าที่การงานในฐานะที่เป็น หัวหน้าคณะคนหนึ่ง

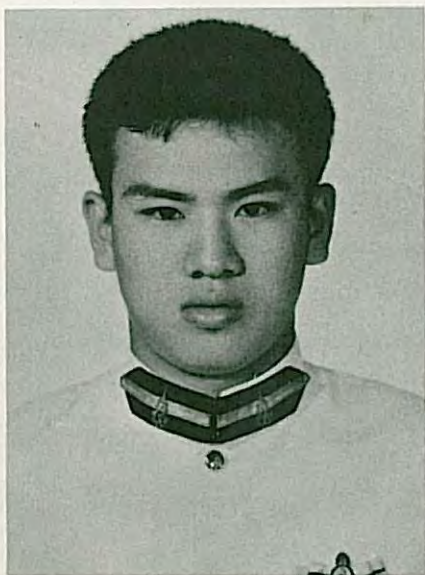
จุดชอบดนตรีที่เป็นสัญลักษณ์ประจำชาติอื่น จุดจึงหัดเป่าปี่สก๊อตจนมีความสามารถถึงขนาดกล่อมช่างให้หลับและปลุกให้ตื่นได้ ทางโรงเรียนจึง เห็นสมควรที่จะมอบ เครื่องหมายสามารถขั้นหนึ่งให้แก่จุด ครั้นจุดเป่าปี่จนเป่า เปื่อหน้าจุดเต็มทนแล้ว จุดก็เลย เปลี่ยนอาชีพมาเป็นดรัม เมเยอร์แทน

จุด เป็นกำลังสำคัญที่ช่วยให้การจัดหนังสือรุ่นดำเนินไปด้วยดี ยิ่งไปกว่า นั้นจุดก็ยังมีส่วนช่วยในการจัดทำหนังสือเล่มนี้อีกด้วย ถ้าไม่ได้จุดพวกเราผู้ จัดทำก็คงแย่เหมือนกัน

ศักดิ์ชัย เหล่าหะเกียรติ

เกิด 21 ธันวาคม 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3574

ที่อยู่ 193/13 ถนนเจริญนคร ตำบลบุคคโล
 กรุงเทพฯ 6
 โทรศัพท์ 468-2586

"เคี้ยง" "เต๋า" "เหลา" ฯลฯ คือชื่อที่เพื่อนแต่ละคนใช้เรียก เคี้ยงเป็นคนเงียบ ขรึม และเฉย ชอบประพุดิตนเป็นผู้ฟังที่ดี แทนที่จะแย่งคนอื่นพูดเหมือนพวกเราส่วนมาก แต่คราวใดก็ตามที่เคี้ยงเอ่ยปากเป็นที่รู้กันในหมู่เพื่อนฝูงและน้อง ๆ ว่า เคี้ยงมี "อะไร ๆ" มาให้ต้องเสียเงินกันอีกแล้ว และนี่ก็คือสาเหตุที่ไม่มีใครเคยอยากฟัง เคี้ยงคุย

เคี้ยงเปิดเผยต่อพวกเราว่า เคี้ยงชอบวันจัดหนังสือมากที่สุดในเหตุการณ์ต่าง ๆ ในรอบปีที่ผ่านมา เพราะอะไรนั้น เคี้ยงบอกว่า มันเป็นจุดเริ่มต้นอะไรต่ออะไรหลายอย่างสำหรับเคี้ยง (โอ้คำว่าอะไรนี่เคี้ยงไม่ยอมเปิดเผย) หลังจากวันนั้น เคี้ยงเปลี่ยนแปลงตัวเองใหม่หมดตั้งแต่หัวจรดเท้า และเริ่มนิยมพูดโทรศัพท์และเขียนจดหมาย เคี้ยงเป็นอยู่เช่นนี้ได้ไม่นานนัก เคี้ยงก็กลับเป็นเคี้ยงที่เงียบขรึมคนเดิม จากกระแสข่าวที่เชื่อถือได้รายงานว่าที่เป็นเช่นนี้เพราะจดหมายบ้า ๆ อะไรก็ไม่รู้ฉบับหนึ่ง ที่แม้แต่คนเก่งภาษาไทยที่สุดในรุ่นเรายังอ่านแล้วไม่รู้เรื่อง

เคี้ยงเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะดุสิตที่เด็ดขาด เอาจริงเอาจังผิดกับน้ำเสียง เช่นเดียวกับการตักลงใหญ่วงโยฯ ของเคี้ยงที่เชื่อถือได้ เคี้ยงรับใช้วงโยฯ มาจนถึงวาระสุดท้าย ทั้ง ๆ ที่เคี้ยงได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาจากวงปี่สก๊อต (เก่งจริง ๆ)

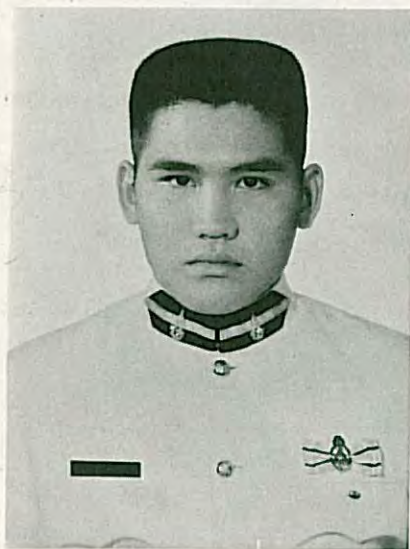
เคี้ยงมักจะออกตัวต่อใคร ๆ ว่า เคี้ยงเล่นกีฬาไม่ค่อยเก่ง แต่เคี้ยงก็ลงเล่นกีฬาทุกชนิดที่เคี้ยงเล่นเป็น คือรักบี้และบาส ดังนั้น ในเวลากีฬาจึงไม่ค่อยจะได้พบหน้าเคี้ยงบ่อยนัก เพราะเคี้ยงใช้เวลาในตอนนั้นขดเขยตอนกลางคืนที่เคี้ยงฟัดท่องหนังสืออยู่คนเดียวตึก ๆ

เคี้ยงรักที่จะเป็นพ่อค้าทำการค้าขาย ก็เลยไปเรียนอยู่ที่วิทยาลัย-หอการค้า

ปกรณ์ บัววิรัตน์

เกิด 22 มิถุนายน 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านาณ)
 เลขประจำตัว 3555

ที่อยู่ 638 ซอยธนาคารฯ 3 ถนนงามวงศ์วาน
 นนทบุรี
 โทรศัพท์ 588-2038

"อ้วน" คู่แฝดอ้วน-ผอมกับหมุย อ้วนถนัดนักในการต่อแยะคน จุกระเปิดเพื่อน ๆ หลอกเด็ก และกระทำในสิ่งที่พวกเรานิยม เรียกกันว่า •
 บัว ๆ (ไม่มีใครยืนยันที่มาของคำนี้ได้) คู่อาฆาตที่อ้วนชอบนักชอบหนาก็คือ
 แว่น (กิน) ทั้ง ๆ ที่เทียบตัวกันแล้วอ้วนกินขาด แต่ก็เอาชนะไม่ได้สักที
 อ้วนจึงตั้งปณิธานส่วนตัวไว้ตลอดชีวิตว่า "แพ้ใครแพ้ได้ แต่แพ้ไอ้แว่นไม่ได้"

อ้วนมีฟอร์มการดำเนินชีวิตลุ่ม ๆ ดอน ๆ ไปตามสภาพแวดล้อม ไม่
 พยายามจะสนใจอะไรรอบ ๆ ตัว ยามใดที่มีใครกระตุ้นให้อ้วนรู้สึก อ้วนจะ
 คึกคักเหมือนม้าได้ปยา แต่ก็นั่นแหละ ใคร ๆ ก็รู้ว่าอย่างเก่งก็ทำได้ไม่ •
 เกินสามวัน

ลักษณะพิเศษส่วนตัวที่สังเกตได้ง่ายของอ้วนก็คือ ทรงผมที่ดูเหมือนจะ
 เป็นพิษต่อสายตาเพื่อนฝูง ยามใดที่อ้วนมีเวลาวางอ้วนเป็นต้องตัดผมทุกครั้ง
 ไป (อ้วนอ้อมแอ้มบอกว่า เป็นเพราะแม่ยื่นคำขาด) จนกระทั่งผมของอ้วน
 น้อยใจ สไตรค์ไม่ยอมขึ้นเอาตื้อ ๆ จึงต้องเคือคร้อนกันไปทั้งรุ่นที่ต้อง เปลี่ยน
 ชื่ออ้วนเสียใหม่ หลังปิดเทอม อ้วนหายไปไม่ติดต่อใคร เพื่อน ๆ พากันสืบ
 ทราบมาว่า แม่อ้วนคุมอ้วนแจจนอ้วนสอบเข้าธรรมศาสตร์ได้ ครั้งล่าสุดที่มี
 คนเห็นอ้วนก็คือ ทรงผมใหม่ที่อ้วนไม่ยอมตัดเลย และมีลักษณะเหมือนตัวเม่น
 ที่พร้อมจะปล่อยขน

อ้วนเล่นรักบี้เป็นอย่างดี และอ้วนก็สามารถก้าวขึ้นสู่ 15 นักรักบี้
 ของโรงเรียน แสดงความสามารถจนถึงขั้นได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์

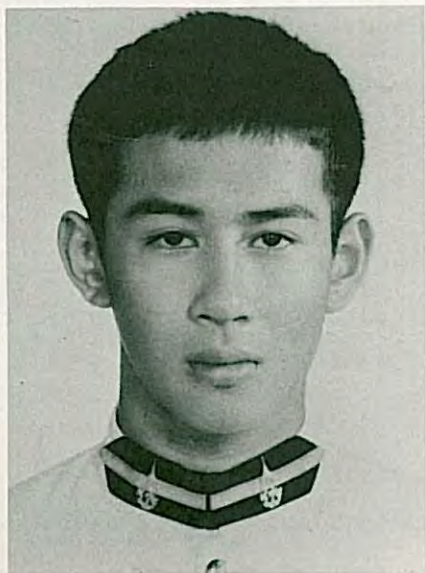
ทางดนตรีอ้วนหุ่ม เทชวิตจิตใจให้กับวงปี่สก๊อต เป่าบ้างอมบ้างมาถึง •
 6 ปี อ้วนพยายามบอกเพื่อน ๆ ว่าการเป่าปี่เป็นเพียงกิจกรรมของอ้วน
 แต่ทุก ๆ คนที่ใกล้ชิดอ้วนต่างก็พากันไม่เห็นด้วย เพราะมักจะเห็นอ้วนกระตัก
 นีวเป่าปี่อยู่ตลอดเวลา แม้แต่เวลาเข้าห้องน้ำ นอน เล่นรักบี้ และแม้กระทั่ง
 ขณะที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้าคณะอยู่ก็ตาม (มีคนบอกว่าอ้วนมี
 วิชาญเป็นนักเป่าปี่ แต่กลัวคนจะไม่รู้จึงต้องแสดงออกให้เห็น)

คมกฤษ กลั้ววิเศษ

เกิด 16 มีนาคม 2502
ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 1 ต.ส.
เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (คำนวณ)
เลขประจำตัว 4054

ที่อยู่ 120/4 ซอยสถาพร ถนนประชาสงเคราะห์
กรุงเทพฯ

โทรศัพท์ —

"หมุย" ก็ก้าวเข้ามาพร้อมรุ่นกับพวกเราอย่างแหวกแนวด้วยการ "แหล่" ตามแบบฉบับของผู้มาจากดินแดนที่อารยธรรม เข้าไม่ถึง มีประกาศนียบัตร แสดงตัวคือ ลายมือที่สวยงาม (นิยว่าตัวอักษรพิมพ์ดีดยังแพ้ลายมือหมุยหลุด ลุย) ซึ่งนับว่าเป็นโชคร้ายของหมุยที่มักจะต้องถูกอ้อนวอนแกมขู่บังคับให้ จับปากกาทำหน้าที่ของบัตรเชิญต่าง ๆ แต่นั่นก็เป็นเกียรติประวัติที่หมุยภูมิใจ หมุยนิยมที่จะดำเนินชีวิตไปเรื่อย ๆ โดยที่ไม่มีอะไรเป็นของตัวเองเลย ตั้งแต่หมุยสอบไล่ปลายปีเสร็จ เพื่อน ๆ มักจะได้ยินประโยคที่หมุยชอบพูดที่สุดคือ "ฮั้วรอดมาจนจบมอแปดได้ก็เพราะลำแข้งของเพื่อน ๆ แท้ ๆ" หมุยมีความใฝ่ฝันที่จะ เป็นบุคคลในเครื่องแบบมาตั้งแต่ ม. 6 จนถึง ม. 8 หมุยพยายามแล้วพยายามอีก แ่วว่ามาว่าตอนปลายปี ม. 8 หมุยได้เป็นที่ โขตร้ายก็ยังชอบหมุยอยู่ ทำให้ปืนของหมุยด้าน มีหน้าข้ายังถูกยึดปืน เสียอีก แต่หมุยก็สามารถพาตัวเอง เข้าศึกษาในสถาบันชั้นอุดมศึกษาได้ ใครจะหา หมุยก็ไปหาได้ที่ A.B.A.C. นะ

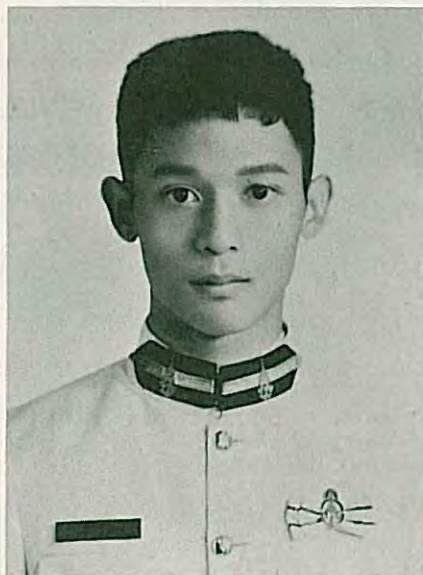
ทางด้านกีฬาหมุยก็ไม่น้อยหน้าใครด้วยการลงแข่งรักบี้ครั้งแรกที่สนาม กีฬาแห่งชาติเลยทีเดียว หมุยเป็นนักรักบี้สมัครเล่นของทีมโรงเรียน เพราะ หมุยจะต้องได้ลงร่วมทีมด้วยทุกครั้งที่มีการแข่งขัน ทั้ง ๆ ที่หมุยไม่ได้เป็น 15 คนแรกของทีม ด้วยฝีมือทางนี้หมุยจึงได้รับ เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ จากโรงเรียนอย่างเต็มภาคภูมิ คนตรีหมุยก็สามารถเป่าทรัมเป็ตได้สูงจน ทางโรงเรียนกลัวว่ากระเบื้องหลังคาศาลากลางน้ำจะแตก จึงให้เครื่อง- หมายสามารถขึ้นหนึ่ง เพื่อเป็นการเอาใจ นอกจากนี้หมุยยังเป็นหัวหน้าที่ดี ของคณะคนหนึ่ง

หมุยถูกเพื่อน ๆ แก๊งขมบ่อย ๆ ว่าหมุยมีนัยน์ตาซึ้ง (ด้วยความเข้าใจผิด)หมุยจึงมักจะทำตาโศกละห้อย เหมือน เป็นโรคกลัวน้ำกับสาว ๆ รวมทั้งครั้งหนุ่มครึ่งสาว (กระเทย) แล้วหมุยก็มักจะประสบผลสำเร็จอยู่เสมอ (ก็เพราะลำแข้งของเพื่อน ๆ อีกนั่นแหละ) เพื่อน ๆ ผ่ากเตือนหมุยว่า จบ ม. 8 แล้ว อย่าชวนอ้วน (ปกรณ) ถึงถูกกระตาดตระเวนไปหาเพื่อน ๆ เหมือนสมัยอยู่โรงเรียนอีกล่ะ

ชัยประนิน วิสุทธิผล

เกิด 9 กรกฎาคม 2502
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 1 ค.ส.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวม)
 เลขประจำตัว 4055

ที่อยู่ 153/3 ซอยมหาดเล็กหลวง 1 ถนนราชดำริ
 กรุงเทพฯ 5
 โทรศัพท์ 252-6816

บุรุษร่างเล็ก ผิวขาวเนียน หน้าตาหล่อเหลา (ไม่) เอาการผู้ที่มีชื่อเล่น ๆ ว่า "นิน" ถึงแม้ว่านินเพิ่งจะเข้ามาอยู่ร่วมกับพวกเรา เมื่อตอน ม.ศ. 1 นินเอง แต่นินก็สามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเป็นของแปลกใหม่สำหรับนินในตอนนั้นได้อย่างรวดเร็ว ตอนเด็ก ๆ นินเป็นที่รักและเอ็นดูของพวกพี่ ๆ พอมาเป็นรุ่นพี่นินจึงกลายเป็นที่เคารพรักของน้อง ๆ นินเป็นหัวหน้าคณะที่ขยันขันแข็งมาก ห่วงใยและสอดส่องดูแลความเป็นอยู่ของน้อง ๆ อย่างพิถีพิถัน จนบางทีก็ลืมตรวจสอบดูตัวเอง

นินมีเลียดนักกีฬา เต็มตัวตั้งแต่ปลาย เส้นผมจรดปลาย เล็บ เท้า เราจะเห็นชื่อของนินติดตราอยู่บนโล่ตั้งหลายโล่ ผลงานด้านการกีฬาที่นินทำไว้ เป็นเกียรติประวัติก็คือ เป็นโค้ชและเป็นหัวหน้าทีมบาส เกิดบอลรุ่นใหญ่ของคณะ ที่นำทีมรุ่นใหญ่ตลอดจนรุ่นกลางและรุ่น เล็กกว่าด้วยชนะเลิศมาครองได้หมด นอกจากนี้นินก็ยังชอบเล่นฟุตบอลอีกด้วย ในที่สุดท้าย นินเกิดโชคร้ายจับฉลากได้เป็นนักสควอชของคณะที่ยังขาดตัวนักกีฬาอยู่หนึ่งคน นินจึงหลั่บหลับตาจับแร็กเกิดตืออยู่พักหนึ่ง เพื่อเข้าร่วมทีม และก็เป็นการโชคดีที่ทีมของคณะตูลิตเกิดชนะขึ้นมา นินก็เลยพลอยมีหน้ามีตาไปกับเขาไปด้วย

นินเป็นศิษย์ที่ดีของอาจารย์ทุกคนมาตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์สอนภาษาไทยจะรู้จักนิน เป็นอย่างดี เพราะนินสามารถเขียนคำที่ตัวเองไม่ต้องการได้บ่อย ๆ ด้วยความขยันหมั่นเพียรนินจึงสอบได้เป็นที่หนึ่งของห้องศิลป (ค่านวม) ทั้งนี้ก็เนื่องจากการวางแผนที่ดีนั่นเอง คือนินไม่ยอมดรอปสักวิชาเดียว ในขณะที่เพื่อน ๆ ต่างก็ใช้สิทธิที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่

นินเคยเป่าแซกโซโฟนอยู่ในวงโย-ตา และวงแจ๊ส แต่พอได้รับเครื่องหมายสามารถขึ้นหนึ่งปี นินก็พิจารณาตัวเองออกจากวงการดนตรีทันที หันมาอน เล่นนั่ง เล่นอยู่ที่คณะสบายกว่าเป็นไหน ๆ

ตอนนี้นินกำลัง เรียนอย่างคร่ำเคร่งอยู่ที่คณะครุศาสตร์-ศิลปะ จุฬาฯ นินมีหัวใจในการคิดแบบการตกแต่งภายในบ้าน อีกหน่อยใครจะมีเหย้ามีเรือนก็อย่าลืมเรียกนินไปบริการก็แล้วกัน เรื่องเงิน เรื่องทอง เอาไว้พูดกันทีหลัง

หนังสือรุ่นเล่มนี้ก็สำเร็จลุล่วงลงได้ เพราะน้ำพักน้ำแรงและความเสียสละอย่างใหญ่หลวงของนิน ถึงขนาดนินบอกว่า "ขอให้หนังสือเล่มนี้เป็นเล่มแรกและเล่มสุดท้ายที่อ้าวต้องทำนะ"

อนัญ หุตะจิตต์

เกิด 22 เมษายน 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 7 ค.ส.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวม)
 เลขประจำตัว 3838

ที่อยู่ —
 โทรศัพท์ —

ความจริงแล้ว "เต้" ควรจะจบไปแล้วพร้อมกับรุ่นก่อน แต่เต้เห็นว่า เต้ยังบ้าไม่ถึงขั้น จึงสมัครใจที่จะอยู่ร่วมกับรุ่นเรา (จากข้อเท็จที่สามารถพิสูจน์ได้ว่ารุ่นเราน่าที่ที่สุด) แรกทีเดียว เต้กระทำตัวเป็นผู้อาวุโสที่น่าเกรงขาม แต่ด้วยความบ้าที่มีบรรจุอยู่ในกตสัน และเต้ก็เห็นว่าพวกเราบ้าจริง ๆ จึงเปลี่ยนคาแรคเตอร์ของตัวเองมาร่วมกับพวกเราด้วย แล้วเราก็อีก เต้ในแบบฉบับของเพื่อนมากกว่าเก่า

นิสัยที่ดีที่สุดของเต้ก็คือ เต้ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือกับทุก ๆ คน ไม่ว่าพี่ว่าน้อง หรือเพื่อน ๆ คนไหน โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทน เต้ยอมที่จะทำทุก ๆ อย่างเพื่อคนอื่นอยู่เสมอ แม้ว่าบางครั้ง เต้จะถูกอาจารย์ผู้กำกับคณะเห็ดเอามาว่า "เจ้าเปียก ..." ยามใดที่เพื่อน ๆ เหวงมือเหวงเท้า เต้ก็จะอุทิศตัวเองเป็นผู้ถูกล่าที่ดีที่สุดสำหรับเพื่อนฝูง แล้วเต้ก็ใช้ลักษณะพิเศษส่วนตัวสามารถเอาตัวรอดจากเพื่อน ๆ ที่โหล่ล่าอย่างเอาเป็นเอาตายมาได้ทุกครั้ง

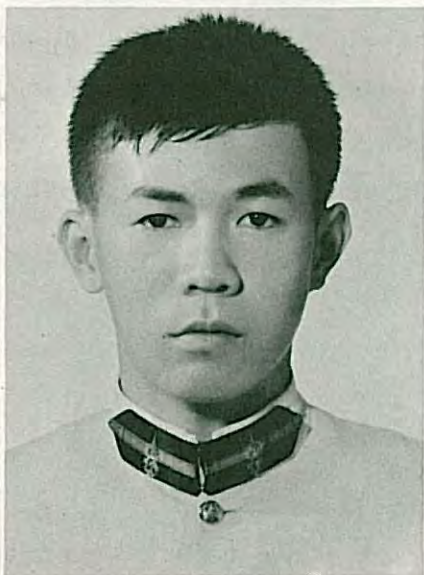
ทางดนตรี เต้ก็ไปแสดงตัวเป็นส่วนสำคัญที่สุดของวงโยฯ แบกทั้งกลองใบใหญ่ใบเล็ก ตีกลองจนหนึ่งกลองขาดแล้วขาดอีก แล้วเต้ก็มีโอกาสกลัดเครื่องหมายสามารถขึ้นหนึ่งได้อย่างไม่น้อยหน้าใคร

ทางกีฬา เต้เข้าร่วมทีมกรีฑาของโรงเรียนในระดับแนวหน้าทางด้านประเภทลาน นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนหลายครั้งหลายหน ได้เหรียญมาคล้องคอหลายอันจนแทบจะนับได้ สิ่งที่เต้แสนจะภูมิใจก็คือ ทางโรงเรียนมอบเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ให้เต้ในฐานะนักกรีฑาฝีมือดีที่ค่อนข้างจะขยันซ้อม (ในบางครั้ง)

ธนา ขาตะวราหะ

เกิด 19 มกราคม 2503
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 2 ด.ส.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย์
 เลขประจำตัว 4190

ที่อยู่ 26 ซอยอารีสัมพันธ์ 6 ถนนพหลโยธิน
 กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 278-5498

"หมู" ผู้ซึ่งมีใบหน้าที่มองแล้วสะดุดตาสะดุดใจ หมูมีรูปร่างสูงใหญ่ ลำสันรากับฝรั่งที่มีเลือดอีสานอยู่เต็มตัว ก็จริงอยู่หรือเพราะหมูเป็นคนเมืองนครราชสีมา

หมูเป็นเพื่อนที่อยู่ร่วมกันกับพวกเราในระยะเวลาน้อยที่สุด เพราะหมูเพิ่งมาเข้าวิชาวุธเมื่อตอน ม.ศ. 2 นี้เอง ด้วยความสามารถในการศึกษาอย่าง เลอเลิศประกอบกับรอยยิ้ม (โซว์ เขี้ยว) อันน่าประทับใจ วิชาวุธจึงปฏิเสธไม่ได้ที่จะไม่รับหมูให้เข้ามาร่วมใช้ชีวิตอันน่าอภิรมย์ร่วมกับเราในชั้นโต ๆ แต่หมูก็สามารถปรับตัวและใบหน้าให้เข้ากับพวกเราได้ในเวลารวดเร็ว ทำให้หมูเป็นที่รักของทุก ๆ คน หมูเรียนดีมาตลอดมา ยังเป็นนักเรียนวิทยุชั้นแนวหน้าอีกด้วย ปลายปีหมูจึงสอบเข้าคณะวิศวกรรมสถานเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ลาดกระบัง ได้อย่างไม่ต้องออกแรงยืมในตอนสัมภาษณ์มากนัก เป็นที่กล่าวกันว่าตอนนั้นถ้าหมูเกิดยิ้มมากกว่านี้ก็อาจสอบเข้าไม่ได้ เพราะอาจารย์กลัวว่าหมูจะเอารอยยิ้มไปเที่ยวไล่แจกสาว ๆ ซึ่งมีอยู่น้อยเต็มทีให้น้อยลงไปอีกจนหมดคณะในที่สุด

ความสามารถอีกอย่างหนึ่งของหมูก็คือ วิธินำอาหารเข้าปาก ซึ่งมีระวางชันน้ำโตพอ ๆ กับเรือครีนอลิสซาเบธ ถ้าไม่เกรงใจเพื่อน ๆ หมูคงคว้าเอาทัพพีมาตักข้าวแทนช้อนและ เอาหม้อข้าวมาแทนจานไปนานแล้ว ถึงจะมีเพื่อน ๆ คอยเบรคไว้ก็มิผลเพียงทำให้หมูหน้าแดงกำเท่านั้นเอง แต่ความเร็วในการกินก็ยังคงที่และสม่ำเสมอตั้งแต่ต้นจนจบ (หมดหม้อ)

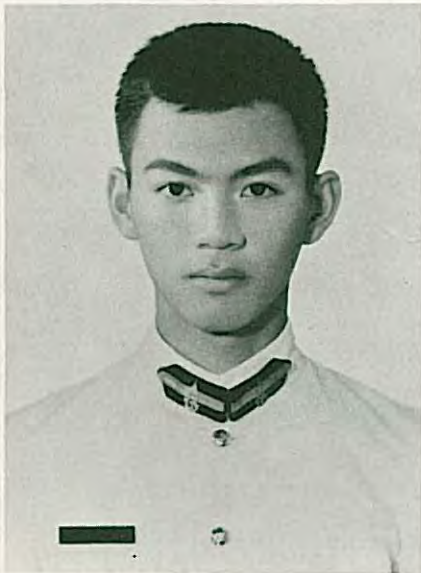
หมูไม่สนใจ เรื่องกีฬา ถึงร่างกายจะมีคาร์โบไฮเดรตสูง (ข้าวเหนียว) แต่กลับเอาดีทางนอนแยก เขียวอิงพัน หมูเป็นนักนอนที่ดีคนหนึ่งของสมาคม เอ.เอส.เอ. (แอนตี้ สปอร์ตติง แอสโซซิเอชัน) หมูบอกว่าที่นอนมาก ๆ นั้นก็เพื่อเก็บแรงไว้ เป่าปัสก็อดให้สมกับที่ได้ เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาแต่มาาระยะหลัง ๆ ฝึบบางที่เรา ก็เห็นหมูไปปั่นเขียนอยู่แถว ๆ สนามวอลเลย์เหมือนกัน

หมูเป็นคนโกรธง่ายหายง่าย และหมูก็เป็นคนที่ชอบความสนุกสนาน เฮฮา หมูมักชอบตื่นเต้นในสิ่งธรรมดาสามัญเสมอ ๆ ซึ่งบางทีก็เลยทำให้เพื่อน ๆ ผู้บ้องตื่นพากันตื่นเต้นตามหมูไปด้วย

กิตติเวช สุตบรรทัด

เกิด 15 กุมภาพันธ์ 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 น.อ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 3559

ที่อยู่ 142 ซอยมิตรอนันต์ ถนนนครไชยศรี
 กรุงเทพฯ 3
 โทรศัพท์ 585-4269

"ดี๊ด" รถสปอร์ต เครื่องแรงแต่ไม่เคยร้อนประจำคณะคูสิต ไม่รู้ว่าหม้อน้ำในตัวดี๊ดใช้สปีด ซัมเมอร์ คูล หรือเปล่า ถึงทำให้ดี๊ดเป็นคนใจเย็นเยือกเย็นเช่นนี้ ถ้ารถไม่ติดจริง ๆ ละก็ เครื่องของดี๊ดไม่มีทางที่จะร้อนเด็ดขาด นาน ๆ เพื่อน ๆ จึงจะเห็นดี๊ดโกรธเสียทีหนึ่ง

ดี๊ดเป็นตัวตลกของคณะที่มีส่วนวนโวหารที่คมคายมาก พูดได้ว่าดี๊ดเป็นลูกอึดประจำคณะก็ว่าได้ มีการเฮฮาที่ไหนก็ต้องมีดี๊ดอยู่ทีนั้น มีหน้าซ้ำจะต้องอยู่ที่จุดศูนย์กลางของวง เฮฮาทุกครั้งไป

ดี๊ดเป็นคนมีจิตใจเมตตาสัตว์ เลี้ยงแมกกระตังตุ๊กแก เพื่อน ๆ ถามเสมอว่าดี๊ดเลี้ยงมันด้วยอะไรถึงได้ตัวโตอย่างรวดเร็วขนาดนี้ ดี๊ดก็มักอ้อมยิ้มแล้วตอบว่า เลี้ยงด้วยอาหารที่คิดค้นขึ้นเองโดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ที่เรียนมานั่นเอง ดี๊ดเรียนดีอยู่ในระดับห้อง ก (เกียจคร้าน) มาตลอด ด้วยความปึกเกล้าขำแข็งในความรู้ที่ได้เล่าเรียนมาร่วมสิบ ๆ ปี ทำให้ดี๊ดปฏิเสธที่จะเลือกสอบเข้าคณะวิศวะฯ จุฬาย่างหน้าตาเฉย และเลือกไปเรียนที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ลาดกระบังแทน

การเรียนของดี๊ดนั้นต่างกับการกีฬามากนัก ทิศตะวันตกกับทิศตะวันออกยังอาจมาเจอกันได้ เพราะโลกกลมและหมุนอยู่ตลอดเวลา แต่ก็พากับดี๊ดไม่เคยเจอกันเลยและคงคิดที่จะไม่เจอกันด้วย นอกจากไฟท์เพียงอย่างเดียวที่ดี๊ดยอมสละเวลาไปเล่นบ้าง เมื่อถึงคราวจำเป็นต้องใช้แรงดี๊ดมักจะบ่นออกมาดัง ๆ ว่า "ลมออกหู่วะ" แล้วก็หันหน้าเดินตั้งมุ่งไปยังห้องคอมมอนรูม ซึ่งเป็นที่ตั้งสมาคมผู้ต่อต้านการกีฬาของคณะคูสิต

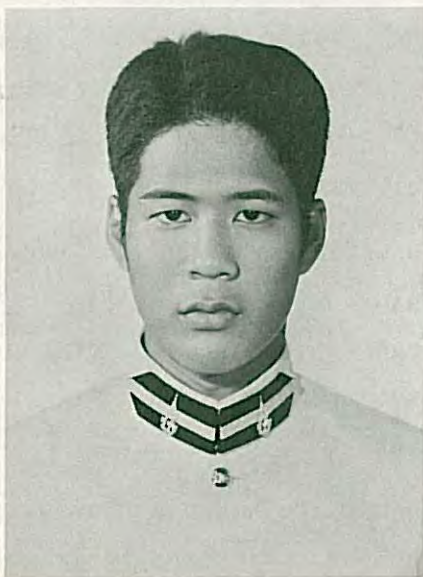
ปีสก๊อตก็เป็นคนตรีนิดเดียวอีกนั่นแหละที่ดี๊ดยอมเล่น ถึงเสียงเป็ของดี๊ดจะเหมือนกับเสียงแตรลมรถเก่า ๆ แต่ดี๊ดก็รัก เป็นชีวิตจิตใจและลูกชิ้นสู้เสมอเมื่อมีการเถียงกัน เรื่องที่ว่าวงโยฯ กับวงปี่ฯ วงไหนสำคัญและดีกว่ากัน เครื่องหมายสามารถขึ้นหนึ่งจึงไม่ปฏิเสธดี๊ด (ไม่ทราบเพราะเป่าเก่งหรือเถียงแทนเพื่อน ๆ ในวงเก่งกันแน่)

ดี๊ดเคยมีผลงานที่ประทับใจผู้คนมาแล้วในการโต้วาทีสมัยที่อยู่ ม.ศ. 4 ด้วยคารมคมคายที่ฟังง่ายแต่เข้าใจยาก ทำให้ใครต่อใครพากันกล่าวขวัญถึงฝีปากการโต้วาทีของดี๊ดว่าเยี่ยมนัก เจ้าตัวจึงขอร้องให้ลงคดีประจำใจด้วยความมั่นใจว่า "คารมเป็นต่อ รูปหล่อเป็นรอง" คาดว่าคารมของดี๊ดคงใช้ได้ผลดีมาแล้วในภาคอีสานและประเทศลาว

ดอนน้อย พรหมมาส

เกิด 17 กุมภาพันธ์ 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 3 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 3471

ที่อยู่ 528/14 ถนนพหลโยธิน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 282-5136, 251-3363

ด้วยรูปร่างแปลกและไม่เหมือนใคร (ส่วนหลังโค้งนิด ๆ) "ดอน" เป็นนักเรียนในรุ่นที่ระดับการเรียนอยู่ในชั้นดีมาโดยตลอด แต่ก่อนค่อนข้างจะอากัปกทางด้านลายมือ ซึ่งดอนเคยสร้างสถิติคัดไทยที่ดอนมั่นใจว่าคงไม่มีใครลบสถิตินี้ได้ ด้วยคะแนน 4 จาก 10 แต่ดอนก็มูมานะจะเอาดีให้ได้ จะเห็นได้ว่าดอนจะพยายามคัดลายมือเต็มที่ เพื่อให้ได้มาซึ่งอักษรก่อนสมัยพ่อขุนรามฯ (ที่ดูแล้วก็ไม่อยากจะเชื่อว่าเป็นตัวอักษร)

ดอน เป็นนักเรียนวิทยที่เข้าถึงบทเรียนได้ดีที่สุด เพราะดอนมักจะใช้เวลา นั่งคิดนอนคิดทฤษฎีที่ไม่มีใครอยากจะทำ แล้วทดลองด้วยตนเองอยู่เรื่อย ๆ การทดลองที่ดอนดังไม่รู้ เรื่องจนมีชื่อเสียงติดปากผู้คนก็คือ ดอนมีความคิดความมนุษย์เรานี่บินได้ จึงเปิดให้มีการทดลองให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาเพื่อน ๆ ผลที่ออกมาดอนล้มคว่ำไม่เป็นท่า เพราะการทดลองล้มเหลว ดอนจึงต้องกลับไปปรับปรุงทฤษฎีข้อนี้ที่บ้านถึง 1 เดือน

ดอน เป็นคนแปลกในสิ่งที่ไม่น่าแปลก คือดอนชอบกินอาหารกระป๋อง เป็นที่สุด และจะต้องมีอาหารกระป๋องอยู่ในคลังแสง (ใต้บันได) ของดอนเสมอ ดอนจะตรวจเช็คจำนวนอยู่เรื่อย ๆ วันดีคืนดีดอนก็จะนำออกจำหน่ายแจกต่อเพื่อนฝูงในราคาทุน (เท่าที่แม่ของดอนซื้อมาให้) จริง ๆ

ดอนชอบฟังดนตรีและชอบดนตรีทุกประเภท แต่เพราะเวลาตอนเช้า แดดแล้วด้วยปัญหาที่ส่วนหลังของดอนทำให้วงดนตรีดูไม่สวยงาม ดอนจึงผลักดันตัวเองไปหลังขดหลังแข็งใช้เวลาวันหนึ่ง ๆ ให้หมดไปทางด้านการฝีมือ แต่ก็ยังไม่วายที่จะทำให้รายการของทางด้านห้องศิลป์ต้องเปลี่ยนแปลงจำนวนอยู่เสมอ

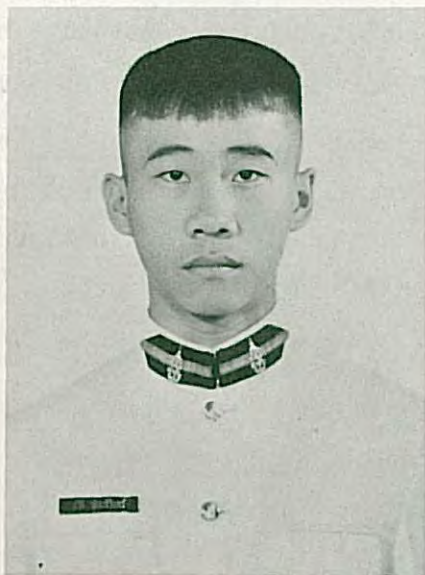
ถ้ามีใครถามดอนว่ารักอะไรในโรงเรียนมากที่สุด เพื่อน ๆ สามารถตอบแทนดอนได้เลยว่า ดอนรัก แอ... มากที่สุด

อ้อ! เกือบลืมออกไปว่าดอนเรียนอยู่ที่คณะวิศวะฯ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า โนนน๊ะ

ปรีดี รัตนวชิรินทร์

เกิด 13 เมษายน 2503
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 1 ต.ส.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 4059

ที่อยู่ 507/113 หมู่บ้านนครไทย ซอย 8 ถนนสาธุ-
 ประดิษฐ์ กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 284-2184

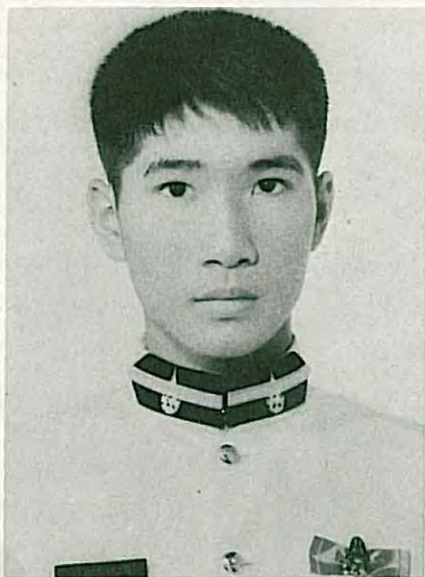
"เฮ้ย! ลองชิมดูซิว่าเป็นยังไง?" นั่นเป็นประโยคที่ "บ๊วย" ซึ่งทางบ้านเรียกเสียน่ารักว่า "อ๊วย" มักจะใช้กับเพื่อน ๆ เสมอ หลังจากกลับมาจากบ้านพร้อมด้วยผลไม้ไทย ๆ ฝีมือต่างดาว หลังจากแจกเพื่อนไปจนหมดแล้ว บ๊วยมักจะได้อ้าตอบว่า "ไม่อร่อยเลยวะ" แล้วบ๊วยก็จะนำไปปรับปรุงแก้ไขในการผลิตครั้งต่อ ๆ ไป สรุปได้ว่าบ๊วยมีหัวทางการค้ามาตั้งแต่เด็ก ๆ หาข้อมูลโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ว่าง ๆ บ๊วยก็ชวนเพื่อน ๆ ไปชิมผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่บ้าน แล้วก็ทำให้บ๊วยได้ทราบว่า เพื่อน ๆ บางคนของบ๊วยถึงกับลงทุนขอบคุณกับสุนัข แทนที่จะขอบคุณบ๊วย

เพราะรูปร่างหน้าตาของบ๊วยกระเดียดไปทางคนไทยสมัยที่ติดต่อการค้ากับจีนใหม่ ๆ บ๊วยจึงแสดงออกถึงความเป็นไทยแท้ของบ๊วยด้วยการเข้าร่วมในวงดนตรีไทย ซึ่งน้อยคนนักในวชิราวุธฯ ที่จะมีโอกาสเช่นนี้นับแต่นั้นมา บ๊วยก็พาดวงตาหรี ๆ ซิม ๆ มาพบเพื่อน ๆ (นับว่าซึ้งกับเสียงเพลง) อยู่เสมอ

ทางด้านกีฬาบ๊วยเล่นได้หลายอย่าง ทั้งประเภททีมและประเภทบุคคล (ประเภทนี้บ๊วยมักจะชดแย้งกับหัวหน้าชุด "เพ็ง" อยู่เสมอ ๆ) ในอดีตอันยาวนาน บ๊วยเคยรุ่งเรืองมาแล้ว เพราะบ๊วยมีส่วนสูงผิดเพี้ยนผิดฝูง ในขณะที่เพื่อน ๆ เล่นรุ่นกลาง รุ่นใหญ่ บ๊วยจึง(จำใจ) ต้องเล่นในรุ่นที่ต่ำกว่าคนอื่นเสมอ หลัง ๆ มานี้ บ๊วยหันมาพิถีพิถันทางการเรียน ล้างมือจากการกีฬา แล้วบ๊วยก็ประสบผลสำเร็จในบั้นปลายของชีวิต ที่นักกีฬาหลายต่อหลายคนอิจฉา ด้วยการสอบเข้าคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาฯ ได้ดังที่บ๊วยไม่ได้เคยหวังไว้เลย

ประมณฑ์ เสนะวัต

เกิด	24 เมษายน 2502
ชั้นแรกเข้า	ป. 3 น.อ.
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 วิทย
เลขประจำตัว	3376
ที่อยู่	280 ตรอกมะขาม 1 สามแยกถนนเจริญกรุง กรุงเทพฯ
โทรศัพท์	221-0013

สิ่งซึ่งเป็นที่หลบอาศัยของ "เพ็ง" มองดูแล้วเหมือนแหล่งเสื่อมโทรม และวิมานไปในตัว เพ็งจะซุ่มอยู่คนเดียวเงียบ ๆ ไม่กระโดดกกระต๊าก จนใครต่อใครพากันลืมนึกไปว่ามีเพ็งอยู่ในคณะอีกคน แต่ด้วยความ เป็นห่วงกลัวว่าเพื่อน ๆ จะลืมนาน ๆ หนเพ็งก็จะมีอะไรแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาอวดเพื่อนเป็นครั้งคราว (ทั้ง ๆ ที่เพ็งเองก็ไม่ได้ตั้งใจ) เป็นการเรียกความสนใจ เช่น ทฤษฎีบ้า ๆ ที่เพ็งพยายามปลอบใจตัวเองว่า เข้าทำดีทีเดียว

วันทั้งวันเพ็งจะไม่ค่อยสูงลิบกับใคร พอตะวันตกดินเพ็งจะต้องจาริกไปแสวงบุญยังดินแดน "พญา" ด้วยลักษณะที่น่าเสียดใจ คือ คอตก หลังตรง สายตามองปลายเท้า (ไม่ใช่เพราะกลัวจะเดินสะดุดทรอก) เพราะยุ่งกับบริเวณหน้าแข้ง เนื่องจากเพ็งทำเป็นลืมนึกเอากางเกงนอนตอน ป. 3 (ปีแรก) มาใส่อยู่เรื่อย ๆ ก็ไม่ทราบเวลาที่เพ็งไปตามแนวทางนั้น เพ็งไปแสวงหาความรู้หรือจะไปออกทีวีรายการ "คู่สร้าง-คู่สม" ก็ไม่รู้

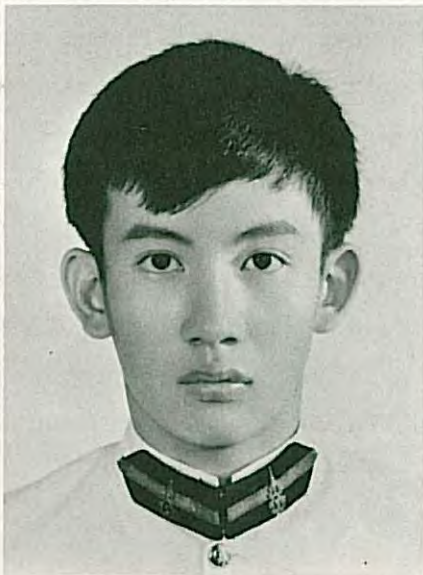
เป็นเพราะเพ็งใฝ่ใจจะศึกษาหาความรู้ (ทั้ง ๆ ที่ไม่ค่อยจะได้ผลเท่าไร) เพ็งจึงเล่นกีฬาพอเป็นกระษัย เพื่อให้เลือดลมเดินสะดวกเท่านั้น คือ เพ็งเล่นเฉพาะพวกแรกเกิด และเพ็งก็เก่งจริง นำทีมคณะคว่ำถ้วยสควอชและเป็นตัวแทนของโรงเรียนออกไปแข่งขันข้างนอก แต่ที่ชือฮาเป็นที่กล่าวขวัญกันมากที่สุดเห็นจะได้แก่ เพ็งควงแรกเกิดคค ๆ งอ ๆ หวดลูกชนไก่และจบลงด้วยคะแนน 0 ต่อ 15 (อย่างไม่ต้องสงสัย)

ก็เพราะว่าเพ็งสนใจแต่การเรียน เพ็งจึงเป่าแซกโซโฟนอยู่เพียง 2-3 ปี พอได้เครื่องหมายสามารถขึ้นหนึ่ง เพ็งก็วางมือเลิกเป่าหันมาฝึกเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย แล้วเพ็งก็สามารถทำได้อีกนะแหละ ด้วยการสอบเข้าคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้

คมกฤษ สิริสิงห์

เกิด 16 พฤศจิกายน 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 5 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวณ)
 เลขประจำตัว 3657

ที่อยู่ 41/29 ถนนเทศบาลนิคม บางซื่อ ดุสิต กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 585-3067

ตัวเล็ก ๆ หน้าหนักเบา หน้ากลม ๆ ใส่แว่นสายตาทาหนา เตอะตะ ริม-
 ฝีปากยื่นน้อย ๆ เหมือนจะงอยนกง เหล่านี้คือ ลักษณะเฉพาะตัวที่จะหาได้
 ในตัว "เขี้ยว" หรือ "นก" เจ้าตัวพยายามพาเรื่อนร่างอันพริ้วตามลม
 เข้าโรงยิมฯ พัดกล่อมอยู่เสมอ คนที่เห็นก็ได้แต่เพียงหวังว่า เขี้ยวคงประสบ
 ความสำเร็จบ้างเป็นแน่

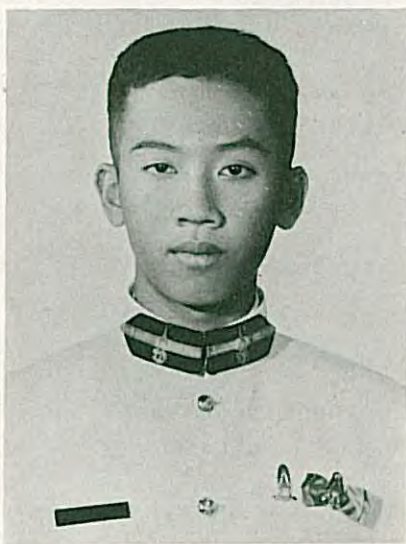
เพราะร่างกายที่อุดมสมบูรณ์น้อยและสายตาค่อนข้างสั้น ทำให้เขี้ยว
 ใช้เป็นข้ออ้างในการนอน (เพื่อพักผ่อนสายตาและเสริมสร้างสุขภาพ) แทน
 การเล่นกีฬา เขี้ยวได้ตั้งตัวเป็นคุณชายผู้ไม่เคยพบกับคำว่า "เหนื่อย" หรือ
 "เหงื่อไหล" จนกระทั่งมีคนลงมติให้เขี้ยวดำรงตำแหน่งหัวหน้าสมาคมแอนตี้-
 สपोर्टตั้ง ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ห้องคอมมอนรูม และสมาคมนี้ก็ได้รับความ
 นิยมจากผู้ที่ไม่นิยมการออกกำลังกายทั้งหลายอย่างคับคั่ง ที่จริง เขี้ยวก็เคย
 ตั้งเป็นพลจ(งานวัด) มาแล้วสมัยหนุ่ม ๆ จะเห็นได้จากมีชื่อเขี้ยวติดอยู่บน
 โฉล่โดยมีวงเล็บกำกับท้ายชื่อเสียด้วย ซึ่ง เขี้ยวก็ได้แต่คุยแล้วคุยอีกจนเพื่อน ๆ
 เอือมระอาเต็มทน

นอกจากความสามารถพิเศษในการรับเสียงของเขี้ยวจะสร้างความ
 เออฮาให้แก่เพื่อนฝูงอยู่เป็นประจำแล้ว เขี้ยวยังมีความสามารถในการส่ง
 เสียงประหลาด ๆ ได้อีกด้วย และยังดันเป็นเสียงที่มีกลิ่นปนออกมาอีกแน่ะ
 เขี้ยวเป่าปี่สก็อตได้ดี ซึ่งดู ๆ แล้วไม่น่าจะเป็นไปได้เพราะฉวมปี่สก็อต
 ที่เขี้ยวเป่าอยู่ใหญ่กว่าปอดพรุณ ๆ ของเขี้ยวมากนัก แต่เครื่องหมายสามารถ
 ชั้นหนึ่งก็หนีเขี้ยวไปไม่พ้น

เมื่อก่อนเขี้ยวเคยเรียนดี แต่เพราะเขี้ยวเป็นคนมักน้อยและมองโลก
 แต่เพียงใกล้ ๆ (ก็สายตาอีกนั่นแหละที่เป็นต้นเหตุ) พอจบมอแปด เขี้ยวจึง
 ปฏิเสธการอา้แขนรับของมหาวิทยาลัย เขี้ยวตัดสินใจไปเรียนที่ A.B.A.C.
 ตึกว่า เพราะถึงอย่างไรก็ตาม เขี้ยวก็ยังคงหัวไวในทางบวกลบ เลขอยู่ต ลอด
 ไป

ธาดา พลวัน

เกิด	19 มกราคม 2503
ชั้นแรกเข้า	ม.ศ. 1 ค.ส.
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
เลขประจำตัว	4058
ที่อยู่	77/39 ซอยกาหลง ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง นนทบุรี
โทรศัพท์	—

ถึงแม้ว่าผิวของ "ต๋อย" จะดำยิ่งกว่าดำสีเม็ดใน แต่ก็นุ่มเนียนน่าจับต้องเป็นอย่างยิ่ง และต๋อยยังมีฟันที่ขาววับเป็นประกายเห็นได้แต่ไกล ต๋อยเป็นเพื่อนรักของหมู ไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ เป็นที่น่าสังเกตุว่าหมูซึ่งเป็นคนผิวขาวจ้ำจะอยู่แล้ว จะดูขาวยิ่งขึ้นไปอีก เมื่ออยู่ใกล้กับต๋อย นอกจากนี้ต๋อยยังสามารถดัดผมให้หยิกมาโรงเรียนได้โดยไม่ต้องว่าไม่ผิดระเบียบ เพราะต๋อยดัดให้มันหยิกเช่นนี้มาตั้งแต่เกิดแล้ว

ต๋อยเป็นคนร่าเริงแจ่มใส พูดคล่อง ปากเร็ว และต๋อยยังรักเสียงเพลงอีกด้วย ไม่ว่าจะทำอะไรต๋อยเป็นต้องฮัมเพลงคลอไปด้วยเสมอ บางครั้งที่มีความสุขมาก ๆ ต๋อยก็จะโยกตัวไปตามจังหวะเพลงนั้น ๆ จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าทำไมต๋อยจึงพยายามปลุกปั้นตัวเองให้เป็นนักเป่าปี่สก๊อตด้วย จนมีลิสทียิตต์เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งกับเขาเหมือนกัน

เมื่อพูดถึงการศึกษากับต๋อย ต๋อยจะทำหน้าเหมือนกับแบกโลกไว้ทั้งโลก และพูดว่า "ถูละ เปื่อ!" พร้อมทั้งแอบปลีกตัวไปหาที่เงียบ ๆ นอนหลับพักผ่อน จนเช้าผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าสมาคมต่อต้านการกีฬาเห็นใจ เลยมอบตำแหน่งผู้จัดการคอมมูนรูมให้ต๋อยเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเวลาให้สมาชิกเข้าไปพักผ่อน

การเรียนของต๋อยนั้นพูดได้ว่าอยู่ในระดับหน่วยก๊ลาตายของห้องศิลป (ฝรั่งเศส) ต๋อยก๊ลาตายจริง ๆ เพราะมักไม่ค่อยยอมตอบคำถามที่ครูสอนภาษาฝรั่งเศสถาม หรือไม่ต๋อยก็จะตอบเป็นภาษาไทยว่า "ไม่รู้เรื่อง" น่าสงสารต๋อยมากที่ไม่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ทั้ง ๆ ที่ต๋อยหวังไว้ อย่างเต็มเปี่ยม เพื่อน ๆ ก็ได้แต่ปลอบว่า "เฮ้ย! ไม่เป็นไรหรอกวะ อย่างลื้อนะเขาเรียกว่า เรียนดีแต่ถูกกลั่นแกล้ง" ตั้งแต่นั้นมาต๋อยก็หายหน้าหายตาไปจากเพื่อนฝูง ดัดขาดการติดต่อกับคนอื่น ๆ นาน ๆ จึงจะมีคนเห็นต๋อยไปเรียนที่รามฯ เสียที ที่หายไปก็เพราะคงไปเก็บตัวพิศหนัก เพื่อเตรียมเล่นเกมสซ์วิตในการสอบ เอ็นทรานซ์ใหม่นั้นเอง

อนันต์ นิขชากร

เกิด 16 กันยายน 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวม)
 เลขประจำตัว 3563

ที่อยู่ 1 หมู่ที่ 1 ตำบลเชิงกลัด อำเภอบางระจัน
 สิงห์บุรี
 โทรศัพท์ —

"แวน" ผู้ซึ่งมีดวงตาที่สร้างความปั่นป่วนให้แก่คณะตุลิตมาตลอด มองดวงตาของแวนแล้วน่าเวียนหัวเป็นยิ่งนัก เพราะตาของแวนสามารถกลิ้ง-กลอกไปรอบ ๆ ได้เหมือนเจ้าตุ๊กตุ๋มโทย แวนมีความเป็นทนายอยู่ในสายเลือด ทำให้พาตัวเองรอดพ้นจากสถานการณ์เลวร้ายต่าง ๆ ได้เป็นประจำ

แวนปฏิเสธที่จะใส่แวนชัน เก่งเมื่อขึ้นชั้น ม.ศ. 3 นอกจากแวนจะสายตาสั้นแล้ว พวกเราก็เพิ่งมารู้กันว่าแวนมีปัญหามากกว่าการที่สายตาสั้นนั้นอีก ซึ่งเรารู้ได้จากคำตอบที่แวนตอบว่า "สี่เหลี่ยม" เมื่อเพื่อน ๆ ถามว่า "เฮ้ย! นีสี่แดงหรือสีน้ำตาล?"

แวนเป็นคนโกรธยากแต่จูนง่าย และชอบแกล้งทำเป็นโมโหโทโสอยู่ตลอดเวลา ด้วยหน้าตาอันสุดจะอธิบายและท่าทางอันทำลายประสาทเพื่อน ๆ ของแวน ทำให้แวนต้องมึงงานอดิเรกคือ ต่อสู้กับ เหล่ามารร้ายที่คอยผจญวิธีทางแห่งการเปิด-ปิดตาของแวน มารตัวสำคัญที่แวนค้นนักค้นหาก็คือ "อ้วน" นั่นเอง

เนื่องจากแวนวางโครงการของอนาคตไว้ตั้งนานแล้วว่า ตัวเองอยากเรียนทางศิลป (ค่านวม) แวนจึงกลายเป็นนักเรียนคนหนึ่งของห้องศิลป (ค่านวม) ที่พอมีโอกาสได้เรียนตั้งใจปรารถนาแล้วก็กลับเอาแต่เล่นท่าเดียว และแล้วสิ่งที่น่าฟังก็ปรากฏขึ้น เมื่อความสามารถที่ตัวแวนเองก็ไม่ยอมรับได้พาแวนเข้าไปสร้างความปั่นป่วนต่อสู้อกับ "อ้วน" คู่รักคู่แค้นคนเดิมต่อในคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

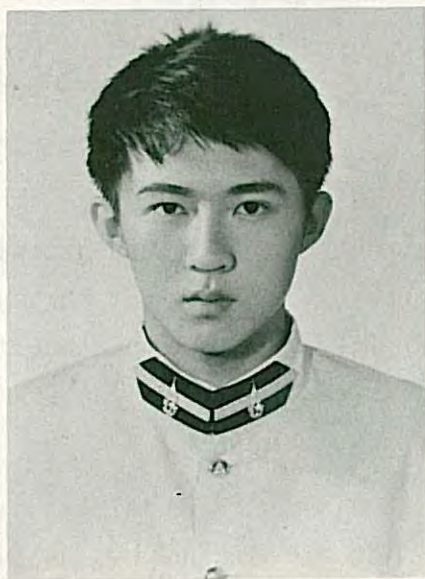
แวนเคยเป็นนักกีฬาที่ดีและอนาคตไกลของคณะที่ใคร ๆ ก็เฝ้ามอง-ถนอม ถึงหุ่นจะไม่ค่อยให้แต่แวนก็มีใจรักที่จะ เล่นกีฬา ภายหลังหัว เข้าของแวน เกิดขาดน้ำมันหล่อลื่นซึ่งแวนคอยแต่จะถ่ายออกแล้วสึม เดิม เลยทำให้ออนาคตอันน่าจะรุ่งโรจน์ของแวนต้องติดขัดตั้งแต่นั้นมา แวนจึงหันมาสนับสนุนสมาคมฟักม่อน เพื่อความสะดวกสบายแทน

แวนไม่สนใจดนตรีเลย แต่มีความสามารถสูงทางด้านแกะสลักไม้ ปั้นดินและหล่อปูน เราทุกคนรักแวนมากในขณะที่เดียวกับที่แวนก็รักเรามากเช่นกัน ถึงแวนจะยืดยัน นิ่งย่น นอน(ตะแคง)ยันว่าตัวเอง เกิดที่ต่างจังหวัด แต่เพื่อน ๆ ก็มั่นใจว่าแวน เกิดที่โรงพยาบาลหัว เฉียว กรุงเทพฯ นี้เอง เพราะมีตราประทับกันคุณภาพติดมาด้วย

วชิระ ธรรมหทัย

เกิด 26 มีนาคม 2503
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 1 ด.ส.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 4060

ที่อยู่ 62 ถนนเทศบาลรังสรรค์ ประชาณิเวศน์ 1
 ประชาชื่น กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 588-4015, 588-1323

แรกที่เดียว ใคร ๆ พวกกันเรียก "ตั้ง" ว่า "หัวเบ้ง" อันเนื่องมาจากลักษณะมุมจากบนส่วนสูงสุดของร่างกาย ตั้งภาคภูมิใจในชื่อแรกมากกว่าชื่อ ตั้ง ที่เพื่อน ๆ ตั้งให้ เพราะความแปลกใหม่ในพฤติกรรมแหวกแนว ตั้งเคยประกาศอย่างไม่เกรงกลัวว่า ถ้าใครมีปัญหาเกี่ยวกับมุมจากแล้ว ตั้งยินดีเอาหัวเป็นประกันที่จะแก้ข้อข้องใจของเพื่อน ๆ ให้สำเร็จจูล่วงไปให้ได้

พฤติกรรมแหวกแนวสุดของตั้งก็คือ การหายตัวไปอย่างเงียบ ๆ หลายวัน จนเพื่อน ๆ พวกกันปลงตก แล้วตั้งก็ยึดตามแบบฉบับของตัวเองกลับมา พร้อมทั้งชี้แจงว่ากำลังหัดจะเป็นสายลับตามหนังสืออ่านเล่นที่ตั้งชอบอ่าน เป็นชีวิตจิตใจ วันทั้งวันตั้งนิยมใช้เวลาในห้องเรียนเป็นเวลาเช้าสังคม (คุย) บ่าย ๆ เป็นเวลาพักผ่อน (นอน) เย็น ๆ เป็นเวลาออกกำลัง (เดินโซ่วตัว) ส่วนตอนกลางคืนเป็นเวลาทำงาน (_____)

ด้วยความที่ตั้งมีหัวแบบคลื่นลูกใหม่ ตั้งจึงสมัครใจที่จะยืนโซ่วที่แถวหน้า ๆ ของวงโยฯ ด้วยการหัว "เบล" ล้ายอาด ๆ จนเบลของตั้งต้องซ่อมอยู่เสมอ ๆ (ทั้ง ๆ ที่ไม่ค่อยได้ดี) แต่เพราะตั้งยืนโซ่วตัวอยู่ข้างหน้าหลายงาน ตั้งจึงมีโอกาสได้ติดโบว์สีฟ้าบนหน้าอก เพื่อเดินยึดได้อีกหลายงาน

ใคร ๆ ก็มักจะออกปากเป็นเสียงเดียวกันว่า ตั้งรักเพื่อนรักพ้องมาก จะเห็นได้จากตั้งมักชวนเพื่อน ๆ ไปเที่ยวที่บ้านนครสวรรค์ของตั้งเสมอ ๆ แต่เพื่อน ๆ ก็มักจะไม่ค่อยมีเวลาให้ตั้ง จะเห็นมีก็เพียงหมูและ เขี้ยวเพื่อนร่วมคณะของตั้ง เท่านั้นที่ไม่เคยขัดข้องเมื่อตั้งออกปาก ก็ไม่ทราบว่าจะมีอะไรติดอยู่ที่นครสวรรค์ถึงทำให้คนทั้งสองติดใจ

ธีรยศ วงษ์เพ็ญทักษ์

เกิด 14 ธันวาคม 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3564

ที่อยู่ —
 โทรศัพท์ —

"บ๊านจี้" นักเลงใหญ่จากโคกสำโรง ตัวเล็กแต่ใจใหญ่ ไม่ยอมใคร และไม่ยอมรับการพ่ายแพ้จากผู้ใด จนทำให้บรรดาเพื่อน ๆ ค่อย ๆ พากันหายหน้าหายตาไปจากบ๊านจี้ทีละคน ๆ เพราะบ๊านจี้ชอบคุยถึงเรื่องปืนผาน้ำไม้จนเพื่อนขยาด โดยเฉพาะอ้วนดู เหมือนจะกลัวมากกว่าใคร

บ๊านจี้ เป็นอีกคนหนึ่งที่อาศัยอิทธิพลจากผู้ยิ่งใหญ่แห่งวงการกีฬามีสื่อระดับโล่หลายต่อหลายอัน แรกทีเดียวบ๊านจี้ปฏิเสธพร้อมทั้งคุยสำหรับว่ามีฝีมือ แต่ความจริงก็ยอม เป็นความจริงวันยังค่ำ พฤติการณ์ในการหลบไปนอนตอนกีฬาของบ๊านจี้เป็นการฟ้องตัวเองได้เป็นอย่างดี

สงสัยว่าบ๊านจี้จะถือคติเพียงแค่อยู่ออกไปวัน ๆ เท่านั้น เพราะนอกจากจะไม่นิยมเล่นกีฬาแล้ว บ๊านจี้ก็ไม่นิยมดนตรีอีกด้วย จึงกัดฟัน(ทำ เป็นสนใจ) เรียนศิลปะประเภทนั้น ๆ ผ่า ๆ แต่จนแล้วจนรอดก็ไม่เคยมีใครเห็นผลงานของบ๊านจี้เลย ทั้ง ๆ ที่ทุก ๆ คนก็เอาใจช่วย ลุ้นแล้วลุ้นอีก

การเรียนกับบ๊านจี้ไม่ถูกกันเลย เอาจริง เข้าบ๊านจี้ก็หัวหมอนอยู่กับการวางแผนเพื่อให้คนช่วยเหลือ แต่บ๊านจี้ก็รอดปากเหยี่ยวปากกามาได้โดยตลอด ครั้งหนึ่งบ๊านจี้จะได้มีโอกาสไปเรียนต่อต่างประเทศ เป็นเพราะอะไรก็ไม่รู้ บ๊านจี้ปฏิเสธขอยู่กักก่อนเกลือกที่เมืองไทยต่อไป

มีข่าวกระเส็นกระสายลอดออกมาจากวงในว่า บ๊านจี้ เป็นนักเสี่ยงโชคที่ตีมาก กล่าวคือไม่เคยกล้าเสี่ยงอะไรเลย จะทำอะไรแต่ละทีก็มัวแต่คิด แล้วคิดอีกอยู่นั่นเอง จนใครต่อใครเขาไปกันถึงไหน ๆ แล้ว แต่บ๊านจี้ก็ยังไม่ได้เริ่มต้นเลย

ชูศักดิ์ เนียวกุล

เกิด 15 ตุลาคม 2501

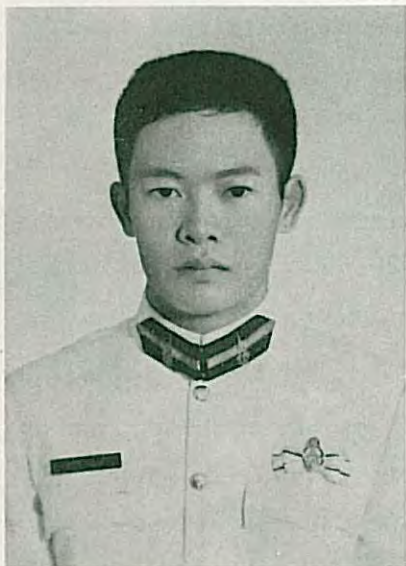
ชั้นแรกเข้า ป. 3 ส.จ.

เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป(ฝรั่งเศส)

เลขประจำตัว 3379

ที่อยู่ 190 ซอยทรงสะอาด หมู่บ้านมาดิต้า1
ถนนวิภาวดีรังสิต กทม.

โทรศัพท์ 277-4391

"ต้อม" เป็นคนร่างสันทัดที่ประหยัดความสูงมาก ต้อมมักจะอุปโลก
ตัวเองว่าหล่อที่สุดในยุทธจักร และคิดเอาเองอยู่ร่ำไปว่าตัวเองเป็นหนุ่ม
เนื้อหอม(ต๋อย ๆ) จึงมักจะทักทักสาว ๆ ที่ต้อมรู้จักให้เป็นแฟนไปหมด

ต้อมเป็นหัวหน้าใหญ่ที่ตัวเล็กที่สุดในบรรดาหัวหน้าใหญ่ของทั้งสี่คณะ
ต้อมเป็นคนที่พิถีพิถันมากในการพิจารณาและตัดสินปัญหาต่าง ๆ จนบางครั้ง
เพื่อน ๆ ก็ยังลืม เรื่องที่ต้อมกำลังใช้เวลาอย่างยาวนานในการตัดสินใจ
โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ต้อมเป็นคนใจดีมาก ซึ่งในบางครั้งก็ดูจะใจดีเกินไปสัก
หน่อย ต้อมจึงเป็นที่รักและเป็นขวัญใจของน้อง ๆ ร่วมคณะ

ต้อมเป็นนักเรียนศิลปะ (ฝรั่งเศส) ซึ่งมีวิธีการเรียนแบบฝรั่งเศสแท้ ๆ
ชื่อของต้อมจึงเป็นที่ติดปากของอาจารย์เกือบทุกคน ทั้งที่สอนและไม่ได้สอน
ต้อม ด้วยการใส่ใจในการเรียนอย่างหนัก จึงทำให้ต้อมผ่าน ม. แปรไปได้
อย่าง ส.บ.ม.

ถึงแม้ต้อมจะมีรูปร่างกระทัดรัด แต่ต้อมก็มีความสามารถในการเล่น
รักบี้มาก ต้อมติดทีมโรงเรียนตั้งแต่ปีที่แล้ว และในปีนี้ต้อมก็ใช้ความ
เต็มที่ให้เป็นประโยชน์โดยการวิ่งลอดขาต่อสู้น้ำลูกไปวางทรย เสียหนักก็ถ่วน
ทางโรงเรียนจึงจำเป็นต้องพิจารณาอบ เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ให้ใน
ที่สุด นอกจากนี้ ต้อมยังเป็นหัวหน้าแผนกฟุตบอลอีกด้วย แต่ก็เป็นที่น่าสังเกต
ว่า เรามักไม่ค่อยเห็นต้อม เล่นฟุตบอลเลย

หลังจากที่ต้อมทรม เปิดมานานหลายปีจนน้ำลายหมดไปเป็นปี ๆ ต้อม
จึงได้โบว์สฟ้ามาติดหน้าอก เพื่อเป็นสิ่งทดแทนกับน้ำลายที่เสียไป ต้อมไม่ใช่
แต่เพียงว่าจะเล่นดนตรีและเล่นกีฬาเก่งเท่านั้น เรื่องการกินต้อมก็มีรสนิยม
สูงมากจนเพื่อน ๆ ตามไม่ค่อยทัน อาหารที่ต้อมขาดไม่ได้ก็คือ น้ำปลา(ร้า)
ถ้าชินอยู่กับเขาก็คงเกิดเรื่องวิวาทในการแย่งขวดน้ำปลากันบ่อย ๆ เป็นแน่
และหลังอาหารทุกมื้อ ต้อมก็มักตบท้ายด้วยการกิน "สลิม" เป็นของหวาน
เสมอ เพื่อน ๆ เคยคิดจะขอกินสลิมกับต้อมบ้าง แต่ก็ถูกจ้องตาเขียวกลับ
มาทุกที เท่ากับเป็นการยั่วให้เพื่อน ๆ มีความอยากที่จะลองชิมสลิมร้าน
เก่งของต้อมดูให้รู้ว่ามันอร่อยยังงัยกันนะ

อนุชิต จุริเกษ

เกิด	3 ธันวาคม 2502
ชั้นแรกเข้า	ป. 3 น.อ.
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านาวม)
เลขประจำตัว	3492
ที่อยู่	24 ซอยพงษ์ศรีจันทร์ 2 ถนนสุทธิสาร กรุงเทพฯ
โทรศัพท์	279-1489

"บัน" เป็นคนที่บ่นเก่งสมชื่อ เพื่อน ๆ ต่างพากันแน่ใจเหลือเกินว่า คงบ่นโน่นบ่นนี่มาตั้งแต่อยู่ในท้อง คุณแม่เลยตั้งชื่อให้ว่าบัน แต่พวกเราส่วนใหญ่กลับนิยมเรียกชื่อจริง ๆ มากกว่า บางทีก็เรียกให้รวบรัดเข้าหน่อย กลายเป็น "ชิต" บ้าง "อะชิต" บ้าง ทั้ง ๆ ที่บันอยู่กับเรามาตั้งแต่ ป. 3 แต่เราก็เพิ่งเคยสังเกตกันเมื่อไม่นานมานี้เองว่า บันมีดวงตาที่ละม้าย คล้ายคลึงกับตาของข้าง บันจึงได้นึก เหนว่า "ตาข้าง" อีกชื่อหนึ่ง

บัน เป็นเพื่อนที่ตัวสูงที่สุดในรุ่นเรากับโย่ง ประกอบกับบันมีใจรักใน ด้านกีฬามาก จึงทำให้บัน เป็นนักกีฬาที่ดี มีความสามารถสูง บัน เล่นกีฬาได้ ดีเกือบทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งบาสเก็ตบอล บันติดทีมรุ่นใหญ่ของ โรงเรียนมาตั้งแต่ ม.ศ. 2 ซึ่งทางโรงเรียนก็ได้พิจารณามอบ เครื่องหมาย สามารถสมบูรณ์ให้ นอกจากนี้ บันยังเป็นนักตบลูกยางที่หาตัวจับได้ยาก ทั้งลูกสั้น ลูกยาว บันสามารถใช้มือโต ๆ (เหมือนโบลาน) ตบลงได้หมด ทางด้านกรีฑา บันก็ยังคงเป็นนักพุ่งแหลนของทีมโรงเรียน และในการแข่งขัน กรีฑาระหว่างคณะ บันก็ได้ประกาศศักดาของตัวเองโดยการทำสถิติของ โรงเรียนขึ้นมาใหม่ ถ้าบันไม่โชคร้าย เกิดอุบัติเหตุถึงต้องผ่าตัดเอ็นที่หัว เข่า และต้องตาม เหล็กอยู่ในขณะนี้ บันก็คงได้ร่วมทีมรักบี้ของโรงเรียนด้วย เป็น แน่ กีฬาที่บันโปรดปรานมากอีกก็คือ กีฬาบินจู่ บันสามารถบินขนมปังปอนด์ ได้ทีละถึง 4 แผ่นประกบกัน นับเป็นการทำสถิติขึ้นใหม่ให้กับวงการนักบิน เช่นกัน

ด้วยลักษณะพิเศษหลายประการซึ่งบ่งให้ เห็นถึงความ เป็นผู้นำ (คิด) บันจึงได้เป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่ง ซึ่งคอยจูนจ้านทำลายความสงบของคณะอยู่ เป็นประจำ บันคอยสนุกและหลอกเด็ก เก่ง ดั้งนั้น เด็ก ๆ ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ จึงติดอกติดใจที่บันนักหนา และชวนกันคุยทั้งวันทั้งคืนไม่ยอมหยุด ลักษณะ เด่นที่ไม่มีใครอยากเหมือนอีกอย่างคือ บันมักชอบทำ เรื่อง เล็กให้ เป็น เรื่อง มโหฬาร อะไรก็ตามที่บันมีส่วนร่วมจะต้องวุ่นวายสับสน เสมอ แต่ก็ เป็นความ วุ่นวายที่สนุกสนานเฮฮา บันบ้าจี้พอ ๆ กับเปิดและต้ม ทุก ๆ จุดบนร่าง ี ภายคือจุดอ่อนของบันทั้งนั้น แต่จุดที่จี๊แล้วจะได้ผลที่สุดก็คือที่คอ ซึ่งมีลูก กระเดือกอัน เบื่อเรื่อนั้นเอง

บันเป่าท롬โบนอยู่ในวงโยธา และวงหัดดนตรีจนได้รับ เครื่องหมาย สามารถชั้นหนึ่ง นอกจากนี้ บันยังมีพรสวรรค์ในการเล่นกีตาร์และร้อง เพลง อีกด้วย บันร้องเพลงเพราะจับใจจนได้รับการกล่าวขวัญถึงอยู่บ่อย ๆ และได้ รับการยกย่องให้เป็นนักร้องทีมโรงเรียน

ตอนนี้บันกำลังข้มก เข้มันเรียน เศรษฐศาสตร์อยู่ที่บอสตัน สหรัฐอเมริกา โนนแน๊ะ

อ้อ! บันเป็นประธานกรรมการสมาคมถ่ายภาพของโรงเรียนด้วยนะจะ บอกให้

ภาสกรณ ชัยวานิชศิริ

เกิด 18 มีนาคม 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 6 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 3842

ที่อยู่ 191-193 ตรอกธรรมา อำเภอบุพวัน
 กรุงเทพฯ 5
 โทรศัพท์ 223-2259

"โล้น" เป็นชื่อที่เราเรียกมาตั้งแต่เด็ก ๆ นอกจากนี้โล้นยังได้รับฉายาต่าง ๆ อีกมากมาย เช่น โล้นคลัง เพชฌฆาตแมงมุม .44 เป็นต้น แต่ชื่อที่เหมาะสมที่สุดก็คือ "โล้น" นั่นเอง

โล้นเป็นหัวหน้าคณะที่ใช้หัวสมองอันปราดเปรื่องให้เป็นประโยชน์ของคณะ โล้นคิดเลขได้อย่างคล่องแคล่วว่องไวเหมือนดังจักรผืน หลายต่อหลายคนที่เคยพยายามจะเอาเครื่องคิดเลขไปช่วยโล้นคิด ก็ต้องพากันล่าถอยออกมาเพราะกอดตามไม่ทัน โล้นได้รับทุนจากสมาคมนักเรียนเก่าๆ ตั้งแต่ ม.ศ. 3 และโล้นก็เป็นนักเรียนคนเดียวในรุ่นเราที่สามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้ 4 ถึง 3 เทอม มาเทอมสุดท้าย โล้นพลาดทำเสียทีไปหน่อยอย่างน่าเสียดาย (แต่เพื่อน ๆ กลับดีใจ เห็นเป็นของแปลก) โล้นเชี่ยวชาญในศาสตร์ทุกแขนง ดังนั้น การสอบเข้าคณะเตรียมแพทยศาสตร์ ศิริราช จึงไม่น่าเป็นเรื่องแปลกเลยสำหรับโล้น และโล้นบอกว่าจะเรียนให้เชี่ยวชาญพิเศษไปทางโรคกระดูก เพื่อจะได้คอยรักษาตัวเองเพราะโล้นมักจะต้องขาหัก แขนหัก (และอกหัก) อยู่เสมอ

นอกจากเรียนดีแล้ว โล้นก็ยังเป็นนักกีฬาว่ายน้ำระดับทีมชาติอีกด้วย โล้นเคยไปแข่งขันต่างประเทศหลายหน แต่หลัง ๆ นี้โล้นไม่ค่อยยอมไปเลย คงมีสาเหตุอะไรสักอย่าง แต่เจ้าตัวไม่ยอมบอก โล้นได้เครื่องหมายสามารถสมบุรณ์ทางนี้มาตั้งแต่ ม.ศ. 2 ดังนั้น ในที่สุดท้ายโล้นจึงได้เป็นหัวหน้าแผนกว่ายน้ำของโรงเรียนไปโดยความเห็นชอบของทุก ๆ คน

ยามว่างโล้นจะไม่ค่อยทำอะไรเลย นอกจากดูหนังสืออย่างหนัก ถ้ากินได้โล้นก็คงกินหนังสือเข้าไปแล้ว โล้นดูหนังสือมากจนกล้ำหัวขึ้นเป็นมัด จึงหาทางออกในการผ่อนคลายโดยเขียน จ.ม. ถึงใครคนหนึ่งชื่อโล้นไม่ยอมเปิดเผย

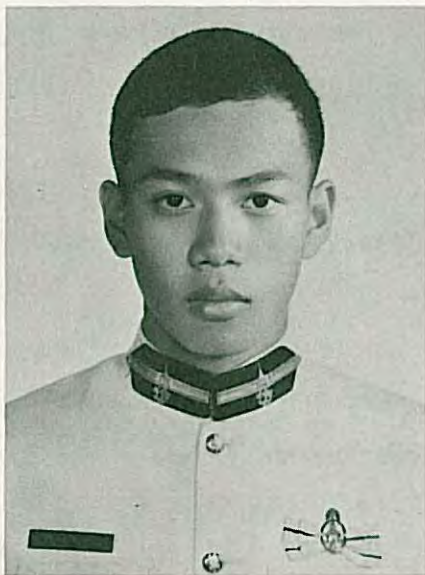
โล้นเคยมีความหลังกับหนังสือพ้อหม้ายที่เด็ด ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่โล้นจะไม่มีวันลืมเลย จากเหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้โล้นเลิกดูหนังไปนานทีเดียว

โล้นมักชอบแก๊งตลกเจีบกับเพื่อน ๆ และน้อง ๆ เสมอ แต่เพื่อนมักจะไม่ค่อยประสบผลสำเร็จในการตลกเจีบกับโล้น ก็เพราะโล้นมีกำลังภายในและมีร่างกายที่แข็งแรงน่าประจวบเหมาะเหลือเกินนั่นเอง

ณัฐพงศ์ ศิริชนะ

เกิด 8 เมษายน 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 3578

ที่อยู่ 24 ซอยอินทามระ 49 ถนนสุทธิสาร
 กรุงเทพฯ 4
 โทรศัพท์ 277-5473

บุรุษจากแดนใต้ผู้มียิ้มอันประทับใจ (ตัวเอง) มีชื่อเล่น ๆ ที่พวกเรารู้จักกันดีว่า "เปิด" เปิดเป็นหัวหน้าคนหนึ่งที่เอาจริงเอาจังในหน้าที่การงานมาก เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงให้แก่งกิจกรรมต่าง ๆ ภายในคณะเกือบทุกอย่าง และยังเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของน้อง ๆ (และพี่สาวของน้อง ๆ) เป็นอย่างดี เปิดร่าเริง แจ่มใส และบ้าจี้มาก เวลาอยู่นอกหน้าที่ ดั่งนั้นจึงไม่แปลกเลยที่จะกล่าวว่าเปิดเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคนในคณะ

การเรียนของเปิดก็อยู่ในขั้นดี ไม่ว่าจะสอบคราวใด มีนัก เรียนร่วมห้องก็คน เปิดก็จะยึดครองที่ 8 อยู่เป็นประจำ เปิดเรียนห้อง ก.(กูกี้ก็) มาตลอด และก็เป็นักเรียนวิทย์คนหนึ่งที่ขยันขันแข็ง แต่พอมาระยะหลัง ๆ เปิดเกิดเปลี่ยนใจอยากจะเป็นนักปกครอง แทนที่จะเรียน เกษตรกรรมไปคุมสวนยาง เปิดจึงพิศดูหนังสืออย่างหนักจนสอบ เข้าคณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ ได้ และก็คงจะได้เป็นนักปกครองสมใจหวังในไม่ช้านี้

การกีฬาเปิดก็ เล่นได้ดีหลายประเภท ถึงแม้เปิดจะตัว เตี้ยไปสักหน่อย แต่ความสู้ของจิตใจสามารถทำให้เปิด เอาชนะความ เตี้ยของร่างกายได้ และอีกสิ่งหนึ่งที่มีส่วนหนุนนำให้เปิด เล่นกีฬาได้ดีก็คือ การที่เปิดมีพลังกำลังเหนือบุคคลอื่น ฝ่ามือของเปิดใหญ่กว่าหน้าของบางคนเสียอีก เปิดจึงใช้ฝ่ามืออันทรงพลังตบลูกวอลเลย์จนคู่ต่อสู้ตั้งงันมาแล้ว มีผู้ให้ข้อคิดว่าหากเปิดใช้มือบีบคอแมวแล้ว แมวก็คงตายคามือ แต่เปิดคงทำไม่ลงหรอก

เปิดมีเสน่ห์อยู่ที่ดวงตา (ตาฝจากปีกกิ้ง) และความกว้างใหญ่ของปาก ซึ่งเปิดมักจะพยายามปกปิดความกว้างขวางของปากด้วยการ เม้ม เสมอสาวใดที่เผชิญได้สบตา กับเปิดแล้ว ก็คงอดที่จะใจอ่อนไม่ได้ แหล่งข่าวที่เชื่อถือได้(ยาก) ยังแจ้งมาอีกด้วยว่า เปิดกำลังกลัวใจอย่างมากที่ยังแก้ไขตารางเข้า-ออกของรถไฟไม่ตก

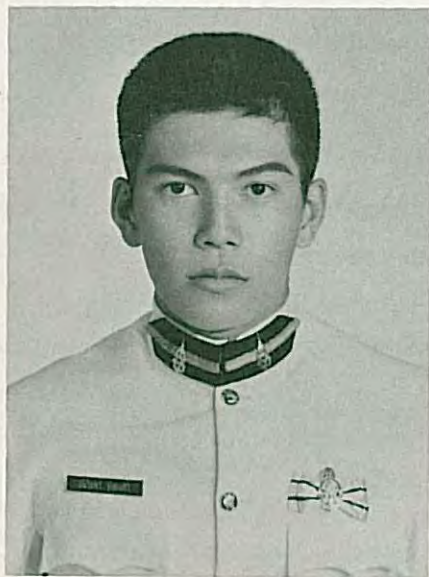
เปิดเล่นดนตรีประเภทเป่ามานาน เพราะเปิดมีลมภายในร่างกายอย่างเหลือเฟือ ถึงขนาดเป่าไป ปล่อยลม(มีกลิ่น มีเสียง)ไป หลาย ๆ คน จึงทนฟังเสียงปีศาจของเปิดไม่ได้ และก็เป็นที่น่าสัง เกตว่า แทนที่คนฟังซึ่งทนฟังไม่ได้นั้นจะเอามืออุดหู แต่กลับกลายเป็นปิดจมูกแทน (แปลกที่สุด)

เปิดเป็นคนที่ดีเด่น เสมอกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แม้แต่เหตุการณ์ที่ไม่น่าตื่น เต็มเลย เปิดก็จะต้องตื่น เต็มอยู่คนเดียว และทุกตอนที่เปิดกำลังอยู่ในภาวะตื่น เต็มแล้ว หน้าตาอันคมสันของเปิดจะกลายเป็นอินโน เซนซ์ไปทันที

สุรยุทธ เหลืองวิโรจน์

เกิด 1 เมษายน 2503
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 1 จ.ล.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวณ)
 เลขประจำตัว 4064

ที่อยู่ 810 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง
 จังหวัดพิษณุโลก
 โทรศัพท์ 258671

"เต๋อ" เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ บรรจงขนานนามให้ ตั้งแต่เต๋ออย่างก้าวเข้ามาสู่รั้ววิชาวุธก็ทำให้เกิดความสนุกสนานครึกครื้นขึ้นมาก เพราะเต๋อชอบมีเรื่องตลกแบบเต๋อคำมาเล่าสู่กันฟัง พร้อมทั้งทำท่าทำทางประกอบการเล่าไปด้วย ผู้ที่ฟังอยู่จึงมีความรู้สึกคล้ายกับว่าอยู่ในเหตุการณ์นั้น ๆ

เต๋อเป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่งที่มีความสุภาพเรียบร้อย เอาการเอางานดี กับเพื่อน ๆ แล้ว เต๋อไม่เคยถือตัวเลย และเป็นกันเองกับเพื่อนฝูงเสมอ เต๋อรักการนอนหลับในเวลาเรียน เป็นชีวิตจิตใจ หลับได้หลับดีตลอดทั้งปี จนอาจารย์หลายท่านพากันสงสัยว่า เต๋อสอบผ่าน ม. แปรไปได้ได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม ยามใดที่เต๋อไม่หลับ เต๋อก็มักจะป้อนคำถามที่ตอบยาก ๆ ให้ตีตอบ เช่น ถามตีว่า เคยอยู่ป่าใช้ไหม? ชอบกินหอยโทบนต้นไม้ใช้ไหม? ชอบกินกล้วยใช้ไหม? ฯลฯ จากนั้นเราก็จะได้ชมมหรธรมย่อย ๆ ระหว่างเต๋อกับตี ซึ่งออกมาในรูปการโต้วาที่บ้าง รังไรกันบ้าง หรือมวยปล้ำบ้าง ตามแต่โอกาส

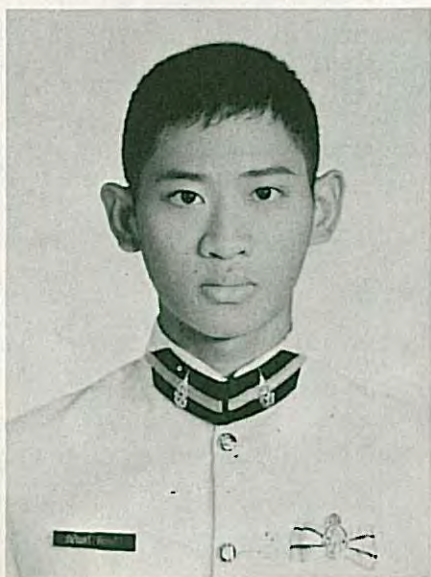
เต๋อเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถสมกับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ที่ตนได้รับ เต๋อเล่นซุกเกอร์ให้กับโรงเรียนจนไหลหัก ต้องเข้าฝือกอยู่เป็นนาน แต่พอหายดีแล้วเต๋อก็รีบเข้าร่วมทีมอีกทันที นอกจากนี้ เต๋อยังชอบเล่นบาสและวอลเลย์อีกด้วย ถึงแม้เต๋อจะตัวเตี้ยไปสักหน่อยสำหรับกีฬาสองประเภทนี้ แต่เต๋อก็เล่นได้ดีจนผู้ชมต่างประทับใจ

ส่วนสีลาการเป่าทรมเปิดของเต๋อก็ไม่เบา น่อง ๆ หลุยส์ อาร์ม-สตรอง ทีเดียวกว่าได้ เวลาเต๋อเป่าทรมเปิด เต๋อจะรวบรวมกำลังภายในจากทุก ๆ จุดในร่างกายมาไว้ที่ใบหน้า เพื่อให้ดูดีขึ้น และก็ได้ผลคือ มีคนมาเชิญให้เต๋อไปถือพวงมาลานำขบวนเวลาเดินแถวไปถวายบังคมพระบรมรูปทรงม้า ถึงแม้ในปีสุดท้ายเต๋อจะเลิกเป่าทรมเปิดแล้วก็ตาม แต่เต๋อก็ไม่เคยลืมที่จะเอาโบว์สีฟ้าๆ มาอวดเพื่อนฝูงอยู่บ่อย ๆ

เต๋อนิยมหนังสือจีนกำลังภายในมากพอ ๆ กับชอบอ่านหนังสือจีน ดังนั้นจึงไม่น่าสงสัยเลยที่เต๋อชอบทำท่าประหลาด ๆ และชอบพูดสำนวนแปลก ๆ ตามอย่างในหนังสือจีนเสมอ เล่นเอาผู้ฟังต้องรีบปรับตัวให้ทัน ไม่นานนั้นแล้วก็จะคุยกันไม่รู้เรื่อง

อัมรินทร์ จันทนะศิริ

เกิด	24 ตุลาคม 2502
ชั้นแรกเข้า	ป. 4 ส.จ.
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวณ)
เลขประจำตัว	3569
ที่อยู่	128 ซอยวัดมหาพฤฒาราม สีพระยา บางรัก กรุงเทพฯ
โทรศัพท์	234-0598

หนุ่มน้อยร่างเพรียวลมผู้มีหัวประดุกปลายแหลมผู้นี้ชื่อว่า "ตัม" แต่ไม่
ยังมีแฟนชื่อโอ้เหมือนอย่างในหนังไทย ทั้ง ๆ ที่ตัมพยายามจะหาแฟนชื่อโอ้
ให้ได้ แต่ความพยายามของตัมก็จบลงกับคนที่ชื่อ ... ทุกที

ตัมไม่ชอบลิง เขาเลยเพราะลิงชอบกินกล้วยเหมือนตัม แต่กินน้ำแปลก
ที่ว่าตัมชอบทำท่าเลียนแบบลิงเสมอ ทั้ง ๆ ที่ตัมเกลียดลิงจะตายไป ท่าลิง
ที่ตัมเลียนแบบได้เหมือนสนิทก็คือ ท่าของลิงอุรังอุตัง

ตัม เป็นหัวหน้าคณะที่เข้มแข็งมาก มีเสียงอันดังดุจเสียงฟ้าผ่า จนใคร
ต่อใครต้องพากันวิ่งหนีไปให้ไกลที่สุด เมื่อได้ยินเสียงตัมควาด ตัมมีท่าทาง
เคร่งขรึมน่าอึ้งยวง เป็นที่ยิ่ง ใครที่ไม่รู้จักตัมแล้วก็จะไม่ฝึกไม่ฝนเลยว่า
ตัมจะเป็นคนที่เส้นดั้นมาก จุดอ่อนของตัมอยู่ที่คอ พอเพื่อน ๆ ทำท่าจะเอา
นิ้วจิ้มที่คอที่ไร ตัมก็จะต้องหดคอและหลบตาไปพร้อมทั้งส่งเสียงโวยวายดังลั่น
ไปหมด เสียงหัวเราะของตัมทำให้คณะลั่นได้ ดังนั้น พอตัมเริ่มแหกปาก
หัวเราะเมื่อไร เพื่อน ๆ ที่อยู่ใกล้ที่สุดจึงต้องมีหน้าที่เอามือไปปิดปาก
(กว้าง ๆ) ของตัม เพื่อป้องกันการร้าวของคณะ

กีฬาที่ตัมเล่นได้ดีที่สุดก็คือ รักบี้ ตัมจึงกลายเป็นหนึ่งในยี่สิบสามขุนพลทีม
โรงเรียน และตัมยังมีฝีมือในการเล่นกีฬาคอซอกอีกด้วย การดนตรีตัมชอบฟังแต่
ไม่ชอบเล่น เลยต้องไปหัดขึ้นดิน แกะไม้จนเชี่ยวชาญ ถ้ามีเครื่องหมาย
สามารถให้ ตัมก็คงได้ไปแล้ว

ตัมไม่ชอบเรียนวิทย์พอ ๆ กับที่ครูไม่อยากจะให้ตัมเรียน เพราะเห็นว่า
ตัมจะไปได้ไกลกว่าถ้าไปเรียนศิลป(ค่านวณ) ตัม เป็นคนที่อาจจริง อาจจัง
กับการนอนหลับพักผ่อนในเวลาเรียนมาก และท่าหลับแต่ละท่าของตัมก็เป็น
ที่ยอมรับกันว่าคนอื่น ๆ ไม่สามารถจะทำได้เหมือน โดยเฉพาะทำน้ำลายยืด
แล้วก็สูดกลับเข้าไปใหม่ นอกจากนี้ ตัมยังเป็นนักละเมอที่มีความสามารถ
เยี่ยมอีกด้วย สามารถละเมอได้เกือบทุกคืนและละเมอเป็น เรื่อง เป็นราว
โดยมีการจัดแบ่งเป็นฉาก ๆ เป็นขั้นตอนเสร็จ ทำให้เพื่อน ๆ ต้องจำใจ
ตื่นมาฟังตัมละเมอเสมอ

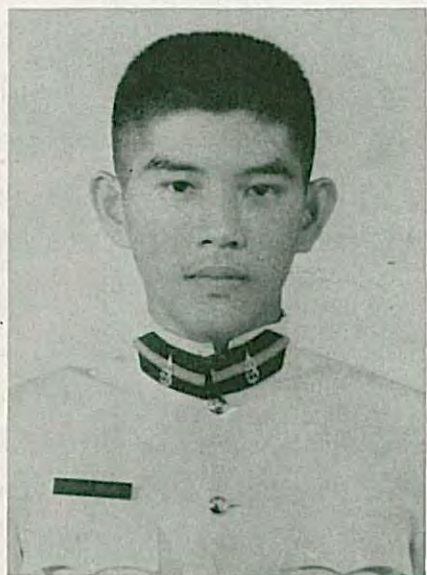
ตอนนี้ตัมเรียนอยู่ที่ ยู.เอส.เอ. ได้ข่าวว่าก่อนไปตัมตระเวนซื้อกล้วย-
กวนขนเอาไปกินด้วยเป็นต้น ๆ คงพอกินจนเรียนจบกลับมานะ

จุดพล อุดมศิลป์

เกิด 7 ธันวาคม 2501
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 3 จ.ล.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 4191

ที่อยู่ โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย คณะจิตรลดา
 ถนนสุขุทัย กรุงเทพฯ 3

โทรศัพท์ _____

"ตุ๊ต๊ะ" เป็นเพื่อนของเราคนหนึ่งที่มีมองโลกในแง่ดีเสมอ ตุ๊ต๊ะไม่เคยเดือดร้อนกับสิ่งใดในโลกเลย ถือเสียว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปตามกฎเกณฑ์แห่งธรรมชาติ เราไม่ควรเอาตัวเข้าไปยุ่งด้วย ตุ๊ต๊ะคิดเช่นนี้เลยปลีกตัวออกจากวงสังคมนอกไปเปิดสังคมใหม่ในห้องนอน ตุ๊ต๊ะเป็นคนโปรดของพระอินทร์จึงมักถูกตามตัวไปเฝ้าบ่อย ๆ จนตุ๊ต๊ะรู้ลู่ทางไปสวรรค์เป็นอย่างดี เวลาไม่มีอะไรกิน ตุ๊ต๊ะก็ไม่เคยเดือดร้อนเพราะมีอาหารโปรดติดตัวอยู่แล้วตลอดเวลา จะอะไรเสียอีก ก็เล็บ (เค็ม ๆ) ไข่ล่อน ตุ๊ต๊ะชอบนั่งนอนกัดเล็บ บอกว่าสนุกดีและก็อึดด้วย ตุ๊ต๊ะเป็นคนชอบผจญภัย ดังนั้นจึงมีเรื่องราวที่น่าตื่นเต้นเคล้าตลกขำขันมาแล้วสู่กันฟังเสมอ โดยมีตัวเองเป็นพระเอกของเรื่องและอ้วนเป็นพระรอง

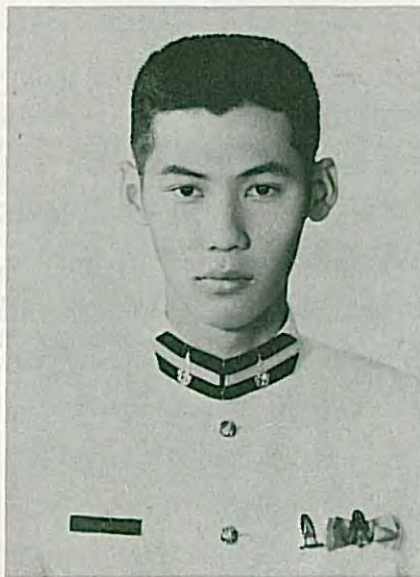
ตุ๊ต๊ะเล่นกีฬาได้ดีหลายอย่าง ที่สันทัดที่สุดเห็นจะได้แก่ รักบี้ ซึ่งเจ้าตัวยายามนักพายามหนาที่จะติดทีมโรงเรียนให้ได้ แต่พระเจ้าก็ยังไม่เห็นความตั้งใจของตุ๊ต๊ะ เลยแกล้งไม่ให้ตุ๊ต๊ะติดทีม เล่นเอาเจ้าตัวโศกเศร้าผิดหวังไม่เป็นอันกินอันนอนตั้งหลายนาที ครั้นพอสงบจิตสงบใจได้แล้วก็จึงเริ่มหยิบแร็กเก็ตสควชไปหวดลูกยางจนกลายเป็นกำลังสำคัญของคณะคนหนึ่ง ที่ช่วยไม่ให้ประสบความสำเร็จอย่างย่อเย็บ (แพ้ผิดหน่อย)

สำหรับการเรียนนั้น ตุ๊ต๊ะบอกว่าเรื่องจ้อย ตุ๊ต๊ะคิดอยู่เสมอว่าตัวเองเรียนดีแต่ถูกกลั่นแกล้ง ตุ๊ต๊ะชอบประพฤติตนเป็นนกฮูก คือไม่เคยนอนก่อนสองยามและไม่เคยตื่นก่อนเจ็ดโมงเช้า ตุ๊ต๊ะสามารถตั้งจิตให้สงบเวลาหลับได้ สมาธิในการนอนของตุ๊ต๊ะเป็นที่เลื่องลือไปทั่วทุกทิศเพราะตุ๊ต๊ะหลับได้ทุกชั่วโมง ทุกอาจารย์และทุกห้องที่เรียนอยู่ ตุ๊ต๊ะเรียนศิลป (ฝรั่งเศส) และเป็นศิษย์รักของอาจารย์สมล จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจเลยว่าตุ๊ต๊ะสามารถอ่านและแปลฝรั่งเศสได้อย่างคล่องแคล่วชนิดที่อาจารย์ต้องทึ่งในความสามารถ เพราะตุ๊ต๊ะมีวิธีการที่จะอ่านภาษาฝรั่งเศสให้เป็นภาษาโปแลนด์ และแปลฝรั่งเศสให้เป็นไทยได้ชนิดที่หาคนฟังรู้เรื่องได้ยากมากจริง ๆ

วิสูตร สุพรรณธะริตา

เกิด 4 สิงหาคม 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3553

ที่อยู่ 49/1 หมู่ 2 ซอยบุญมี ท่าเกษตร
 บางแค กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 467-2312

"โย่ง" มีความสูงมากสมชื่อ ถ้าจะเปรียบก็เหมือนเสาไฟฟ้า เดินได้
 นั้นแหละ โย่งกลัวว่าตัวเองจะสูงมากเกินไปจึงตัดสินใจ เข้าเป็นเพื่อน
 สนธิประจำคณะกับบ่นผู้ซึ่งมีความสูงพอ ๆ กัน เวลาไปไหนมาไหนต่างคนจะ
 ได้ข่มความสูงซึ่งกันและกัน ทำให้ดูไม่สูงเกินไป ตามปกติโย่งเป็นคนสุขุม
 เยือกเย็น ค่อยคิดค่อยทำ และก็ค่อยพูดด้วย ไม่เหมือนบางคนที่ค่อยคิด ค่อย
 ทำแต่พูดมาก โย่งเป็นคนใจดี ร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ บนใบหน้าของโย่ง
 จะมียิ้มปรากฏอยู่ตลอดเวลาทั้งวันทั้งคืน เหตุนี้เองจึงทำให้โย่งเป็นที่รักของ
 เพื่อน ๆ

โย่งเลือกเรียนศิลป (ฝรั่งเศส) โดยให้เหตุผลว่าใจรัก แต่ตลอด
 เวลาสองปีที่เรียนด้วยกันมา โย่งไม่เคยแสดงให้เพื่อน ๆ เห็นเลยว่าโย่ง
 ชอบภาษาฝรั่งเศสมากแค่ไหน สิ่งที่โย่งชอบมากที่สุดก็ยังคงเป็นการคุย เรื่อง
 สนุกสนานต่าง ๆ การนอนหลับพักผ่อนในเวลาที่เขาไม่ให้หลับ และการยิ้ม
 ให้ใครต่อใครดูเรื่อยไป โดยไม่ละเว้นแม้กระทั่งคนงานและแม่ครัวประจำ
 คณะ

ด้วยทุนที่ยืดยาวอย่างเหลือเฟือจึงทำให้โย่ง เล่นบาสฯ และวอลเลย์ฯ
 ได้ดีมาก โย่งเป็นกำลังสำคัญที่ช่วยให้คณะจิตรลดาได้ครองถ้วยชนะเลิศ
 วอลเลย์บอลรุ่นใหญ่ถึง 3 ปีซ้อน โดยมีบ่น เป็นคู่ช่าตัวสำคัญ

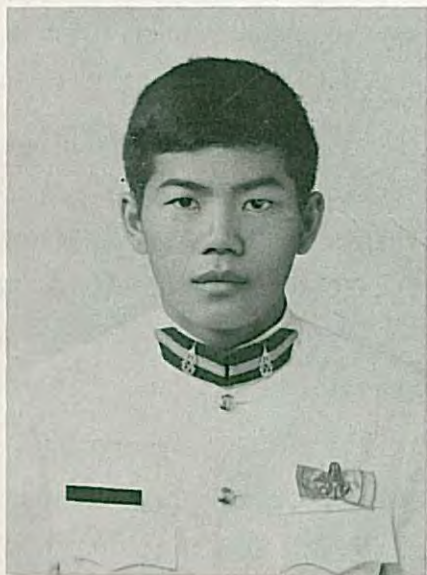
โย่งสนใจและศึกษาหาความรู้จากกล้องของคนอื่นมานานแล้ว เพื่อน ๆ
 เห็นว่าโย่งคงมีความรู้เรื่องการถ่ายภาพดีพอสมควร เลยยึดเยียดตำแหน่ง
 รองประธานกรรมการสมาคมถ่ายรูปให้ ซึ่งโย่งก็ตอบรับตำแหน่งอย่างเหนียว
 อดาย ความสามารถพิเศษสุดที่คนอื่นไม่มีเหมือนโย่งก็คือ ถ่ายรูปวันหนึ่งแต่
 ได้รูปดีเพียง 2-3 รูป นอกนั้นเสียหมด ด้วยเหตุนี้เอง โย่งจึงผูกขาดการ
 ล้างฟิล์มและอัดรูปเอง โดยมีบ่น เป็นคู่ประกอบกิจกรรม เช่น เต็ม เพื่อให้
 ใครรู้ถึงความ เป็นอัจฉริยะของโย่ง

เนื่องจากโย่งต้องการมีความรู้ทางด้านภาษาให้มากและแน่นยิ่งขึ้น
 จึงตัดสินใจไปเรียนต่อที่สหรัฐฯ อเมริกา แต่ก่อนที่จะเดินทางไปนั้น โย่งก็ได้
 เตรียมตัวฝึกฝนทางด้านภาษาล่วงหน้าโดยการไปเรียนที่โรงเรียนแบร์ลิทซ์
 ซึ่งทำให้โย่งได้รับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ถึงขนาดบัญญัติศัพท์
 และไวยากรณ์ใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้คนเดียว

จุดพจน์ ปิยะมปตระ

เกิด 26 เมษายน 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 3 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวม)
 เลขประจำตัว 3467

ที่อยู่ 144 ซอย เสนาสุภะคี เดช
 ถนนกรุง เทพ-นนทบุรี นนทบุรี
 โทรศัพท์ 588-3067

เขาผู้มากับแว่นตาที่ไม่ค่อยจะเข้ากันนี้ชื่อว่า "จัด" จัดมีแว่นตามากมายหลายอัน แต่แว่นอันโปรดของจัด เห็นจะได้แก่แว่นยี่ห้อโร เคนสต็อกนั้นเอง ระยะเวลา ๗ เราจึงไม่ค่อยเห็นจัดใส่แว่นอันอื่น ๆ เคยมีคนถามว่าทำไมถึงไม่ใส่แว่นอันอื่น ๆ บ้างละ จัดก็จะตอบว่า "อ้าวใส่อันนี้แล้วมันดูเท่ดี ทำให้อ้าวดูหล่อขึ้น" สร้างความ เอื่อมระอาให้เพื่อน ๆ ผู้ซึ่งเป็นโรคแพ้วความหล่อ

จัดมีนิสัยที่ตีมากคือ ทนเห็นของกินเหลือไม่ได้ จัด เป็นต้องจัดการเสียเองเพื่อไม่ให้ของเหลือ ฝึจึงเป็นสา เหตุสำคัญที่ทำให้เจ้าสิงห์คำรณซึ่งพวกเราเคยเลี้ยงไว้ต้องผอมลงเรื่อย ๆ และแอบหนีไปในที่สุด จัดมีฝีมือในการทำอาหารว่างแจกเพื่อน ๆ ยามศึก ฝีมือล้มตำของจัด บั้ง และง่อย เป็นที่ติดอกติดใจของเพื่อน ๆ มาก จนต้องขอร้องให้ทำอีก แต่จัดจะตอบปฏิเสธ เป็นที่ว่า เล่นตัว แต่ที่จริงแล้วนั้นจัดไม่ยอมทำเพิ่มอีกก็ เพราะของโปรดของจัด (ข้าวเหนียว) หมดแล้วนั่นเอง

จัดเป็นฟูลแบ็คทีมโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งนี้มาอย่างโชกโชน โชน จึงได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์เป็นบำ เหน็จใจในความสามารถ สมัยเด็ก ๆ จัดก็ยังเคยติดทีมกรีฑาของโรงเรียนมาแล้วเช่นกัน นอกจากนี้กีฬาอื่น ๆ จัดก็เล่นได้ดีทั้งนั้นจนติดโลมาแล้วนับไม่ถ้วน

จัดเป่าปี่สก๊อตมานานจนเป็นที่เปื้อหน้าของน้อง ๆ ร่วมวง จัดมีความสามารถถึงขนาดเป่าปี่กล่อมตั้มให้หลับได้ในชั่ว เวลากระพริบตาเดียว. (แต่หลายที) ทางโรงเรียนรู้ข่าวนี้เข้าจึงรีบให้โบว์สีฟ้าแก่จัดก่อนที่จัดจะเป่าให้คนหลับกันหมดทั้งโรงเรียน

จัดเป็นผู้ที่นิยมเรียนแบบไทย ๆ คือเรียนไปเรื่อย ๆ เหนื่อยก็พัก (หลับ) บางทีจัดไม่เหนื่อยแต่ก็ยังพักเสมอ ๆ ดังนั้น เวลาสอบจัดจึงมักตอบคำถามไม่ตรงคำตอบ ถึงแม้กระนั้นจัดก็ผ่านมอแปดมาได้อย่างชำบาย ตอนนี้จัดก็พึดหนักมาก คือ เรียนอยู่ถึงสองสถาบัน คือ เรียนรัฐศาสตร์อยู่ที่รามฯ และเรียนภาษาอังกฤษอยู่ที่ เอ.ยู.เอ.

หากจะถามว่าในบรรดานิ้วมือทั้งห้านี้วินั้นจัดชอบนิ้วไหนมากที่สุด จัดก็จะแหยะยิ้มแล้วเผยอปากตอบว่า "ชอบนิ้วก้อยวะ" ทำไมนั้นเห็นจะต้องไปสอบถามรายละเอียดกันเอาเองก็แล้วกัน

เอกชัย วานิชกุล

เกิด 26 เมษายน 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 5 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 3654

ที่อยู่ 273 ถนนสุขาภิบาล อำเภอเมือง
 จังหวัดจันทบุรี
 โทรศัพท์ 311-380

"กบ" เป็นฉายาที่ได้มาจากใบหน้า แต่เจ้าตัวมักคิดเสมอว่าตัวเองหล่อเหมือนโรเบิร์ต เรดฟอร์ด และพยายามทุกวิถีทางที่จะให้คนอื่นคิดอย่างนั้นด้วย

สมัย ป. 5 กบเคยก่อวีรกรรมเอาไว้ซึ่งเพื่อน ๆ ร่วมห้องจะจำได้ดีทีเดียว และผลจากวีรกรรมในครั้งนั้นก็ทำให้กบได้รับแทนบ.(แดง ๆ) เป็นรางวัลความกล้าอย่างบ้าบิ่นจากคุณครู กบเรียนดีมาตลอดและเมื่ออยู่ชั้นสูงแล้ว กบก็ยังคงเป็นนักเรียนที่ดีของห้องวิทยอยู่เช่นเดิม กบเคยถูกจัดให้อยู่ในระดับเรียนเก่งทีเดียว (หลายที่ไม่เก่ง) แม้กบจะเรียนทางวิทยแต่กบก็รักทางศิลปะมาก กบสามารถแต่งคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ได้ดี และผลงานของกบก็มักปรากฏอยู่ในห้องสมุดและวารสารฐานสวสันเสมอ แต่ก็ไม่ค่อยจะมีคนสนใจอ่าน เพราะกบมีลีลาการเขียนและพูดด้วยมธุรสวาจาที่คนอ่าน คนฟังจะต้องเก็บไปแปลความหมายถึงสามวันสามคืน บางประโยคก็ยังไม่ไม่มีใครแปลออกเลยจนบัดนี้ แม้แต่เจ้าตัวเองบางทีก็คงแปลไม่ออกเช่นกัน

กิจวัตรประจำวันที่กบโปรดปรานที่สุดคือ การเขียนจดหมายถึงใครต่อใคร ซึ่งบางทีก็ไม่วู้จักกันหรอก วันหนึ่ง ๆ กบจะได้รับจดหมายไม่ต่ำกว่า 3 ฉบับ พอถึงช่วงกลางวันเสร็จกบก็จะหอบเอาจดหมายไปตอบที่ห้องนอน และกบก็มักจะตอบจดหมายเฟลินจนลืมเล่นกีฬา ร้อนถึงเพื่อน ๆ ต้องมาดึงตัวกบให้ลุกจากอาสน์ที่แสนนุ่มลงไปสู่สนามหญ้าที่อ่อนนุ่มพอ ๆ กัน กบก็ยังไม่วายที่จะเอาจดหมายไปตอบในขณะที่เล่นกีฬาด้วย

สมัยหนุ่ม ๆ กบเคยหัดสกีไวโอลินอยู่จนเกือบจะเป็น พอดีครูผู้ฝึกสอนได้เสียชีวิตลงอย่างกะทันหัน (โชคไม่ดีที่ตายก่อน) กบจึงวางมือจากไวโอลินเพื่อเป็นการไว้อาลัยและหันไปเอาดีทางแกะไม้ ขึ้นดินแทน ซึ่งก็ดูจะเข้ากับลักษณะหน้าตาของกบมากกว่าการเรียนดนตรี กบเป็นคนรักธรรมชาติจึงชอบเอาธรรมชาติจากมุมต่าง ๆ ของโรงเรียนมาไว้ในห้องเสมอ เป็นที่กลุ่ม-ออกกลุ่มใจของคนสวนยิ่งนัก

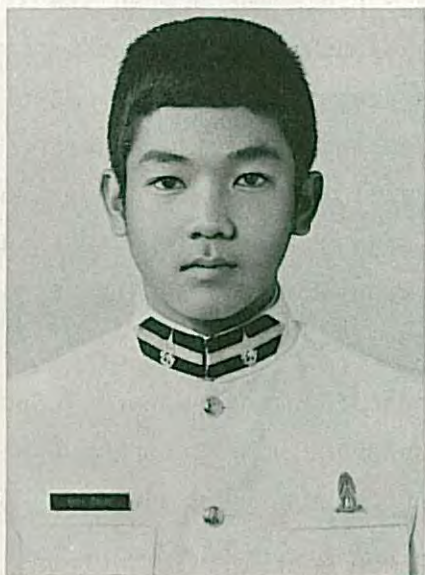
กบมักจะร่วมมือกับม้าประกอบการตลกเจ็บกับน้อง ๆ โดยมีบุงเป็นเสธ.คอยวางแผน นอกจากนี้ กบยังมีนโยบายต่อต้านเรือนจากอย่างรุนแรงอีกด้วย ก็เลยจับมือกับบุงทำของว่างกินกันเองตอนช่วงพักเรียน

ตอนนี้กบเรียนอยู่ที่คณะ เกษตรฯ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พอจบแล้ว กบก็จะกลับไปคุมสวนที่เมืองจันทบุรี เพื่อน ๆ แวะไปเยี่ยมบ้างนะ

ศุภกร เกิดแสง

เกิด 4 มีนาคม 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 6 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3752

ที่อยู่ 161/55 ซอยบุปผาสวรรค์
 อำเภอบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 7
 โทรศัพท์ 467-3746

ใครจะรู้บ้างว่าหนุ่มน้อยร่างเล็กดูบอบบาง ผิดค่อนข้างคล้ำ ใบหน้าตลอดจนบุคลิกลักษณะบ่งชี้ชัดว่าเป็นคนเจียบ ๆ เรียบร้อย เจ้าของฉายา "น้อง" ผู้นี้ จะมีสิ่ง เร้นลับที่ไม่มีใครคาดฝันมาก่อนแอบซ่อนอยู่ ใครที่รู้จักน้องดีจะรู้ทันทีว่าน้องไม่ได้เป็นอย่างที่ใครต่อใครคิดเลย ที่จริงแล้วน้องเป็นคนร่าเริง ซี้คู้ย ชุกชน และก็โหดเหี้ยมในบางเวลา น้องมักมีถ้อยคำหรือสำนวนโวหารที่คมคายมาคายให้เพื่อน ๆ ทั้งเป็นประจำ และน้องก็จะยิ้มด้วยมุมปากเป็นการส่งท้ายคำพูดของตัวเองที่สามารถพูดให้คนฟังไม่รู้เรื่องได้ นับเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของน้องอย่างหนึ่ง

น้องเป็นเพื่อนรักกับป๊อกและบอย แต่เรามักจะเห็นน้องเดินออกจากคณะไปเรียนชั่วโมง เข้าพร้อมกับตุ๊ติ้ะทุกวัน เพราะต่างก็ตื่นสายพอ ๆ กัน น้องชอบหาเกมส์แปลก ๆ ใหม่ ๆ และมันส์ ๆ มาเล่นอยู่เรื่อย แต่คนที่ถูกน้องใช้ เป็นเครื่องทดลองไม่เคยสนุกด้วยเลย

ถึงแม้น้องจะตัวเล็ก แต่น้องก็มีความสามารถในด้านกีฬาไม่แพ้คนตัวโต น้องเป็นนักวิ่งทีมโรงเรียนมาตั้งแต่เด็ก ๆ จนโตแล้วน้องก็ยังคงวิ่งให้ทีมโรงเรียนอยู่ เสียหน่อยเดียวที่ว่าน้องไม่ค่อยชอบซ้อม ดังนั้น เราจึงเห็นน้องเล่นซ่อนหากับครูชลิตบ่อย ๆ และน้องก็จะเป็นฝ่ายชนะเสียเป็นส่วนมาก จนครูชลิตเบื่อไม่ยอมที่จะเล่นด้วยอีก นอกจากนี้ น้องยังอุปลงโลกตัวเองขึ้นเป็นโค้ชของรุ่นเล็ก นับว่าน้องได้ทำความดีและทำประโยชน์ให้คณะมาก จนชื่อของน้องเป็นที่ติดปากกล่าวถึงบ่อย ๆ จากผู้กำกับคณะ

น้องเรียนศิลป(ฝรั่งเศส) แต่ไม่เคยยอมพูดภาษาฝรั่งเศสเลย ซึ่งก็เป็นสัญลักษณ์ของนักเรียนศิลป(ฝรั่งเศส)ส่วนมากเช่นกัน ที่ว่ามักจะอมกุ่มไม่ค้อยอยากแสดงให้ใครรู้ว่าเราพูดได้ เทียว เขาจะหมั่นไล่เอา

การดนตรีน้องบอกว่า "ฮิวไม่สน" แต่น้องกลับมีพรสวรรค์ในการเต้นรำ(ดิน) ทำเต้นของน้องเป็นที่เลื่องลือมาแล้ว เพราะเปรียบเหมือนท่าเต้นของปลาไหลตอนถูกน้ำร้อนลวก แต่น้องก็ไม่แคร์กับการเปรียบเทียบของคนอื่น ยังคงยึดมันส์ไต้ลการ์เต้นที่ว่านี้ตลอดไป เมื่อก่อนน้องก็ดูเป็นคนรูปหล่ออยู่แล้ว ยิ่งเดี๋ยวนี้พอไ้ว้ผมยาวแล้วยิ่งดูหล่อขึ้นมากจนเพื่อน ๆ อิจฉา ส่วนน้องก็ได้แต่ยิ้มด้วยมุมปากอยู่เช่นเดิม

สิทธิพงศ์ ไชยนันทน์

เกิด 21 กันยายน 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 3 น.อ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3483

ที่อยู่ 427/18 ถนนประชากราษฎร์ 2 อำเภอดุสิต
 กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 585-1887

เมื่อก่อนชื่อว่า "รุ่งแก้ว" แต่จนโตปานนี้แล้วก็ไม่มีรีแวจจะรุ่งสมชื่อเลย เปลี่ยนชื่อใหม่เสียเก้โก้ว่า "สิทธิพงศ์" เพื่อน ๆ ชอบเรียกว่า "ม้า" หรือ "จ้าว" มากกว่า

ม้าเป็นคนลึกลับประจำคณะ ไม่ค่อยมีใครรู้ว่าม้าอยู่ที่ไหน คิดอะไร หรือกำลังจะทำอะไร ดังนั้น พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ม้าก่อขึ้นจึงเป็นที่สนใจของเพื่อน ๆ ม้ากับดื่มชอบมีอะไรแปลก ๆ มาเล่นให้เพื่อน ๆ ดู และก็ชอบมีอะไรที่ไม่เคยคาดฝันมาให้เพื่อน ๆ รับประทานเสมอ นอกจากนั้น ม้ายังมีมุขตลกเจ็บไว้คอยแจกน้อง ๆ อย่างเหลือเฟือ ไม่รู้จักหมดเสียที

ม้าวิ่งได้เร็วสมชื่อ และม้าก็ติดที่มหาวิทยาลัยของโรงเรียน ฮักทั้งม้ายังสถาปนาตัวเองขึ้นเป็นผู้ควบคุมการฝึกซ้อมของน้อง ๆ จนประสบผลสำเร็จในตอนปลายปีจึงได้รับพระราชทานรางวัลช่วยเหลือโรงเรียนสมใจหวัง นอกจากวิ่งได้เร็วปานลมสงบแล้ว ม้ายังมีมือเร็วและปากเร็วอีกด้วย สื่อกันว่าม้ามือเร็วยิ่งกว่าผีเท้าการวิ่งเสียด้วยซ้ำ น้อง ๆ ที่หลงผิดไปเล่นกับพี่ม้า มักต้องทาน้ำใบข้าวบวมมากินกันเป็นโอง่ง ๆ

ม้าเป็นหนึ่งในสิบสองของนักเรียนศิลป(ฝรั่งเศส) ห้อง ก. แต่ม้าไม่เคยพิศมัยวิชาภาษาฝรั่งเศสเลยแม้แต่น้อย จะสังเกตได้ว่าครูถามอย่างม้าจะตั้งหน้าตั้งตาหัวเราะตีฟอรัมว่าข้ารู้เรื่อง แล้วม้าก็จะตอบไปอีกอย่างหนึ่งซึ่งไม่ตรงกับคำถามเลย เช่นนี้เป็นประจำ แต่ม้ากลับชอบวิชาภาษาไทยมาก และม้าก็จะสอบได้คะแนนสูงสุดเสมอ นอกจากม้าจะชอบวิชาภาษาไทยแล้ว ม้าก็ยังชอบดนตรีไทยอีกด้วย ม้าเป็นมือสีซอดั่งอยู่ในวงมโหรีไทย แต่ก็ไม่มีใครยอมมีใครเจอน้ำม้าในวงเลยเช่นกัน นมตรามะลิเคยคิดที่จะให้รางวัลเชิดชูเกียรติแก่ม้าในการที่สนับสนุนและรักษาความเป็นไทย ๆ เอาไว้ แต่ม้าปฏิเสธเสียงแข็งที่จะรับรางวัล

งานอดิเรกของม้าก็คือ การนั่งตอบจดหมายซึ่งสาว ๆ (ที่ไม่รู้จักกัน) ส่งมาถึง การตอบจดหมายของม้าต่างกับกบที่ว่า ม้าชอบตอบจดหมายในห้องส้วม แต่กบชอบตอบในห้องนอน ม้าบอกว่าบรรยากาศมันผิดกันนะ

ไม่รู้ว่ามีาคิดจะค้าขายอะไรถึงไปเรียนที่หอการค้า เมื่อไหร่เปิดกิจการก็อย่าลืมบอกเพื่อน ๆ ให้ไปร่วมงานเลี้ยงวันเปิดร้านก็แล้วกัน บอกล่วงหน้าซักเดือนนะ กำลังดี

ธนรัชต์ อินทรปฐม

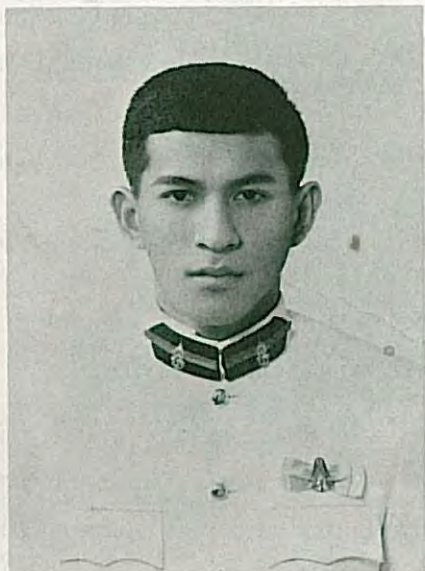

เกิด	21 สิงหาคม 2504
ชั้นแรกเข้า	ป. 6 น.อ.
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 วิทย
เลขประจำตัว	3754

ที่อยู่	138/2 ซอยกิตติชัย อําเภอบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 7
โทรศัพท์	424-7638

"บอย" หนุ่มรูปหล่อจากฝั่งธนฯ บอยเป็นเพื่อนที่มีอายุน้อยที่สุดในรุ่นเรา แต่หัวสมองของบอยนั้นดูจะเติบโตและสมบูรณ์เกินวัย บอยเป็นคนฉลาดเรียนเก่ง และก็มักจะถ่อมตัวเองว่าไม่เก่งอยู่เสมอ ทั้ง ๆ ที่บอยไม่ค่อยเข้าห้องเรียนเลยเพราะกลัวจะเป็นการเอาเปรียบเพื่อนฝูงมากนัก แต่ผลการสอบของบอยก็จะทำให้เพื่อน ๆ และครูบาอาจารย์ต้องทึ่งเสมอ ยิ่งเท่านั้นยังไม่พอ ... เมื่อจบมอแปดแล้ว บอยก็ยังสามารถสอบชิงทุนพาณิชย-นารีไปเรียนต่อที่อังกฤษอีกด้วย นับเป็นคนเดียวในรุ่นเราที่สอบชิงทุนไปเรียนต่อต่างประเทศได้ ถ้ามองถึงความรู้สึกเมื่อได้ทุนแล้ว บอยก็มักจะทำหน้าที่งานและตอบว่า "เออวะ! ฮีวก็ง"

บอยชอบนอนเล่นกีตาร์ในเวลาว่าง เราจำได้ดีทีเดียวว่าบอยเคยทำให้พวกเราประทับใจจนจนลุกชู่เข้าไปหมดด้วยการร้องเพลง I Started the Joke สมัยตอนที่อยู่ ม.ศ.1 บอยร้องไปมองเพดานไป จนเพดานสั่นแทบจะถล่มทลายลงมาเพราะทนเสียงอันสั่น เครือและสูงปรี๊ดของบอยไม่ได้ นั่นเอง

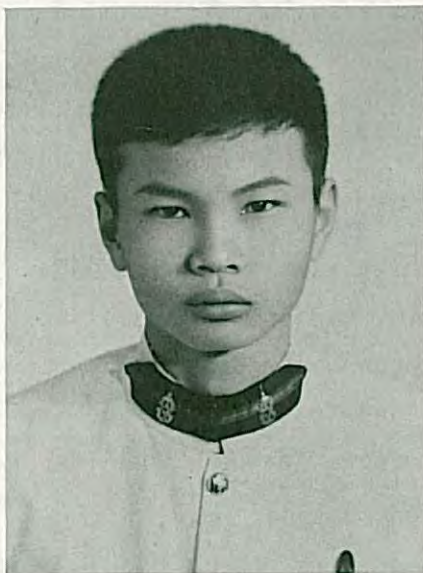
บอยเป็นคนที่รักความสะอาดมาก บอยสามารถที่จะอาบน้ำได้ทีละเป็นชั่วโมง ๆ โดยไม่เบื่องานเลย (เพราะบอยไม่เคยมีสบู่เป็นของตัวเอง) การอาบน้ำ ล้างหน้า จึงนับเป็นกิจวัตรประจำวันที่บอยขาดเสียไม่ได้ที่จะทำวันละหลาย ๆ หน หลังจากอาบน้ำแล้ว บอยก็ยังต้องใช้เวลาอีกร่วม ๆ ครึ่งชั่วโมงในการนั่งบีบสิวและทรีฟมหน้ากระจก กว่าบอยจะแต่งตัวเสร็จเรียบร้อยก็พอดีเพื่อน ๆ เขาเรียนกันเสร็จแล้ว ฉะนั้นเป็นสาเหตุที่บอยไม่ค่อยเข้าห้องเรียน

บอยเป่าทรัมเป็ตได้ไพเราะ (เสนาะเท้า) ยิ่งนัก จนได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งจนได้ ส่วนการกีฬาที่บอยก็บำเพ็ญตนเป็นผู้เชียร์ที่ติดลอคมาตั้งแต่เล็กจนโต บอยบอกว่ากองเชียร์เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะทำให้ได้มาซึ่งชัยชนะ บอยจึงอุทิศตัวเองเพื่อชัยชนะของเพื่อน ๆ แต่ก็ไม่แน่นอน ถ้าบอยเปลี่ยนใจลงร่วมทีมแล้วก็อาจมีส่วนช่วยให้เพื่อน ๆ ประสบชัยชนะมากขึ้นก็ได้

ชาติ บุญยประภัสร์

เกิด 29 พฤศจิกายน 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 3571

ที่อยู่ 485 ถนนสุขุมวิท อำเภอพระโขนง กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 391-8063

"ป๊อก" เป็นคนตัวเล็กแต่ใจใหญ่ และมีเลือนักสู้เต็มตัวไม่ยอมให้ใครมาข่มขู่ได้ง่าย ๆ ป๊อกช้อายมาตั้งแต่เด็ก ๆ เราคิดว่าพอโตขึ้นแล้วป๊อกก็คงจะเลิกเป็นคนช้อายเสียที แต่ป๊อกกลับยังคงคำรังไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของตัวเองเสมอมา เวลาป๊อกอายเราจะรู้ทันที เพราะหน้าของป๊อกจะแดงกำจั้นเห็นได้ชัด ป๊อกเป็นคนเงียบ ๆ ที่เรียบร้อยมาก นานที่ป๊อกจึงนึกสนุกขึ้นมาเสียที และยิ่งถ้าป๊อกได้ดูข่าวที่ถูกเสกกันแล้ว ป๊อกก็จะมีลวดลายที่แตกต่าง ๆ ปล่อยออกมาให้เพื่อน ๆ ดูเช่นกัน

ป๊อกเป็นนักเรียนวิทยที่บรรดาอาจารย์ห่วงใยและถามถึงบ่อย ๆ สาเหตุส่วนใหญ่เนื่องมาจากนาฬิกาของป๊อก เดินไม่ค่อยตรงกับนาฬิกาของอาจารย์ ทำให้ป๊อกเข้าห้องเรียนช้าหรือบางทีก็มาเข้าเอาตอนเขาเลิกเรียนกันพอดี แต่เพราะป๊อกเป็นคนหัวดีพอสมควร จึงไม่ค่อยประสบปัญหายุ่งยากในเรื่องการเรียนมากนัก

ป๊อกเป็นคนกินง่ายนอนง่ายแต่ตื่นยาก บางทีป๊อกตื่นมาตั้งเกือบสองชั่วโมงแล้ว แต่ตาป๊อกยังปรือ ๆ อยู่เลย และคงพร้อมที่จะหลับต่อได้ทุกเมื่อทุกสถานที่

ถึงแม้ว่าป๊อกจะตัวเล็กมาก เมื่อเทียบหุ่นกับเพื่อน ๆ แล้ว แต่ป๊อกก็ชอบเล่นกีฬาที่ต้องต่อสู้แข่งขันกับคนตัวใหญ่ ๆ และป๊อกก็สู้ได้เสมอเสียด้วยสิ ป๊อกเล่นรักบี้ในตำแหน่งฟลายฮาล์ฟมาตั้งแต่เด็กจนโต จากประสบการณ์ในสนามจึงทำให้ป๊อกมีชั้นเชิงแพรวพราวจนเพื่อน ๆ ยกย่องให้เป็น "เล็กพริกชี้ใหญ่"

สำหรับเรื่องดีด สี ตี เป่านั้น ป๊อกไม่ค่อยสนใจเท่าไรนัก ป๊อกนิยมและศรัทธาที่จะแกะ ๆ ขึ้น ๆ มากกว่า แต่ป๊อกกลับชอบหยิบผลงานของคนอื่นมาเก็บไว้ดีฟอร์มว่าเป็นผลงานของตัวเอง เป็นประจำ

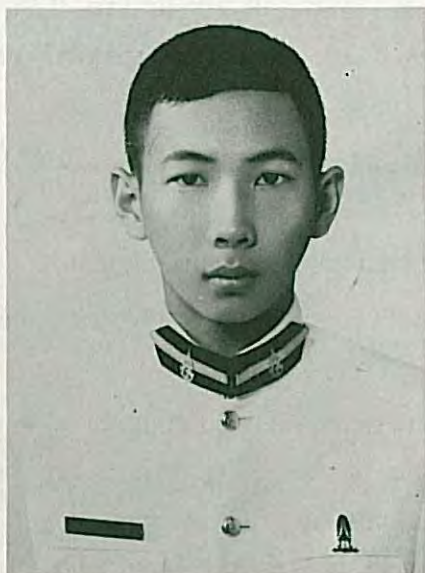
เพื่อนรักของป๊อกก็เห็นจะได้แก่น้องและบอย ทั้งสามคนนี่ชอบมีเกมส์มหาสนุกมาให้พี่น้อง ๆ ในขณะเล่นเพื่อเป็นการผ่อนคลายอารมณ์อยู่เสมอ แต่ที่มักเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ของพี่ ๆ มากกว่า เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ของน้อง ๆ

ป๊อกบอกว่าปีนี้ขอพักผ่อนสุขภาพและบำรุงร่างกายเสียหน่อยก่อน ปีหน้าจึงจะขอลุกขึ้นสู้กับวิถีทางแห่งการเรียนอีกทีหนึ่ง เราต่างก็มั่นใจว่าป๊อกจะต้องประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

ศุภกร ชินวรรณโณ

เกิด 16 มกราคม 2504
ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.ร.
เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
เลขประจำตัว 3567

ที่อยู่ 61 ซอยสายลม ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ
โทรศัพท์ 279-6916

"ตั๊ย" เด็กน้อยของคุณพ่อคุณแม่ แต่เป็น "บ๊อง" ตัวน้อย ๆ ของเพื่อน
สาเหตุที่ได้ชื่อบ๊องมานั้นก็เนื่องจากต้องการสืบทอดเจตนารมณ์จากพี่ชายที่ชื่อ
ว่า "หนอน" ถึงแม้บ๊องจะเป็นคนร่างเล็ก ดูบอบบาง แต่เท้าของบ๊องนั้นใหญ่
โตเอาการทีเดียว เมื่อเทียบกับอวัยวะส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย จึงเป็นเหตุให้
บ๊องมีท่าเดินเหมือน ชาลี แชนปल्ली (แต่หล่อเหมือนชาลี ตัวตลกเมืองไทย)
บางที่บ๊องก็อาจได้รับสมญานามว่า "เพชรฆาตประจำห้องปาร์เก้" อีกด้วย
เพราะบ๊องชอบสถาปนาตัวเองให้เป็น เสธ. คอยออกความคิดและวางแผน
ทาริธีเล่นตลกเจ้กับน้อง ๆ เป็นประจำจนเป็นที่ลือเลื่อง มีอยู่เพียงครั้ง
เดียวที่บ๊องลงไม้ลงมือเองและบ๊องก็เจอดีจนได้ บ๊องบ่นเสมอว่า "ไม่น่าเลย
... จู"

บ๊องเป็นอริกับสัตว์ประ เภทแมลงทุกชนิดตลอดจนสัตว์จำพวกเดียวกันกับ
ตัวเอง เช่น หนอน บ๊อง ไล่เดือน กิ้งกือ ฯลฯ บ๊องจึงมักหาวิธีการต่าง ๆ
ซึ่งไม่ค่อยจำซ้ำกันมาจำกัดเหล่าอริราช เพื่อให้หมดสิ้นไปจากโลก นัยว่าบ๊อง
ต้องการเป็นใหญ่แต่เพียงผู้เดียวนั่นเอง

ปกติบ๊องจะวางสีหน้าเฉยเมยเพื่อหลอกให้ใครต่อใครคิดว่าตัวเอง
อินโนเซนท์ แต่บ๊องก็มีรอยยิ้มพิมพิงซึ่งถ้าใครได้เห็นแล้วก็อดไม่ได้ที่จะเปื้อน
หน้าหนี บ๊องเป็นคนเรียบร้อยมากในสายตาของผู้ใหญ่ อีกทั้งบ๊องก็เป็นคนหนึ่ง
ที่เรียนดีมากของห้องศิลป (ฝรั่งเศส) ชื่อเสียงของบ๊องจึง เป็นไปในทางที่ดี
เสมอมาจนบ๊องจบมอแปดไปในที่สุด และก็ยังสอบเข้าคณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ
ได้อีกด้วย

สมัยหนุ่ม ๆ บ๊องเคยใฝ่ฝันที่จะเป็นนักเทนนิสที่ดี บ๊องพยายามฝึกฝนตัว
เองอยู่เป็นนานจึงได้รู้ว่ามันยากยิ่งกว่าฝันทั้งให้ เป็น เข็ม บ๊องจึงหันมาเอาดี
ทางฝึกโยคะแทน (คือการนอนทำจิตใจให้สงบนั่นเอง) ดังนั้น เวลากีฬา
จึงไม่ค่อยเห็นบ๊องเลย

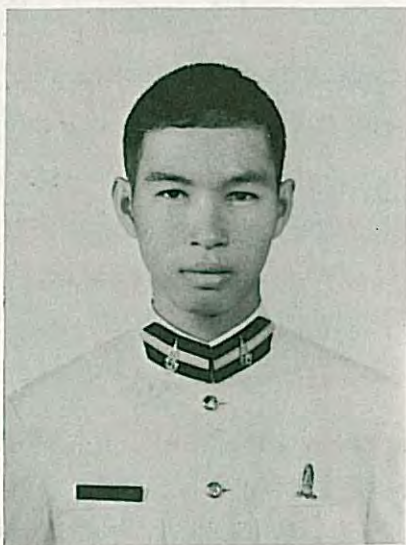
การดนตรีบ๊องก็สมัครที่จะเป็นนักฟังมากกว่าที่จะลงมือเล่นเอง บ๊อง
ใช้เวลาตอนบ่ายส่วนใหญ่ในการก่อกวนที่ห้องปั้น ซึ่งก็สร้างความโกลาหล
อลหม่านเป็นที่รำคาญของคุณครูผู้ควบคุมยิ่งนัก

บ๊องชอบอ่านหนังสือมากเกือบทุกประเภท เดือนหนึ่ง ๆ บ๊องจึงมักหมด
เงินไปกับการซื้อหนังสือ บ๊องแทบไม่เคยเลยที่จะเดินผ่านแผงหรือร้านขาย
หนังสือโดยที่ไม่หยุดดู (แต่จะซื้อหรือไม่นั้นไม่ว่ากันทีหลัง) ในห้องของบ๊องที่
บ้านจึงเต็มไปด้วยหนังสือต่าง ๆ ที่มีคุณค่ามาก บ๊องบอกว่าอีกหน่อยอาจเปิด
เป็นห้องสมุดก็ได้

ชัยวัฒน์ บุญยประภัสร์

เกิด 18 พฤษภาคม 2501
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3570

ที่อยู่ 485 ถนนสุขุมวิท อําเภอพระโขนง กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 391-8063

"บ๊อง" ผู้ซึ่ง เป็นทั้งพี่ชายและเพื่อนรักของ "บ๊อง" จะหาพี่น้องคู่ใดรักใคร่กลมเกลียวกัน เท่าคู่นี้ เห็นจะยาก เต็มที บ๊อง เป็นคนเจี๊ยบที่เจี๊ยบจริง ๆ เพลงโปรดของบ๊องคงเป็น เพลง The Sound of Silence วันหนึ่ง ๆ บางที่เราไม่เคยได้ยินเสียงของบ๊องเลย เวลารวมกลุ่มสมาคมกันบ๊องก็ไม่เคยขาด แต่จะบำเพ็ญตนเป็นผู้ฟังที่ดีโดยไม่เคยขัดคอเพื่อน ๆ เลย บ๊องบอกว่าเพื่อที่จะ เห็นมีแต่คนพูดโดยไม่มีคนฟัง (ดังนั้นบ๊องจึงสละความสนุกของปากมาเป็นคนฟังแทน)

บ๊องพิศพิศกันมากในเรื่องความสะอาดและความสวยงาม งานอดิเรกของบ๊องก็คือ การเข้าห้องน้ำล้างหน้าวันละนับครั้งไม่ถ้วน จนอาจกล่าวได้ว่าหน้าของบ๊องแทบไม่เคยมีฝุ่นละออง เกาะเลย

บ๊องยึดคติที่ว่า "ความรู้้อาจเรียนทันกันหมด" ดังนั้น บ๊องจึงไม่ค่อยเดือดร้อนและกระตือรือร้นที่จะเรียนมากนัก บ๊องเรียนไปเรื่อย ๆ ด้วยความสบายใจ เหนื่อยเมื่อไหร่ก็พัก หายเหนื่อยก็เรียนต่อ นับว่าเป็นวิธีเรียนที่ดีวิธีหนึ่ง

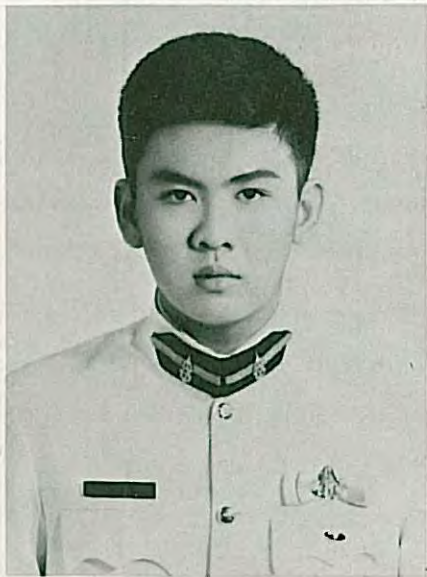
เนื่องจากไม่อยากจะทำอะไรให้เป็นการเกินหน้าเกินตาตัวเอง บ๊องจึงไม่หัดเรียนดนตรี มุ่งหวังจะเอาดีแต่ทางแกะไม้ ขึ้นดิน อีกหน่อยมีลูกมีหลานจะได้ขึ้นรั้วขึ้นควายให้เล่น สำคัญแต่ว่าตัวเองอย่าไปแย่งลูกหลานเล่นก็แล้วกัน

บ๊องเป็นคนชอบกีฬาประเภทหมัด ๆ มวย ๆ บ๊องมีหมัดและเท้าที่หนักหน่วงมาก บ๊องทำกระสอบทรายที่คณะขาดบ้างปลิวบ้างไปไม่รู้กี่อันแล้ว จนทางคณะหมดงบประมาณที่จะซื้อมาให้บ๊องซ้อมมืออีก บ๊องจึงกลับไปเอาดีทางการนอนแทน เพียงไม่นานนักบ๊องก็ส่อแววที่จะเป็นนักนอนที่มีอนาคตไกลทีเดียว

บ๊อง เป็นสมาชิกคนหนึ่งผู้ต่อต้าน เรือนจาก ทำให้บ๊องมีรูปร่างที่เพรียวลมอยู่เสมอ เวลาขึ้นห้องอาหาร ใคร ๆ ก็แย่งกันนั่งใกล้บ๊องเพราะบ๊องเป็นคนอึดพิพ (ไม่กินก็อึดได้) ฉะนั้น ส่วนต่าง ๆ ที่เป็นของบ๊องจึงมักแปรสภาพหรือเปลี่ยนที่ไปอยู่ในห้องเพื่อน ๆ เสมอ สร้างความอ้วนท้วนให้เพื่อนไปตาม ๆ กัน

เขมพงค์ เลขะกุล

เกิด	29 กรกฎาคม 2503
ชั้นแรกเข้า	ม.ศ. 1 จ.ล.
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวณ)
เลขประจำตัว	4053
ที่อยู่	195 ถนนสิโรรส อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
โทรศัพท์	212139

เนื่องจากเจ้าตัวเป็นคนที่มีรูปร่างแบบเนียนไม่ใช่สมบุรณ์ไปด้วยเนื้อหนัง (เป็นชั้น ๆ) เพื่อน ๆ จึงขนานนามให้ตามรูปร่างว่า "อ้วน" ทั้ง ๆ ที่ที่เดิมก็มีชื่อเล่นว่า "เก้" อยู่แล้ว แต่ฟังดูมันสุดจะทนจึงไม่มีใครยอมเรียกชื่อนี้

อ้วนมีถิ่นฐานอยู่ทางตอนใต้สุดของแผ่นดินไทย อ้วนเป็นคนที่รักและคิดถึงบ้านเกิดอย่างมาก ยิ่งตอนนี้มีเรื่องวุ่น ๆ เกี่ยวกับจังหวัดที่อ้วนอยู่ อ้วนจึงถูกระวนกระวายไม่ค่อยสบายใจ กลัวว่าถ้าเกิดอะไรขึ้นแล้วอ้วนไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหน แต่ฐานะอย่างอ้วนเป็นที่รู้ ๆ กันอยู่ว่าอย่างไร เสียก็ไม่มีทางไรที่פקอาศัยแน่ ๆ

อ้วนจะได้รับจดหมายเกือบทุกวันและวันละหลาย ๆ ฉบับเสียด้วยซีที่ร้ายไปกว่านั้นก็คือ ลายมือที่เจ้าหน้าที่ไม่ค่อยชำนาญ ตามที่ใครก็บอกว่าจดหมายจากญาติทางบ้านนะ (ญาติ เยอะจะจริงนะ) แต่แปลกที่ว่าอ้วนจะมีสีหน้ายิ้มแย้มอ้อมเอิบเสมอเมื่อได้รับจดหมาย

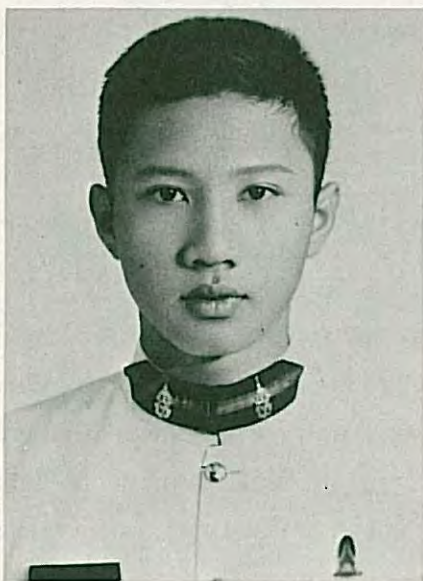
ถึงแม้อ้วนจะเพิ่งเข้ามาร่วมวงไพบุลย์กับเราเมื่อห้าปีก่อนมานี่เอง แต่อ้วนก็สามารถทำให้เข้ากับทุกคนได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับตุ๊ต๊ะ อ้วนจะสนิทสนมด้วยเป็นพิเศษ (ก็เขามีอะไร ๆ เหมือนกันมากนัก) ตอนเด็ก ๆ อ้วนไม่ค่อยจะถูกชดากับกีฬานัก อ้วนจะสนใจก็เพียงว่ายน้ำเท่านั้น เพราะถือเป็นที่พาลลดความอ้วนและสร้างทรวดทรง เคยมีข่าวลือตลอดออกมาว่าอ้วนคิดจะไปประกวดชายงามกับเขาเหมือนกัน แต่พิตร่างกายไม่ทันเลยเลิกล้มความตั้งใจ มา 2-3 ปีสุดท้ายนี้ อ้วนเกิดพิศมัยการดีลูกยางในห้องเหลี่ยม ๆ จนการเล่นสควอชกลายเป็นกีฬาหลักของอ้วน อ้วนได้รับการยกย่องให้เป็นบุรุษผู้ใช้ลูกสควอชสั้น เป็ล้องที่สุดของโรงเรียน

อ้วนเคยเป่าคลาริเน็ตจนทำให้วงโยฯ ล่มไปหลายหน แต่อ้วนก็ทนหูชื้ออยู่ไม่ยอมพิจารณาตัวเองออกมาเสียที จนทางโรงเรียนต้องเอาโบว์สีฟ้า ๆ เข้าล่อจึงสำเร็จ ตามปกติแล้ว อ้วนเป็นคนรักเด็กมากที่สุดทีเดียว จะสังเกตได้จากที่อ้วนต้องเสนอตัวเข้ามามีบทบาทในการร่วมวงไพบุลย์สังสรรค์กับน้อง ๆ ด้วยเสมอ น้อง ๆ คนไหนไม่รู้จักที่อ้วนก็ออกจะเขยไปหน่อยละ

อภิรักษ์ ไพบูลย์

เกิด 30 พฤศจิกายน 2503
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 1 จ.ล.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวม)
 เลขประจำตัว 4066

ที่อยู่ 25/39 ซอยศรีพาเพลิน อำเภอบางกอกน้อย
 กรุงเทพฯ 7
 โทรศัพท์ 424-2317

"ง่อย" เป็นชื่อที่พวกเราพร้อมใจกัน เรียกตั้งแต่เข้ามาตอน ม.ศ. 1 และเจ้าตัวก็ยอมรับในชื่อที่ค่อนข้างแปลกแหวกแนวนี้โดยไม่มีปฏิกิริยาต่อต้าน ง่อยมีพรสวรรค์(พรนรก)อยู่อย่างหนึ่งคือ สามารถหลับได้ทุกเวลา และทุกสถานที่ ยิ่งตอนที่หลับอยู่แล้ว ง่อยก็ยังสามารถหลับซ้อนหลับได้ นี่เอง จึงเป็นสาเหตุที่ไม่เคยมีใครปลุกง่อยให้ตื่นได้ แต่ง่อยกลับไม่ค่อยได้ใช้พรสวรรค์ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์เลย เพราะพอง่อยตื่นขึ้นมาง่อยก็จะล้มตัวลงนอนต่อทันทีที่รู้สึกตัว และก็หลับได้ในทันทีเหมือนกัน

การเรียนง่อยก็ไม่ค่อย (จึงทำให้ง่อยต้องผูกอยู่เสมอ) ง่อยเรียน ศิลป(ค่านวม) ถึงแม้จะไม่ได้อยู่ในชั้น เก่งหนักหนาอะไร แต่ความรู้ของง่อยก็แน่นพอควร ไม่เช่นนั้นง่อยก็คงไม่สามารถสอบ เข้าคณะนิติศาสตร์ จุฬาฯ ได้ดังที่ได้ได้หวังไว้หรอก แถมยังได้ข่าวมาว่า เรียนรุ่งอีกด้วยนะ

ง่อยชอบเล่นกีฬา และง่อยก็เล่นได้หลายอย่าง ตั้งแต่รักบี้ บาสบวอลเลย์ บอล เป้ากบ ริ่งเปรี๊ยะ ไปจนถึงกระโดดร่ม กีฬาเหล่านี้ง่อยล้วนแต่ชำนาญและเล่นได้ดีทั้งนั้น อีกทั้งยังเป็นผู้ฝึกสอนที่น้อง ๆ ยกย่องในความสามารถอีกด้วย เมื่อ 2-3 ปีที่แล้ว ง่อยเคยติดทีมบาสบวอล ของโรงเรียนไปลุยยิมเนเซียมในสนามกีฬาแห่งชาติมานานักต่อนักแล้ว แต่พอโตขึ้นก็รู้ว่าสังขารมันมากขึ้นและความสมบูรณ์มันน้อยลง ง่อยจึงจำกัดตัวเองเล่นกีฬาให้คณะเท่านั้น

เนื่องจากง่อยรักการนอนเป็นชีวิตจิตใจ ดังนั้น ยามว่างจึงเป็นที่รู้กันว่าว่างง่อยจะต้องนอนแหง ๆ ใครมีธุระก็ไปหาตัวได้ที่ห้องนอน แต่จะเจอกับปัญหาหนักอกที่แก้ไม่ตกในการปลุกง่อยให้ตื่นขึ้นมาพูดธุระกันนะซี

ปกติง่อยเป็นคนสุขุม รอบคอบ เยือกเย็น โกรธยาก ง่อยมักพูดจาด้วยเหตุผลไม่ใช่ด้วยอารมณ์ และง่อยก็จะยอมคนอื่น เสมอถ้าเหตุผลของเขาดีกว่าของตัวเอง ด้วยอุปนิสัยที่น่าสัมผัสเช่นนี้เองจึงทำให้ง่อยเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคน

คณะพญาไท

ผู้กำกับคณะ คุณครู จิต พึ่งประดิษฐ์

นักเรียนชั้น ม.ศ. 5 มีจำนวน 15 คน

หัวหน้านักเรียน

๑. เกียรติคุณ ขาติประ เสริฐ
๒. ชีระพล เกาอะทัต
๓. ไตรเทพ ศรีบุญ
๔. ไตรรัตน์ ฉัตรแก้ว
๕. บุญยัง หารรรษภิญโญ
๖. บดินทร์ สารกิจปรีชา

นักเรียนทุนการศึกษาของสมาคมนักเรียนเก่า วิทยารัฐวิทยาลัย
เกียรติคุณ ขาติประ เสริฐ

นักกีฬาทีมโรงเรียน

๑. เกียรติคุณ ขาติประ เสริฐ	กรีฑา
๒. ชีระพล เกาอะทัต	รักบี้ กรีฑา
๓. ไตรเทพ ศรีบุญ	รักบี้ บาสเก็ตบอล
๔. ไตรรัตน์ ฉัตรแก้ว	รักบี้
๕. บุญยัง หารรรษภิญโญ	รักบี้
๖. ณพวงศ์ เกิดเจริญ	รักบี้ บาสเก็ตบอล
๗. ณรงค์ชัย อิมราพร	ว่ายน้ำ

ประธานสมาคมและหัวหน้าแผนกต่างๆ

๑. เกียรติคุณ ขาติประ เสริฐ	ประธานกรรมการสมาคมโต้วาที บรรณาธิการสมาคมหนังสือพิมพ์
๒. ชีระพล เกาอะทัต	หัวหน้าแผนกแบดมินตัน
๓. ไตรเทพ ศรีบุญ	หัวหน้าแผนกบาสเก็ตบอล
๔. สุรวุธ กิจกุล	หัวหน้าวง เครื่องสายสากล

เกียรติคุณ ขาติประเสริฐ

เกิด 30 ตุลาคม 2501
 ชั้นแรกเข้า ป. 3 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3466

ที่อยู่ 10/1 ซอยสายลม 2 ถนนพหลโยธิน
 กรุงเทพฯ 4
 โทรศัพท์ 279-5215, 278-3296

เพื่อนคนนี้มีชื่อเล่นว่า "โจ้" แต่เพื่อน ๆ ไม่ชอบ ฟังดูมันรื่นหูเกินไป เลยตั้งชื่อให้ใหม่ว่า "เหียน" ถ้าดูรูปร่าง หน้าตาและลักษณะของเหียนอย่างผิว เค้นแล้ว จะไม่เชื่อเลยว่า เหียน เป็นผู้ที่มีความสามารถในทุกด้าน เหียนเป็นหัวหน้าใหญ่ของคณะष्ฎาโทที่รับผิดชอบต่อหน้าที่ (ที่ไม่ได้รับมอบหมาย) เป็นอย่างดี จนเป็นที่(จำใจ)ไว้วางใจของผู้กำกับคณะ เหียนเป็นคนที่รักความสนุกสนานเฮฮา แต่ก็แฝงด้วยความเข้มแข็งและเอาจริง เอาจังในหน้าที่การงาน เหียนเข้าถึงจิตใจและความรู้สึกของทุก ๆ คน ดังนั้น เหียนจึงสามารถแก้สถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผ่านพ้นได้ด้วยดีเสมอมา

เหียน เป็นคนที่ชอบ (เก) เรียนพอ ๆ กับชอบกินและชอบนอน เวลา กินเหียนมักถือคติว่า "ข้า ๆ แต่หนักแน่น" เหียน เป็นนัก เรียนทุนคนแรก ของสมาคมนักเรียนเก่าฯ ซึ่งได้ทุนมาตั้งแต่ ม.ศ. 1 จนถึง ม.ศ. 5 และเหียนยังได้รับพระราชทานรางวัล เรียนดีมาตลอดตั้งแต่ ป. 3 สิ่ง เหล่านี้ย่อม เป็นหลักประกันในด้านการ เรียนของ เหียน

การกีฬานั้น เหียนก็เล่นหนักมากทั้งกีฬาในร่มและกลางแจ้ง โดยเฉพาะ วอลเลย์บอลและแบดมินตัน เหียน เล่นได้ดีมาก นอกจากนี้เหียนยังเป็นนัก ริ่ง(ราว)ตัววงของทีมโรงเรียนชุดชนะเลิศกรมพลศึกษาประจำปีนี้อีกด้วย

เหียน เคยพยายามฝันใจ เป่าปี่สักอ้อยพักหนึ่ง แต่ก็แขวนปี่ไปในที่สุด แล้วหันไปเอาดีทางดีดจะ เข้อยู่ในวงมโหรีไทยแต่ก็ยังเอาดีไม่ได้อยู่นั่นเอง ทางโรงเรียน เห็นใจในความใฝ่สูงจน เกินไปเลยกีดห้ามอบ เครื่องหมาย สามารถขึ้นหนึ่งให้ เหียน เป็นรางวัลปลอบใจ และขอร้องให้ เลิกพยายาม เสีย ที่เพื่อความก้าวหน้าของเพื่อน ๆ ในวง แต่ในที่สุดเหียนก็มาเอาดีได้ทางดี ดีกีตาร์ (ไม่มีสาย) จนได้รับสมญาว่า "สโอิ เซเยอร์"

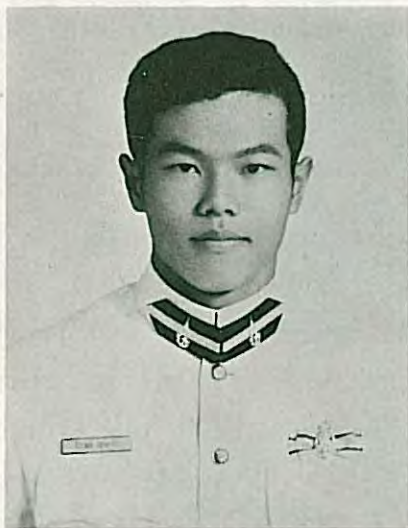
เหียนเคยเป็น บ.ก. ของสมาคม น.ส.พ. ตั้งแต่ปีที่แล้ว และจากการที่เหียนมีพรสวรรค์ในการพูดพาล่ามชนิดที่ฟังแล้วเคลิบเคลิ้มชวนฝันร้าย จึงได้รับเลือกให้ เป็นประธานกรรมการสมาคมได้วาทีก่อตำแหน่งหนึ่ง เหียน เป็นคนอารมณ์เย็น (ซา) ร่า เริงแจ่มใสทั้งวันทั้งคืน เหียนคุยสนุกมากและ ก็มักหา เรื่องหลอก เด็กมาหลอกเพื่อน ๆ จนเป็นที่น่า เบื่อหน่าย นอกจากนี้ เหียนก็ชอบมีอะไรตลก ๆ ผิด ๆ มาโชว์ให้เพื่อนได้หัวเราะกันอย่างผิด ๆ อีกเป็นประจำ จึงทำให้เหียนถูกเพื่อน ๆ รุมแกล้งเสมอ แต่ดูเจ้าตัวเขาจะ ชอบ

เหียน เป็นโต้โผใหญ่ในการจัดภาพยนตร์รุ่นและทำหนังสือรุ่น เพราะเหียนมักจะ เสนอหน้า (อันแสนจะทุเรศ) เข้ารับทำงานต่าง ๆ เสียแทบทุกอย่าง ต่อหน้าผู้ใหญ่แล้วเหียนจะดู เรียบร้อยมากจนทำให้คนหลงผิดคิดว่าเหียนแสนดี แต่พออยู่กับเพื่อน ๆ แล้ว ... อี้!!... ู๊ ๆ กันอยู่ เหียนชอบ เข้ารัฐศาสตร์ จุฬาฯ ได้ดังที่หวังเอาไว้ อีกหน่อยก็คงได้เป็นท่าน พูต เจริญรอยตามคุณพ่อ เป็นแน่

ธีรพล เกาตะทัต

เกิด 3 มกราคม 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 3 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3476

ที่อยู่ 156 ถนนเทศบาลรังสรรค์เหนือ
 ประชาณิเวศน์ 1 กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 588-1095, 588-4941

"อัน" เป็นชื่อเล่นของเขา แต่มาระยะหลัง ๆ เพื่อน ๆ มักชอบเรียกว่า "หจิก" บ้าง "ทยอย" บ้าง คงเป็นเพราะเจ้าตัวมีผมที่ยักเป็นลอนคล้ายลูกคลื่น (ไต้มน้ำ) นั่นเอง อันอยู่ในรั้วฟ้า-น้ำเงินมาครบ 10 ปี จึงรู้รู้ทางทุกซอกทุกมุมของโรงเรียนเป็นอย่างดี แต่อันก็แกล้งทำเป็นไม่รู้ อันเป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่งที่น้อง ๆ รู้จักดีในบทบาทของมือพิฆาตнім เบอร์วัน ใครที่ถูกอันลงโทษนับว่าเป็นผู้โชคร้ายที่สุดในรอบทศวรรษ แต่ที่จริงแล้วอันเป็นคนที่รักน้อง ๆ (ที่มีพี่สาวสวย) มาก และก็ช่างบังเอิญเหลือเกินที่น้อง ๆ (ที่มีพี่สาวสวย) ก็รักพี่อันมากเช่นกัน (น่าอิจฉาจังวะ) อันนิยมการสนทนา (สับประวัติ) กับเด็ก ๆ ทั้งในและนอกคณะในยามวิกาล

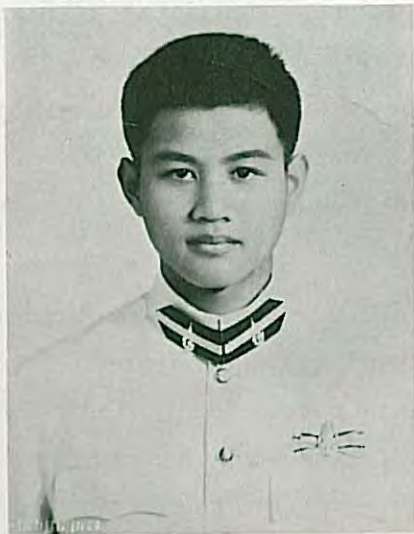
อันเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนที่เล่นตำแหน่งปีกนำลูกไปวางทรายนับไม่ถ้วนแล้ว และยังเป็นนักวิ่งระยะสั้นที่ไม่มีใครในโรงเรียนสามารถจับรัศมีของอันได้เลย จากความสามารถของอันนี้จึงทำให้ได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ทั้งในด้านการกรีฑาและรักบี้ ซึ่งเจ้าตัวแสนที่จะภูมิใจ นอกจากนี้อันก็ยังฉลาดหาได้ เป็นหัวหน้าแผนกแบดมินตัน ซึ่งเจ้าตัวก็ยังงง ๆ อยู่เลยว่า เป็นไปได้ยังไง (ก็ตอนจับฉลากเกิดมือดีขึ้นมาชะช) การดนตรีอันก็ไม่ค่อยเหมือนกัน (จึงทำให้ต้องผูกบ่อย ๆ) เป่าปี่สก็อตจนได้โบว์สีฟ้ามาปะออก การเรียนอันไปได้เรื่อย ๆ ไม่เคยถึงกับเดือดเนื้อร้อนใจเลย อันชอบวิชาภาษาอังกฤษมากพอ ๆ กับเกลียดวิชาคณิตศาสตร์ เพราะยิ่งคิดโจทย์ยาก ๆ มากเท่าไร ผมอันหยุกทยอยอยู่แล้วก็จะยิ่งหยุกมากขึ้นอีก จนเกือบจะตั้งโรงงานทำสก็อตโบรท์ได้แล้ว

ตอนต้นปีอันนอนห้องเดียวกับบดินทร์ ต่อมาได้ข่าวว่าห้องนอนของเหียนมักจะมีสิ่งที่น่าสนใจและน่าตื่นเต้น เกิดขึ้นบ่อย ๆ จึงยกเตียงย้ายมานอนกับเหียน ซึ่งมีหมึกและแมว เป็นเพื่อนร่วมห้องอยู่ด้วยแล้ว ทำให้อันต้องนอนหลับดิ๊กกว่าปกติอีกมาก เพราะต้องทนฟังเสียงเล่า เรื่อง เหลือ เชื้อต่าง ๆ จากเหียน และเสียงหัวเราะหลายโลกของหมึก อีกทั้งเสียงกรนอันสนั่นหวั่นไหวของแมว เมื่อใดที่เหียนและหมึก เมื่อยปากนั่นแหละอันจึงได้หลับ ไม่น่าเชื่อเลยว่าอันเป็นนักคำปากตลาดสดที่ช่างสรรหาคำผรุสวาทแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่พวกเราไม่เคยได้ยินและไม่เคยคิดที่จะได้ยิน แต่ก็ทำให้เพื่อน ๆ ได้หัวเราะกับคำแปลก ๆ ที่หลุดออกมาจากปากอันเสมอ ๆ คำพูดเพราะ ๆ ที่ฟังแล้วชวนประทับใจอันก็มีมากมายเช่นกัน แต่มักจะสงวนไว้ใช้ยามสำคัญที่จำเป็นจริง ๆ เท่านั้น อันบอกว่าไม่มันมันเพื่อหมด

ไตรเทพ ศรีบุญ

เกิด 16 มิถุนายน 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 3 น.อ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวณ)
 เลขประจำตัว 3472

ที่อยู่ 11 มงคณิเวศน์ ถนนสุขุมวิทซอย บางเขน
 กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 579-3803

"ตุ้ย" หนุ่มรูปหล่อจากเมืองพิจิตร ตุ้ยมีหุ่นที่แสนจะส้อาง (และก็ส้อออยด้วย) ตุ้ยกว้างขวางมากในหมู่สาว ๆ เกือบทั่วราชอาณาจักรไทย เพราะตุ้ยมีลักยิ้มพิมพ์ใจที่สาว ๆ เห็นแล้วจะต้องสยิว (อย่างแสบ ๆ) แต่ชื่อ "ตุ้ย" นี้เพื่อน ๆ มักไม่ค่อยคุ้นปากคุ้นหูนัก พวกเขารักว่า "บุด" เพราะตุ้ยมักชอบทำอะไรที่มันบุด ๆ เบี้ยว ๆ เป็นประจำ บุดรักการนอน เป็นชีวิตจิตใจ เราจะหาบุดเจอเสมอที่ห้องนอน นอกจากนอนเก่งแล้วยังกินเก่งอีกด้วย และบุดก็มักชอบกินแต่ของดี ๆ ที่แพง ๆ โดยเฉพาะพวกขนมเกือบทุกชนิด แต่ก็น่าแปลกใจที่บุดมักจะไม่ค่อยขึ้นโรงเลี้ยงเลย (ส่วนมากมักไปแอบซุ่มกินขนมอยู่คนเดียว) นอกจากนี้บุดยังชอบสร้างความปั่นป่วนให้กับกิจการนมโพรโมสตร์ของคณะเสมอ ๆ คือทำให้นมและไอศกรีมขาดจำนวนเป็นประจำ เวลาบุดทิวก็จะมีเอียงกรายเข้ามาใกล้ ๆ เพื่อนพร้อมกับสีลาการตลกต้อนรับแทนที่พวกเราทุกคนมักจะรู้ทันแต่ก็ไม่อยากขัดใจ

บุดมีพรสวรรค์ในด้านการกีฬา บุดเล่นกีฬาได้ดีเยี่ยม เกือบทุกประเภท และยังเป็นหัวหน้าทีมบาสเก็ตบอลของโรงเรียน นอกจากนี้บุดก็ยังเป็นหนึ่งในยอดขุนพลนักรักบี้ซึ่งใช้ความยาวของมือ (ซึ่งผิดมนุษย์) ให้เป็นประโยชน์ในการกระโดดแย่งลูกจนได้ เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ในที่สุด แกมบุดยังตีแบด สควอชและเทนนิสได้ดีอีกด้วย แต่พอถามถึงเรื่องเรียนที่ไร เจ้าตัวมักจะเงยหน้าตอบว่า "ง่วงนอนวะ" บุดเป็นศิษย์รักของครูทุก ๆ ท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูซัวโมง เข้า ๆ (จะไม่ค่อยได้เจอหน้าหล่อ ๆ ของบุดเลย)

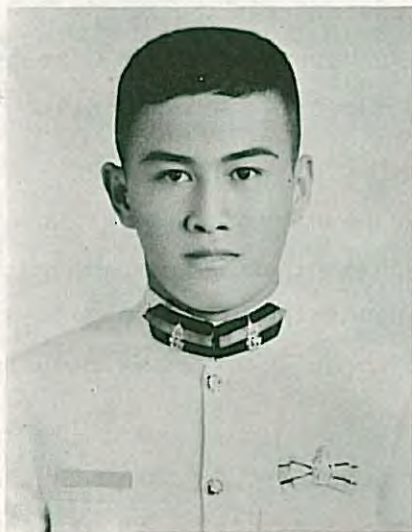
เนื่องจากบุดเป็นผู้มีอาวุโสและมีคุณสมบัติดีเด่นหลายประการ บุดจึงได้รับแต่งตั้งให้ เป็นหัวหน้าคณะเช่นกัน บุดเล่นกีตาร์เก่งมากและยังเป็นอัจฉริยบุคคลในการแต่งเพลงและเปลี่ยนเนื้อร้อง เดิมซึ่งของเขาดีและไพเราะอยู่แล้วให้แย่งลงกว่าเก่า บุดร้องเพลงเมื่อไหร่รับรองได้ฟังเนื้อเพลงใหม่ ๆ ทั้งนี้ นักดำเนินทั้งหลายซัดหายไปเลย ไม่ได้ครึ่งของบุดหรอกจะบอกให้

จำกันได้ว่าตอนสมัย ม.ศ. 1-2 บุดเป็นนักบอมบ์ตัวของรุ่นเรา พุดอะไรออกมาเพื่อน ๆ จะต้องได้หัวเราะงอหงายกับศัพท์ใหม่ ๆ ที่บุดบัญญัติขึ้นเสมอ ๆ ได้ข่าวมาว่าแม่โตเป็นหนุ่มแล้ว ยังรักที่จะบอมบ์อยู่เช่นเดิม ไม่รู้ว่าตอนนี้บุดจะยังไปนั่งหลับอยู่ที่วิทยาลัยกรุงเทพฯ อีกหรือเปล่าเพื่อน ๆ ก็ได้แต่เฝ้าภาวนาให้หลับแล้วตื่นขึ้นมาเรียนบ้าง ไม่ใช่หลับจนไม่ยอมตื่นล่ะ ... นานแค่นี้ใครว่านี่ก็คงไม่มีใครรอแล้วนะ ...

ไตรรัตน์ ฉัตรแก้ว

เกิด 25 สิงหาคม 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวม)
 เลขประจำตัว 3562

ที่อยู่ 656/152 จรลสนิทวงศ์ 44 บางกอกน้อย
 กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 424-2124

"ปึก" คือนิคเนมของเขาผู้ซึ่งมีรูปร่างลำสัน ผิวขาว ถึงแม้จะเตี้ยไปหน่อย แต่ก็ดูหล่อและน่ารัก(ลัก) เป็นยิ่งนัก ถ้าไม่บอกก็คงไม่มีใครรู้หรือกว่าทำไมปึกจึงได้รับการขนานนามให้ใหม่ว่า "เซ" เราจำได้ดีทีเดียวว่าตอนที่เขเข้าโรงเรียนใหม่ ๆ ตอน ป.4 นั้น เขาได้แผลงฤทธิ์อะไรไว้บ้าง ทั้งหนีโรงเรียนกลับไปบ้านเอย ไม่ยอมลงจากรถเวลาพ่อแม่มาส่งตัวเข้าห้อง ... เอ๊ย ... เข้าโรงเรียนเอย และอะไรต่อมิอะไรอีกมากมายที่เป็นการขัดขืนในการที่จะต้องเข้าโรงเรียนประจำ แต่ในที่สุดเขาก็ถูกความน่าอริมย์ภายในโรงเรียนปราบจนอยู่หมัด กลายเป็นว่าไม่อยากจะกลับบ้านเฝ้าเสียเลย

เขาได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าของคณะพยาไท ซึ่งเขภูมิใจนักหนากับตำแหน่งนี้ และก็ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างดีที่สุดตลอดมาจนถูกปลดเมื่อหมดสมัย เขเข้ากับน้อง ๆ ทุกคนได้เป็นอย่างดีจนเป็นที่น่าสงสัย นอกจากนี้เขยังเป็นคนอารมณ์ดี ชอบหัวเราะและมีสิ่งซึ่งน่าสนุกสนานชวนขันมาไขว้ให้เพื่อนได้เฮฮาเป็นประจำ แต่ยามใดที่เขผิดหวังอะไรขึ้นมาแล้วจะกลายเป็นคนคิดมากจนแทบจะฆ่าตัวตายเสียหลายครั้ง แต่ยังไม่กล้าเสียที

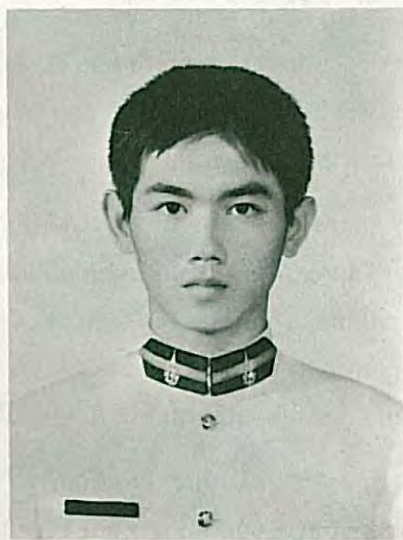
เนื่องจากเขามีใจรักและมีความสามารถในเชิงรักบี้จึงทำให้เขติดทีมรักบี้ของโรงเรียนเหมือนกัน นอกจากนี้เขยังชอบเตะฟุตบอลอีกด้วย เขาเป็นหัวหน้าทีมฟุตบอลรุ่นใหญ่ของคณะพยาไทชุดพลิกประวัติศาสตร์ แต่ก็พาทีมเขคสังโกลีไหลหลงจนแทบจะเสียสถิติคือการตกปลา(เข็ม) ใครที่แอบเปิดตู้หรือโต๊ะของเขโดยไม่ระวังตัวแล้ว จะตกเป็นเหยื่อของเบ็ดขนาดต่าง ๆ ที่ห้อยไว้เต็มไปหมด ถึงแม้เขาจะคลุกคลีอยู่กับเรือและทะเล แต่เขก็ยังโศก ร่มแก่งอีกด้วย

เราจะหาเขาไม่ค่อยเจอในเวลาเรียน ไม่รู้ว่าเจ้าตัวล่องหนไป(แกลิ่ง) หล่อยู่ที่ไหน การเรียนของเขจึงขึ้น ๆ ลง ๆ เรื่อยมา แต่ก็ผ่าน ม.8 มาได้อย่าง ส.บ.ม. และยังสอบเข้าเรียนต่อที่ A.B.A.C. ได้อีกด้วย วิธีแกลิ่งเขาให้อดข้าวนั้นง่ายมากยิ่งขึ้นกว่ากลืนน้ำลาย คือเอาขวดน้ำปลาไปซ่อนเสีย เท่านั้นเอง เขก็หมดปัญญากินข้าวแล้ว เขเคยออกอ้ออย่างน่าฟังว่า "ขาดเธอพี่ไม่ว่า ขาดน้ำปลาพี่ตายแน่" อ้อ! เกือบลืมบอกไปว่า เขเป่าทรมเป็ดอยู่ในวงโยธวาทิตและวงหัสตดนตรีจนได้เครื่องหมายสามารถขึ้นหนึ่งกับเขาเหมือนกัน

บุญยัง วรรณภิญโญ

เกิด 30 เมษายน 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 3 ส.จ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 3478

ที่อยู่ โรงแรมสิงห์ชัย อำเภอกอฉกสำโรง ลพบุรี
 โทรศัพท์ —

"ยัง" เป็นนักเรียนคณะสนามจันทร์คนเดียวในรุ่นนี้ที่เข้ามาอยู่ในคณะพยาบาล และจากอุบัติเหตุที่เค็ดเคียว เข้มแข็ง จึงทำให้ยังได้เป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะ และได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีมาโดยตลอด ยังเป็นคนอารมณ์ดี ชี้เล่น ชอบสนุกสนาน มึนงานกันที่ไหนจึงไม่มีใครลืม เขื่อยังไปร่วมค่ายไม่จ้างงานก็คงไม่ออกரசชาติมันส์ ๆ แน่ ๆ นอกจากนี้ ยังก็เป็นนักดินระดับเท้าไฟคนหนึ่งเลยทีเดียว

ยัง เป็นนักกีฬาของคณะและของโรงเรียน ปีนี้ยังใช้ความคล่องแคล่ว ว่องไวหลอกล่อคู่ต่อสู้จนหัวชนกันไปหลายรายแล้ว และยังเป็นตัวสร้างความปั่นป่วนให้ทีมคู่ต่อสู้เสมอจนได้ เครื่องหมายสามารถสมบูรณรักขึ้นมา เป็นเกียรติในที่สุด นอกจากนี้ยังก็เป็นตัวแสบที่ทำให้บาสฯ รุ่นใหญ่ของคณะชนะเลิศเมื่อปีที่แล้วอีกด้วย เล่นเอาทีมอื่นที่เป็นตัวเก็งพากันตัวเกร็งกันไปหมดตอนเย็น ๆ เราจะเห็นยังซ้อมมวยกับโบโซ่บ่อย ๆ และแต่ละครั้งก็เป็นการต่อสู้ที่ดุเดือดเผ็ดมัน เรียกเรื่องความสนใจจากเพื่อน ๆ มากทีเดียว

ยัง เป็นคนเรียนดีและหัวไว ดังนั้นเจ้าตัวจึงเลือกเรียนแผนกวิทย์ ยังมีความสามารถพิเศษในการวาดรูปและออกแบบสิ่งละอันพันธุละน้อยต่าง ๆ ยังเรียนการปั้นดินและเผาดินมาตั้งแต่เด็ก ๆ จึงเป็นศิษย์คนโปรดของคุณครูอำนวย แต่ขณะเดียวกันก็เป็นคู่รักคู่แค้นกับเจ๊กเฉ่า เสมอมา คงเป็นเพราะดวงไม่ค่อยจะสมพงษ์กันนั่นเอง ยังเคยใช้ความไร้เดียงสาและใบหน้าที่คมคายสะกดใจแม่ค้าขายก๋วยเตี๋ยวจนติดอกติดใจกันมาแล้ว เล่นเอาแม่ค้าเพื่อถึงยังอยู่พักหนึ่งทีเดียว

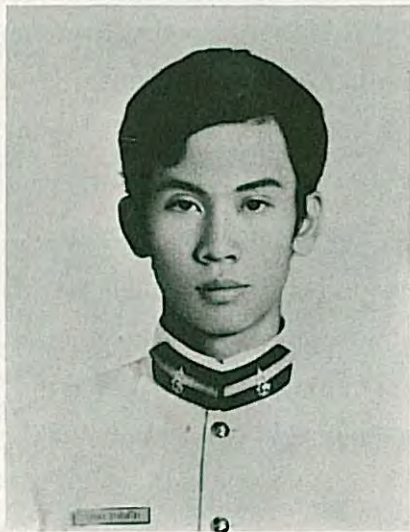
ยามดึก ๆ เราจะได้ยินยังเล่นกีตาร์และร้องเพลงมัน ๆ เสมอ โดยมีบุต ณฑงศ์และเหียนร่วมวงอยู่ด้วย เคยมีคนแอบชมยั้งว่า เสียงเหมือน แสงค์วิลเลียม ทำเอาพักนั้นยังคลั่งเล่นกีตาร์และร้องเพลงโหวกเหวกปลุกคนที่นอนหลับแล้วให้ตื่นขึ้นมานั่งทำปากขมขมขมไปตาม ๆ กัน แต่ก็เริ่มเพลาลเสียงและเพลามือลง เมื่อเริ่มรู้สึกเจ็บคอ เสียงแหบและเจ็บนิ้ว จึงทำให้เพื่อน ๆ นอนหลับอย่างสงบฮึกวาระหนึ่ง

ยังเป็นคนใจสปอร์ตมากกับเพื่อน ๆ จึงทำให้เพื่อน ๆ รักและเกรงใจยิ่งมาก ตอนนี้ใครอยากพบปะเพื่อสังสรรค์ก็ไปพบยังได้ทุกเมื่อที่วิทยาลัยกรุงเทพฯ ไม่เว้นวันหยุดราชการเสียด้วยซิ

บดินทร์ สารกิจปริษา

เกิด 19 กันยายน 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 5 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (รังเสส)
 เลขประจำตัว 3600

ที่อยู่ 3814 ถนนพระราม 4 พระโขนง
 กรุงเทพฯ 11
 โทรศัพท์ 391-2068

หนุ่มหุ่นป๊ออาร์ สายตาขำลชขุดองส์ผู้มีนิคเนมว่า "แป๊ะ" แต่เพื่อนกลับนิยมเรียกชื่อจริงกันมากกว่า บดินทร์ เคยตีกลองอยู่วงปี่สก็อตมา 2-3 ปี เมื่อเจ้าตัวแน่ใจแล้วว่าซึนยังตันทุรงตีต่อไปก็ไม่มีวันก้าวหน้า จึงเปลี่ยนไปเป็นดรัม เมเยอร์แทน หลังจากทีทนถือไม้อันยาว ๆ เดินหน้าวงปี่สก็อตอยู่ได้ไม่นาน บดินทร์ก็ได้เครื่องหมายสามารถดนตรีชั้นหนึ่งมาติดโชว์ที่อกเสื้อนอกจนได้

จากการที่บดินทร์เป็นคนเอางาน (แต่ไม่เอาการ) และมีความรับผิดชอบที่ดี จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่ง และก็ได้ใช้สุร์เสียงอันแหลมเพียวยิ่งกว่าเสียงโซปราโนคู่เด็ก ๆ จนเป็นที่ขบขัน ... เอ๊ย ... เป็นที่หวาดหวั่นโดยทั่วกัน บดินทร์มักจะดูแลน้อง ๆ อย่างใกล้ชิดและก็ให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ เท่าที่จะให้ได้ น้อง ๆ ภายใต้การปกครองจึงรักและเคารพบดินทร์มาก ปกติบดินทร์จะไม่ค่อยสูงส่งกับใครนักรอกจากหวาดและเข นาน ๆ จึงจะเห็นบดินทร์ร่วมวงเฮฮากับชาวบ้านเขาเสียที บดินทร์เป็นคนรูปหล่อแต่อกจะเจ้าอารมณ์และแสนงอนไปสักหน่อย แต่ก็ยังทำให้อสาว ๆ ออกห่างมานับไม่ถ้วนแล้ว

บดินทร์เป็นนักแบดมินตันที่มีฝีมือคนหนึ่ง และก็ยังเป็นนักตบลูกวอลเลย์ที่หาตัว (เตี้ย ๆ) จับได้ยาก นอกจากนี้ บดินทร์ยัง เล่นฟุตบอลในตำแหน่งแบ็คจนได้รับฉายาว่า "แบ็คมหากาฬ" อีกด้วย บดินทร์มักจะเป็นหัวเรียว-หัวแรงสำคัญในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ที่คณะจัดขึ้นร่วมกับเหิน เสมอ โดยเฉพาะงานด้านพลาธิการ (ขนส่ง)

ตอน เล็ก ๆ บดินทร์ชอบขี่ม้ามาก แม้จะโตขึ้นก็ยังคงชอบอยู่และดูจะชอบมากยิ่งขึ้นด้วย ดีที่ว่าม้าตัวโปรดของบดินทร์ยังไม่เคยพยศ บดินทร์จึงยังไม่เคยตกม้าสักที บดินทร์เรียนอยู่แผนกศิลป (ฝรั่ง เสส) ห้องเดียวกับหวาด แต่บดินทร์มักหายหน้าหายตาจากห้องเรียนเสมอ ๆ พอถาม เขาก็บอกว่าไปดูพวกวิทย์ เขาทดลองโน้นทดลองนี่กันนะสนุกดี จริงเท็จอย่างไรไม่มีใครรู้

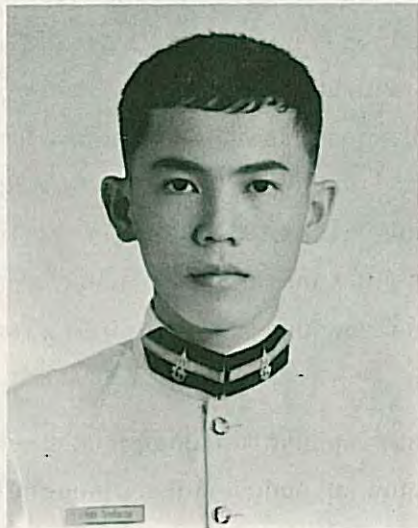
บดินทร์จะมีความสุขที่สุดในวันอาทิตย์ที่อนุญาตให้ผู้ปกครองมาเยี่ยมได้ เพราะบดินทร์มักจะมีคนมาเยี่ยมมากหน้าหลายตา เหลือเกินจนลืมไปเรียน ร.ต. บ้อย ๆ ถามถึงอนาคตก็ได้รับคำตอบว่าอยาก เป็นผู้พิพากษาเหมือนบรรพบุรุษ อีกหน่อยใครมีเรื่องเดือดเนื้อร้อนใจก็คงให้บดินทร์ช่วยได้บ้าง เป็นแน่

ตัวชี้ชัย วิสุทธีมรรค

เกิด 20 เมษายน 2504
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 1 พ.ท.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 วิทย
 เลขประจำตัว 4057

ที่อยู่ 91/1 หมู่ 3 ตรงข้ามการประปา
 อำเภอเมือง ชลบุรี

โทรศัพท์ 282-247

ที่บ้านเรียกว่า "หนุ่ม" แต่ทำไมเพื่อน ๆ จึงเรียกว่า "โบโซ่" ก็ไม่รู้สิ เพื่อนเราคนนี้มีอายุค่อนข้างล่าหลัง เพื่อนฝูงอยู่มาก แต่โบโซ่ก็สามารถปรับตัวให้พุ่งพรวดพราดขึ้นมาอยู่กับพวกเราได้ เป็นอย่างติดตลตมา แม้บางครั้งจะไม่ค่อยราบรื่นเท่าใดนัก ถึงแม้จะเป็นคนตัวเล็กแต่โบโซ่ก็ใจใหญ่อย่างมโหฬารเลยทีเดียวกว่าคือ เป็นตายร้ายคืออย่างไรก็ไม่ยอมแพ้ใครของข้าถูกไว้ก่อนเป็นใช้ได้ โบโซ่เป็นนักเรียนระดับแนวหน้าของห้องวิทย โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษนั้นโบโซ่เยี่ยมมากจริง ๆ โบโซ่เป็นคนที่มีความคิดแปลก ๆ จึงมักไม่ค่อยจะลงรอยกับเพื่อน ๆ เลย ยกเว้นกับประมณฑ์คนเดียวเท่านั้นที่โบโซ่ยอมรับฟังความคิดเห็น เพราะเขาได้เคยกรีดเลือดสาบานกันไว้ว่าถึงโลกจะแตกแต่เราก็จะไม่พราวจากกัน

โบโซ่ชอบกีฬาที่เล่นคนเดียว เพราะจะได้ไม่ต้องรับฟังการสอนหรือตักเตือนจากผู้อื่น กีฬาที่โปรดปรานที่สุดของโบโซ่เห็นจะได้แก่ สควอช พอบ่ายสองโมงก็จะได้เห็นโบโซ่ควงแร็กเก็ตไปตีสควอชกับประมณฑ์ทุกวัน สักวันหนึ่งคงจะได้เป็นแชมป์สควอชคู่ของโลกตั้งที่หวังเอาไว้เป็นแน่ นอกจากนี้โบโซ่ยังเป็นนักรักบี้คนแรกและคนสุดท้ายที่วิ่งเอาหัวชนเสา รักบี้ก่อนวางทรายซึ่งเพื่อน ๆ ก็เคยคิดจะเอาอย่างแต่ใจยังไม่ถึงสักคน นอกจากจะเรียนดีและกีฬาเด่นแล้ว โบโซ่ยังเป็นนักกินตัวยงประจำคณะและโรงเรียนอีกด้วยจนเพื่อน ๆ ยกให้เป็นนักกินมือหนึ่งของทีมโรงเรียน (ซึ่งก็มีอยู่คนเดียว) มีการกินที่ไหนส่งโบโซ่ไปเถอะไม่ผิดหวัง และด้วยเหตุผลนี้เองจึงทำให้โบโซ่เข้าร่วมทีนานเป็นชั่วโมง ๆ เล่นเอาเพื่อน ๆ ที่มาต่อคิวบ่นอุบอิบกันทุกวัน

แต่ถึงอย่างไรก็ดี โบโซ่ก็เป็นที่รักของน้อง ๆ ในคณะและโบโซ่ก็รักน้อง ๆ มากเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะน้อง ๆ ที่เป็นชาวเมืองชลบุรีด้วยกันแล้วโบโซ่รักขาดใจเลย โบโซ่เล่นดนตรีไม่เป็นแต่ก็เป็นนักฟังเพลงรุ่นเดอะเลยทีเดียวกว่าก็ได้ ตอนนี้อยู่ที่กรุงเทพฯ โบโซ่กำลังไปวาดลวดลายอยู่ในคณะแพทยศาสตร์ที่เชียงใหม่ อีกไม่กี่ปีก็คงกลายเป็นคุณหมอและช่วยรักษาเพื่อน ๆ บ้างนะ และก็คงจะไม่ถือสาถ้าเพื่อน ๆ จะเรียกว่าคุณหมอโบโซ่

วิจักษณ์ ทัมปราขญ์

เกิด 9 กันยายน 2503
 ชั้นแรกเข้า ม.ศ. 1 พ.ท.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (คำนวณ)
 เลขประจำตัว 4062

ที่อยู่ 6 หมู่ 2 ตำบลบางกระบือ
 นครชัยศรี นครปฐม

โทรศัพท์ —

ชื่อเล่นจริง ๆ ชื่อว่า "อ้วน" แต่เพื่อน ๆ เห็นดวงตาของอ้วนเล็ก กระต๊อดมากจนเกือบมองไม่เห็น จึงเรียกเสียใหม่ว่า "เหมต" ตามลักษณะของดวงตาซึ่งเหมตคุยนักคุยหนาว่า นี่ละคือเอกลักษณ์ของเอกบุรุษ และเนื่องจากเหมตมีใบหน้าที่หล่อเหลา (ไม่)เอาการ จึงตกเป็นเป้าหมายของเพื่อน ๆ เสมอ

ถึงแม้เหมตจะไม่สันทัดการอ่านหนังสือจีนกำลังภายในก็ตาม แต่บางทีเหมตก็ยังสามารถอ่านหนังสือจีนได้บ้าง เป็น ว.ณ. เมืองสิงคโปร์ด้วย อาหารโปรดของเหมตคือกล้วยทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นกล้วยหอม กล้วยน้ำว้า กล้วยไข่ กล้วยขี้ กล้วยขี้ กล้วยแขกเหมตยิ่งชอบ

เหมตเป็นคนที่มี ๆ ที่น่าฟังมาก เหมตสีซอดังอยู่ในวงมโหรีไทยจนกลุ่มควายหลับ (ไม่ยอมตื่น) ไปหลายตัว เลยได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาประดับเกียรติ นอกจากนี้เหมตยังเป่าขลุ่ยเก่งอีกด้วย แสดงให้เห็นอย่างชัดว่าเหมตเป็นผู้หนึ่งซึ่งคอยอนุรักษ์ศิลปะแบบไทย ๆ น่าชมเชยจริง ๆ

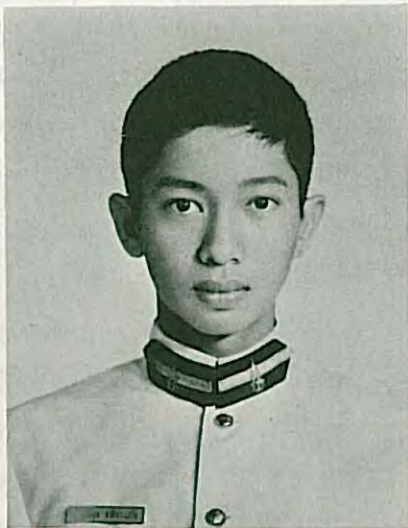
เหมตเป็นคู่ขากับปา เช็ง เพราะ เขามีอย่างหนึ่งซึ่งเหมือนกันมากคือ เขียงแก่ง ถ้าเขาสองคนอยู่ด้วยกันเมื่อไหร่ละก็ เพื่อน ๆ ต้องรีบปลีกตัวให้เขาคุย (เขียง) กันตามลำพัง ซึ่งเราคะเนกันว่า เขาคงคุยกันเรื่องสาว ๆ เป็นแน่ เหมตมักจะเข้าใจตนผิดคิดว่า เป็นอัจฉริยะในด้านวิชาการทุกแขนง แต่ที่เรายอมรับว่าเหมตแน่จริงก็คือวิชาคณิตศาสตร์ต่าง ๆ การเรียนของเหมตอยู่ในระดับปานกลางตลอดมา เพราะเหมตเป็นคนที่ยังอ่านตำรา (นอกหลักสูตร) มาก นาน ๆ จะเห็นเหมตขี้เกียจเรียนเสียที จนขนาดการสอบครั้งสุดท้ายเหมตยังไม่ยอม drop สักวิชาหนึ่ง ในขณะที่เพื่อน ๆ พวกเขา drop อย่างสนุกสนาน จากผลการทำดีของเหมตในข้อนี้เองจึงทำให้เหมตสามารถไปเดินโชว์ตัวตามหาเล่นที่ได้อย่างเต็มภาคภูมิในคณะบัญชี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เหมตเป็นคนที่เล่นกีฬาดี แต่ไม่ค่อยชอบสวมแดงฝีมือให้โลกประจักษ์ อาจเป็นเพราะเหมตชอบเล่นกีฬา แต่ก็หาไม่ค่อยชอบให้เหมตเล่นก็ได้ แต่เหมตก็เคยติดทีมบาสฯ ของโรงเรียนมาแล้วตอนยังหนุ่ม ๆ อยู่ ครั้งหนึ่งเมื่อ 4-5 ปีที่แล้ว มีคนมาเชิญเหมตไปเป็นพระเอกหนังเรื่อง "ผจญพิภพวานร" แต่เหมตมัวแต่เล่นตัวเกี้ยวคำแรงเลยอดเป็นพระเอกไป ไม่งั้นเราก็คงมีเพื่อนเป็นพระเอกหนังไปแล้ว น่าเสียดาย!

วรพรรณ พันธุ์แมน

เกิด 10 มีนาคม 2502
 ชั้นแรกเข้า ป.3 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ค่านวม)
 เลขประจำตัว 3484

ที่อยู่ 41 ขอยนภาคัพท์ สุขุมวิท 36 กรุงเทพฯ 11
 โทรศัพท์ 392-7317

"ป้อม" เป็นชื่อเล่นที่บ้านเรียก แต่คุณพ่อยังเห็นป้อมเป็นเด็กน้อยอยู่ จึงมักเรียกว่า "ไอ้หนู" ครั้นย้ายถิ่นฐานมาตั้งรกรากอยู่ในโรงเรียนเพื่อน ๆ กลับเรียกเสียโก้เก๋ว่า "แม้ว" ซึ่งคงเพี้ยนมาจากพยางค์สุดท้ายของนามสกุลนั่นเอง แม้ว เป็นคนรูปหล่อและเจ้าตัวมักไฝฝืนอยากที่จะเป็นโรเบิร์ต เรดฟอร์ด มาตลอดเวลาที่เริ่มเข้าสู่รั้วหนุ่ม แม้วอยู่ร่วมทุกขั้วร่วมสุขด้วยกันมากับเราถึง 10 ปี จึงทำให้แม้วมีเลิอดรักโรงเรียนและเพื่อนฝูงอย่างเข้มข้น (เหมือนนมตราหมี)

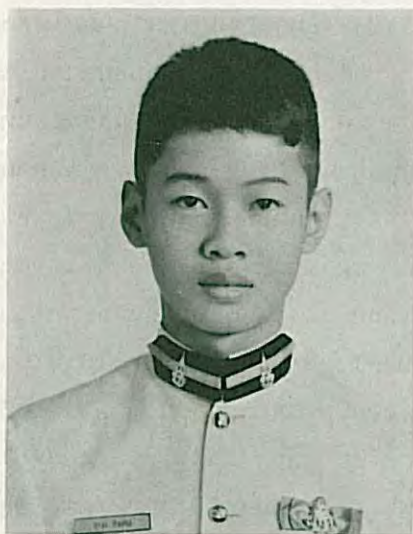
กีฬาที่แม้วโปรดปรานมากเป็นพิเศษคือฟุตบอล นอกจากนี้แม้วยังเล่นแบดมินตัน และวอลเลย์บอลได้ดีอีกด้วย ยามใดที่แม้วไม่มีอะไรทำก็มักพาหุ่นฮันสะอิดสะเอ้ง เข้าไปบริหาร (ก้าง) ที่โรงยิมฯ แต่ก็ดูไม่ค่อยจะได้ผลนัก เจ้าตัวจึงฮัปเปิดตัวเองออกจากโรงยิมฯ ในที่สุด การดนตรีแม้วสมัครใจเป็นคนฟังมากกว่า เพราะชินแม้วลงมือละ เลงดนตรีเมื่อไหร่คณะคงปั่นป่วน รวนเรเป็นแน่ ตอนเด็ก ๆ แม้วพยายามหัด เล่นแมนโกลินอยู่พักหนึ่งเหมือนกัน แต่พระเจ้า เชื้องบนคงเห็นการณ์ไกลกว่า เลยแก๊งบันดาลให้แม้วทะเลาะกับครูผู้ฝึกสอน ทุกสิ่งทุกอย่างจึงยุติลงเพียงเท่านั้น

แม้ว เป็นคนขยัน เรียน (ลัด) คนหนึ่ง การเรียนจึงอยู่ในระดับดีพอใช้มาโดยตลอด และแม้วก็เป็นทีเอ็นดูของครูเพราะแม้วไม่ค่อยจะทำอะไรให้ครูหนักใจถ้าไม่จำเป็น ปกติแม้วจะกินน้อยแต่นอนเยอะ เวลานอนจึงมักจะหิวและรอรับอาหารทิพย์จากสวรรค์เป็นประจำ แต่พระอินทร์ก็ยังไม่เคยประทานให้สักที เวลาแม้วพูดคุยนั่นมือไม้ของแม้วจะอยู่ไม่ค่อยสุข พอปากขยับจะพูด มือก็ขยับทำท่าทางประกอบทันที เพื่อน ๆ จึงเห็นภาพพจน์ของเรื่องที่แม้วเล่าเป็นอย่างดี แม้วเป็นที่รักของน้อง ๆ ในคณะ เพราะแม้วใจดี ยิ้มหวานกับน้อง ๆ เสมอ แต่เวลาโมโหขึ้นมาแล้วกลัวมากทีเดียวละ แม้วมีจุดอ่อน (ปากเปียก) อยู่ที่เอาอันอ่อนแอ้น ใครจี้เข้า เป็นถูกหลกหลงจนเจ็บตัวทุกที เสียตายอยู่นิดหนึ่งที่ว่าถ้าแม้วผิวคล้ำกว่านี้อีกสักหน่อยและสูงกว่านี้อีกสักนิดก็จะได้ คงเข้าตำรา tall, dark and handsome แต่ถึงแม้วจะ short, white แต่แม้วก็ยัง handsome อยู่ นั่นเอง

สุรวุฒ กิจกุลศล

เกิด 23 ธันวาคม 2503
 ชั้นแรกเข้า ป. 5 ส.ร.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3659

ที่อยู่ 132 รong เมือง ซอย 4 เขตปทุมวัน
 กรุงเทพฯ 5
 โทรศัพท์ 252-4597

รูปหล่อ ผิวพรรณสะอาดสะอ้าน เรียนเก่ง เรียนร้อย เหล่านี้เป็นคุณสมบัติที่มีอยู่อย่างเปรียบพร้อมในตัว "หงวด" หงวดเป็นที่รักของครูทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูสอนภาษาฝรั่งเศส เพราะหงวดให้ความสนใจต่อวิชานี้เป็นพิเศษ หงวดไม่เคยทำตัวให้เป็นที่เคียดแค้นหรือรังเกียจกับใคร ๆ เลย หงวดจึงยังเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ในคณะอีกด้วย เพราะหงวดไม่ถือตัวและเป็นคนอ่อนน้อมถ่อม (ขย่ม) ตน

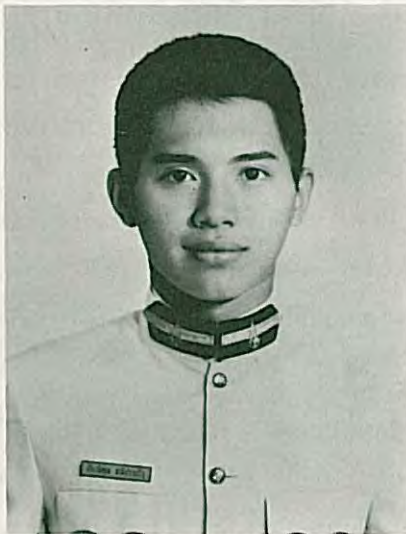
หงวดเป็นนักเรียนชั้นแนวหน้าและนั่งหน้าของห้องศิลป(ฝรั่งเศส) ซึ่งมีเหียน บดินทร์ หมึก แต้น และปา เช็ง เป็นเพื่อนร่วมห้องที่คอยเข้าคิวก็ขี้ยิ้มสมุดจางงานและสมุดทำการบ้านของหงวด และจากความขยันหมั่นเพียรก็ส่งผลให้หงวดสอบ เข้าคณะนิติศาสตร์ จุฬาฯ ได้ตามที่หวังเอาไว้ การดนตรีหงวดก็ไม่เบา เล่นออร์แกนอยู่ในวงเครื่องสายสากลจนได้เป็นหัวหน้าวงในที่สุด และก็ได้รับพระราชทานรางวัลช่วยเหลือกิจการของโรงเรียน ในด้านการดนตรีมาแล้ว

ถึงแม้หงวดจะมีเซพที่สูงชะลูดแต่ค่อนข้างจะผอมบาง หงวดก็ยังเล่นกีฬาได้หลายประเภท เช่น บาสเก็ตบอล วอลเลย์บอล ตอนเด็ก ๆ หงวดก็เคยเล่นรักบี้ในตำแหน่งปีกมาแล้วเช่นกัน หงวดมักใช้เวลาว่างที่มีอยู่นอนหลับพักผ่อนเป็นประจำ หงวดกินแต่อาหารที่มีคุณค่าตามที่คุณพ่อสั่งเพื่อเสริมสร้างพละนาามัยและทรวดทรง แต่ก็ยังไม่ค่อยจะได้ผลนัก หงวดเป็นผู้หนึ่งที่พิถีพิถันมากในเรื่องการแต่งตัว เสื้อผ้าที่หงวดใส่จะสะอาดเรียบร้อย รong-เท้าก็จะมันรับขนาดส่องหน้าได้ และหงวดก็มีเทสต์ในการแต่งตัวสูงด้วยเครื่องแต่งกายที่ราคาพอประมาณ ซึ่ง เหียนพยายามจะเอาตามแต่ไม่ได้ผล เพราะหุ่่นไม่ให้ถึงแม้จะใจรัก

ปกติจะดูหงวดเป็นคนเงียบ ๆ ขรึม ๆ ไม่ค่อยพูดจากับใคร แต่เวลาที่มีการร่วมวงสังสรรค์ที่ไร หงวดก็มักมาร่วมวงด้วยทุกที ไม่รู้ว่าป่านนี้หงวดจะจัดทางรถไฟได้ถูกต้องหรือยัง เพราะคงมีสาว ๆ พาตัวมาเกี่ยวพันด้วยเป็นแน่ แต่เราก็มั่นใจว่าหงวดคงทำได้และทำได้แนบเนียนเสียด้วยซิ

ผลิตภัณฑ์ อายุบุตร

เกิด	13 พฤศจิกายน 2502
ชั้นแรกเข้า	ป. 3 ส.ร.
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 ศิลป(ฝรั่งเศส)
เลขประจำตัว	3479
ที่อยู่	7 (M3) นวธานี คลองกุ่ม เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ
โทรศัพท์	377-8008

"เล็ก" เป็นคนปักษ์ใต้ที่พูดภาษาปักษ์ใต้ไม่ค่อย เป็นแต่พอฟังออก เล็ก มีผิวสีคล้ำที่สวยงามเด่นสะดุดตาถึงนัก เลยได้คบเพื่อนใหม่จากเพื่อน ๆ ว่า "หมึก" ดูจากรูปร่างจะเห็นทันทีว่าหมึกมีเสน่ห์อยู่ที่ดวงตาและรอยยิ้ม (ยวน ๆ) ลองหมึกไปรอยยิ้มและทอดสายตาไปให้ใครแล้วขอให้ระวังตัวไว้ให้ดี เกอะ เพราะนั่น เป็นสัญลักษณ์การเริ่มคุกคามของหมึก ที่จริงหมึกเป็นคนรูปร่างดี สมส่วน (ก็หาไม่) เพียงแต่มีเนื้อหนังมังสาที่แสนจะอุดมสมบูรณ์ เพื่อน ๆ จึงชอบแหย่หมึกหาว่าอ้วนบ้าง อ้วนบ้าง ต่าง ๆ นานา ร้อนถึงเจ้าตัวต้อง ล่องกระจกพิจารณาตัวเอง เสมอ ๆ และพยายามออกกำลังกายเพื่อลดไขมัน ที่เป็นส่วนเกินซึ่งก็ดูจะได้ผลบ้างเหมือนกัน ถึงแม้หมึกจะมีเนื้อหนังที่ล้ำค่า เช่นนี้ แต่หมึกก็เล่นกีฬาที่ต้องอาศัยความว่องไวได้ดี อาทิเช่น สควอช แบด บาส วอลเลย์ และอะไรต่อมิอะไรอีกมากมายนับก็ถ้วน

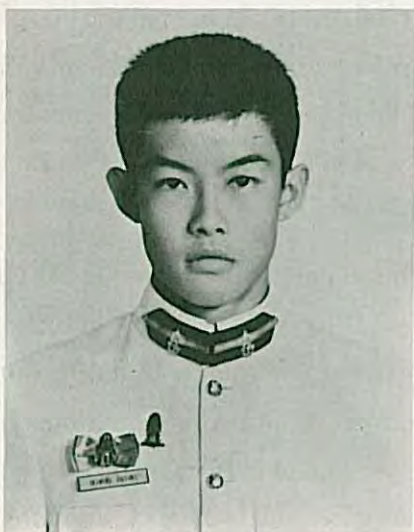
หมึก เป็นคนร่า เริงแจ่มใส และได้ชื่อว่า เป็นคนที่หัวเราะอร่อยที่สุดใน รุ่นของเรา เสียงหัวเราะของหมึกน่าฟังมาก มีการเล่นลูกค้อ ... เอ็กอาก ... ปนได้ด้วย และหมึกหัวเราะแต่ละทีก็ไม่มีการเก็บเสียง มีเท่าไรปล่อย ชุตเดียวหมด แล้วก็มานั่งหอบเอาทีหลัง

หมึกมีรสนิยมในการแต่งตัวและการเลือก เครื่องใช้ต่าง ๆ สูงมาก ของ ๆ หมึกจึงมัก เป็นของดี ๆ ที่มีราคาน่าร่วม เป็นเจ้าของด้วย นอกจากนี้ หมึกยังเป็นนักฟัง เพลงชั้นแนวหน้าอีกคนหนึ่งของแผ่นดินสยาม การเรียน ของหมึกไม่ค่อยเป็นที่น่าห่วงมากเท่าใดนัก เพราะหมึกเป็นคนขยัน (ลอกการบ้าน) และเอาจริงเอาจังในการนอนหลับแต่อ่านหนังสือไปด้วย ซึ่งนับ เป็น ความสามารถพิเศษที่คนอื่นไม่มี

หมึกมีความรักครอบครัวอย่างลึกซึ้งมาก ซึ่งก็เป็นความน่ารัก (ตาย ..) ที่พ่อแม่ควรภูมิใจ ปิดเทอมที่ไรหมึกจะต้องรีบขึ้นรถไฟกลับไปช่วยคุณแม่ คุณแม่จ่ายยาที่คลินิกในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เสมอไม่เคยขาด จนหมึกมีความรู้ เรื่องยาต่าง ๆ เป็นอย่างดี ตอนเด็ก ๆ หมึกค่อนข้างจะแก่นและเกเร บ้างเป็นครั้งคราว แต่มากลับตัวกลับใจได้ตอนที่ถูกส่ง เข้าคณะใน เมื่อขึ้น ป. 7 เราจะเห็นหมึกชอบ เข้าไปนั่งปรึกษาวิชาการรักกับอันโดยมีน้อง ๆ ร่วมสนทนาด้วยอีก 2-3 คน หมึกชอบซื้อขนมมาฝากน้อง ๆ และเพื่อน ๆ จึงทำให้ทุกคนรักหมึกมาก (เฉพาะเวลาที่มีขนม) ตอนนี่หมึกกำลังเรียนที่ รามฯ จะเป็นหมอกความอยู่ อีกหน่อยก็คงได้ไปยืนหัวเราะในศาลแน่ ๆ

ณรงค์ชัย อิมราพร

เกิด	10 กันยายน 2502
ชั้นแรกเข้า	ป. 5 น.อ.
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
เลขประจำตัว	3662
ที่อยู่	12/5 ตำบลคำเนินสะตวง อำเภอคำเนินสะตวง ราชบุรี
โทรศัพท์	241-282

ที่บ้านเรียกว่า "อ้อย" แต่เพื่อน ๆ เรียกว่า แต้น ภู ฉาง และอื่น ๆ อีกมากมายตามแต่อยากจะเรียก แต้น เป็นหนึ่งในสิบแปดยอดมนุษย์ทองคำ ที่น่าเกรงขามยิ่งนัก แต้นหนีจากวัดเสี้ยวลี้มาอยู่ในวชิราวุธตั้งแต่ ป. 5 พวกเราเชื่อว่าแต้นมีกำลังภายในจริง ๆ ดังนั้นจึงไม่ค่อยมีใครกล้าประลองกำลังกับแต้น แต้นชอบอ่านหนังสือทุกประเภท โดยเฉพาะหนังสือจีนกำลังภายใน แม็กกาซีนและพวกพ็อกเก็ตบุ๊กเล่มเล็ก ๆ แต้นก็ชอบ ในห้องของแต้นจึงเต็มไปด้วยหนังสือต่าง ๆ มากมายที่ไม่ใช่หนังสือเรียน แต้นเป็นนักประดิษฐ์ฝีมือดีเยี่ยมคนหนึ่ง และทำได้เกือบทุกอย่าง ตั้งแต่เล็กเท่าไม้จิ้มฟันจนใหญ่เท่ากำแพง เมืองจีน ถ้าแต้นเปิดร้านขายของชำร้ายหรือประเภทงานฝีมือก็คงรวยไม่รู้เรื่องไปแล้ว

แต้นเป็นคนอารมณ์ดี และมักยินดีช่วยเพื่อน ๆ ทำโน่นทำนี่อยู่เสมอ ซึ่งเป็นความน่ารักของแต้น แต่ยามใดที่แต้นบู๊ขึ้นมาละก็ ราบถอยให้ห่าง ๆ ไว้วีเชียว ไม่จั้นอาจจะโดนกระบอง 2 ท่อนหรือท่าเสี่ยวแบบมังกรเสี่ยวของแต้นก็ได้

แต้นชอบเล่นกีฬาที่โรงเรียนไม่ค่อยมี เช่น มวยจีน เพาะกาย เป็นต้น แต่แต้นก็ว่ายน้ำเก่งถึงขนาดติดทีมโรงเรียนมาแล้ว นอกจากนี้แต้นก็ยังชอบตีเทนนิสและสควอชอีกด้วย งานอดิเรกของแต้นนอกจากการนอนอ่านหนังสือแล้วก็ยังชอบเย็บปักถักร้อย แต้นเป็นคนรักความสะอาดและความสวยงาม เพื่อน ๆ มักจะเป็นผู้ร้องขอในขณะที่แต้นเป็นผู้เก็บ จึงทำให้

แต้นมีเสียงหัวเราะที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง อะไรที่เพื่อน ๆ เขาไม่หัวเราะแต้นมักชอบหัวเราะอยู่คนเดียว แต้นไม่ชอบเล่นดนตรีแต่ชอบฟัง แต้นเคยให้บุคหัดกитарีให้อยู่พักหนึ่งแต่ก็บ่นว่า "ว้า! สู้พิณบ้านฮิ้วไม่ได้เลยวะ!" เรามักเห็นแต้นร่อนไปร่อนมาคู่กับปาเซ็งเสมอ เพราะเขาเปรียบเหมือนปลาทองโก๋ เพียงแต่ว่าซึกหนึ่งขาวแต่ซึกซึกหนึ่งดำ แต้นเป็นผู้ที่มีความคิดเห็นตรงกับผู้ช่วยผู้กำกับคณะ เราจึง (แอบ) เห็นแต้นปรึกษาราชการลับเสมอแม้ในยามวิกาล

ถึงแต้นจะเรียนแผนกศิลป (ฝรั่งเศส) แต่แต้นก็ไม่เคยทอดทิ้งภาษาดั้งเดิมเลย น่าชมเชย (แต่ไม่น่าเชยชม) ขนมหที่แต้นโปรดปรานมากเห็นจะเป็นขนมกรอบเค็ม ยิ่งกรอบเค็มที่หวานมากเท่าไรแต้นยิ่งชอบ ตอนที่ถ้าอยากพบแต้นก็ไปหาได้ที่วิทยาลัยกรุงเทพฯ คงกำลังไปก่อตั้งสมาคมผู้นิยมมวยจีนอยู่ที่นั่น และแต้นก็เคยเป็นเลขานุการของสมาคมถ่ายรูป (โป๊) ด้วยนะ

วรวิทย์ จันทรประสิทธิ์

เกิด 23 พฤษภาคม 2502
 ชั้นแรกเข้า ป. 4 น.อ.
 เรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
 เลขประจำตัว 3554

ที่อยู่ _____
 โทรศัพท์ _____

"วิทย์" หรืออีกนัยหนึ่งว่า "ปลาหมอ" แต่เพื่อน ๆ เรียกสั้น ๆ ว่า "หมอ" หมอมีหุ่นสะเลนเตอร์ชนิดทรมาณใจสาว (แก่) เลยทีเดียวแหละ หมอพูดจาคล่องแคล่วจะฉานมากจนบางทีเพื่อน ๆ ฟังไม่ทันว่าหมอพูดอะไร เพราะพูดเร็วเกินความสามารถของหูที่จะรับฟังได้ เมื่อก่อนหมอก็ไม่ได้สูงมากนัก แต่มาระยะ 2-3 ปีหลังนี้เกิดอาการป็นป่วนในร่างกายทำให้หมอสุงปรีดีปราดขึ้นอย่างรวดเร็ว และก็เป็นคนสูงที่สุดในคณะญาติไปไหนที่สุด

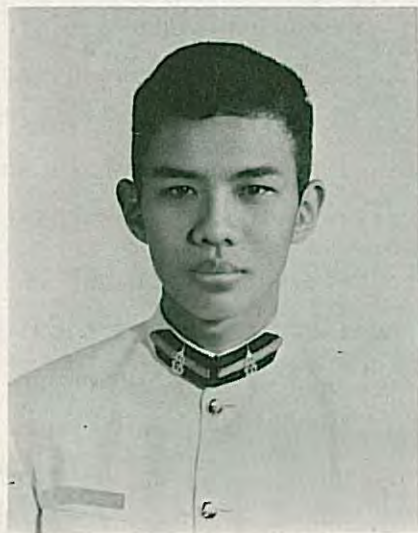
ตามปกติคนพูดมาก ๆ ควรจะต้องอยู่กับคนพูดน้อย ๆ เพื่อว่าจะได้ไม่แย่งกันพูด แต่นี่หมอลับนั่งห้องเดียวกับสิงห์นักพูดตัวฉกาจอีกคนหนึ่งคือหมกตที่แรกพวกเราพากันสงสัยว่าใครจะยอมฟังใคร จึงแอบไปด้อม ๆ มอง ๆ สังเกตการณ์เสมอ แต่ก็น่าแปลกใจที่ว่าเราไม่เคยได้ยินเสียงสองนักพูดผู้ยิ่งใหญ่พูดกันเลย ต่างคนต่างคงเก็บฟอร์มเอาไว้ให้ถึงเวลาเหมาะ ๆ ก่อนจึงจะเริ่มบรรเลงการพ่นน้ำลาย เข้าใส่กัน

หมอเป็นคนที่มีความตั้งใจเรียนมาก โดยเฉพาะวิชาภาษาฝรั่งเศส หมอขำนาญเป็นพิเศษและมักจะครองความเป็นที่หนึ่งของห้อง 5.3.2 ไว้ได้เสมอ หมอเป็นคนใจป้ำและสปอร์ตมากที่สุดทีเดียว เป็นที่รู้จักกันในหมู่เพื่อนฝูงที่สนิทสนม ตามธรรมดาหมอจะชอบอยู่คนเดียวเงียบ ๆ คิดอะไรต่อมิอะไรเพื่อเจ้อไปเรื่อย ๆ ตามแต่สภาพดินฟ้าอากาศ วันหนึ่งกามเทพได้แผลงศรให้หมอเกิดไปติดอกติดใจนัก เรียนสาวนางหนึ่งที่มีมักจะมายืนคอยรถ เมลท์ที่หน้าคณะญาติเป็นประจำ ถึงขนาดหลงไหลคลั่งไคล้ไม่เป็นอันกินอันนอน วัน ๆ ก็มัวแต่นั่งอยู่ในส้วมชั้นบนของคณะ ชะโงกหน้ามองแม่สาวคนนั้นเป็นประจำ ร้อนถึงเพื่อน ๆ ที่จะต้องทำกิจไวยวายไม่มีห้องทำกิจธุระหนักไปตาม ๆ กัน

หมอไม่ค่อยสนใจการดนตรีเท่าใดนัก แต่ก็ไม่น่าเชื่อที่หมอเป็นนักเดิน-รำเท้าไฟคนหนึ่ง หมอเคยพาหุ่นอันสะโอตสะองขึ้นไปหมอบบนฟลอร์จนสาว ๆ เป็นลมล้มตึงหงายท้องมาแล้ว ย่อมเป็นประกาศณียบัตรในด้านนี้ได้ดีทีเดียว การกีฬาหมอก็ไม่เบา เป็นตัวหมากเก็บและเป่ากบทีมโรงเรียนเลยทีเดียแหละ ใครจะรู้หมอจะรับคำท้าทั้งนั้น และยังฝากกระซิบบอกมาด้วยว่าถ้าไม่แน่จริงอย่าแหยม ป่านนี้หมอกคงกำลังไปชวนสาว ๆ ในวิทยาลัยกรุงเทพฯ เล่นหมากเก็บอยู่กระมัง

อภิรักษ์ ศรีจันทร์เพ็ญ

เกิด	21 กรกฎาคม 2503
ชั้นแรกเข้า	ม.ศ. 1
เรียนอยู่ชั้น	ม.ศ. 5 ศิลป (ฝรั่งเศส)
เลขประจำตัว	4067
ที่อยู่	121 หมู่ 2 ตำบลสระกระเทียม อำเภอเมือง นครปฐม
โทรศัพท์	—

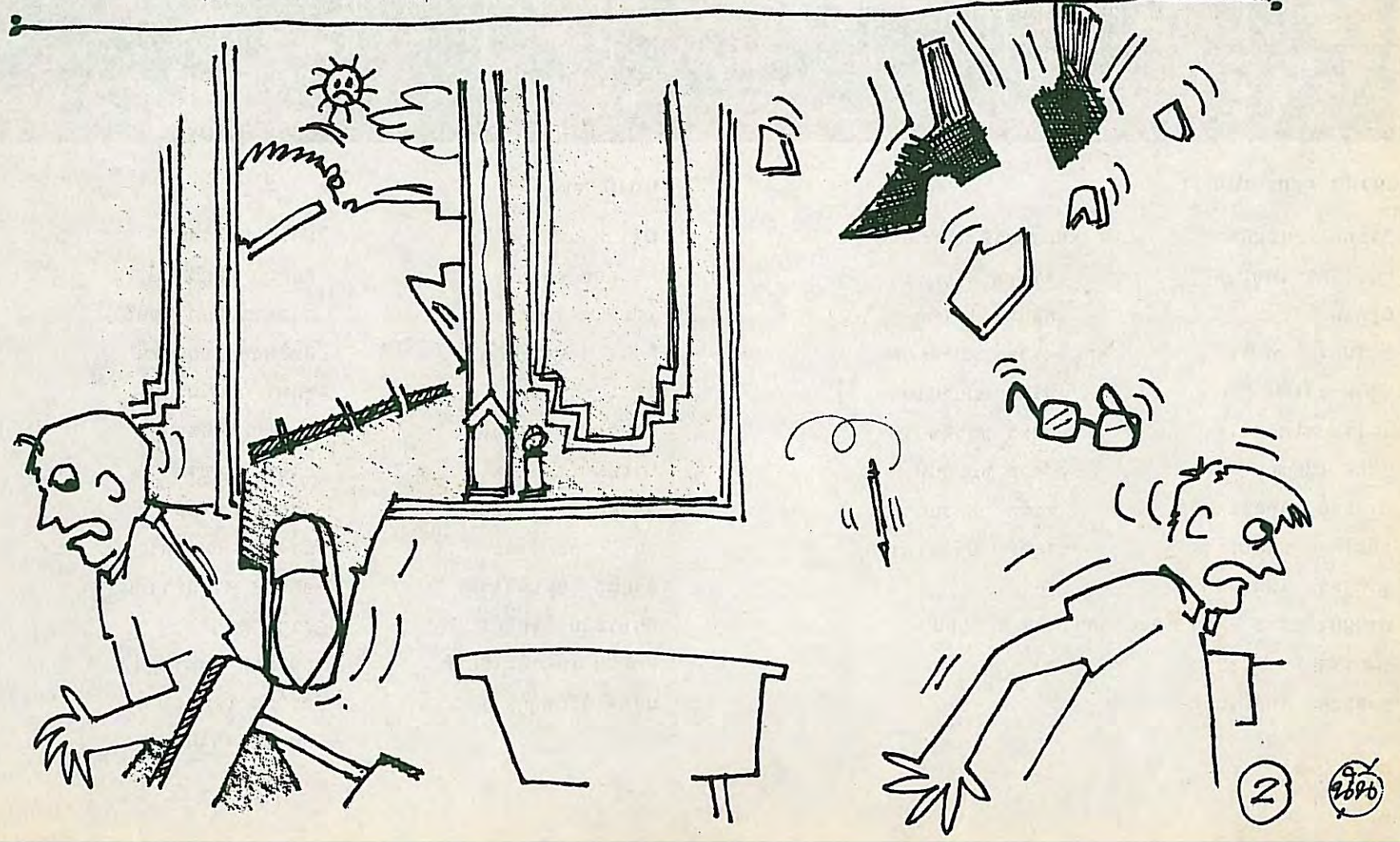

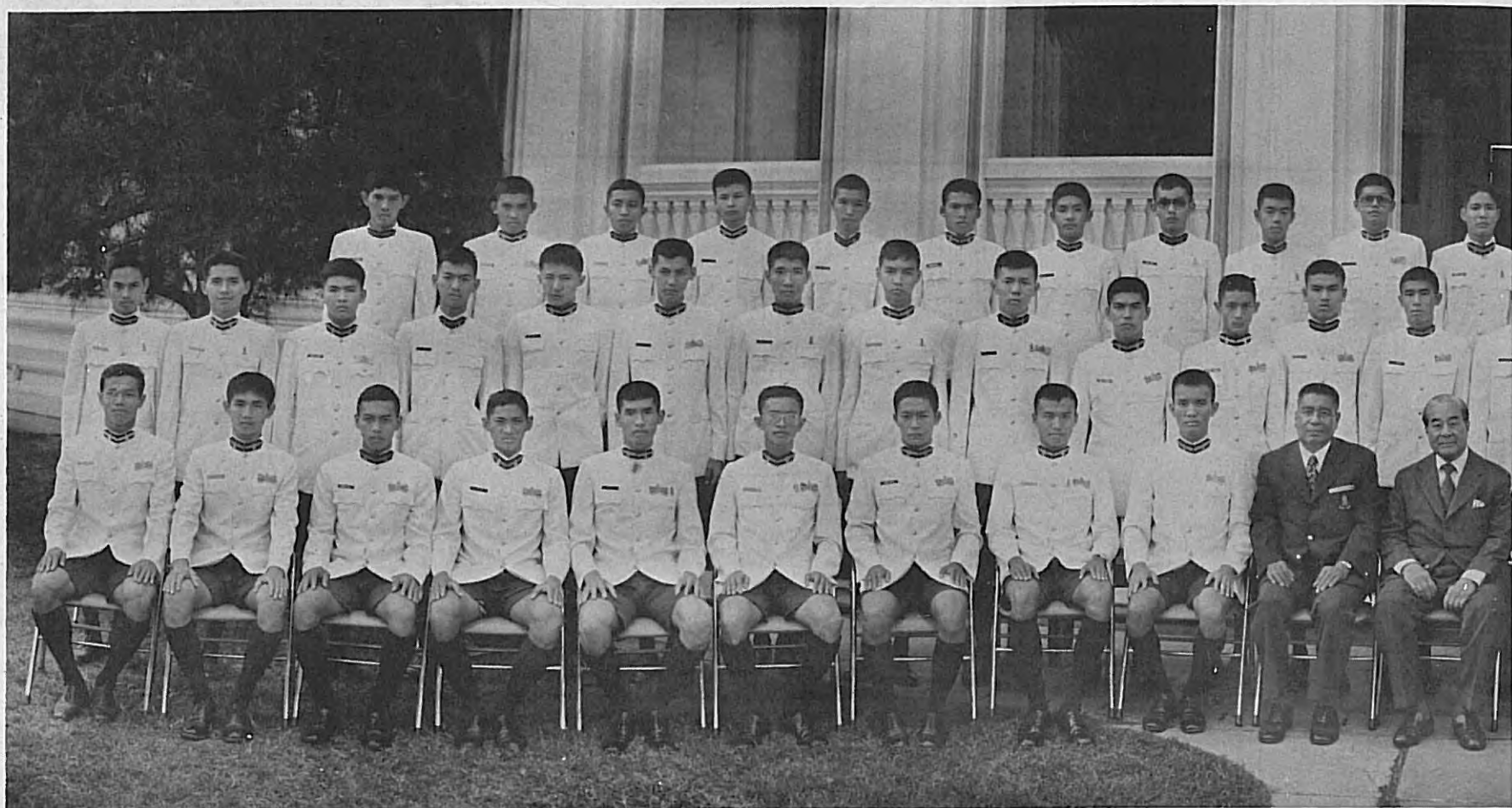
หนุ่มน้อยหน้ามัลผู้มีผิวอันค่อนข้างคล้ำ (ไม่ค่อนข้างละ) และผมหยิกที่ยกศกผู้ที่มีนามว่า "ปา เช็ง" บ้านเดิมของปา เช็งอยู่ที่นครปฐม ซึ่งถึงแม้จะอยู่ไกลออกไปสักหน่อยแต่คุณพ่อคุณแม่และคุณน้องของปา เช็งก็อุตส่าห์ปีงรถมาเยี่ยมทุกวันอาทิตย์มีเคยขาด เล่นเอาพวกเราพากันอิจฉาปา เช็งวันละหลาย ๆ ครั้งเลยทีเดียว

ปา เช็ง เป็นคนที่เพื่อน ๆ ลงความเห็นว่ารูปลหล่อแต่พูดน้อย เจ้าตัวบอกว่ากลัวดอกอุตุพิดจะร่วงออกมาเวลาพูด จึงขอสงวนน้ำเสียงอันแสนเสนาะ (เหมือนน้ำเขาโคโลน) ไว้ก่อน ปา เช็งมีรูปร่างที่น่าวิตกมาก แต่ถึงกระนั้นก็เล่นเอาแม่ค้าขายขนมครกแถว ๆ ราชวัตรติดอกติดใจเก็บเอาไปผันทวานเสียหลายคืน ซึ่งปา เช็งก็แสนที่จะภูมิใจ และก็ลงทุนไปช่วยแม่ค้าขายขนมครกอยู่เป็นประจำจนแม่ค้าขาดทุนปีนี้ เหตุการณ์จึงค่อยคลี่คลายไปในทางที่ดี ปา เช็งชอบทำตัวลึกลับเยี่ยงนักสืบ (หัวเห็ด) กล่าวคือจะนอนดูหลังคนอื่น ๆ และก็ตื่นแต่เช้าตรู่ก่อนคนอื่น ๆ แต่ก็นับว่าปา เช็งเก่งเพราะไม่เคยไปนั่งสับหงกในห้องเรียนเลย ซึ่งพวกเราต่างก็อยากจะเรียนรู้วิธีการนี้ แต่ปา เช็งก็ไม่ยอมบอกเสียที ถ้ามทไรรักก็จะได้รับคำตอบว่า "นี่แหละ ของดีอย่างเดียวกับที่ฮิวมีเหลืออยู่"

การกีฬานั้นปา เช็งเอาดีอยู่อย่างเดียว คือตบลูกหนัง เพราะปา เช็งมีมืออันใหญ่โตมโหฬารผิคนุขย์ และมีกำลังมหาศาลถึงขนาดตบลูกวอลเลย์จนเสาหักมาแล้ว ด้านการดนตรีปา เช็งสันทัดที่จะเป็นนักฟังมากกว่า แต่ละเพลงที่ปา เช็งฟังล้วนแล้วแต่เป็น เพลงที่ติดอันดับ Low Ten ทั้งนั้น และทั้ง ๆ ที่ปา เช็งมีหนังสือเพลงอยู่หลายเล่ม แต่เพื่อน ๆ ก็ไม่เคยมีบุญได้ฟังปา เช็งร้องเพลงเลย (ไม่รู้ว่าจะเก็บไว้ร้องให้ใครฟัง)

ปา เช็ง เป็นนักประดิษฐ์มือเยี่ยมของคณะพยาบาล ชอบลงทุนกับแต่ันทำโน่นทำนี่เป็นประจำตลอดทั้งปี และของที่ปา เช็งทำก็มักเป็นที่นิยมของเพื่อน ๆ เสียด้วยสิ จึงต้องเก็บไว้ในที่ ๆ ปลอดภัย แต่ก็ไม่พ้นความสามารถของเพื่อน ๆ ผู้ต้องการของที่ปา เช็งประดิษฐ์ ปา เช็ง เป็นคนหนึ่งที่ยันเรียนมากแต่น่าเสียดายที่หัวไม่ค่อยไ้ ถึงอย่างไรก็ดี ปา เช็งก็สอบผ่านทุกครั้งอย่างราบรื่นและราบคาบ เราจะเห็นปา เช็งไปด้อม ๆ มอง ๆ อยู่แถว ๆ ห้องพักรูเสมอ พอถูกถามว่าไปทำอะไรอยู่แถวนั้น ปา เช็งก็จะตอบว่าคอยช่วยครู (สาว ๆ) ถือกองสมุดไปส่งที่ห้องเรียนนะ ไม่มีอะไรหรอก ด้วยเหตุฉะนี้จึงทำให้ปา เช็ง เป็นที่โปรดปรานของครูทุกคนที่ได้รับการบริการจากปา เช็ง ก็อบลิมบอกไปว่า ปา เช็งเคยเล่นหนังกับเขา เหมือนกันนะ ก็เรื่องเผ่าอำมหิตใจล่ะ

แถวหน้า จากซ้ายไปขวา

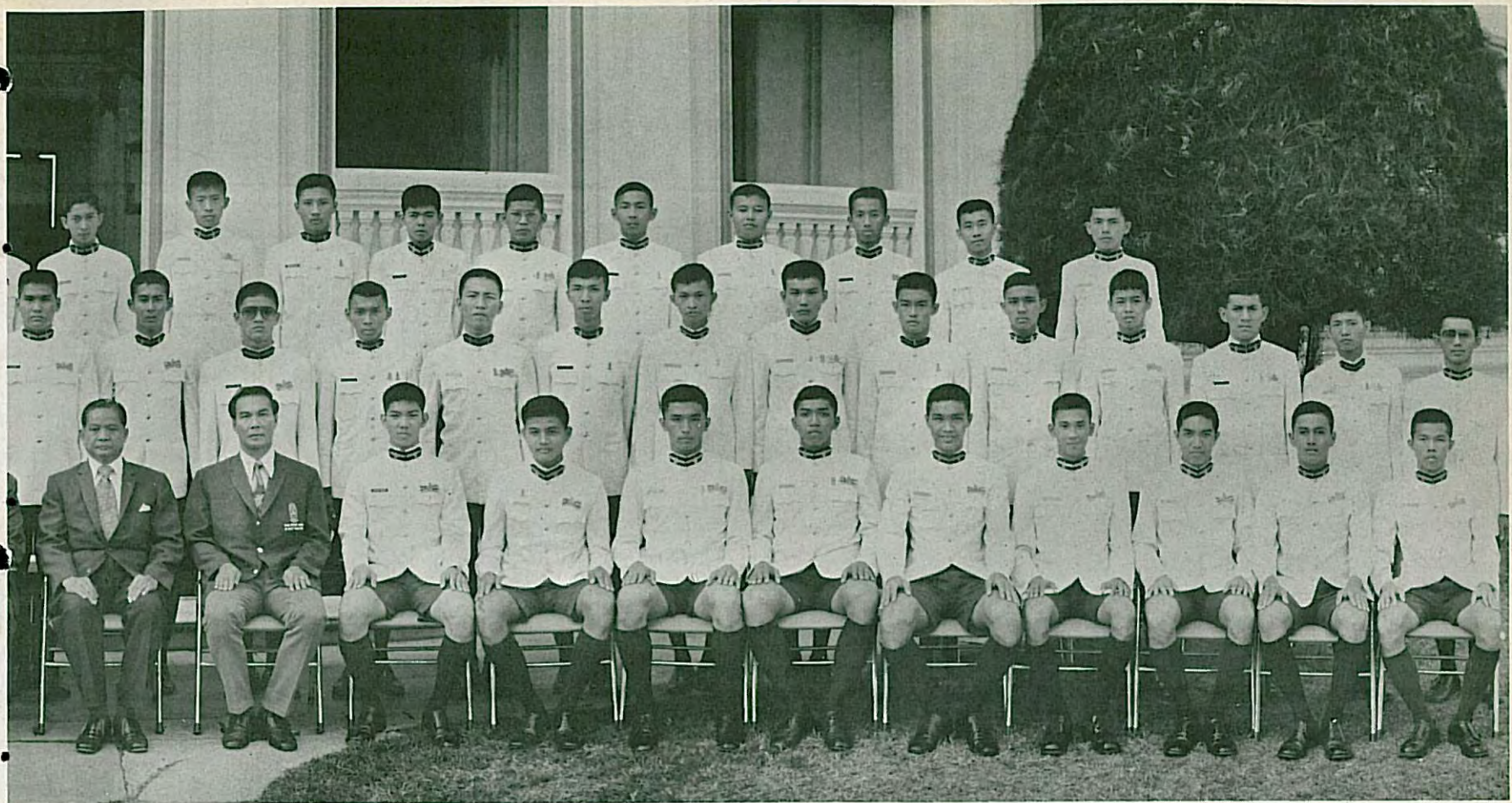
ธีระพล เกาตะทัต
บุญยัง ทรราชกัญญา
ณัฐพงศ์ ศิริชนะ
อัมรินทร์ จันทนศิริ
อนุชิต จูร์เกษ
ธนโรจน์ โพธิสาโร
ชูศักดิ์ เนียวกุล
ทรงฤทธิ์ อนุสรราชกิจ
เกียรติคุณ ขาติประเสริฐ
คุณครูอรุณ แสนโกศิก
ท่านผู้บังคับการ - ดร. กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา
คุณครูจิต ฝั่งประดิษฐ์
คุณครูอุคม รัตประจิด

สมเกียรติ ปลื้มมันัส
ไตรเทพ ศรีบุญ
โกสินทร์ โกเมน
ไตรรัตน์ อมาตยกุล
ชนุรักษ์ พุ่มบ้านเช่า
บดีนทร์ สารกิจปรีชา
ทวีลาภ ขมะนันท์
ไตรรัตน์ ฉัตรแก้ว
ชาญวิทย์ มงคลเลาหกิจ

แถวกลาง

ณัฐเวท แสงใหญ่
ผสันต์สุข อายนบุตร
เขมพงศ์ เลชะกุล
กิตติ เวช สุตบรรทัด
วชิระ ธรรมหทัย
วิสูตร สุพรรณธะริตา
ประมณฑ์ เสนะวัต
วารวิทย์ จันทประสิทธิ์
ธนา ขาตะวราหะ
สุรยุทธ เหลืองวิโรจน์
ชัยประดิน วิสุทธิผล
ศักดิ์ชัย เหล่าหะเกียรติ
มงคล หิรัญพฤษ

ปกรณ์ บั้ววิรัตน์
คมกฤษ กัลลวิเศษ
ภาสกรณ์ ชัยวานิชศิริ
สิทธิพงศ์ ไชยนันท์
ชุมพร กาญจนรัตน์
เอกชัย วาณิชกุล
ธวัชชัย เพชรวารา
วรยุทธ สินไชย
ณรงค์ชัย อิมราพร
อภิรักษ์ ศรีจันทร์เพ็ญ
สุรวุฒ กิจกุล
ธนะรัชต์ อินทรปฐม
ธีระพล เอกศิลป์
นพดล มีงวานิช

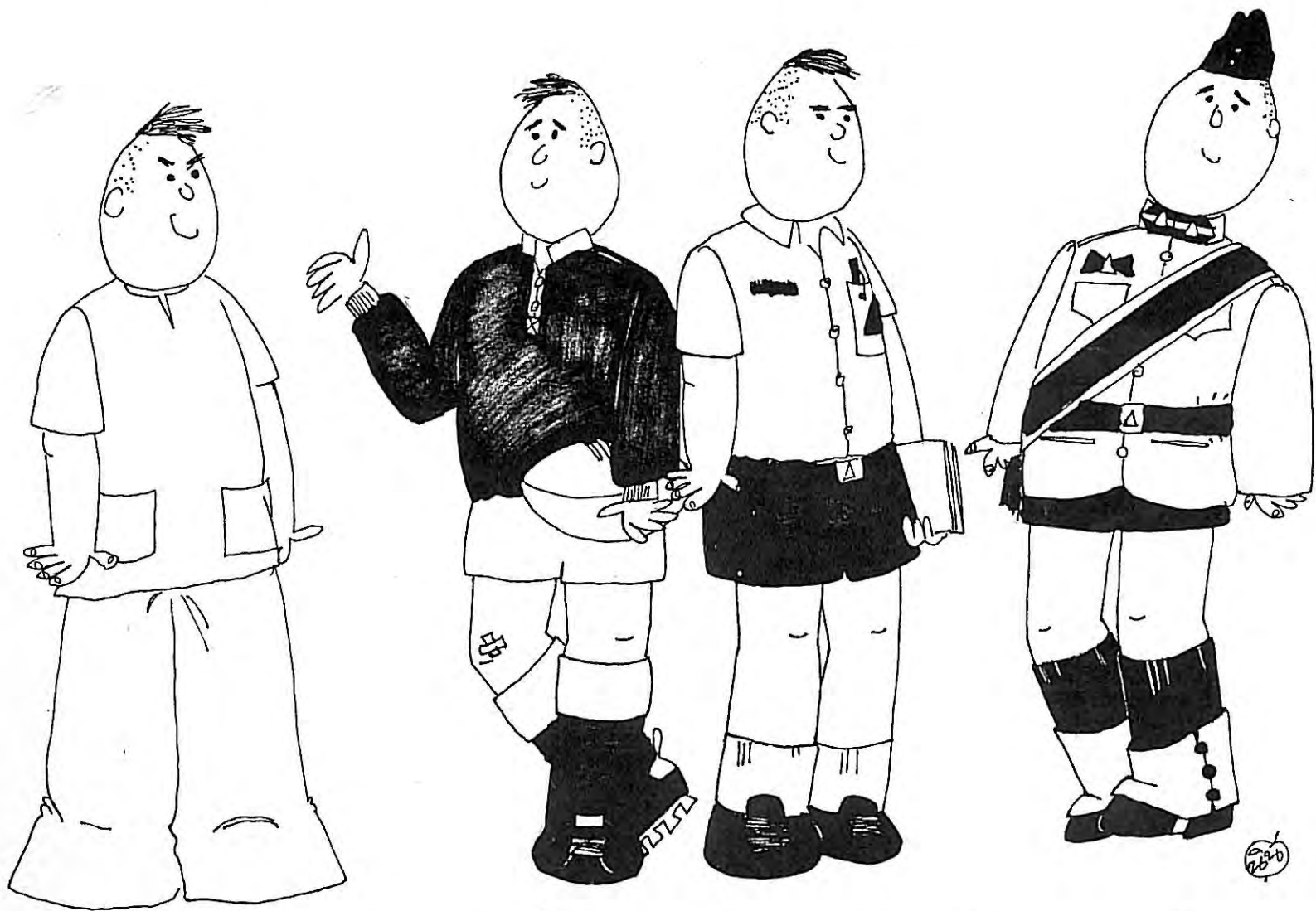
แถวหลัง

จตุพล อุดมศิลป์
 ณพงศ์ เกิดเจริญ
 ธีระพงศ์ ตรงค์เดชกุล
 ชาตรี บุญยประภัสสร
 ชัยวัฒน์ บุญยประภัสสร
 อนัญ หุตะจิตต์
 ศุภกร เกิดแสง
 คมกฤษ ลิริสิงห์
 อนันต์ นิชชากร
 จตุพนธ์ ปิยะมบุตร
 ดอนน้อย พรหมมาส
 วรพรรณ พันธุ์แมน
 วิจิษณ์ คุ้มปราชนุญ

อภินันท์ ไพบูลย์
 ธีรยศ วงศ์เพ็ญทักษ์
 ธงชัย กิจไพฑูรย์
 ศุภกร ชินวรรณโณ
 กงจักร โพธิ์พร้อม
 ธาดา พลวัน
 ปรีดี รัตนวชิรินทร์
 ธวัชชัย วิสุทธีมรรค

“ ဝေပုဂံၤ .. ဝေပုဂံၤ ”

....เจ้าเข้านี้ ข้าที่อหฺม็อบลูกของข้า
 ล้วนตัวเข้า เข้าที่ตองรู้สิกว่าข้าเป็นพ่อเจ้า
 ธรรมดาพ่อกับลูก พ่อย่ออมอยากให้ลูกดี
 เล่มอ ข้าลูกประ-พฤติตวัดมีใจพ่อ พ่อก็
 มีใจยินดี ข้าลูกแหลวไหลประ-พฤติแต่ความ
 เลื่อมเสียว พ่อก็โถมั่น ลูกตยิตตีประ-พฤติ
 ตยเลวธรรมตาข้า เป็นเหตุให้พ่อได้ความ
 โถมั่น ลูกตยนั้นเป็นลูกในระตุณพ่อ....

พระบรมรูป

วันที่ ๑๕-พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๖

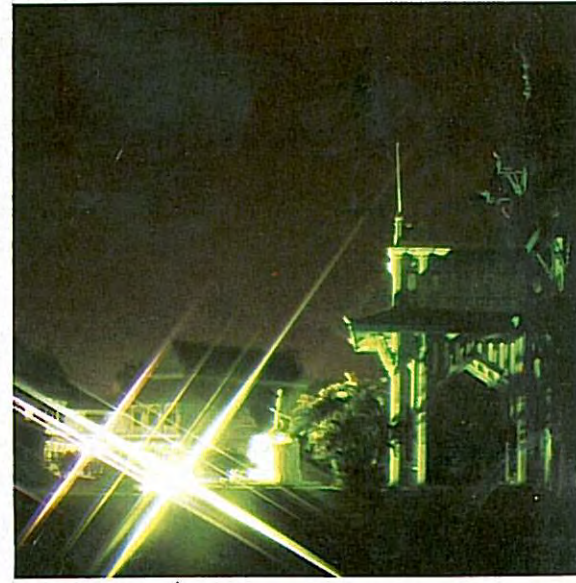
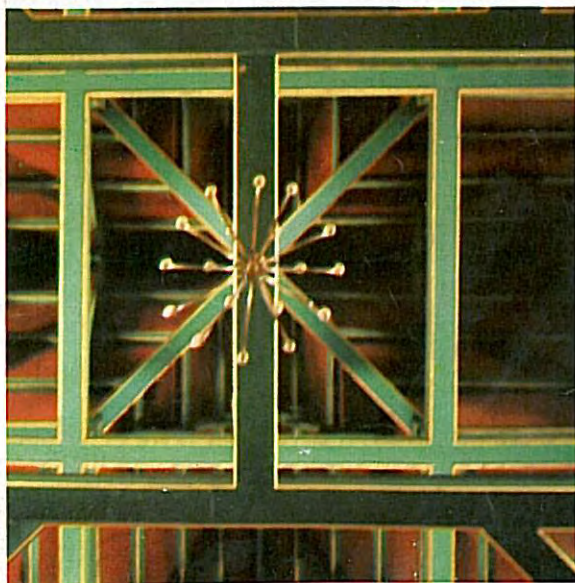
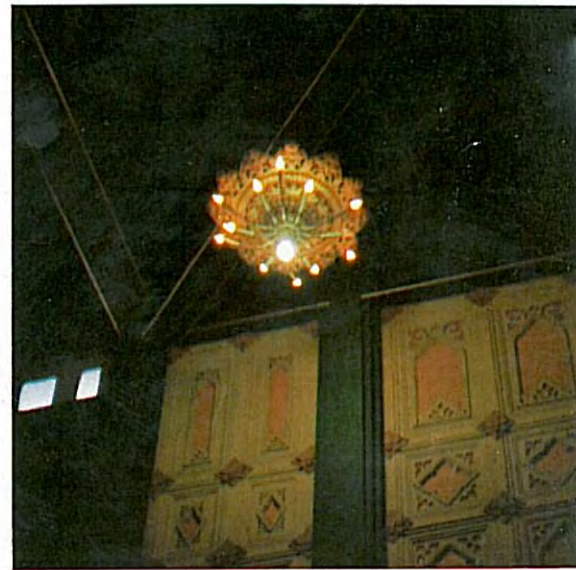

พระบรมรูป

พระบรมรูป

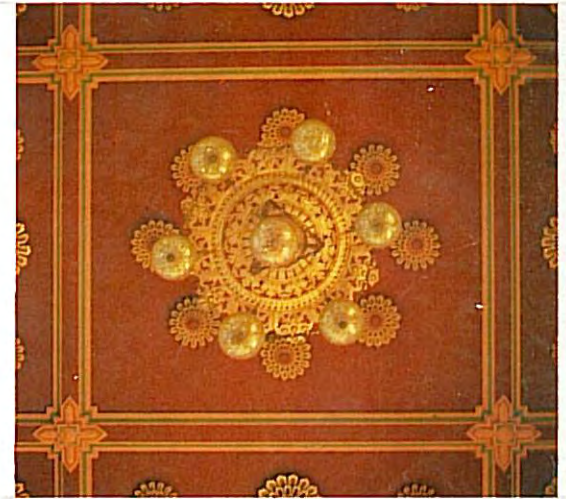

หอประชุม

ตึกขาว

หอนาฬิกา

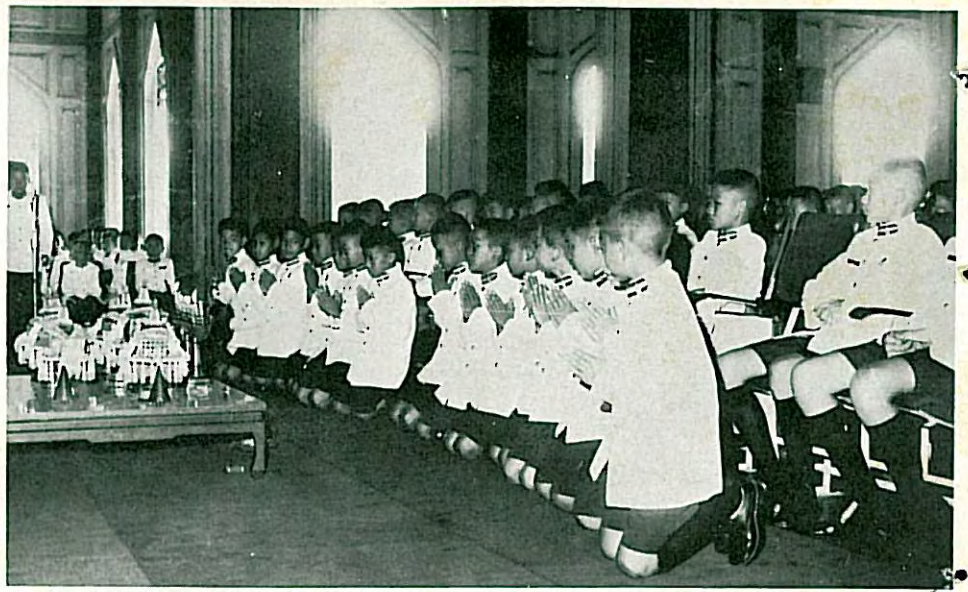

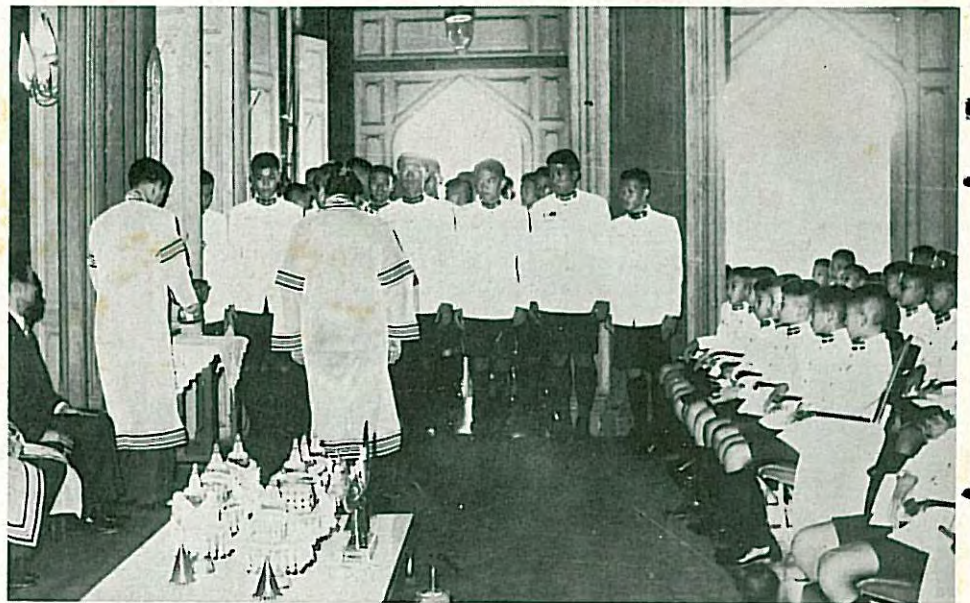

กิจกรรม

ไหว้ครูวชิราวุธวิทยาลัย

นอกจากพิธีไหว้ครูตามปกติแล้ว
ยังมีพิธีแต่งตั้งหัวหน้าคณะอีกด้วย

ถวายบังคมวันปิยะมหาราช ๒๓ ตุลาคม

วงโยธวาทิตในวันที่ ๒๓

ถวายบังคม วันมหาธีรราชเจ้า ๒๕ พฤศจิกายน

วงปี่สก็อต

วันลูกเสือแห่งชาติ

วงโยธวาทิตงานลูกเสือ

งานเปิดกีฬาเขต

วงโยทกวงปี่และวงเมโลดิก้าในวันงานเปิดกีฬาเขต

ไปรับเสด็จงานที่วัดเบญจม

วงโยธวาทิตที่วัด

งานกริธา

มีย งานเย็บ:

ม JAZZ งานเย็บทำ
ซอพิทอด้วย

มตนาที่ไทยซึลบาย
งานไม่มีชอกะ

เรารุ่น ๕๐

หมอดูว่าวันนี้เราช่วยอะไร

ไหน ไหน กล้องอยู่ไหนวะ▶

แแง! ก้าวลิง

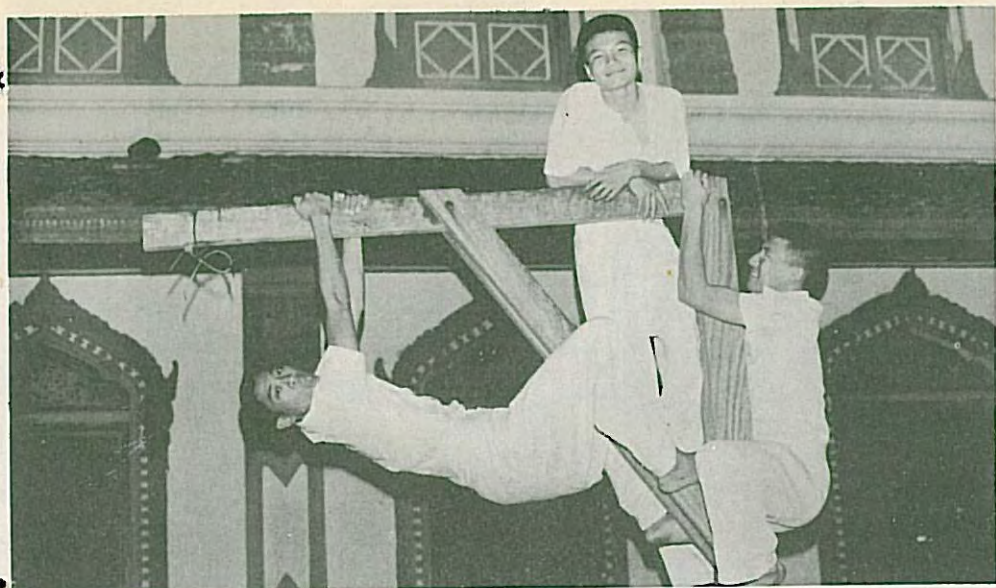
▼ TAXI DRIVER

▲ คนนำเกลียดใช้บีตหรือเปล่าครับ.

▼ เมื่ออีสานแก๊ง แจก

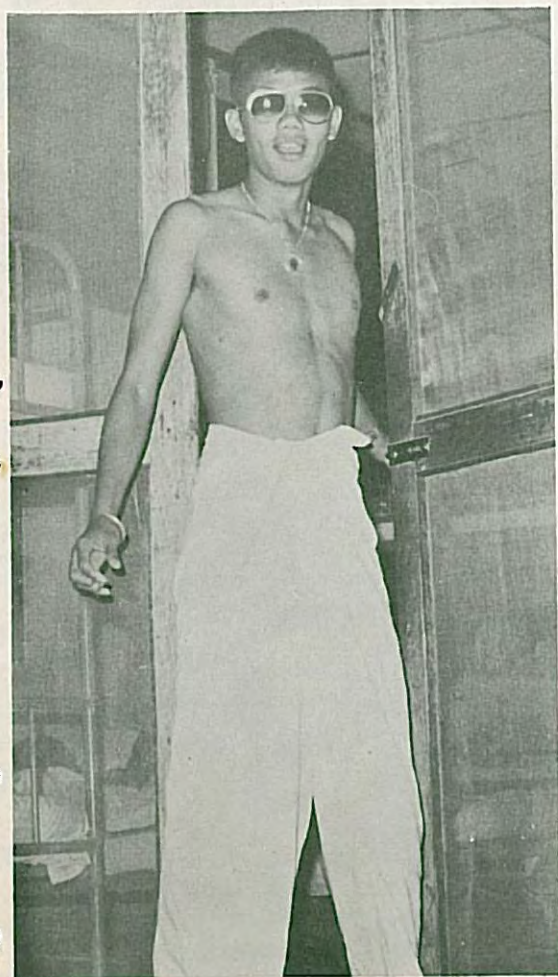

ตี้ม เขาว่าเป็น เล่นสนุกดี เลยพาพวกมาเป็นด้วย

ถ่ายรูปยามเช้า

นึกว่าไม่มีใครเห็น

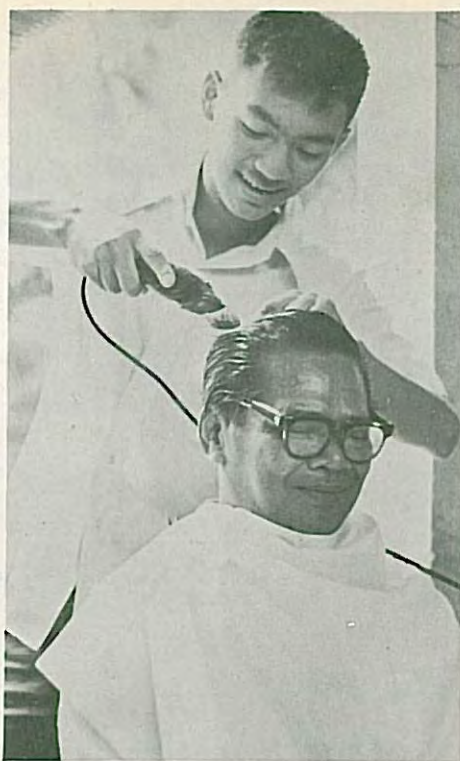
เอกลักษณ์ของแปลกบุรุษ

เวลา เตียวที่พร้อมหน้า

ที่เอ็งเข้าไม่ว่า

ที่เข้าเอ็งอย่าไว

มองซ้าย มองขวา
แล้วออกไปตื้อ ๆ เลย

ของกลางอยู่ในมือ

ฮันแน

คิดแล้วคิดอีก

เมื่อยังหนุ่ม

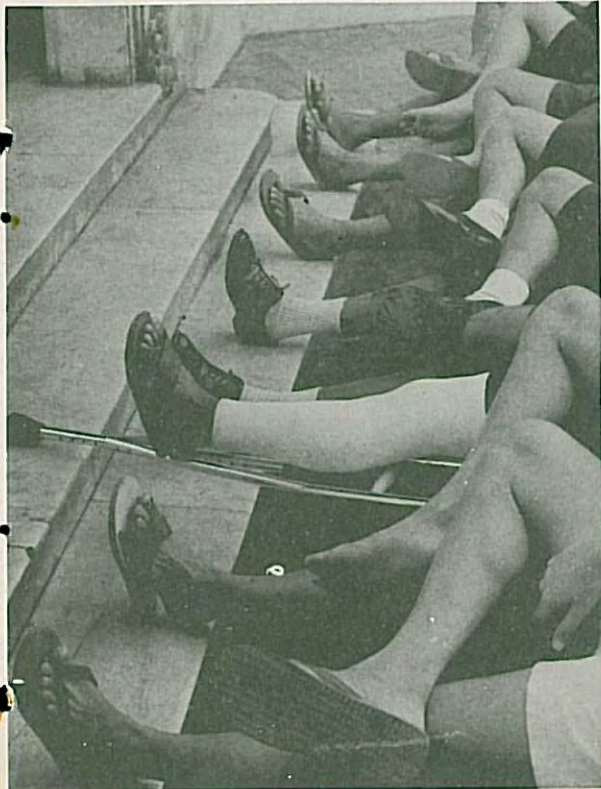
โซว์หน้าด่าน ◀▶

กระโดดสุดหล่อ ◀▶

บาทารู้เฟื่องเรื่องรองเท้า ▼

จี๋เอ๋

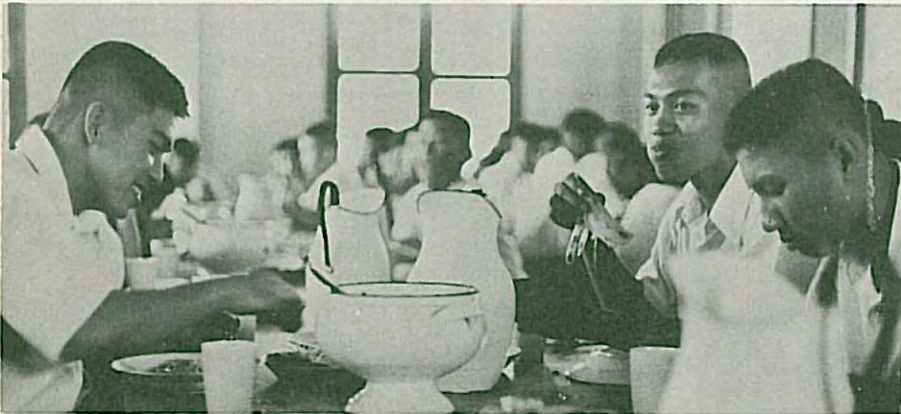
เฉ่า เฉ่า หลบไปก่อน

ขายกันเอง ซื้อกันเอง

อาหารชุดมรกตอีกแล้ว

ล้นปากเลย

กิน

แม่ค้า! ซิมขโมยเส้นหมี่

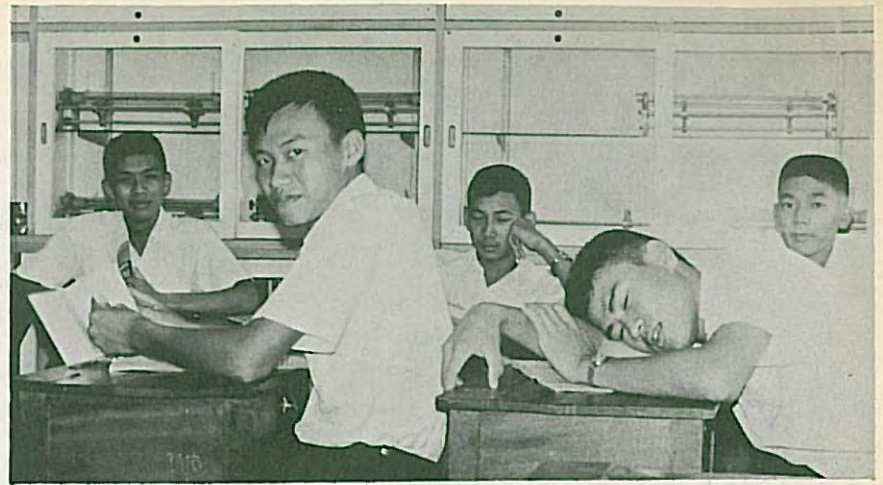

อืมแล้วค่อยอืมออกหน่อย

อืม! อืมไป กินก่อนละ

นอน

เรียนไปพักไป

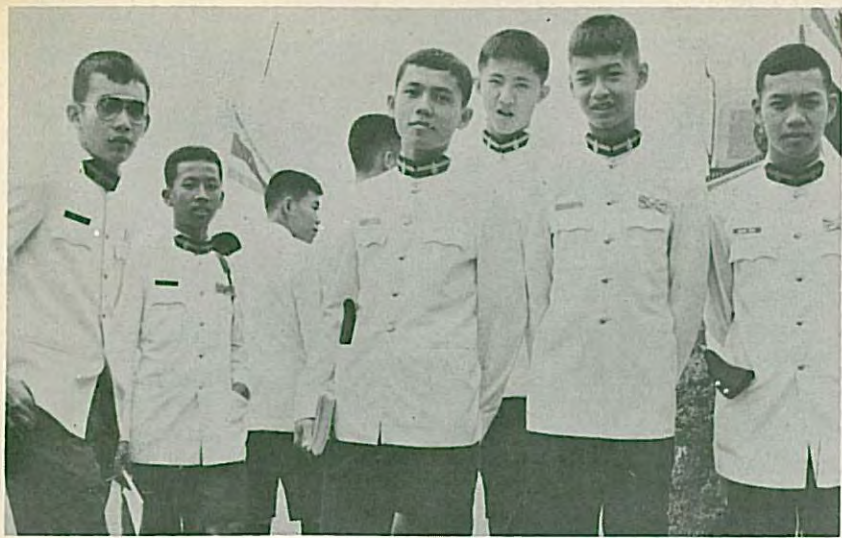
คนน่าเกลียดทำอะไรก็น่าเกลียด

ขอโทษ! มีใครบังหน้าผมไม่ทราบ?

หญิงน้อย!
โตเมนคืออะไร?

▲หยุดรับแขก ถ่ายรูปดีกว่า

▲เดี๋ยวก่อน!..

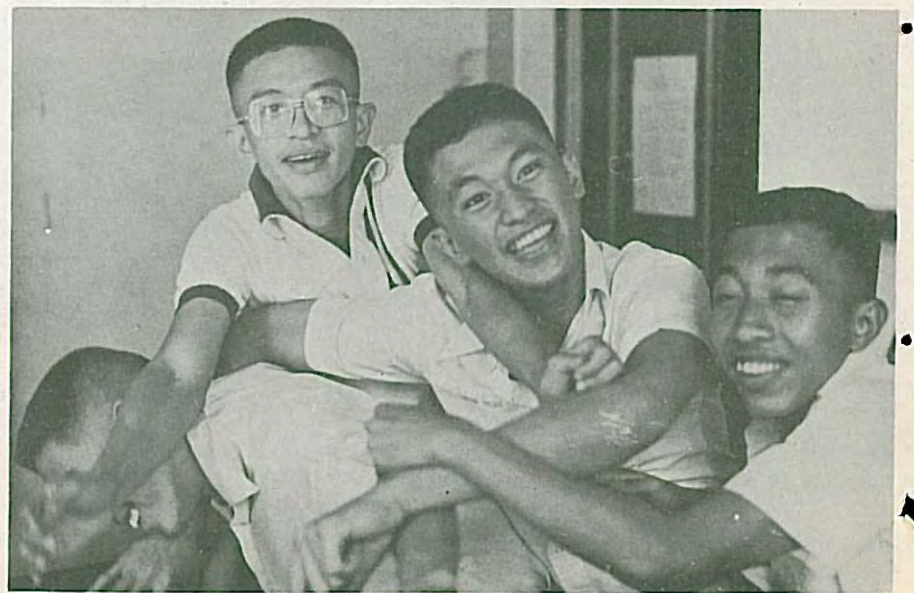
ช่วยผมออกไปที!!!▲

▼ชุมนุมข้าวหลาม▼

ตามองกล้อง▲

▼ไม่ห่อหอบไป▼

ท่ามา

หากิน

กินไป ถ่ายไป

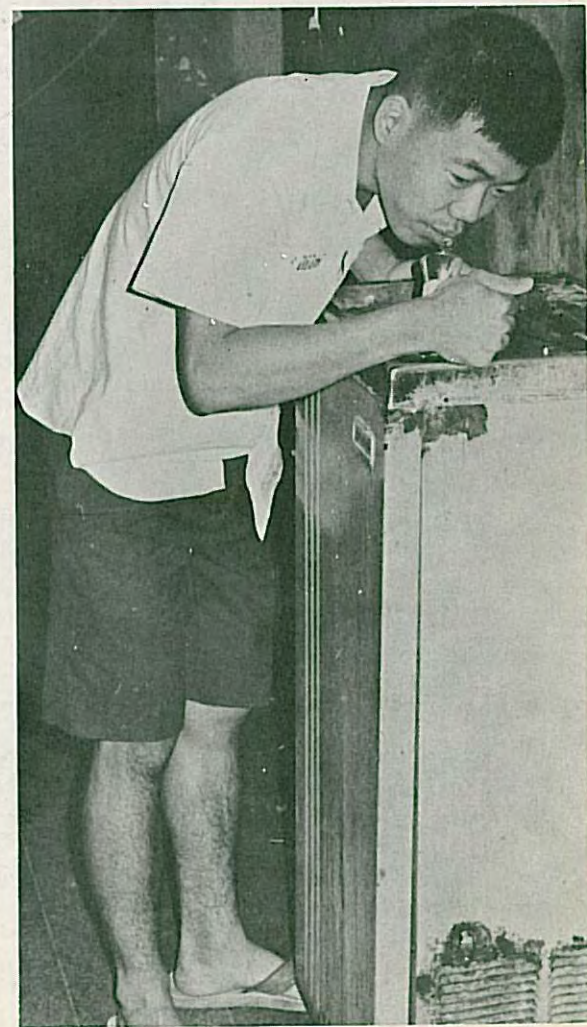

สุดจะอธิบาย

วันนี้อาหารฝรั่งทั้งนั้น

กินกิน

น้ำส้มมิรินตา ยอด ยอด ยอด ยอด

(เสาะ) ยิ้มสยาม ▶

◀ แพ้อย่างน่าเกลียด

เรื่องขมขื่น

ฝูงลิง

ยิ้มชิ ยิ้มหน้อย

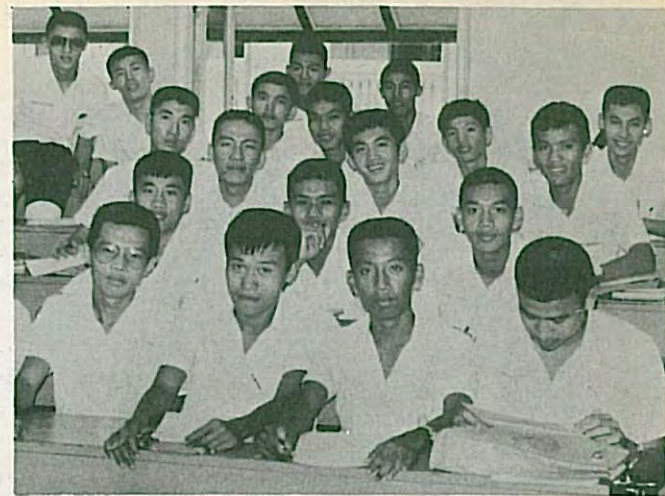
เด็กแก (แดด)

เด็กตุลิต

นำรักทั้งนั้น

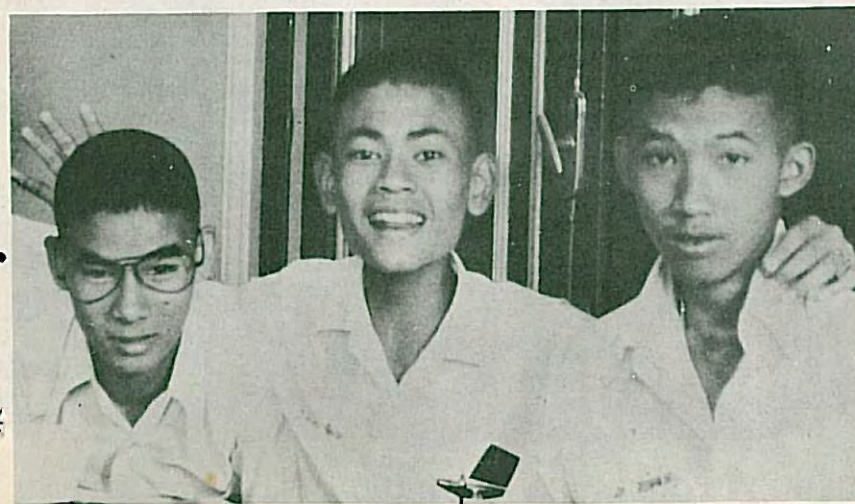
ชอบคนไหน เลือกเอาไปเลย

▲ บองชู มาตาม

แต่คุณครูด้วย . . . . จดหมาย

◀ ก่อนกำหนด

เรียงตาม
ลำดับไหล่ ▶

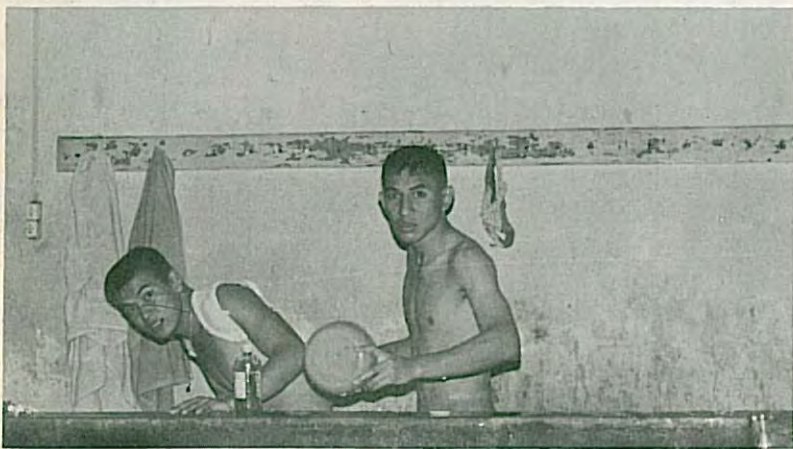

เย็นฉ่ำ น้ำตก

▲ ทำ เป็นขยัน

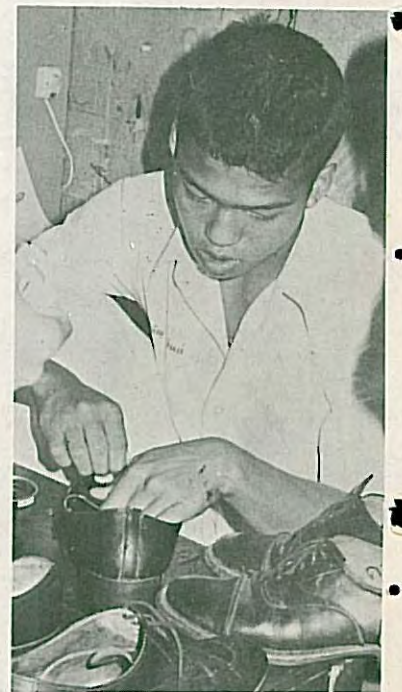
▼ อี๋... (ไม่)อายนะ

เอาเรื่อง หลอ ...!

และตุ้ม เป๊ะ

เมื่อยุคมีคมาถึง

ฮอนน้ำผึ้งผสมมะนาว

เอ... ยังไงไม่ทราบสิครับ

อย่า!!

ดู...ดูซิ...ดู...เค็ก ดูซิ

เชิญข้างในก่อนสิครับ

วันนี้ Bee Gee มาเองเลย

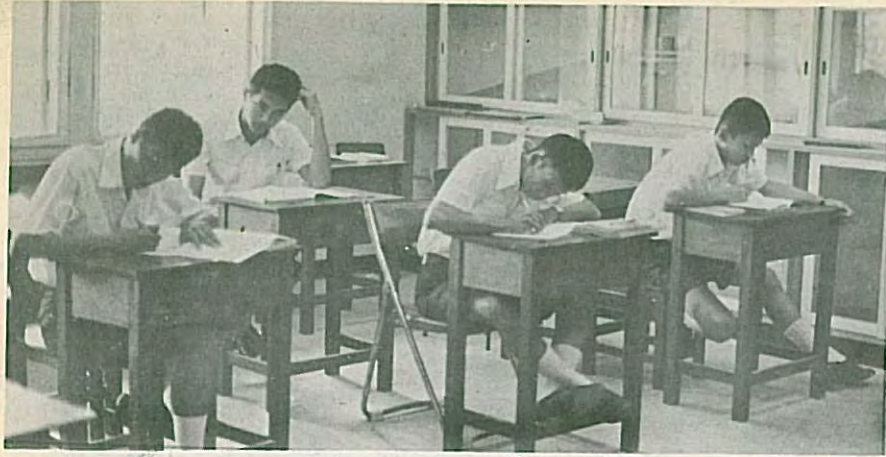
ทำอะไร ๆ มันก็น่าเกลียด

โพล่หน้า

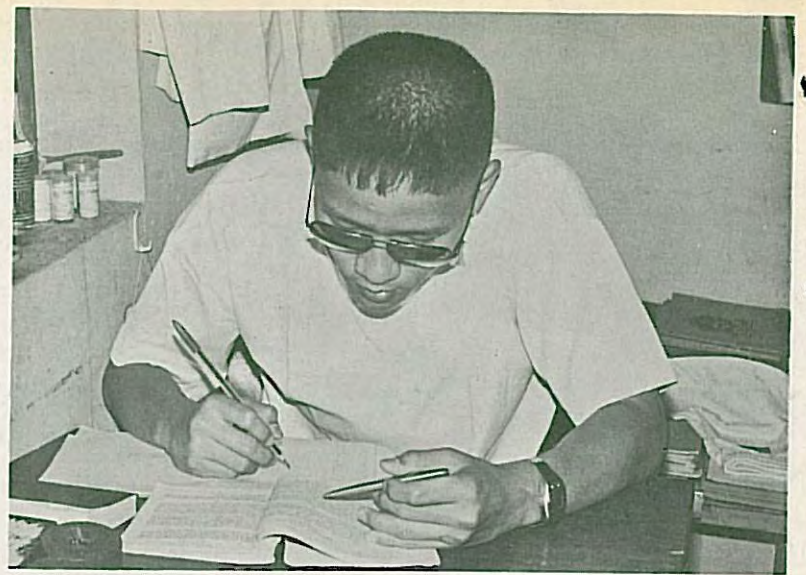
▼ ยังจะมายิ้มอีก ..

ชอบแกล้งทำเป็นขยันทัน (เวลาไม่มีครู) ▲

วิธีเรียนให้ได้ 4 ▶

แต่คุณครูด้วยความชื่นใจ

ไม่ถือปากกา 2 มือก็ไม่ได้ 4.0

อะไรกันวะ

ไหนดูซิ

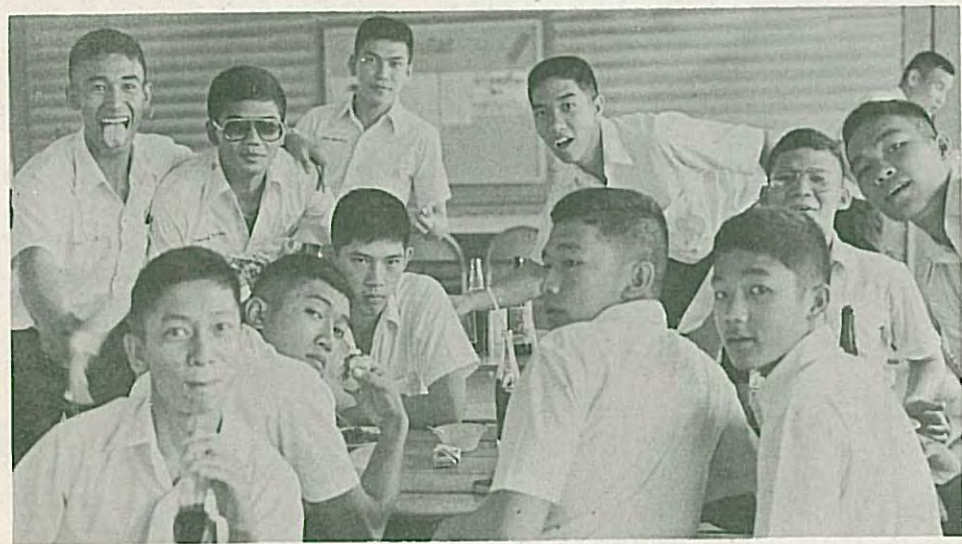

เมื่อเจ็ทจะไหว้เจ้า

ข้าวเหนียว 2 ซาลาเปา 2

ถ่ายรูป ถ่ายรูป

ซิม (ธงชัย)

โซว์ถูงน้องรุ่นใหม่

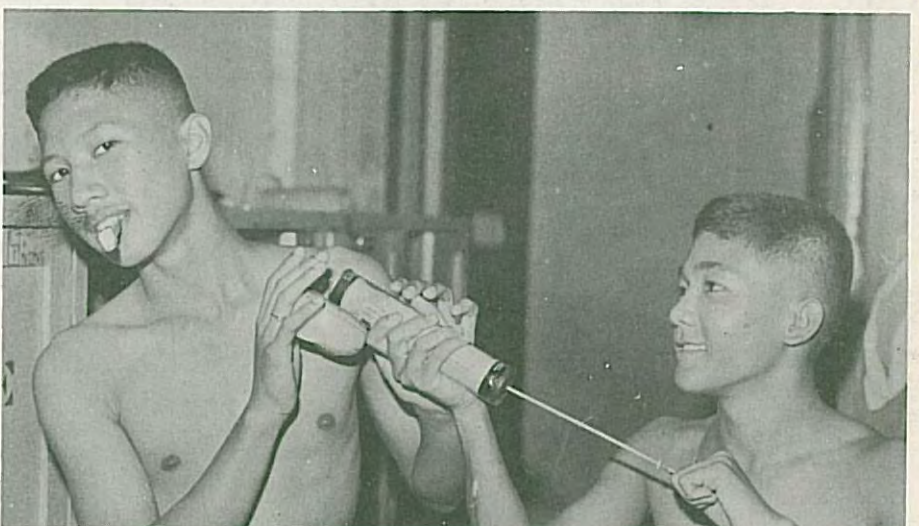
ทำเป็นหลอ

เฮ้า...ยิ้ม

สำรับนรก

หยุด...!! ยกมือขึ้น

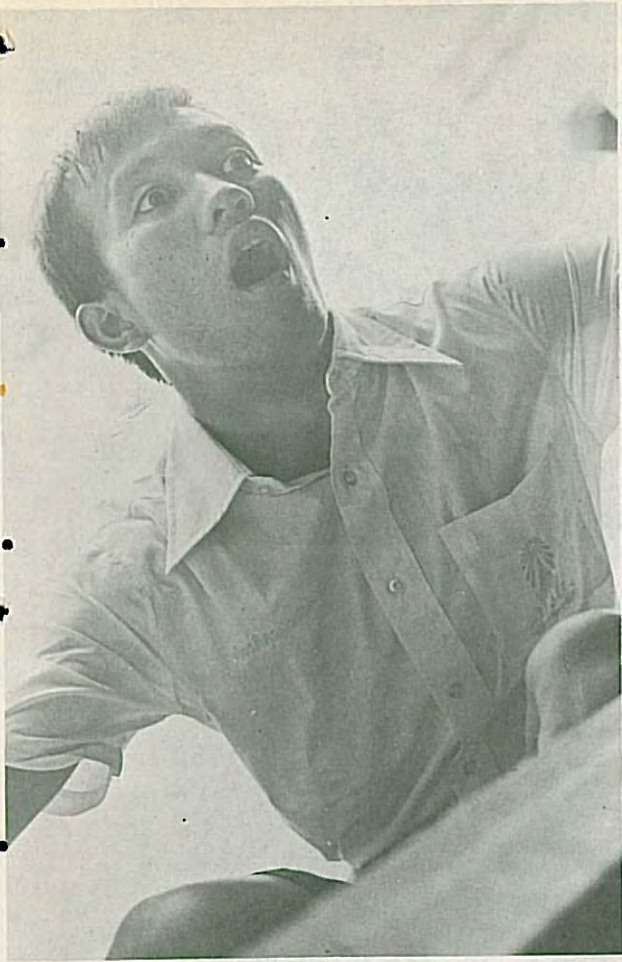

สุดหลอ

ไม่บ้าก็เมา

ทายาทป่องแป้ง

เหวอออ...? (หลอกผี)

เฮ้ย!! ห้ามเลี้ยว

เบา..เบา..! เหยียบเท้า ๑

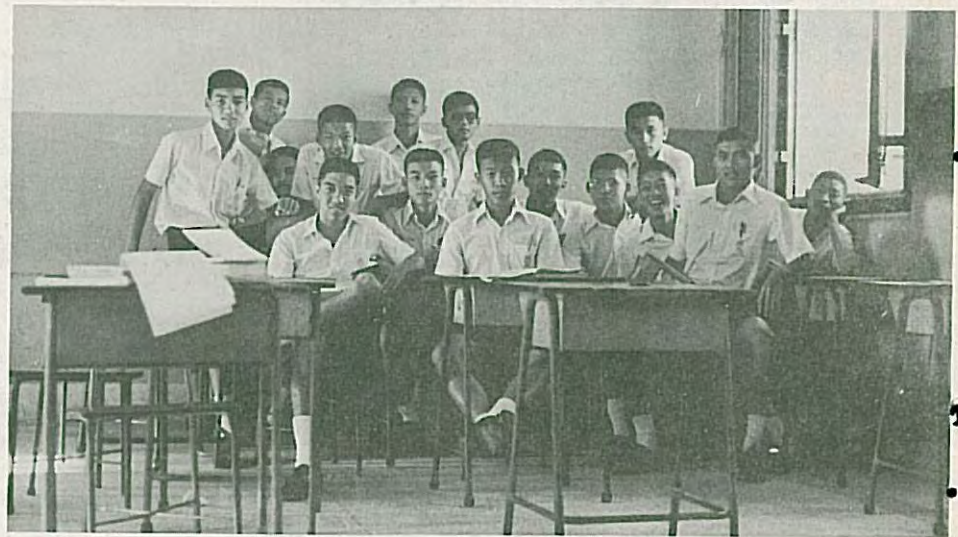
ครูไม่อยู่ หนู.....!! สารพัด

ไม่ให้ผ่านจะทำมาย

ครูอยู่ หนู.....เรียนประวัติศาสตร์

▼ 5.3.2 ผสม 5.2

กัวแบงค์ปลอม

คาราจากตีกรรทังน้าน

กองปราบปฏิษัติงาน

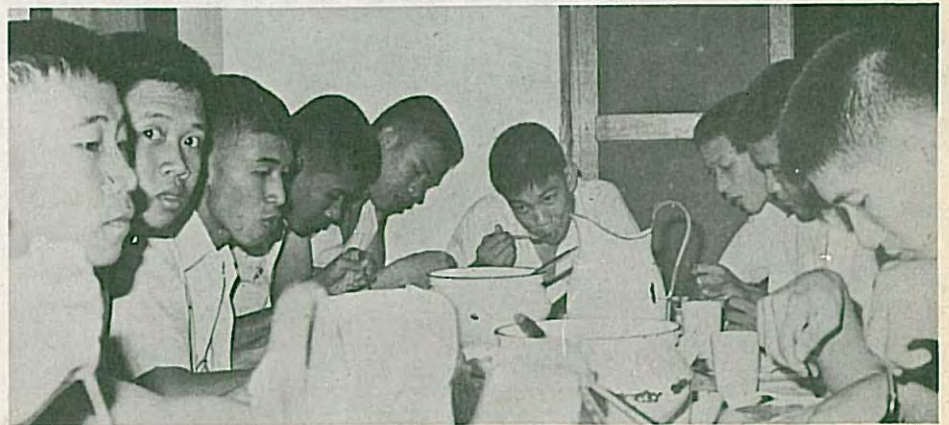
ภ - ข 4

ก - ข 2

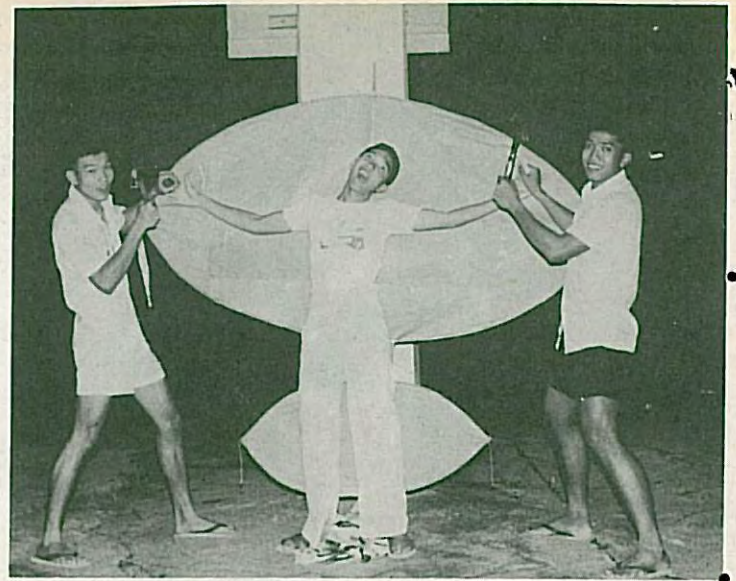
ลูก...ลูก...ลูกผมหาย!

หัวหน้าใหญ่กินคำใหญ่ หัวหน้าน้อยกินคำเล็ก

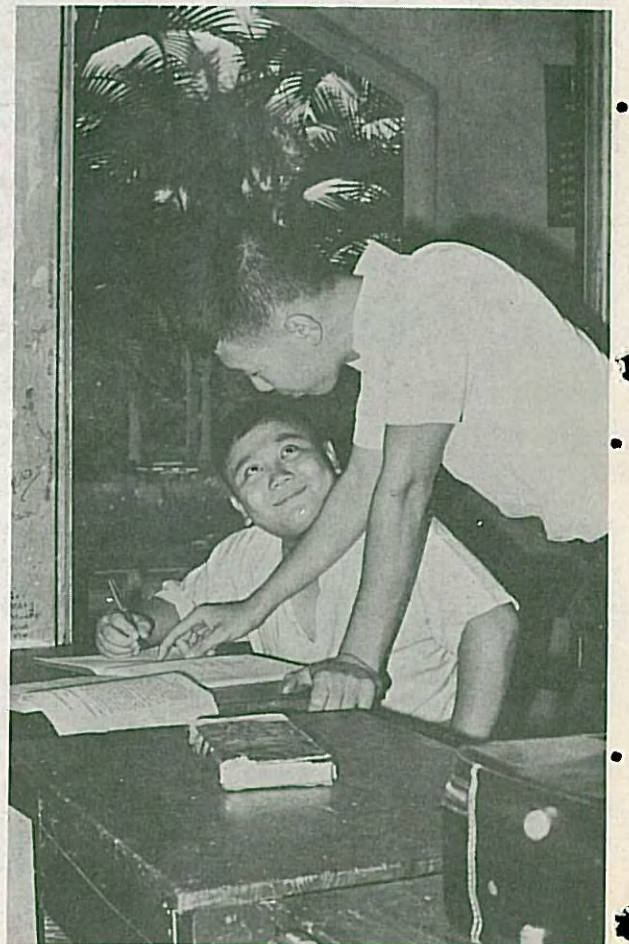
พวกหน้าดูคล่อง

Jesus Christ Superstar (อยากบิน)

เจ้าซิมทำขวดแตก!!

บริการทุกระดับคับแค้นใจ

จับทาสหนุ่ม "คูต้าเคนเต้" (Roots)

"ไปทางนี้หรือคะ?" "เดินตามไปเถอะครับ"

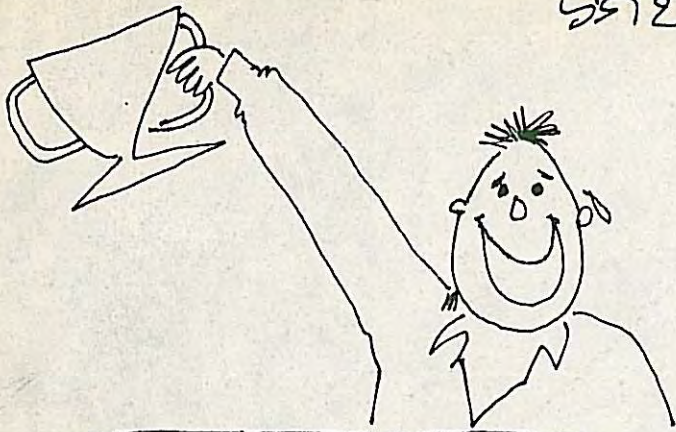
ฮึ...ฮึ... "ความบ้ายเบนมาตรฐาน"

บ้าย..บ้าย.. น้อง ๆ ...จบรายการหนุ่มทาสนุก

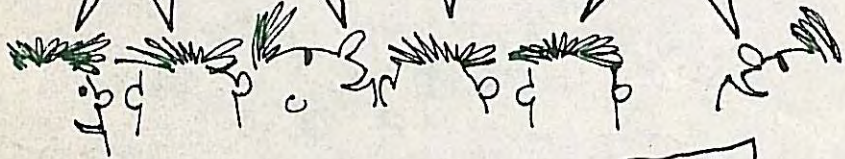
အိမ်

အိမ်

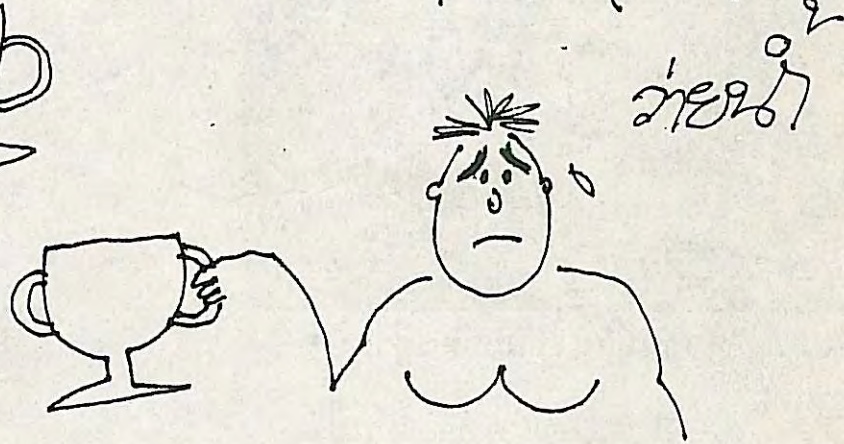
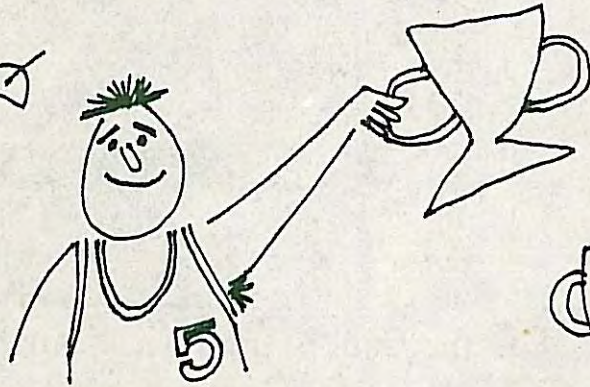

ဟေ့ ဟေ့ ချစ်တဲ့ ဟေ့
ဟေ့ ချစ်တဲ့... ဟေ့... ဟေ့...

ဟေ့... ချစ်... ဟေ့... ဟေ့...

အိမ်

အိမ်

ဟေ့... ဟေ့...

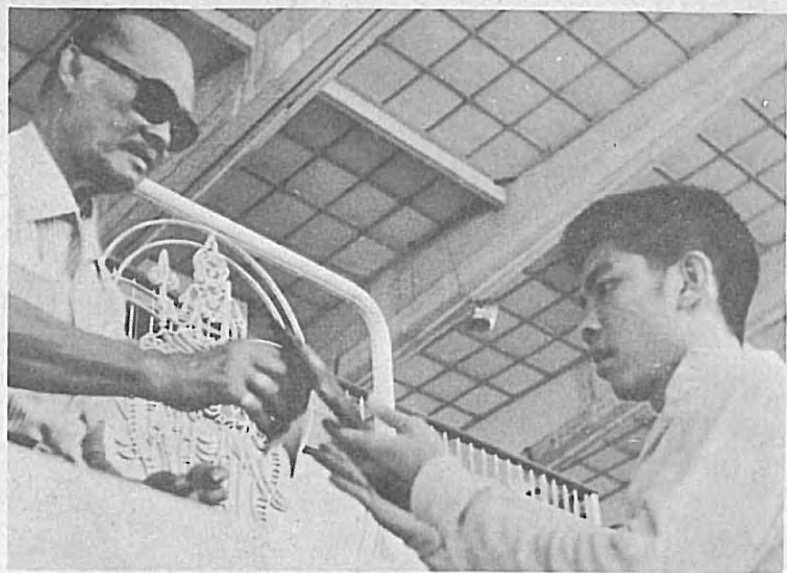
.....

၂၀၁၆

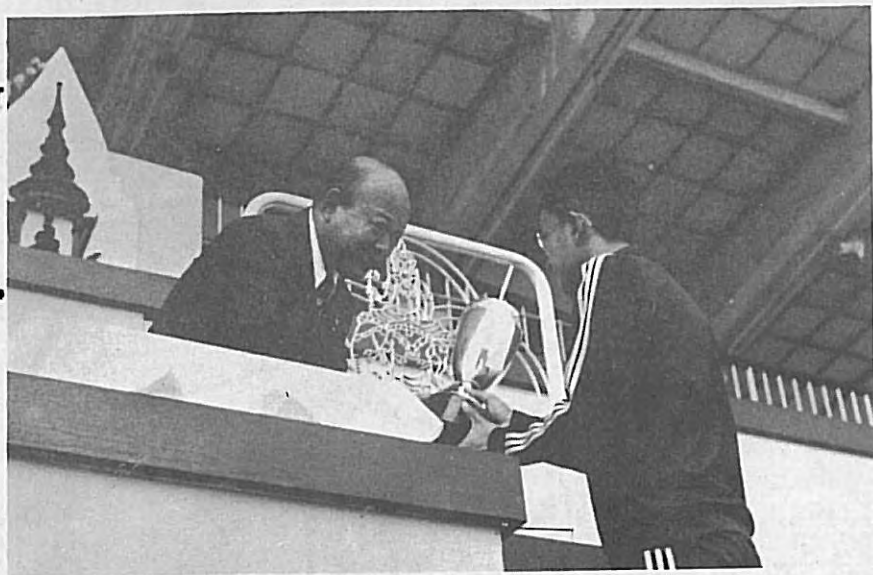
SPORT

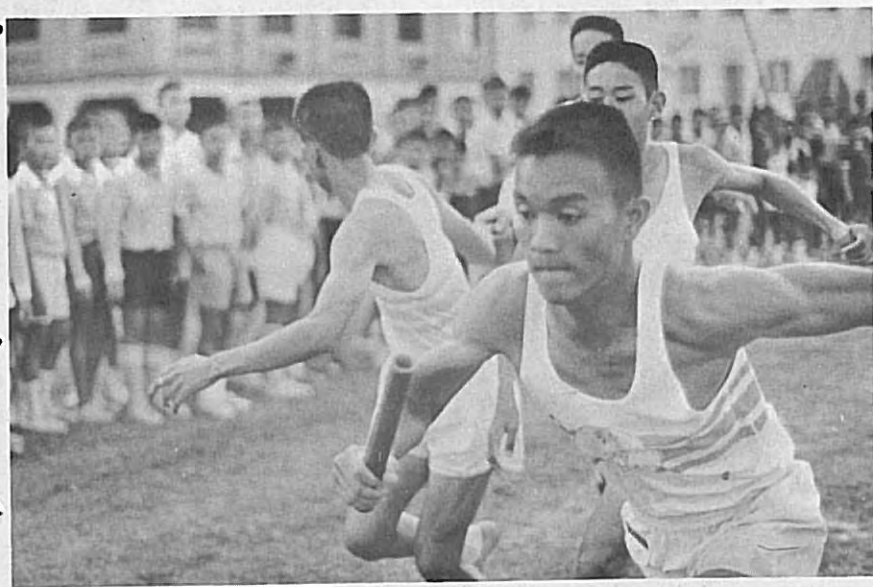

รักบี้ ฟุตบอล

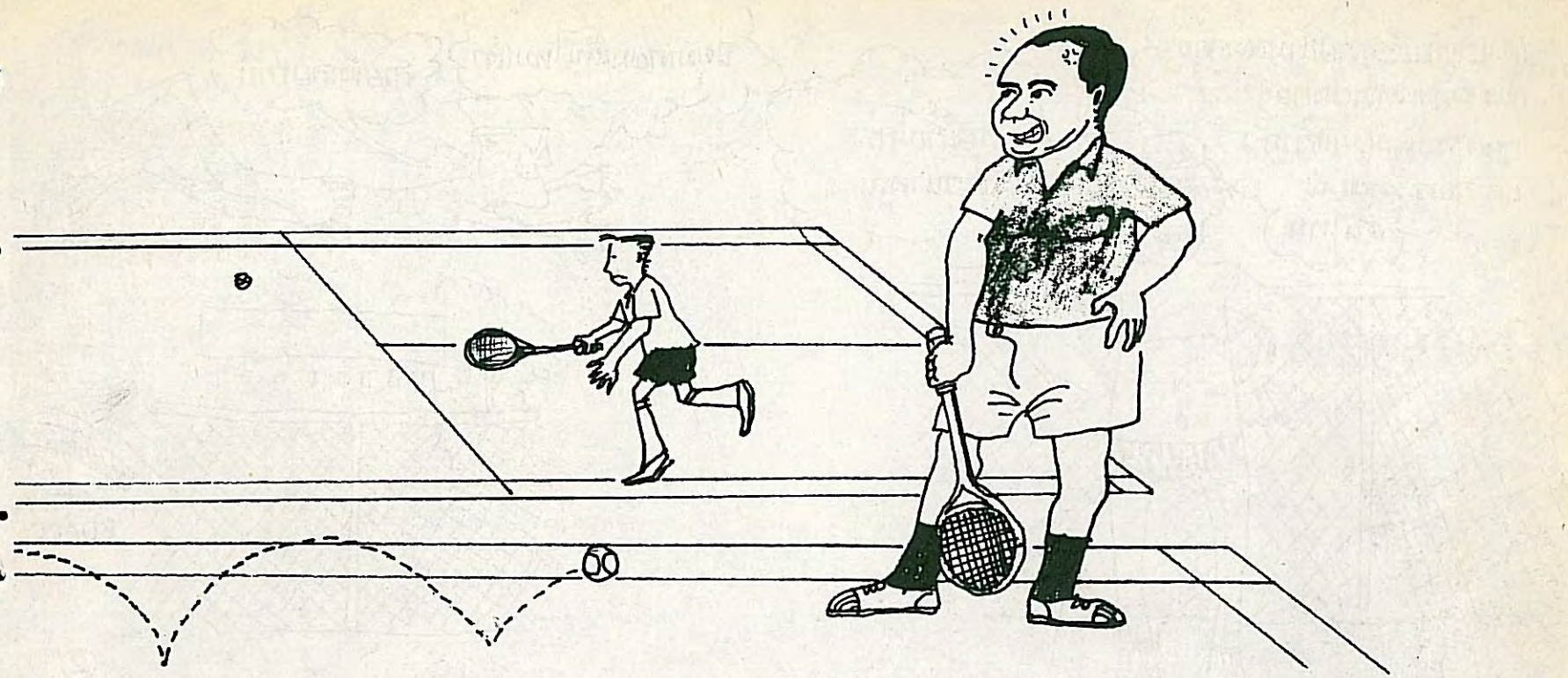
กรีฑา

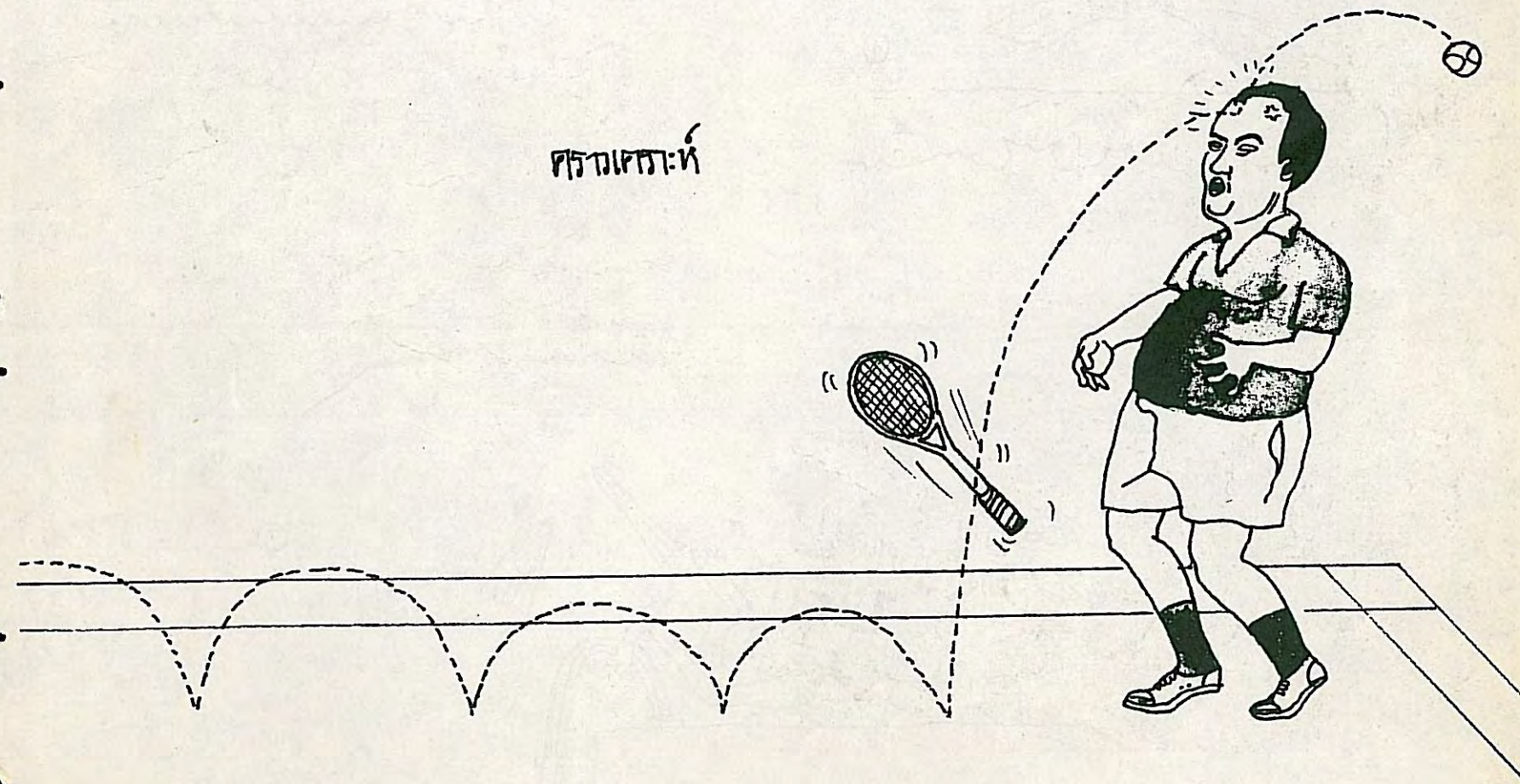
บาสเกตบอล

ว่ายน้้า

พื้ตตตตตต

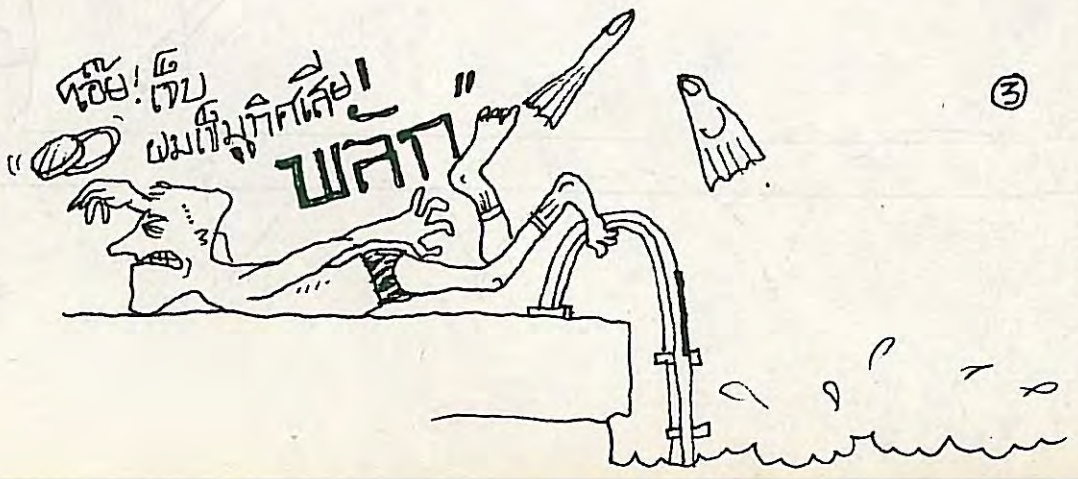
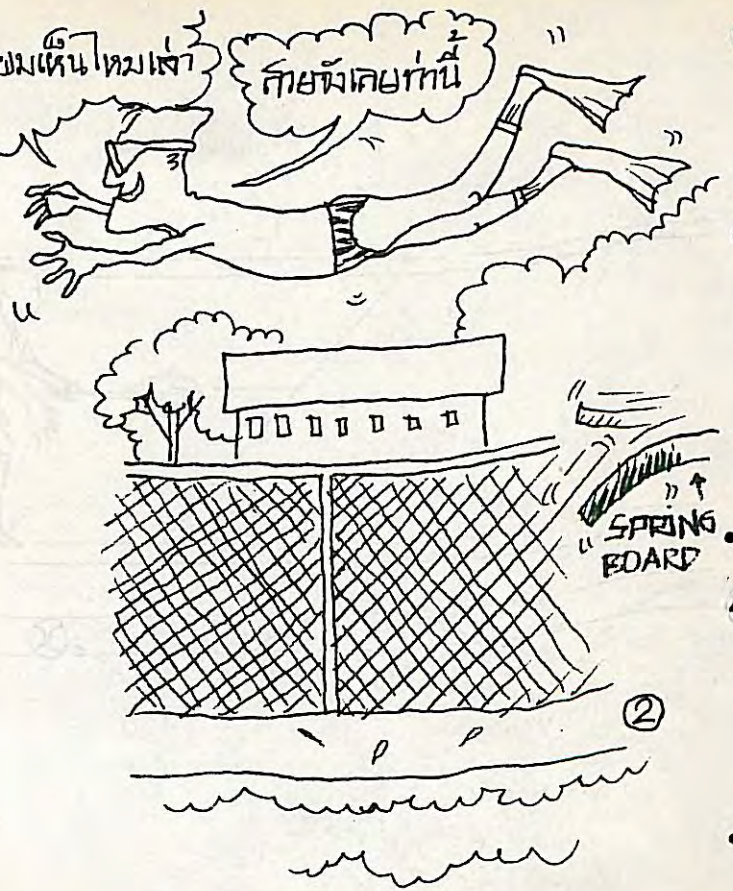

ผมเน่ครับ เรือว่ายน้ำมีขากคุณ
 ผมคุยกับ: ทว่าผมคุย
 คุณจกทงเจมผมแล้วกัน
 แล้วคุณจ: รั่วผมเน่
 ชั้นไหน

สยเกิดโงง
 ซึ่ขนาดคุณ

นี่ตมจกผมเห็น ตมเจ

ก็ขยังเคยทำนี่

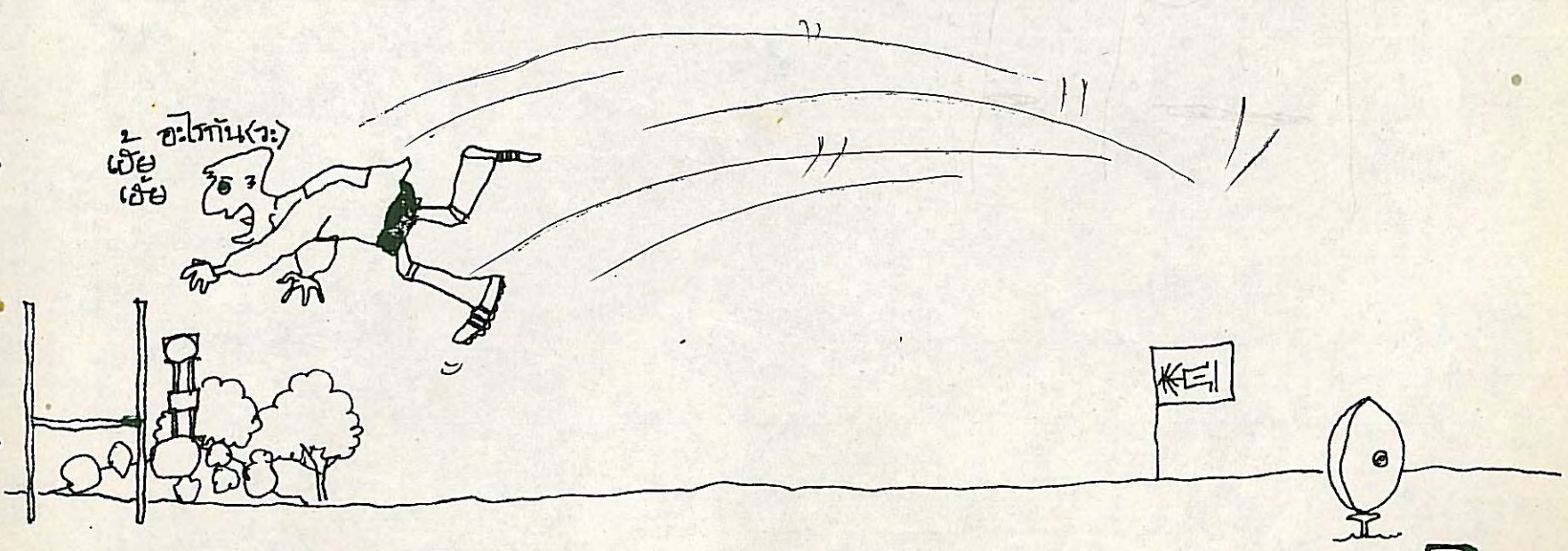

ข้อที่ ๒๕
ผู้กตมได้ทั้งหมด
มาด้วยกันดีกว่า

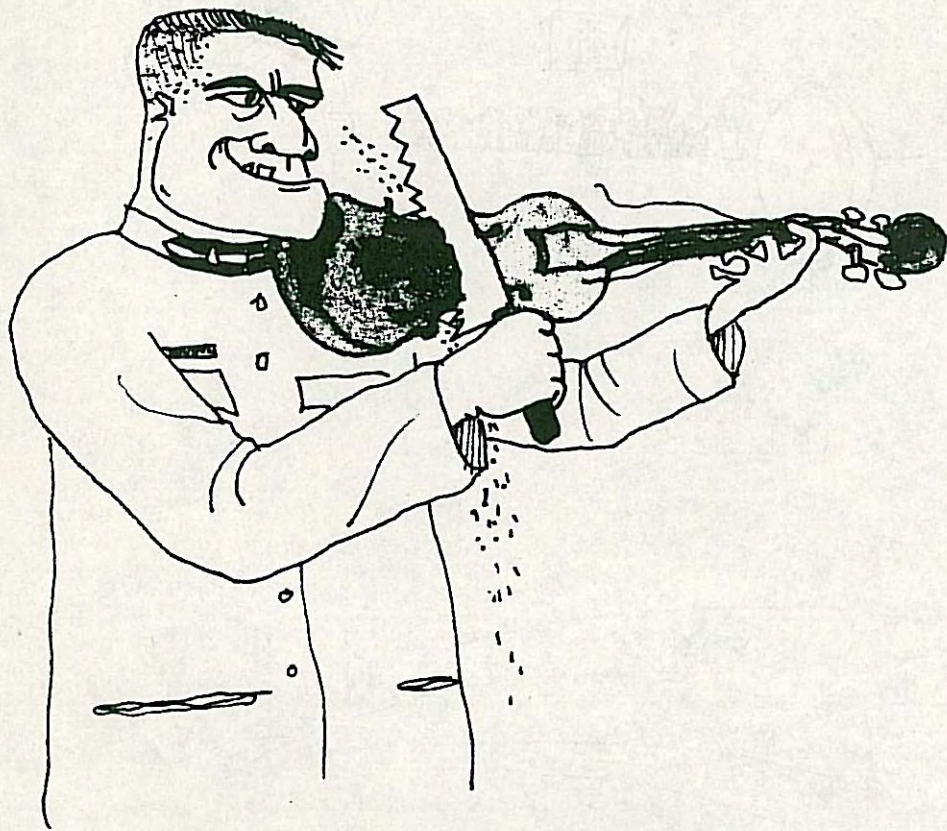

1

ข้อที่ ๒๖ (ว)
เสีย
เสีย

2

GRADUATES SONG

GOOD BYE

Melody and words by F. Rico

CHORUS: Vajiravudh, Good Bye,
 'Tis time for me to go.
 My ideal is high
 For you taught me to be so.
 Life is before me
 With many things to do:
 What will be, will be,
 But I cannot forget you!

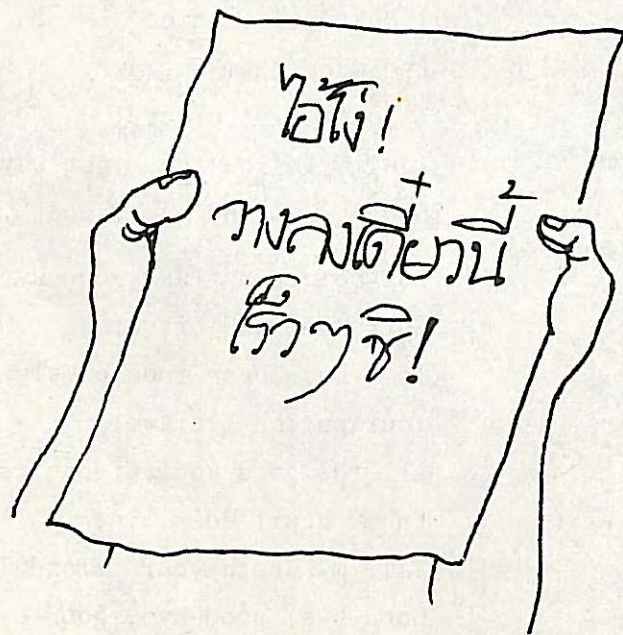
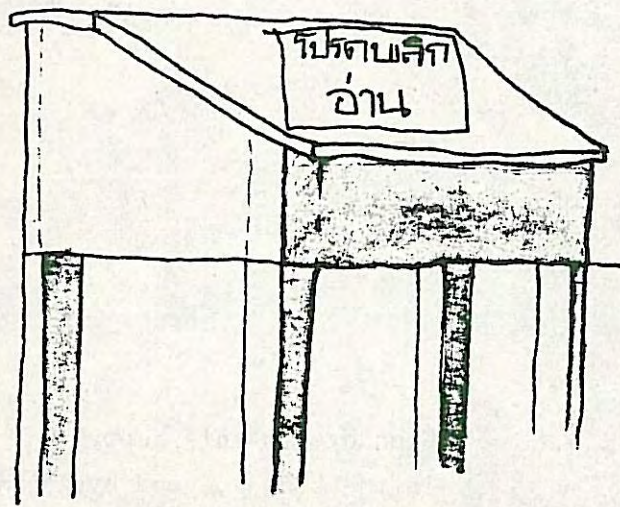
1 Good bye to my teachers all,
 To the school good bye;
 All your kindness I'll recall
 Be I far or nigh.
 Like a bird out of the nest
 'Tis time I should fly
 And in life to do my best.
 Good bye, good bye, good bye!

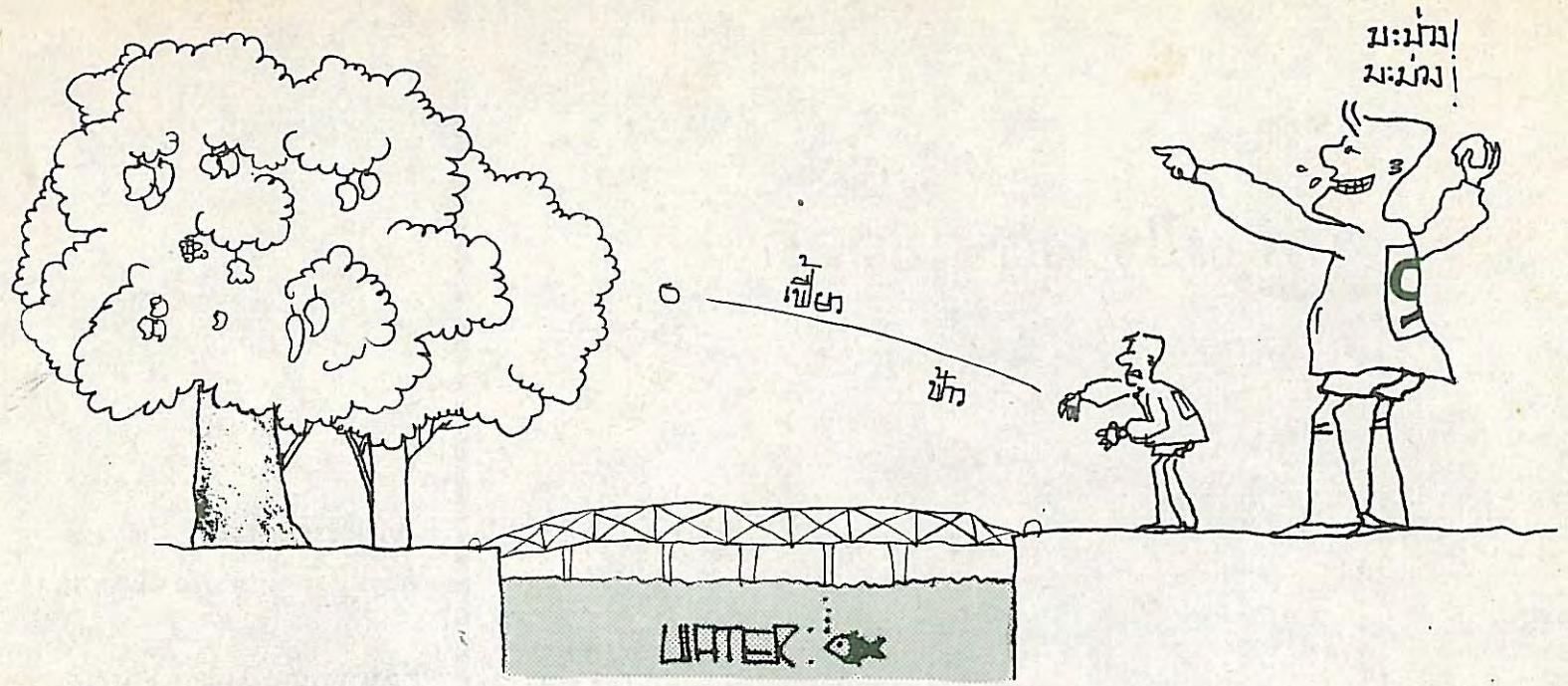
2 Good bye to my laziness,
 To my sports, good bye;
 I must use my cleverness,
 I must my skill try.
 'Tis high time to be a man
 On myself rely,
 I will do whate'er I can.
 Good bye, good bye, good bye!

3 Good bye to this happy life
 In the school, good bye;
 In the world unequal strife
 I must win or die.
 But when I am far away
 I won't fret or cry;
 I will follow the right way.
 Good bye, good bye, good bye!

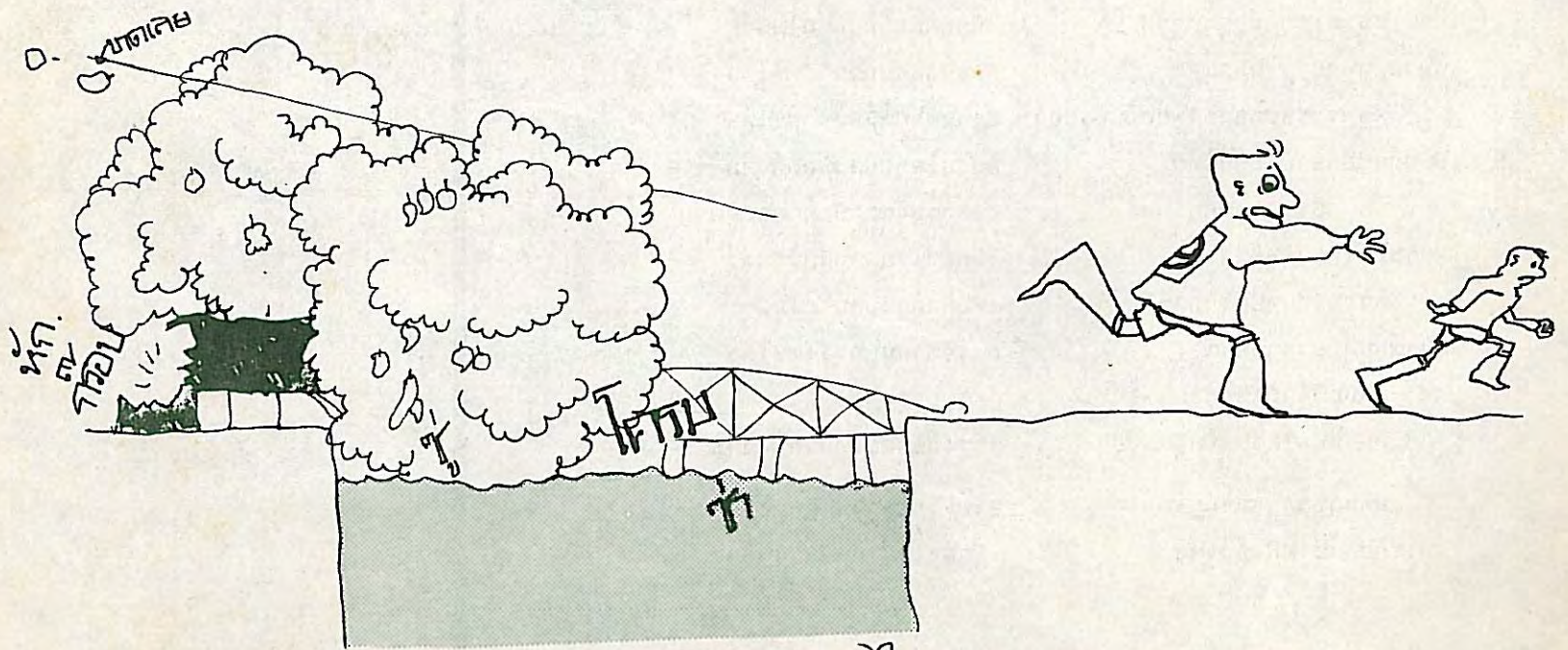
4 But before my last good bye,
 Sorrowful and brave,
 If I have been rude or sly
 Your pardon I crave.
 All the good you've done to me
 In my heart does lie;
 Till my death your friend I'll be
 Good bye, good bye, good bye!

GOOD BYE!

ธรรมชาติ

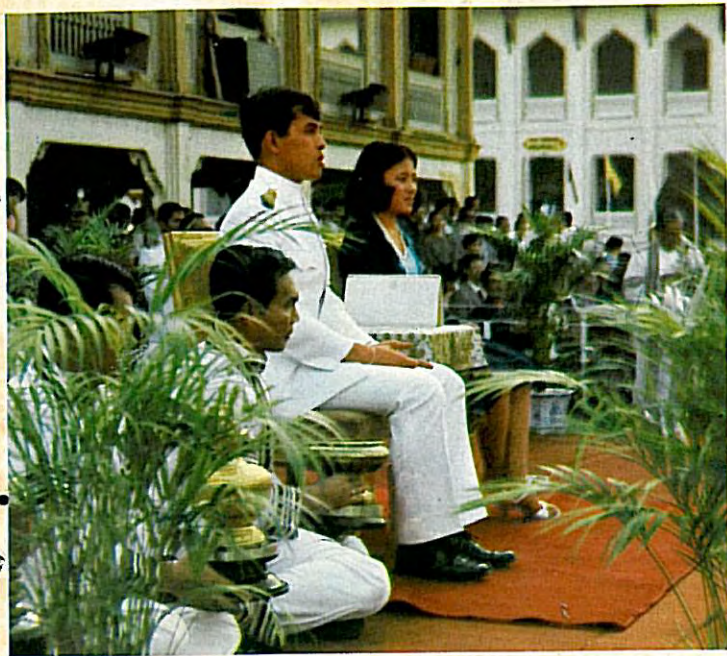
แค่ปากโธ.

มหาวิราวุธราชสดุดี

มหาวิราวุธมงกุฎเกล้า ใฝ่พระทัยให้ชาติพิลาสราชม	องค์พระธีรราช เจ้าจอมสยาม เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร
พระทรงมุ่งบำรุงการศึกษา สมบุรณ์พูนพิทยาวราภรณ์	เพื่อพลกถ้วนหน้าสโมสร ธำรงธรรมบวรวิเศษไกร
จึงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ เป็นสถานศึกษาประชาไทย	สร้างสำนักนี้ลงจำนงให้ อบรมใจกุลบุตรพิสุทธingham
มหาวิราวุธมงกุฎเกล้า ใฝ่พระทัยให้ชาติพิลาสราชม	องค์พระธีรราช เจ้าจอมสยาม เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร
พระทรงมุ่งบำรุงการศึกษา สมบุรณ์พูนพิทยาวราภรณ์	เพื่อพลกถ้วนหน้าสโมสร ธำรงธรรมบวรวิเศษไกร
สำนักนี้จึงมีคติธรรม รู้รักชาติศาสน์กษัตริย์เป็นจักรชัย	กตัญญูประจำฝังจิตให้ ฮึกรู้เสียสละได้ด้วยใจงาม
มหาวิราวุธมงกุฎเกล้า ใฝ่พระทัยให้ชาติพิลาสราชม	องค์พระธีรราช เจ้าจอมสยาม เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร

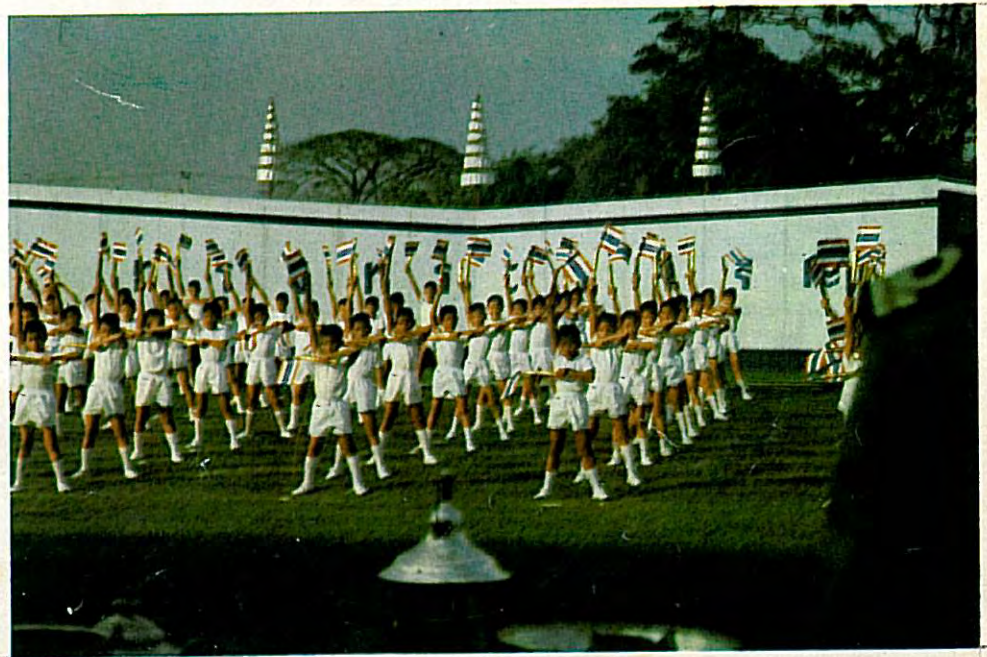
คำประพันธ์ของ
คุณดุษฎี มาลากุล ณ อยุธยา

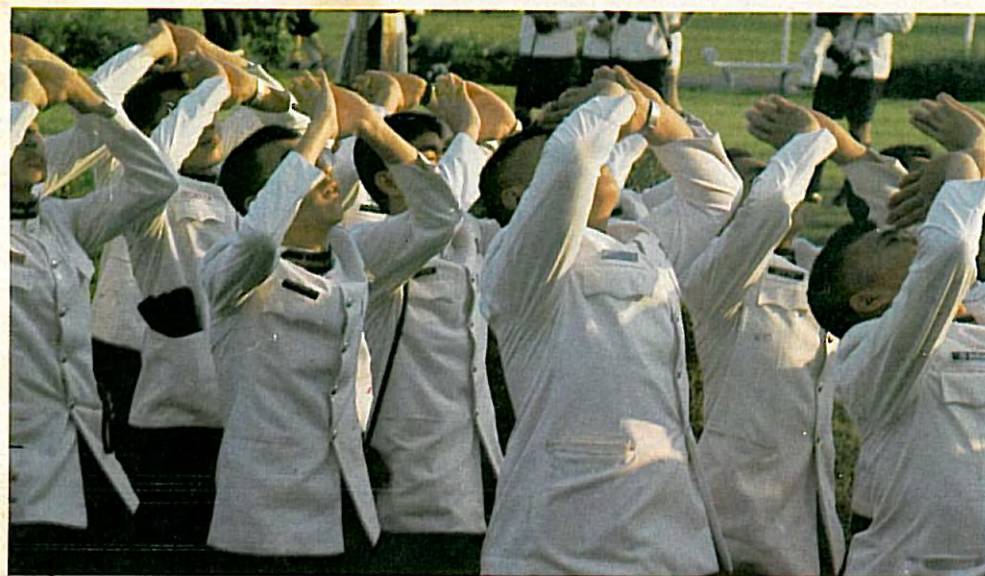
ทำนองของ โฉลก เนตรสูตร

งานกรีธา

23 กุมภาพันธ์ 2521

เราเด็กในหลวง

บทพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 6
ทำนองสิงห์โตเล่นหาง

เรานักเรียนมหาดเล็ก เด็กในหลวง

ทั่วทั้งปวงรักดีจะมีไหน

กตัญญูฝังจิตติดดวงใจ

จนเติบโตใหญ่ไม่จางไม่บาง เบา

แม้ผู้ใดลืมพระคุณกรุณา

พวกเราไม่คบค้าดูหน้าเขา

คนเช่นนั้นเป็นสัตว์จะกัดเรา

ถ้าขึ้นเข้าใกล้มันอันตราย

อันพวกเรารักเจ้าชีวิตมัน

ยอมสละชีวันทุกถวายเป็น

รักษาชาติ ศาสนา กว่าตาย

เป็นผู้ชาย ชาติไทย ไม่ลืมเอย

ภาพประทับใจ

เหตุการณ์ครั้งนี้เกิดขึ้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2521 ณ หน้าพระบรมรูปซึ่งประดิษฐานอยู่หน้าหอประชุมวชิราวุธวิทยาลัย มันเป็นเหตุการณ์ประทับใจนักเรียน ม.ศ. 5 รุ่น 50 เป็นอย่างยิ่ง และยังเป็นภาพประทับใจบรรดาผู้ปกครอง ครู และแขกที่มาร่วมงานพระราชทานประกาศนียบัตรโรงเรียนในครั้งนี ทั้งนี้เพราะภาพที่นักเรียน ม.ศ. 5 ทุกคนได้รวมตัวเข้าแถวเรียง 4 หน้าพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ หลังจากที่สมเด็จพระบรมฯ เสด็จพระราชดำเนินกลับ เสียงเพลง Vajiravudh Goodbye ได้ดังขึ้นท่ามกลางหมู่ผู้ปกครองนักเรียนและแขกที่มาร่วมเฝ้ารับเสด็จ พร้อมกันนั้นน้ำตาของลูกวชิราวุธที่หลายคนกลั้นไว้ไม่อยู่ก็ร่วงพรูอาบใบหน้า มันเป็นภาพที่ผู้พบเห็นซาบซึ้งทำให้บางคนน้ำตาซึมตามนักเรียนไปด้วย เพลงบทนี้มีความหมายมากสำหรับลูกวชิราวุธ เมื่อถึงวาระที่จะต้องอำลาสถาบันแห่งนี้ซึ่งไม่มีวันจะกลับมาใช้ชีวิตในสภาพเช่นนี้อีกแล้ว

การใช้ชีวิตอยู่ในวชิราวุธคนละ 5-10 ปีจึงมีความรู้สึกที่โรงเรียนเป็นบ้าน เมื่อเข้ามาอยู่ใหม่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสถาบัน ต้องฝ่าฟันอุปสรรคนานาประการ เมื่อถึงคราวจะจากกัน นักเรียนทุกคนจึงมีสภาพเป็นทั้งญาติและเพื่อนรัก เหตุที่เคยกิน นอน เล่นรวมกันมาแต่เด็กจนเป็นหนุ่ม ซึ่งจะเตรียมตัวเป็นผู้ใหญ่ที่มีทัศนคติในทางที่ดีทุกคน ความอาลัยที่จะต้องจากสถาบันแห่งนี้จึงเกิดขึ้น เมื่อนึกย้อนไปถึงชีวิตในวชิราวุธ นักเรียนรักและภาคภูมิใจในสถาบันแห่งนี้เป็นชีวิตจิตใจ จะเห็นได้จากการเล่นกีฬา รักบี้และว่ายน้ำ นับว่าเป็นกีฬาที่ต้องเสี่ยงชีวิต นักเรียนได้นำชัยชนะมาสู่สถาบันด้วยการเล่นอย่างถวายชีวิตโดยไม่คำนึงถึงอันตรายใด ๆ ทั้งสิ้น จนกระทั่งได้รับเชิญให้ไปแข่งขันในต่างประเทศ และก็ได้้นำชัยชนะมาสู่สถาบันทุกรุ่น แต่ปีนี้นักเรียนรุ่นนี้เป็นทั้งเจ้าภาพต้อนรับแขกเมือง และเป็นผู้รับเชิญในการแข่งขันรักบี้ในต่างประเทศ ซึ่งนับว่าเป็นสถาบันที่มีสัมพันธ์ไมตรีกับสถาบันที่มีการศึกษาระดับเดียวกัน นับว่าเป็นกำไรชีวิตสำหรับนักเรียนวชิราวุธวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ประโยชน์จากการสังคมกับเด็กนักเรียนในวัยเดียวกัน แต่ต่างภาษาและขนบธรรมเนียมประเพณีกัน นับว่าโรงเรียนได้ให้คุณค่าทาง

ชีวิต เป็นแนวคิดริเริ่มในการดำเนินชีวิตในอนาคตเป็นอย่างดีในทุกด้าน
 ดังนั้นเมื่อถึงคราวจะจากไปจริง ๆ นักเรียนจึงรู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณา-
 ธิคุณของผู้พระราชทานกำเนิดโรงเรียนด้วยกาย วาจา และใจ ซึ่งนักเรียน
 รุ่นนี้ได้กระทำสมบูรณแล้ว ภาพนั้นจึงประทับใจผู้พบเห็นเป็นอย่างยิ่ง

จากเหตุการณ์และความรู้สึกที่ได้กล่าวมาแล้ว ทำให้ครูย้อนนึกถึงภาพ
 ในอดีตเมื่อ 5 ปีที่แล้ว นักเรียนที่เคยจากมาแล้วครั้งหนึ่ง เคยจากความ
 เป็นใหญ่ในบ้านและความเป็นใหญ่ในคณะ เด็กเล็ก เข้ามา เป็น เด็ก เล็ก ใน
 คณะเด็กใหญ่ ทำให้เขา เหล่านั้นปรับตัวจากความที่เคยใหญ่ลงมา เป็นผู้น้อย
 หมกอำนาจลงทันที เป็นเหมือนลูกแกะตัวเล็ก ๆ เชื่องและสงบ เสงี่ยม
 ค่อยฟังคำสั่งและปฏิบัติตามแต่อย่างเดียว จึงเป็นเหตุให้บางคนต้องขมขื่นใจ
 กว่าที่จะปรับตัวลดพิษฐูลงได้ก็กิน เวลานานพอสมควร และคราวนี้ก็นับว่าเป็น
 การจากอีกครั้งหนึ่ง เพราะการจบการศึกษาขั้นสูงสุดของสถาบัน ซึ่งทุกคน
 ได้รับอำนาจความเป็นหัวหน้า ความเป็นผู้ใหญ่ของคณะมาแล้วทั้งสิ้น เมื่อ
 จะต้องจากไปก็ต้องไปปรับตัว เข้ากับสังคมใหม่ การปรับตัวใหม่นี้จึงเป็น
 การสะดก ไม่ว่าจะก้าวไปสู่สถาบันใด ในหรือนอกประเทศ เขาจะปรับ
 ตัวได้ทันที เพราะเขาได้รับการอบรมมาจาก "วชิราวุธวิทยาลัย" สมบูรณ์
 แล้ว

นักเรียนรุ่นนี้นับ เป็นรุ่นกึ่งศตวรรษพอดี คือรุ่นที่ 50 ซึ่งตรงกับวัยของ
 ครู ครูคงจะถ่ายถอดมโนภาพเป็นตัวหนังสือได้ไม่ละเอียดยัก เมื่อเกียรติ-
 คุณขอให้เขียนถึงทุกคน ครูจึงหวังว่าความเห็นของครูคนเดียวคงจะทำให้
 รู้จักศิษย์รุ่นนี้ไม่ละเอียดยัก จึงขอเพียงมโนภาพบางส่วนที่ประทับใจอยู่

ในจำนวนศิษย์รุ่นนี้มี 85 คน เมื่อเรียนถึง ม.ศ. 3 มีความจำเป็น
 จะต้องไปศึกษาตามความถนัดของแต่ละคน จึงเหลือเพียง 66 คน ในจำนวน
 นี้ก็ได้พร้อมใจกันถ่ายภาพไว้เมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 21 ทุกคนเปลี่ยนค่านำชื่อ
 เป็น "นาย" แล้วทั้งสิ้น จากภาพนี้ทำให้ระลึกถึงภาพครั้งที่ยังมีค่านำหน้า
 ชื่อว่า "เด็กชาย" ซึ่งเป็นภาพที่ได้เก็บไว้ในมโนภาพของครู

ภาสกรณ ขัยวานิชศิริ

เป็นเด็กจ.ล. ที่เด่นที่สุดคนหนึ่งในปัจจุบัน เป็น
 นักเรียนวิทย์ที่ทุกคนยกย่องว่าเป็นผู้มีมันสมองพิเศษ เป็นที่เชิดหน้าชูตาของ
 คณะและของโรงเรียนคนหนึ่ง เขาเป็นเด็กรูปร่างเล็ก บาง ขาว แต่ดู
 แข็งแรง เป็นนักกีฬาว่ายน้ำทีมโรงเรียนมาแต่เด็ก เคยไปแข่งขันในต่าง
 ประเทศมาตั้งแต่เด็ก ป. 7 จึงไม่มีโอกาสมาสอบชิงทุน ถึงแม้กระนั้นก็มา
 สอบได้ใน ม.ศ. 3 ได้ทุนเรียนจนจบ ม.ศ. 5 นับว่าสมควรยิ่ง สมัยนั้น

เป็นคนจุนเจียว ว่องไว ตั้งใจเรียนและเรียนได้ดีทุกอย่าง ถึงแม้จะไม่
 ชอบภาษาไทยนัก แต่ก็เรียนอยู่ในเกณฑ์ดี มีนิสัยชอบเรียนด้วยการปฏิบัติ
 เขาแสดงออกได้ดี เช่นเมื่อแสดงเป็นนายมัน ปินยาว ตอนจับพญาเคโซไป
 ส่งที่นครธม สมอง เขาจะทำงานในขณะเดียวกัน 2 อย่างได้และดีด้วย
 นับว่ามีสมาธิดีมาก เช่นครูอธิบายเรื่องในภาษาไทย มือเขากำลังเขียน
 ภาษาอังกฤษ เมื่อถูกถามจะตอบได้ทันที เวลาเรียนครูจึงต้องเดินสำรวจ
 เสมอให้เรียนเพียงวิชาเดียว

ชาญวิทย์ มงคลเลาหกิจ

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. เป็นเด็กขยัน รักเรียน และ
 ใฝ่ดีคนหนึ่ง นิสัยนี้มีมาแต่เด็ก นอกจากนั้นเป็นเด็ก เชื่อมมั่นตัวเอง ถ้าทำถูก
 แล้วจะไม่ยอมคน เป็นคู่หูของธีรพล เอกศิลป์ ซึ่งอยู่คณะเดียวกัน สมัยนั้น
 เพื่อน ๆ ไม่ชอบหน้านัก และมีฉายาว่า "เง็กลิ่ง" ซึ่งเจ้าตัวโกรธนัก ถ้า
 เป็นเด็กใจอ่อนไม่สู้คงถอยไปอยู่นอกรั้ววชิราวุธเสียนานแล้ว นิสัยใจสู้
 ปึกป็น และเป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นใจในความดีของตน รักเรียนทุก
 วิชา มีเหตุผล ช่างซักถาม จึงเป็นเหตุให้เรียนดีตลอดมา นับว่าเป็นศิษชนะ
 ที่ดียิ่ง และเรียนได้เป็นอันดับที่สองของชั้น เป็นผู้ที่ลูกน้องในคณะรักและ
 สรรเสริญในความดีงาม ถ้าเขาได้ทราบว่ามีนักเรียนรุ่นน้องสรรเสริญเช่นไร
 เขาคงภูมิใจยิ่ง นับว่าเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้องที่จะ เป็นรุ่นพี่ต่อไป

เอกชัย วานิชกุล

เด็กคณะ จ.ล. เป็นคนสงบ เสงี่ยม เรียบร้อย
 พุดน้อย ชอบคันคว่ำ เป็นคนที่มีนิสัยริเริ่ม และชอบทำงาน รักงาน รับผิดชอบ
 ชอบเมื่อได้รับมอบหมายและทำจนสำเร็จ การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เป็นเด็ก
 รักดี ใฝ่ดี แต่แสนงอน เคยเห็นแสดงกับเพื่อนแต่ไม่เคยแสดงกับครู โตขึ้น
 คงเลิกแล้ว เป็นนักเขียนที่ดีคนหนึ่ง มีความรู้กว้างขวาง แต่ไม่แสดงตัวใน
 สังคม จึงไม่เป็นบุคคลในข่าว

ณัฐพงศ์ ศิริชนะ

เป็นเด็ก จ.ล. รูปร่างลำสัน ผิวคล้ำ เข้มแข็ง
 เป็นคนที่รักสงบ เงียบ ๆ ตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ รักดี ใฝ่ดี หลังจาก
 ที่คุณพ่อจากไปไม่มีวันกลับมาหาเขาอีก ยิ่งมุมานะมากขึ้น นับว่าเรียนอยู่ใน
 เกณฑ์ดี ครูไม่ต้องห่วงเลย ต่อมาได้เป็นหัวหน้าคณะก็รักหน้าที่ เอาใจใส่
 ลูกน้อง รับผิดชอบลูกน้องและมีความหวังดีต่อลูกน้องทุกคน เป็นที่เกรงใจ
 และเกรงกลัวของน้อง ๆ นำนับถือยิ่ง

ธนรัชต์ อินทรปฐม

เป็นเด็ก จ.ล. คนหนึ่ง สมัยนั้นน่ารักมาก เป็นคนที่มีบุคลิกดี ก่อนข้างจั่วว่าเป็นเด็กหล่อ เทลดา ตาคม ยิ้มแย้มแจ่มใส รักเรียน มีวาทศิลป์ในการเขียน จ.ม. ถึงคุณพ่อคุณแม่เป็นที่หนึ่งของชั้น สมัยนั้นคุณพ่อคุณแม่อ่านแล้วคงสบายใจและรักธนรัชต์ขึ้นอีกมาก ทั้งคงภูมิใจยิ่ง ครุยังรู้สึกภูมิใจด้วย เรียนได้ดีมากทุกวิชา ครูฟังข่าวการเคลื่อนไหวตลอดมา จนถึง ม.ศ. 4 ต้องตกใจและกังวลใจไปด้วยเพราะเกเรียน เป็นผู้มีชื่อเสียงโด่งดังคนหนึ่ง ได้แต่เสียใจความดีและคิดถึงความรู้สึกของคุณแม่ ว่าคงเสียใจที่ผิดหวัง ครุคิดเพียงว่าคนเคยมีสติปัญญามาแล้วคงรู้สึกสำนึกสักวันหนึ่ง เด็กวัยรุ่นมักเป็นเช่นนี้ ชอบทดลอง เมื่อทราบเหตุและผลพอสมควรแล้วก็กลับตัวได้ พอ ม.ศ. 5 ครูถามข่าว ปรากฏว่าตั้งใจเรียน และกลับเป็นธนรัชต์คนเดิม ครูดีใจและหวังว่าอนาคตคงไปไกล

กิตติเวช สุตบรรทัด

เป็นเด็กดูลิต ตัวเล็ก ๆ ผอม เป็นเด็กคล่องแคล่ว ว่องไว ตั้งใจและเอาใจใส่เรียนดีมาแต่เด็ก ทำทางเป็นเด็กชน แต่สำรวม รกระเบียบวินัย ไม่ทำให้ครูต้องดูในเรื่องนี้ หน้าตาที่คล้ายสาธิต ครุมีกผลอเรียกสาธิตบ่อย ๆ ครูทราบข่าวว่าเรียนดีตลอดมาจนถึง ม.ศ. 5 ทั้งยังรักษาความดีไม่เปลี่ยนแปลง น่าภูมิใจยิ่งที่รักษาความดีได้จน เกลือรักษาความดีเี่ยม อนาคตคงไม่พินนายแพทย์ หรือ เภสัช เพื่อเป็นกำลังใจของคุณพ่อคุณแม่

มงคล หิรัญพฤษ

เป็นเด็กดูลิต รูปร่างผอมบาง มีบุคลิกเข้มแข็งอยู่ในที่ สุภาพเรียบร้อย การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี คู่หูกับอนุชิต เกียรติคุณ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เคยสร้างหุ่นจำลองทาง เติรถนน เขาโรเซ-เดอเนย์ ตามความเข้าใจของตนเองจากบทเรียนในวรรณคดี อนาคตคงไม่พ้นวิศวกรหรือสถาปัตย์ ครูขอเอาใจช่วย ทราบข่าวว่าแม่โตขึ้นก็ยังดีเหมือนเดิม เป็นที่รักของครูทุกคนเพราะมีความถนัดหลายอย่าง ทั้งยังเป็นนักเขียนคนหนึ่ง

ธีรพล เอกศิลป์

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. รูปร่างผอมบาง หน้าซิดเขียว เป็นคนมีบุคลิกอ่อนแอ แต่อ่อนโยน เจียบ ๆ ตั้งใจและเอาใจใส่เรียนดี เป็นคู่หูกับชาญวิทย์ ซึ่งอยู่คณะเดียวกัน ไม่ทราบว่าคุณคิดกันหรือยัง หวังว่า

เป็นผู้ใหญ่ขึ้นคงเข้าใจกันดีแล้ว เป็นผู้มีความสามารถสร้างเครื่องล้างแร่ จำลองมาแสดงในงานพระราชทานประกาศนียบัตรฯ ประจำปีของโรงเรียน นับเป็นความสำเร็จที่น่าภูมิใจยิ่ง ถึงแม้ในปัจจุบันก็ยังเจียบสงบและสุภาพเช่นเดิม

คอนน้อย พรหมมาส

เป็นเด็ก ค.ส. รูปร่างสันตัด ผิวคล้ำ การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมีสติปัญญาปฏิภาณว่องไว มีลายมือเป็นสัญลักษณ์ประจำตัว ครูทุกคนจะกล่าวถึงคอนน้อยก็เพราะลายมือที่อ่านยาก ซึ่งเจ้าตัวแกไขไม่ได้ ดีว่าข้อสอบในปัจจุบัน เป็นปรนัยหมดจึงไม่เดือดร้อน เรื่องลายมือของตนนับว่าโชคดีไป มีนิสัยขยันเจียบ ๆ มีชั้นเชิงอยู่ในที่ มีความแข็งแแกร่งและเป็นนักสู้คนหนึ่ง

บุญยัง ทรุษภิญโญ

เป็นเด็ก พ.ท. ที่มีรูปร่างล่ำสัน ผิวขาว คิ้วคดดำ มีความรู้เรื่องไก่นกดี ถ้าใครสนใจศึกษาได้เพราะเป็นผู้มีประสบการณ์พอสมควร เป็นเด็กมีนิสัยร่าเริง มีวาจาตลกเจ้าบทเจ้ากลอน เรียกเสียงเฮฮาจากเพื่อนเสมอ ๆ การเรียนตามอารมณ์ ชื่อนี้จะได้ยินเรียกอยู่ทุกชั่วโมง ดีที่เจ้าตัวมีดวงตาอ่อนโยนและใบหน้ายิ้มรับเสมอ จึงทำให้ครูทุกคนเมตตา การศึกษาเมื่อเป็นผู้ใหญ่ก็ได้ข่าวว่ายังเหมือนเดิม คงไม่คิดเรียนต่อกลับไปรับมรดกคุมกิจการโรงแรมสบายกว่าเรียนเป็นไหน ๆ

ปรีดี รัตนวิจิรินทร์

เป็นเด็ก ค.ส. ตัวเล็ก ๆ ผอมบาง เจียบ ๆ สุภาพ เรียบร้อย ใจเย็น ยิ้มเสมอ ตั้งใจและเอาใจใส่ใฝ่ดี สติปัญญาปานกลาง มีความมานะพยายามดีมาก พยายามปรับตัวเสมอ กล้าปรึกษาหารือกับผู้ใหญ่ นับว่าเป็นความกล้าที่ถูกต้องสำหรับเด็กในวัยนี้ มีอัธยาศัยสม่าเสมอ เป็นคนมีระเบียบวินัยดี ไม่น่าจะเป็นเด็กวิทย์ จึงนับว่าเป็นตัวอย่างสำหรับรุ่นน้อง ๆ ได้ว่า "ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น"

ขนุรักษ์ พุ่มบ้านเช่า

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. หน้าตาคมขำ มารยาทอ่อนโยน สุภาพ สงบเสงี่ยม เป็นเด็กใหม่มาจากนครสวรรค์ เจียบเหงา แต่มีมานะ และมีความตั้งใจใฝ่ดี การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี จึงได้เลื่อนมาอยู่ห้อง ข. และห้อง ก. เป็นที่น่าภูมิใจยิ่งนัก นับว่าเป็นคนมีสติปัญญา ยังไงภายหลังครูทราบว่าคุณจะศึกษาผิดทาง แต่ก็ไม่สายเกินแก้ด้วยสติปัญญาที่มีอยู่ จึงกลับเป็นขนุรักษ์คนเดิม คงคิดว่า "ผมรูปหล่อเสียอย่าง"

นพดล มิ่งวานิช

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. รูปร่างสันทัด ผิวขาว เป็นคนสงบเงียบ ดูเป็นคนเจ้าทุกข์ จึงมีบุคลิกแก่เกินวัย เครื่องขริบ พุดน้อย ยิ้มยาก เป็นเด็กมีนิสัยรักงาน รักผิดชอบในหน้าที่ มีความมานะบากบั่นและพยายามใฝ่ดี นำสรรเสริญคนหนึ่ง โตขึ้นนิสัยนี้ยังเหมือนเดิม ครุคิดว่าอนาคตคงไปไกล

ขุมพร กาญจนรัตน์

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. ผิวขาว หน้าตาอึดแอ้มแจ่มใส อารมณ์เย็น ตั้งใจเรียน เงียบ รักสงบ นามนี้เป็นนามที่แสดงว่าได้ถวายตัว เป็นลูกกรมหลวงชุมพรกระมัง จึงดูมีบุคลิกที่อยู่ในตัว ยังมีนิสัยเดิมไม่เปลี่ยนแปลงถึงแม้จะอยู่ ม.ศ. 5 แล้ว ทราบข่าวว่าการเรียนก็ยังดีสม่ำเสมอ ถึงแม้จะไม่เด่นนัก

ชาติรี บุญยประภัสร์

เป็นเด็ก จ.ล. ตัวเล็ก ขาวบาง เป็นเด็กไม่โตถึงแม้ ม.ศ. 5 ก็ไม่เจริญเติบโตนัก สมัยเด็กขยันน้อยไปหน่อย สงวนท่าทีความขยันได้เป็นอย่างดี เงียบ ไม่ชอบหน้าครูเท่าใดนัก การเรียนสู้ไม่ได้และไม่ยอมสู้เพื่อนอีกด้วย มาเรียนใน ม.ศ. 5 ทราบว่าสงวนท่าทีความขยันได้ยอดเยี่ยม ออกจากวชิราวุธไปแล้วคงจะแสดงความขยันและใช้สติปัญญาที่มีอยู่เพื่อรักษาศักดิ์ศรี "บุญยประภัสร์"

ประมณฑ์ เสนะวัต

เป็นเด็ก ต.ส. ผิวขาว โปรงบาง หน้าตาอ่อนโยน สวมแว่นตา มีบุคลิกดี ทำทางรักเรียน เป็นงานเป็นการใฝ่ดี แต่เจ้าอารมณ์และงอน ถ้าไม่สบอารมณ์จะแสดงกิริยาหงุดหงิด การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เฉพาะภาษาไทยเคยถูกติตครั้งหนึ่งท่าจะแนบไม่ได้ดี แต่นั้นมาไม่ยอมทำให้ดีอีกเลย มีความรู้กว้างขวาง เคยได้ร่วมงานในสมาคมหนังสือพิมพ์ โตแล้วคงหายงอน ทราบว่าการเรียนยังดี อนาคตคงสมปรารถนา

ปกรณ บั้ววิรัตน์

เป็นเด็กดุสิต รูปร่างสมบูรณ์ ผิวคล้ำ สุขภาพแข็งแรง เป็นนักรักบี้มาแต่เล็ก การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เป็นคนอารมณ์เย็น ร่าเริงเสมอ ข่างพูด เป็นที่เรียกร้องความสนใจจากเพื่อนได้ดี เพื่อนชอบแห่เข้าเพราะเจ้าตัวไม่รู้จักโกรธ ถึงแม้โตขึ้นจะเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียน การเรียนก็ยังพอตัว น้อง ๆ รักเพราะอารมณ์ยังเย็นเช่นเดิม

อนุชิต จุริเกษ

เด็ก จ.ล. รูปร่างผอมบาง เอวก็ว้าง เสียงดัง เป็นคนผิวขาว คิ้วดำ ข่างเจรจา นิสัยร่าเริงตลอดเวลา เวลาฉุนเฉียวขึ้นมาจะกั๊กหน้าแดง เสียงดังหึ่ง เช่นเดียวกับเวลาใจดี เป็นคนเปิดเผย มีความคิดริเริ่มดีคนหนึ่ง และช่วยคิดแต่งคำประกอบการร้องเพื่อให้สะดวกในการจำสระ 32 ตัว (สระไทยมี 32 เสียง เสียงมันก็เท่ากับตัว จึงทำให้เราจำได้ขึ้นใจ) ทำนองโอลด์แลงไชน์ตอนจบ จึงทำให้บทท่องจำสระสมบูรณ์ดี และให้น้อง ๆ ท่องจำมาจนทุกวันนี้ นอกจากใช้เสียงเป็นนักร้องสมัยเด็กแล้ว เมื่อเป็นนักเรียนสูงสุดของโรงเรียน เสียงก็ยังใช้ประโยชน์ในการบอกนักเรียนตรงได้ดังที่สุดคนหนึ่ง เมื่อนักเรียนขึ้นหอประชุม

ทวิลาภ ชมะนันทน์

เด็ก ผ.บ.ก. มีรูปร่างผอมบาง หลังโค้ง สมัยเด็กเล็กคงกลัวตัวจะสูงกว่าเพื่อน เลยทำให้หลังให้โค้งซะจะได้ดูตัวเล็กและเตี้ย ทำให้เสียบุคลิกจนแก้ไขไม่ได้ เป็นเด็กเงียบ ๆ สุภาพ เรียบร้อย นำรักยิ้มรับเสมอเมื่อสบตาผู้ใหญ่ เป็นเด็กขี้อาย พุดน้อย จะไม่เคยถูกเรียกชื่อเลย บางทีครูเองจำชื่อไม่ได้ จำได้แต่นามสกุลเพราะสกุลนี้เป็นข่าวเสมอมาจำชื่อได้ตอนที่ทราบว่า เป็นหลานท่านนายยกคนปัจจุบันนี้เอง หวังว่าคงดำเนินรอยตามนะ เพราะการเรียนใช้ได้ ชำความประพฤติดี มีระเบียบวินัยดี เป็นเด็กดีคนหนึ่ง

โกสินทร์ โกเมน

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. มาเข้าใหม่ หน้าตาน่ารัก ผมหักศกเล็กน้อย ตาคม ผิวคล้ำเล็กน้อย เข้ามาใหม่ ๆ ใจเสาะ มีแต่ความทุกข์ เศร้าโศกจนทำให้ตากลมกลายเป็นตาเจ้าทุกข์ไป สมัยนั้นหายใจเป็นคุณแม่ทุกเวลา ปัจจุบันไม่ทราบว่าหายใจเป็นใคร รูปร่างสันทัด ทะมัดทะแมงสม เป็นนักกีฬาและได้เป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนสมาใจ การเรียนพอใช้ มีความมานะพยายามใฝ่ดีพอตัว มีไตรรัตน์ อมาตยกุลและขุนรักษ์ เป็นคู่หูที่ทำให้เป็นลูกวชิราวุธได้ เป็นเด็กใจน้อย อ่อนแอ งอน เตี้ยวนี้กลายเป็นชายหนุ่มที่สง่าผ่าเผย เป็นนักสู้และใจเข้มแข็ง สมเป็นลูกผู้ชายอย่างสมบูรณ์ แต่เสียอยู่อย่างภายหลังได้ข่าวว่าชก เกเรียนข้อนี้ไม่ตีแน่

คมกฤษ สิริสิงห์

เป็นเด็กตัวเล็กผอมบาง ขาว หน้าตาน่ารัก ขี้อาย ไม่สู้หน้าครู ถามคำพูดคำ เป็นคนพุดน้อย รักสงบ รักษาตัวมาได้ด้วยดี แต่ตอนโตมีพุดเก่งแล้ว หายขี้อายแล้ว ดูบุคลิกองอาจกล้าหาญขึ้น คงมีความ

ภาคภูมิที่มีความสามารถในทุกด้าน จึงเกิดความกล้า และทั้งยังเป็นลูกที่ปฏิบัติตนได้สมใจคุณแม่ การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีพอตัว

ไตรรัตน์ อมาตยกุล

เป็นเด็กเข้าใหม่ รูปร่างสูงใหญ่ บุคลิกสง่าผ่าเผย อองอาจกล้าหาญมาแต่เด็ก มีลักษณะเป็นผู้นำ เมื่อเข้ามาใหม่ ๆ เด็กเก่าไม่กล้าข่มเพราะเขาเรียนดี ความประพฤติดี เครื่องขริม มีมารยาทสุภาพ เรียบร้อย รักหน้าที่และรับผิดชอบ เป็นนักเขียนคนหนึ่ง มีความสามารถในการเขียนกาพย์ กลอน โคลง ทั้งยังเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียน เป็นคนมีความประพฤติดีสม่ำเสมอ

วิจักขณ์ ธัมปราชญ์

เป็นเด็กเข้าใหม่ ตัวเล็กดำ เป็นคนเข้มแข็งและเป็นนักสู้พอตัว มีนิสัยเย็บขริม พูดน้อย สุภาพเรียบร้อย ขยันหมั่นเพียร มานะพยายาม นำสรรเสริญ เพื่อน ๆ ชอบเข้าหาแย่งแรง ๆ ก็ไม่โกรธ เดินหนีไปเสีย รู้จักรักษาตัวรอด นับว่าเป็นเด็กฉลาดคนหนึ่งที่ว่ารักษาตัวรอดเป็นยอดคน

ธงชัย กิจไพฑูรย์

เป็นเด็กคณะ ผ.บ.ก. ตัวเล็ก ๆ เย็บ ๆ พูดน้อย และเสียงเบา สุภาพเรียบร้อย ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนดี สรรวมกาย วาจา ใจได้เหมือนนักบวช ไม่ทำให้ครูหนักใจ ตอนโตนี้คงจะเปลี่ยนแปลงตามเพื่อนไปบ้าง เพราะได้ข่าวว่าไม่เย็บนัก

เขมพงศ์ เลชะกุล

เป็นเด็กสมบูรณ์ ผิวขาว หน้าตาน่ารัก จิตอ่อนแอ เกือบจะอยู่วิธารูธไม่ได้ ร้องไห้ทุกวัน น้อยมาจนจบ แสดงว่าจิตใจเข้มแข็งมาก เป็นนักสู้พอตัว เมื่อจากสถาบันนี้ไปคงจะรู้จักความอดทน เสียอย่างเดียวขยันน้อยไปหน่อย ทำให้คุณพ่อคุณแม่วิตก ปีนี้คงเข้าใจแล้วว่าขยันน้อยไปเป็นอย่างไร

อภิสิทธิ์ ไพบูลย์

เป็นเด็กใหม่ จ.ล. ตัวเล็ก ผิวคล้ำ คมขำ เป็นคนเย็บ เรียบร้อย สุภาพ พูดน้อย ตั้งใจและพยายามเรียน เป็นคนมีบุคลิกที่เพื่อน ๆ ไม่กล้าเหยียดนัก เพราะมีความเข้มแข็งและสายตามืออำนาจ ไม่ทำ ความเดือดร้อนให้ครู ไม่ชอบแสดงตัว เป็นคนสงบเสงี่ยม โตขึ้นดูนิสัยยังไม่เปลี่ยนแปลงนัก

อนันต์ นิชชากร

เป็นเด็ก ค.ส. ตัวเล็ก ขน ข้างพูด และหลบหน้า ครูเสมอ ถ้าดูเดิน ๆ จะดูเป็นคนสงบเสงี่ยม เรียบร้อย เวลาครูเผลอ ๆ จึงแสดงออก แต่ไม่เป็นพิษเป็นภัยกับใคร และไม่เคยทำให้ครูเดือดร้อน รู้จักปรับตัวได้เหมาะสมกับกาลเทศะ การเรียนสนใจพอประมาณ ถ้าไม่เล่น กับเพื่อนก็เล่นเย็บ ๆ คนเดียว มีนิสัยเป็นเด็ก ๆ สมวัย โตขึ้นก็ยังไม่หลง ครูอยู่ ไม่ทราบว่าจะเกลียดครูหรือเปล่า

อัมรินทร์ จันทนะศิริ

เป็นเด็ก จ.ล. ตัวดำ รูปร่างเล็กบาง พูดมาก ข้างคุย ขน คล่องแคล่วว่องไว ทั้งพูดเร็วด้วย การเขียนก็เร็ว เหมือนพูด การงานจึงดูไม่เรียบร้อยและสกปรก แต่เป็นคนมีสติปัญญาฉลาด ปฏิภาณว่องไวดี เป็นคนเจ้าอารมณ์ ฉุนเฉียว แต่มารยาทสุภาพ เรียบร้อย รู้จัก สรรวมใจน่ารัก

ไตรรัตน์ ฉัตรแก้ว

เป็นเด็กพญาไท รูปร่างสมส่วน เป็นเด็กเย็บ สุภาพเรียบร้อย แต่แสนงอน มักโกรธเพื่อนบ่อย ๆ นิสัยไม่ว่องไวนัก สติปัญญาปานกลาง แต่มีความพยายาม ใฝ่ดี สงบเสงี่ยม ไม่วุ่นวายให้ครู เดือดร้อน

จตุพจน์ ปิยะมุตระ

เป็นเด็ก จ.ล. ตัวเล็ก ผอม ผิวคล้ำ แต่คมขำ ทำให้บุคลิกเข้มแข็งและ เครื่องขริม สงบเสงี่ยม มารยาทสุภาพเรียบร้อย สรรวมดี มีสติปัญญา รักเรียน ใฝ่ดี เอาใจใส่เรียนสม่ำเสมอ ไม่ต้องถูกดู ในเรื่องการเรียนและมารยาท ถ้าคนไม่รู้จักจะดูเหมือนเป็นคนหยิ่งถือตัว อยู่ในที่ บุคลิกคงจะเป็นข้าหลวงในอนาคต

สุรยุทธ เหลืองวิโรจน์

เด็ก จ.ล. เข้าใหม่ เป็นเด็กกล้าสัน เย็บ ๆ สงบเสงี่ยม เป็นเหตุให้ไม่มีใครกล้าข่ม เป็นคนใจเย็น ยิ้มเสมอ ตั้งใจและเอาใจใส่ใฝ่ดี มีความพยายามดี ทราบว่าโตขึ้นก็ยังดีเช่นเดิม

อนัญ หุตะจิตต์

เป็นเด็กตัวเล็ก ๆ ศีรษะกลม ขน พูดมาก เป็นเด็ก ค.ส. ที่ใคร ๆ รู้จักดี ชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในหมู่ครูเป็นอย่างดีเพราะข้างพูด การงานสกปรก ลายมือยุ่ง ทำงานว่องไว แต่สติปัญญาไม่สู้เสีย- แหลมนัก นิสัยใจดี สุภาพเรียบร้อย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจต่อเพื่อน ๆ และครู ๆ จึงเป็นเด็กน่ารัก ทั้งยังเป็นเด็กรักโรงเรียนไม่อยากจะไป

คิมกฤษ กลั้ววิเศษ

เป็นเด็กเข้าใหม่ อยู่ ค.ส. ผิวคล้ำ ผอมบาง

พูดจาคล่องแคล่วว่องไว ลายมือสวย เป็นนักร้องเพลงไทยที่ไพเราะคนหนึ่ง มีแววตาคม และยิ้มอยู่ในที่ นับว่ามีดวงตาเป็นเสน่ห์ไม่น้อย เพื่อนและน้อง ๆ รัก มีน้ำเสียงเข้มแข็ง นับว่าเป็นหัวหน้าที่เข้มแข็งคนหนึ่ง ทราบว่าได้เป็นผู้ฝึกกระเปียบแถวที่เข้มแข็งและน้อง ๆ เกรงกลัว

ชัยประนิน วิสุทธิผล

เป็นเด็กเข้าใหม่ดุสิตที่มีรูปร่างผอม โปรงบาง

พูดจาคล่องแคล่ว พูดเร็ว ว่องไว ปราดเปรียว ติดนึ้ยงอนมาติด ๆ ข้างพูดและข้างซักถาม รักเรียนและมีความพยายามดีทุกวิชา เว้นภาษาไทย การเรียนอ่อน จึงเป็นไม้เบื่อไม้เมากับภาษาไทยนัก และไม่ยอมปรับปรุงเลย ทราบว่าถึงเรียนชั้นสูงก็เป็นเช่นนั้น แต่มีนิสัยน่ารักเพราะเป็นคนอ่อนโยน สุภาพ เรียบร้อย พูดจาเปิดเผยและยิ้มรับเสมอ เมื่อถูกครูดุ

วรพรรณ พันธุ์แมน

เป็นเด็ก พ.ท. ตัวเล็ก ๆ ชาว รูปร่างบอบบาง

ผิวพรรณสะอาดสมชื่อ หน้าตาอิมแจ่มใส ดูเป็นเด็กใจสะอาดและเป็นคนใจดี เอือกเย็น พูดน้อย ซื่อาย คล้ายเด็กผู้หญิง แต่โตขึ้นเป็นเด็กเข้มแข็งสมเป็นชาย รูปหล่อ รักเรียน ใฝ่ดีสม่ำเสมอจนถึงชั้นสูงสุดของ ร.ร. มีความประพฤติดี สุภาพ เรียบร้อย และยังน่ารักเช่นเดิม ไม่ชอบแสดงตัวในสังคม

ไตรเทพ ศรีบุญ

เป็นเด็ก พ.ท. ผิวคล้ำแต่ขำ เพราะเจ้าตัวเป็น

คนอิมเก่ง จึงดูเป็นเด็กร่าเริงแจ่มใส สนุกสนาน ใจคอเบิกบานตลอดเวลา ข้างพูด ข้างคุย ซื่อดีจึงโด่งดังนัก การเรียนปานกลาง เพราะกลัวจะเก่งเหมือนคุณพ่อจึงขยันน้อยไป สติปัญญาดี คล่องแคล่ว ว่องไว ซึ่งมีพร้อมแล้ว แต่ไม่ยอมนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ตั้งแต่ ม.ศ. 1 จึงทำให้พื้นฐานไม่แข็งแรง การเรียนจึงสู้คุณพ่อไม่ได้ ชนคู่มากับอัมรินทร์ แต่ถึงแม้จะชนหรือข้างเจรจาก็เต็มไปด้วยความสุภาพ เรียบร้อย มารยาทดี

เกียรติคุณ ขาดประเสริฐ

เป็นเด็ก พ.ท. ผอมบาง เป็นนักเรียนมาแต่

ม.ศ. 1 เป็นเด็กเจ้าปัญญา ข้างคิด ข้างเขียน ข้างเจรจา เป็นคนมีพรสวรรค์ในการเขียนกาพย์ กลอน โคลงและร้อยแก้ว ด้วยสำนวนโวหารที่

คมคาย และเป็นนักพูดที่สมเป็นลูกพูด เป็นหัวหน้าใหญ่ของคณะและเป็นนักปกครองที่ดี มีความสามารถในการทำงานที่มอบหมายให้ด้วยใจ เสียสละ เช่น เป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์และหัวหน้าคณะเมื่ออยู่ชั้นสูง ถึงแม้จะไม่เก่งคำนวณมากนัก แต่ก็นับว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาที่ดีทั้งไทยและต่างประเทศคนหนึ่ง ครุคิดว่าคงจะเรียนรัฐศาสตร์การทูต เช่นเดียวกับคุณพ่อ และคงทำงานให้ประเทศได้ดีเช่นเดียวกับเคยทำงานให้โรงเรียนมาแล้ว เป็นเด็กมีมารยาทสุภาพ เรียบร้อย รู้จักกาลเทศะ และเป็นคนมีเหตุมีผล เป็นเด็กใฝ่ดี

สุรวุฒ กิจกุลศล

เป็นเด็กตัวเล็กของชั้น ผอมบาง เป็นเด็กที่มีสติ-

ปัญญาดี มีความรู้สึกใฝ่ดี ขยัน ตั้งใจเรียน เป็นคนมีนิสัยรักสงบ เงียบ พูดน้อย และพูดในสิ่งที่เหมาะที่ควร เป็นเด็กน่ารัก มีมารยาท สุภาพ เรียบร้อย ใจดี ใจเย็น ไม่เคยทำให้ครูหนักใจในทุกด้าน

ศุภกร ชินวรรโณ

เป็นเด็ก จ.ล. รูปร่างสูง ผอมบาง ผิวขาว

เป็นเด็กรักดี ใฝ่ดี ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ มีนิสัยใจน้อยและงอนเล็กน้อย แต่เก็บความรู้สึกได้ดี จึงดูเป็นเด็กเงียบขรึมและอิมยากสักหน่อย แม้โตก็ดูไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ชอบแสดงตัว ไม่เข้าพบครูและมักหลบหน้าครูเสมอ ทราบจากครูภายหลังว่า เคียวนี้ชอบซักถามและร่าเริงขึ้น

สิทธิพงษ์ ไชยนันทน์

นามเดิม รุ่งแก้ว น่ารักแล้ว เจ้าตัวคงเกรงว่าใคร

จะเข้าใจผิดคิดว่าเป็นสาวงาม พอเป็นหนุ่มจึงรีบเปลี่ยน เป็นเด็กตัวดำ ผอมบาง ข้างพูด ข้างคุย แต่มีความพยายามและมีสติปัญญา ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ในการเรียนดี มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส ถึงแม้ผิวจะคล้ำสักหน่อยก็ยังมีนิสัยน่ารัก ทราบภายหลังว่ายิ่งโตยิ่งพูดมาก แต่ยังขยันเรียนที่อยู่

ธาดา พลวัน

เป็นเด็กตัวดำ ผอมบาง ผมหยักศก เข้ามาใหม่

อยู่ในคณะดุสิต มีดวงตาเศร้า แต่เจ้าตัวข้างอิม จึงดูเป็นเด็กน่ารัก มีนิสัยเงียบขรึม พูดน้อย ดูเหมือนจะไม่สู้คน แต่เพราะรักสงบจึงอยู่มาจนจบ และเจ้าตัวรักดี ใฝ่ดี มีสติปัญญารักษาตัวรอด นำสรรเสริญ

ผสันต์สุข อายนบุตร

เป็นเด็ก พ.ท. รูปร่างล่ำสัน ผิวคล้ำ เนื้อเนียน เป็นเด็กเจ้าปัญญา ช่างคิด มีความรู้สึกอ่อนไหวง่าย ใจน้อย ไม่สู่ว่องไว มีนิสัยสุภาพ เรียบร้อย ช่างพูด ชน แต่น่ารัก เชื่อฟังครู ปรับตัวได้เร็ว มีความพยายาม ตั้งใจและใฝ่ดี โตขึ้นทราบว่าพูดมาก แต่ยังไม่เรียนที่อยู่ ก็นับว่ายังดี

บดินทร์ สารกิจปรีชา

เป็นเด็ก พ.ท. คนหนึ่งที่ผมมอง สูงโปร่ง หลังโกง ถ้าหลังไม่โกงจะดูสมารถ ช่วยแก้โดยเตือนให้นั่งหลังตรงไม่ได้ นาน เจ้าตัวคงเกรงว่ารูปร่างจะสูงไปจึงไม่ปรับการนั่งให้สม่ำเสมอ เป็นหนุ่มก็เลยเดินหลังโกง ๆ เสียบุคลิกไปหน่อย เป็นเด็กเจ้าอารมณ์ งอน ไม่ชอบฟังใครดี เรียนตามอารมณ์ ช่างพูด ช่างคุย และเหม่อลอยบ่อย ๆ รักสวยรักงาม มีลายมืองาม ทำงานสะอาดเรียบร้อย มีมารยาทสุภาพ เรียบร้อย ทราบว่าเป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่งและเจ้าระเบียบดี

ศุภกร เกิดแสง

เป็นเด็ก จ.ล. ตัวเล็ก ผิวคล้ำ รูปร่างเตี้ย เป็นคนพูดน้อย เงียบ นิสัยเยือกเย็น ดูไม่เป็นนักสู้เลย แต่ถึงกระนั้นก็ไม่ใช่อย่อย เคยประลองความสามารถในเชิงมวยมาแล้ว ครูเคยเห็นหน้าเขียว จึงเป็นเหตุให้ใคร ๆ ก็รู้จักศุภกรดี และไม่กล้าทำเชิงมวยอีก นับว่า "เล็กพริกขี้หนู" จริง ๆ การเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ใฝ่ดี เพื่อน ๆ เขารูปร่างสูงใหญ่ เปลี่ยนแปลงมาก แต่ศุภกรเกือบไม่เปลี่ยนแปลง นิสัยยังเยือกเย็นอยู่ แต่บุคลิกขรึม เป็นผู้ใหญ่ขึ้น และยังสามารถอยู่ด้วยรอยยิ้มเสมอ

ทรงฤทธิ์ อนุสรราชกิจ

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. รูปร่างผอมบาง ผิวค่อนข้างขาว เงียบ ๆ มีกิริยาสุภาพ อยู่ในโอวาท มีความเกรงกลัวความผิด สงบ เสงี่ยม ไม่กล้าเข้าหน้าผู้ใหญ่ ตั้งใจเรียนปานกลาง ทำงานช้า พูดช้า อยู่ชั้นสูงชั้นดูช่างพูดขึ้นบ้าง และยังสุภาพเรียบร้อยสม่ำเสมอ

ณรงค์ชัย อิมราพร

เป็นเด็ก พ.ท. รูปร่างผอมบาง ขาวโปร่ง ช่างพูด ช่างคุย แต่รู้จักกาลเทศะ มีสัมมาคารวะดี สุภาพเรียบร้อย การเรียนพอใช้ มีความตั้งใจและพยายามใฝ่ดี ไม่ค่อยถูกกับวิชาภาษาอังกฤษนัก แต่เจ้าตัวก็ใช้ความพยายาม มีนิสัยเอางานเอาการ ค่อนข้างวางตัว เป็นผู้ใหญ่กว่า

เพื่อน ๆ เป็นเด็กมีพรสวรรค์ในการเขียนภาพและออกแบบ ตกแต่ง สถานที่ เพราะเคยไปช่วยงานของสมาคม น.ส.พ. เสมอ เสียสละทำด้วยความเต็มใจ ไม่ชอบแสดงตัว

วิสูตร สุพรรณธะริตา

เป็นเด็ก จ.ล. รูปร่างสูงโปร่ง ผิวขาว เดินหลังงอ ๆ เพราะเกรงว่าตัวเองจะสูงมาก ทำให้เสียความสง่าไปหน่อย เงียบ ๆ หน้าตาแจ่มใส ตั้งใจเรียนพอสมควร ไม่ยุ่งกับใคร มีมารยาทสุภาพเรียบร้อย ยังรักษาความดีไว้ได้จนกระทั่งอยู่ชั้นสูงสุดของโรงเรียน

ศักดิ์ชัย เหล่าหะเกียรติ

เป็นเด็ก ด.ส. รูปร่างสันทัด ผิวขาว นิสัยเงียบ พูดน้อย การเรียนตั้งใจเรียนพอสมควร นับว่ามีความพยายามดีกว่าที่ ๆ เพราะรักษาระดับห้อง ก. ตลอดมา ทราบว่าเรียนในชั้นสูงก็ยังคงตั้งใจอยู่ มีมารยาทสุภาพเรียบร้อยสม่ำเสมอ ไม่เคยทำให้ครูหนักใจ

ธนโรจน์ โพธิสาร

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. รูปร่างผอมบาง ผิวค่อนข้างขาว ผิดกับพี่ชายซึ่งผิวคล้ำและเค้าหน้าก็ไม่เหมือนกัน เด็ก ๆ มีนิสัยเงียบสงบ เสงี่ยมในบางโอกาส ถ้าถึงเวลาคุยจะก้อยังไม่อยู่ ชนเงียบ รู้จักหลบเป็น ปีกรู้จักหลีกเป็นหาง จึงไม่ค่อยโดนดู การเขียนยุ่ง เหมือนเวลาพูด (พูดเร็ว) การเรียนปานกลาง มีความพยายามใฝ่ดี เมื่อเป็นนักเรียนผู้ใหญ่ เอาใจใส่ในการงาน และเอาใจใส่ลูกน้องดี ได้รับความชอบในหน้าที่

ณัฐเวท แสงใหญ่

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. รูปร่างผอมบาง ซึ่งปัจจุบัน รูปร่างไม่เปลี่ยนแปลง ผิวค่อนข้างขาว แต่ดูแก่เกินวัย เด็ก ๆ เป็นคนพูด ตลกหน้าตาย เรียกเสียงหัวเราะให้สนุกสนานในบทบาทการแสดง การเรียนตามสบาย ไม่กระตือรือร้น คงคิดว่าหนักหนาอย่างไรก็ช่วยคุณพ่อทำงานไม่ต้องพึ่งตำแหน่งราชการก็ได้ ทราบว่าการเรียนยังเป็น เช่นนั้นจนถึงชั้นสูงสุดของโรงเรียน อาศัยว่ามีไหวพริบปฏิภาณดีและว่องไวจึงผ่านมาถึงขั้นนี้ได้ ครูคิดว่าต้องรักษาตัวรอดเป็นยอดคนได้แน่

กงจักร โพธิพรอัม

นามเดิมชื่อว่า "พอฟินธุ์" รูปร่างสมบูรณ์ ใจเย็น ยิ้มรับเสมอ เจ้าตัวบอกว่าชื่อผมดูไม่เข้มแข็ง เกรงจะไม่เป็นมงคลกับตัว

ห้อง เปลี่ยนเป็นกงจักรจึงจะสมกับบุคลิกและโฉลกของตน เป็นคนใจเย็นมาก
เพื่อน ๆ ชอบเข้าหาอย่างมาก เจ้าตัวได้แต่ยิ้มระคนด้วยความแค้น บางทีอด-
กลั้นไม่ได้จึงออกทำจิวเสียที ไม่ค่อยพูด แต่อยู่ชั้นสูงพูดเก่งและมีอารมณ์
รื่นเริงขึ้น เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ มีความรู้พอตัว เพราะเจ้าตัวรัก เรียน ใฝ่ดีมาแต่
เด็ก (แต่ขอสงวนลายมือเพราะยุ่งและสกปรก) เขาผู้นี้ชื่อคุณะ ผ.บ.ก.

ชูศักดิ์ เนียวกุล

รูปร่างล่ำสัน ค่อนข้างเตี้ย ผิวขาว ท่าทางใจดี
ยิ้มเสมอ ข้างพูดข้างคุยในห้องเรียนว่างเป็นไม่ได้ พอมองหน้าจะยิ้มรับและ
สงบเสงี่ยมทันทีเมื่อรู้ตัวผิด เป็นคนมีมารยาทสุภาพเรียบร้อย การเรียนปาน
กลางและมีความพยายาม รักดี ใฝ่ดี ตอนโต ๆ มีภาระมากเพราะเป็น
หัวหน้าคณะ จึงทราบว่าการเรียนยังเหมือน เดิมตามสบาย ใจเย็นจริง ๆ

วรยุทธ สินไชย

เป็นเด็กใหม่ ผ.บ.ก. รูปร่างผอมสูง ผิวขาว
หน้าตาสะอาด ท่าทางสงบเสงี่ยม พูดน้อย ตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ในการ
เรียนดี ตามที่มาอยู่ หน้าตาและรูปร่างไม่เหมือนพี่เลย ใจเย็น ใจดี ถ้า
โกรธ โกรธนาน เป็นคนรักดี ใฝ่ดี ไม่ทำให้ครูหนักใจ

ธีรพล เกาตะทัต

เป็นเด็ก พ.ท. รูปร่างสันทัด ผิวคล้ำนิดหน่อย
ผมหยักศก ไม้เขื่อไม้เมากับภาษาไทยที่สุด โปรดภาษาอังกฤษมาก เป็นคน
เจ้าอารมณ์ โหมโห่ง่ายและฉุนเฉียว เปิดเผย และเอาแต่ใจตัว ถ้าวันไหน
เห็นเขาอึ้ง วันนั้นครูสบายใจ เพราะหน้ามุ่ม คงจะเกลียดครูมากเพราะครู
จู้จู้พูดมาก แต่ต้องชมเชย พออยู่ชั้นสูง ธีรพลกลับน่ารักกับครูทุกคน และข้า
ยังหายโกรธครู พบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสอย่างขึ้นบาน ครูก็เลยพลอยดีใจด้วย
ที่เห็นศิษย์อารมณ์เย็นขึ้นมาก ข้าทราบข่าวว่ารักเรียนพอสมควร ทั้ง ๆ ที่
เป็นนักกีฬาทีมโรงเรียน

สมเกียรติ ปลื้มมนัส

เป็นเด็ก ค.ส. รูปร่างสันทัด ผิวขาว เจียบอยู่
ในที่ ครูไม่สนใจละก็มีลวดลายในการชนพอสมควร แต่หัวอ่อน มีความเกรง
ใจ นิสัยนี้เป็นเหตุให้น่ารัก การเรียนพอใช้ มีความพยายามและตั้งใจเรียน
ปานกลาง มารยาทสุภาพเรียบร้อย โตขึ้นทราบว่ามิดำแหน่งใหญ่โต

อวัชชัย เพชรวารา

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. รูปร่างผอมบาง ผิวขาว ถึง
ปัจจุบันหุ่นก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง เป็นเด็กเจียบ ๆ ค้อนควักเสมอถ้าเพื่อนฝูง
ไม่ถูกใจ ไม่ชอบยุ่งกับใคร ตั้งใจเรียนดีพอสมควร ไม่สู้ว่าเร่ร่อน คงถูกใช้
หนัก และเจ้าตัวเดินเหมือนจะปลิวลม คงระทมใจ เป็นคนอึดยาม ถ้าได้ยิ้ม
โลกนี้สว่างไสว มีความคิดสุขุมดี โตขึ้นก็ยังไม่เหมือนเดิม

วรวิทย์ จันทรประสิทธิ์

เป็นเด็ก พ.ท. รูปร่างสันทัด ผิวคล้ำแต่ขำ ข้าง
พูด ค่อนข้างขม อยู่ไม่สุข เป็นเด็กรำเริง แต่รู้จักกาลเทศะ การเรียน
ตั้งใจพอสมควร ความประพฤติเรียบร้อย ไม่สู้หน้าครุ่น หลบ ๆ หน้า ไม่
ทราบว่าจะเกลียดหรือไร

จิรพงศ์ ดรรงค์เดชกุล

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. รูปร่างเตี้ย ผิวคล้ำ ตาโต
สมัยเด็กขมเจียบ ๆ ไม่สู้ตั้งใจเรียนนัก ดวงตาเป็นคนเจ้าทุกข์เสมอ นำ
สงสาร ครูทุกคนเมตตา โชคดีที่มีความพยายาม สามารถเรียนถึง ม.ศ.
5 ได้ ครูคิดว่าคงไปประกอบอาชีพอื่นเสียแล้ว ขอให้ใช้ความพยายามต่อไป
ในอนาคตอีกนะ เพราะเคยได้รับความสำเร็จมาแล้ว ไม่สู้หน้าครู คงเกลียด
เพราะครูดูเสมอ ๆ ชินะ

อภิรักษ์ ศรีจันทร์เพ็ญ

เป็นเด็ก พ.ท. ผิวคล้ำ สูงโปร่ง ผมหยักศก
เล็กน้อย เป็นเด็กเข้าใหม่ เจียบ สุภาพเรียบร้อย สงบเสงี่ยมเจียมตัว
เด็กเก๋เกรงใจ แต่ก็ถูกแหย่เข้าบ้างเพราะรูปร่างอ่อนแอคล้ายเด็กผู้หญิง
แต่เจ้าตัวไม่มีจริตจึงไม่มีปัญหา เพื่อนไม่กล้ารังแกเพราะ เขาไม่ยุ่งกับใคร

ชัยวัฒน์ บุญยประภัสร์

เป็นเด็ก จ.ล. รูปร่างล่ำสัน ผิวขาว เจียบ ๆ
พูดน้อย ไม่ชอบแสดงตัว ตั้งใจเรียนปานกลาง สติปัญญาปานกลาง ค่อนข้าง
ขำ ต้องให้ติดตามผลงานเสมอ ๆ มีความพยายามดีขึ้นจนได้เรียนถึงชั้น
ม.ศ. 5 นับว่าโชคดีมาก ขอให้พยายามต่อไปนะ

วชิระ ธรรมหทัย

เป็นเด็กเข้าใหม่ ค.ส. รูปร่างสูงโปร่ง ผิวขาว
เป็นเด็กเจียบ ๆ มีท่าทีถือตัวอยู่ในที่ เป็นคนสุภาพ เรียบร้อย พูดน้อย

สมัยนั้นเป็นเด็กน่ารัก การเรียนปานกลาง เจ้าตัวมีความพยายามมากจึงมี
โอกาสเรียน ม.ศ. 5 จนจบ ครุติใจด้วย ถึงแม้จะอยู่ชั้นสูงก็ยังเป็นเด็กดี
และน่ารักตลอดมา

ณพงค์ เกิดเจริญ

เป็นเด็กคณะ พ.ท. ตัวเล็ก ผิวคล้ำ ร่างเตี้ย
เจียบ ๆ ดวงตาแข็งกร้าว สมเป็นนักสู้ ถึงตัวเล็กก็ไม่มีใครรังแกได้ การ
เรียนขยันน้อยไป ต้องคอยสอบสวนเสมอ งอน ครุติละก็หน้าหงอนทันที ถึงแม่
ครั้งนี้ครุก็ขอดิของครู เป็นการบอกให้ทราบถึงข้อบกพร่อง จะได้แก้ไข
ระวังจะไปถูกใครเขายกยอน เธอหมดตัว จะร้องว่าอ้อเข้าใจแล้ว

ธีรยศ วงษ์เพ็ญทักษ์

เด็ก ด.ส. ผิวขาว รูปร่างสันหัด เป็นเด็กเจียบ ๆ
ไม่ยุ่งกับใคร ไม่พูดมาก วางตัวขริม สงบเสงี่ยม สุภาพ เรียบร้อย หลบ
หน้าครูเสมอ การเรียนปานกลาง ไม่ทำให้ครูหนักใจ มีความมานะพยายาม
เจียบ ๆ รักดี ใฝ่ดี ขอให้พยายามต่อไป ต้องเรียนสำเร็จแน่

นักเรียนที่ครูยังจำได้ถึงอิริยาบถนั้น เพราะได้เห็นภาพประทับใจจาก
วันที่ 23 กุมภาพันธ์ จึงทำให้ครุระลึกย้อนได้พอสมควร ถ้าคนใดคิดว่าไม่ถูก
ไม่ตรง ครุต้องขออภัย แต่ถ้าถูกและตรง ครุหวังว่าคงไม่ตำหนิครูลับหลัง
นะ ว่าครูเขียนเรื่องของผมไม่ดีเลย ครุก็ต้องอภัยอีกเพราะที่ได้เขียนมานี้
เพื่อประโยชน์ให้เธอระลึกย้อนถึงสมัยเด็ก และจะได้เป็นบทเรียนสอนลูก
สอนหลานต่อไปว่าทำตัวอย่างไรดีและไม่ดี ข้อความเหล่านี้เป็นเสี้ยวหนึ่ง
ของชีวิตที่จะ เป็น เรื่องประทับใจ เธอได้บ้าง

ในที่สุดนักเรียนรุ่นครึ่งศตวรรษก็ต้องจากโรงเรียน ซึ่งเป็นสถาบัน
ที่ทุกคนรักและเทอดทูน หวังจะนำชื่อเสียงมาสู่สถาบันแห่งนี้ ฉะนั้นครุจึงขอ
อวยพรให้ทุกคนมีความสุขกาย สุขใจ พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้น ยึดมั่นในพระบวร-
พุทธศาสนา พระมหากษัตริย์และชาติ มีความเจริญในอาชีพยั้ง ๆ ด้วยการ
เป็นผู้มีศีลห้า ความสุข ความเจริญ ความมีอำนาจจะได้รับยืนยาวมั่นคง
ตลอดชีวิต

อาจารย์ มณี พรหมประพัฒน์

... หากจะมีผู้ปกครอง เด็ก คือ บิดา มารดา หรือคนอื่น ไม่พอใจในหน-
ทางที่ฝึกสอน ก็จงอย่างครั้นคร้ามและคล้อยตาม หรือลดหย่อนผ่อนให้ เขา
แม้เขาไม่พอใจจะลา เอาบุตรหลานของเขาออกเสียจากโรง เรียนก็ตามใจ
เขา ...

(พระราชดำรัสตอบในพระราชพิธีฉัตรมงคลของโรง เรียนมหาด เล็กหลวง
เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2455)

ทำเนียบรุ่น

* 3376 ประมณฑ์ เสนะวัต

เกิด 24 เมษายน 2502 เข้า ป. 3 คณะ น.อ./ต.ส.

ที่อยู่ 280 ตรอกมะขาม 1 สามแยกถนนเจริญกรุง กรุงเทพฯ

โทร. 221-0013

* 3379 ชุศักดิ์ เนียวกุล

เกิด 15 ตุลาคม 2501 เข้า ป. 3 คณะ ส.จ./จ.ล.

ที่อยู่ 190 ซอยทรงสะอาด หมู่บ้านมาดิต้า 1 ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ

โทร. 277-4391

* 3466 เกียรติคุณ ขาติประเสริฐ

เกิด 30 ตุลาคม 2501 เข้า ป. 3 คณะ ส.ร./พ.ท.

ที่อยู่ 10/1 ซอยสายลม 2 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท

กรุงเทพฯ 4 โทร. 278-3296, 279-5215

* 3467 จตุพนธ์ ปิยะมบุตร

เกิด 26 เมษายน 2503 เข้า ป. 3 คณะ ส.จ./จ.ล.

ที่อยู่ 144 ซอยเสนาสฤทธิเดช ถนนกรุงเทพ-นนทบุรี อำเภอเมือง นนทบุรี

โทร. 588-3067

* 3470 ธีรเวท แสงใหญ่

เกิด 21 ธันวาคม 2502 เข้า ป. 3 คณะ ส.จ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 17/8 แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพฯ

โทร. 393-0708

* 3471 ดอนน้อย พรมาสา

เกิด 17 กุมภาพันธ์ 2503 เข้า ป. 3 คณะ ส.จ./ต.ส.

ที่อยู่ 528/14 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ

โทร. 282-5136

* 3472 ไตรเทพ ศรีบุญ

เกิด 16 มิถุนายน 2502 เข้า ป. 3 คณะ น.อ./พ.ท.

ที่อยู่ 11 มงคลนิเวศน์ ถนนสุขุมวิทซอย 1 บางเขน กรุงเทพฯ

โทร. 579-3803

43 ถนนเจริญผล อำเภอเมือง พิจิตร โทร. 611-020

* 3473 ธนโรจน์ โพธิสาโร

เกิด 28 เมษายน 2502 เข้า ป. 3 คณะ ส.จ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 70 ซอยอินทามระ 22 ถนนสุทธิสาร เขตพญาไท กรุงเทพฯ 4

โทร. 277-0011

* 3474 ธวัชชัย เพชรวารา

เกิด 17 พฤษภาคม 2503 เข้า ป. 3 คณะ น.อ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 331/6 ถนนนครชัยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 3

* 3476 ชีระพล เกาตะทัต

เกิด 3 มกราคม 2503 เข้า ป. 3 คณะ ส.ร./พ.ท.

ที่อยู่ 156 ถนนเทศบาลรังสรรค์เหนือ ประชานิเวศน์ 1 เขตบางเขน

กรุงเทพฯ

โทร. 588-1095, 588-4941

* 3477 นพดล มิ่งวานิช

เกิด 13 กรกฎาคม 2502 เข้า ป. 3 คณะ น.อ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ โรงพยาบาลสระบุรี อำเภอเมือง สระบุรี

* 3478 บุญยัง ทรราชวิทยุ

เกิด 30 เมษายน 2503 เข้า ป. 3 คณะ ส.จ./พ.ท.

ที่อยู่ โรงแรมสิงห์ชัย อำเภอโคกสำโรง ลพบุรี

* 3479 ผลันต์สุข อายนบุตร

เกิด 13 พฤศจิกายน 2502 เข้า ป. 3 คณะ ส.ร./พ.ท.

ที่อยู่ 7(M3) นวธานี คลองกุ่ม เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ

โทร. 377-8008

* 3482 มงคล หิรัญพฤกษ์

เกิด 20 มีนาคม 2502 เข้า ป. 3 คณะ ส.จ./ต.ส.

ที่อยู่ 127 ซอยเฉลิมสุข ถนนพหลโยธิน เขตบางเขน กรุงเทพฯ

โทร. 579-0996

* 3483 สิทธิพงศ์ ไชยนิพนธ์

เกิด 21 กันยายน 2502 เข้า ป. 3 คณะ น.อ./จ.ล.

ที่อยู่ 427/18 ถนนประชาราษฎร์ 2 อำเภอดุสิต กรุงเทพฯ 3

โทร. 585-1887

- * 3484 วรพรรณ พันธุ์แมน
เกิด 10 มีนาคม 2502 เข้า ป. 3 คณะ ส.ร./พ.ท.
ที่อยู่ 41 ซอยนภาศัพท์ ถนนสุขุมวิท 36 เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
โทร. 392-7317
- * 3492 อนุชิต จุริเกษ
เกิด 3 ธันวาคม 2502 เข้า ป. 3 คณะ น.อ./จ.ล.
ที่อยู่ 24 ซอยพงษ์ศรีจันทร์ 2 ถนนสุทธิสาร กรุงเทพฯ 4
โทร. 279-1489
- * 3553 วิสูตร สุพรรณธรรมา
เกิด 4 สิงหาคม 2502 เข้า ป. 4 คณะ ส.จ./จ.ล.
ที่อยู่ 49/1 หมู่ 2 ซอยบุญมี ท่าเกษตร บางแค กรุงเทพฯ
โทร. 467-2312
- * 3554 วรวิทย์ จันทร์ประสิทธิ์
เกิด 23 พฤษภาคม 2502 เข้า ป. 4 คณะ น.อ./พ.ท.
- * 3555 ปกรณ์ บั้วรัตน์
เกิด 22 มิถุนายน 2503 เข้า ป. 4 คณะ ส.จ./ต.ส.
ที่อยู่ 638 ซอยธนาคารฯ 3 ถนนงามวงศ์วาน นนทบุรี
โทร. 588-2038
- * 3557 กงจักร โพธิพร้อม
เกิด 9 พฤษภาคม 2503 เข้า ป. 4 คณะ ส.จ./ผ.บ.ก.
ที่อยู่ 1499 ตลาดกระทู้ม้าน้ำ อำเภอกระทุ่มแบน สมุทรสาคร
- * 3558 ทรงฤทธิ์ อนุสรราชกิจ
เกิด 14 พฤษภาคม 2503 เข้า ป. 4 คณะ ส.จ./ผ.บ.ก.
ที่อยู่ 45/20 ซอยงามวงศ์วาน 1 เขตบางเขน กรุงเทพฯ
โทร. 579-5086 และ
12 ถนนพหลโยธิน อำเภอองอาจ ลำปาง
- * 3559 กิติเวช สุตบรรพดี
เกิด 15 กุมภาพันธ์ 2503 เข้า ป. 4 คณะ น.อ./ต.ส.
ที่อยู่ 142 ซอยมิตรอนันต์ ถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 3
โทร. 585-4269 และ
โรงพยาบาลสระบุรี อำเภอเมือง สระบุรี โทร. 211-564
- * 3562 ไตรรัตน์ ฉัตรแก้ว
เกิด 25 สิงหาคม 2502 เข้า ป. 4 คณะ ส.ร./พ.ท.
ที่อยู่ 656/152 ถนนจรัลสนิทวงศ์ 44 ตำบลบางยี่ขัน กรุงเทพฯ 7
โทร. 424-2124
- * 3563 อนันต์ นิชชากร
เกิด 16 กันยายน 2502 เข้า ป. 4 คณะ ส.จ./ต.ส.
ที่อยู่ 1 หมู่ที่ 1 ตำบลเชิงกลัด อำเภอบางระจัน สิงห์บุรี
- * 3564 ธีรยศ วงศ์เพ็ญทักษ์
เกิด 14 ธันวาคม 2502 เข้า ป. 4 คณะ ส.จ./ต.ส.
- * 3565 ชุมพร กาญจนรัตน์
เกิด 21 เมษายน 2503 เข้า ป. 4 คณะ น.อ./ผ.บ.ก.
ที่อยู่ 443 สุขุมวิท 101 แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
โทร. 311-3570 - 1
- * 3567 ศุภกร ชินวรรณโณ
เกิด 16 มกราคม 2504 เข้า ป. 4 คณะ ส.ร./จ.ล.
ที่อยู่ 61 ซอยสายลม ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ 4
โทร. 279-6916
- * 3569 อมรินทร์ จันทร์ศิริ
เกิด 24 ตุลาคม 2502 เข้า ป. 4 คณะ ส.จ./จ.ล.
ที่อยู่ 128 ซอยวัดมหาพฤฒาราม สีพระยา บางรัก กรุงเทพฯ
โทร. 234-0598
- * 3570 ชัยวัฒน์ บุญประภัศร
เกิด 18 พฤษภาคม 2501 เข้า ป. 4 คณะ ส.ร./จ.ล.
ที่อยู่ 485 ถนนสุขุมวิท เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
โทร. 391-8063
- * 3571 ชาศรี บุญประภัศร
เกิด 29 พฤศจิกายน 2502 เข้า ป. 4 คณะ ส.ร./จ.ล.
ที่อยู่ 485 ถนนสุขุมวิท เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
โทร. 391-8063
- * 3572 จีรพงศ์ ตรงค์เดชกุล
เกิด 10 มกราคม 2503 เข้า ป. 4 คณะ ส.ร./ผ.บ.ก.
ที่อยู่ 700/15 บ้านพักโรงพยาบาลรถไฟ แขวงมักกะสัน กรุงเทพฯ 4
- * 3574 ศักดิ์ชัย เหล่าหะเกียรติ
เกิด 21 ธันวาคม 2502 เข้า ป. 4 คณะ ส.ร./ต.ส.
ที่อยู่ 193/13 ถนนเจริญนคร ตำบลลุมพินี กรุงเทพฯ 6
โทร. 468-2586

* 3575 ชีรพล เอกศิลา

เกิด 7 ตุลาคม 2501 เข้า ป. 4 คณะ น.อ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 39 ถนนสุทธิสาร 1 สะพานควาย กรุงเทพฯ 4

โทร. 278-4441 และ

72 ถนนติบุก อำเภอเมือง ภูเก็ต โทร. 211-404

* 3577 ธงชัย กิจไพฑูรย์

เกิด 20 มกราคม 2502 เข้า ป. 4 คณะ น.อ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 69 ริมคลองชักพระ ตำบลบางขุนนนท์ อำเภอบางกอกน้อย

กรุงเทพฯ 7

โทร. 424-4983

* 3578 ธีรพงศ์ ศิริชนะ

เกิด 8 เมษายน 2503 เข้า ป. 4 คณะ ส.ร./จ.ล.

ที่อยู่ 24 ซอยอินทามระ 49 ถนนสุทธิสาร กรุงเทพฯ 4

โทร. 277-5473

* 3600 บดินทร์ สารกิจปรีชา

เกิด 19 กันยายน 2502 เข้า ป. 5 คณะ ส.ร./พ.ท.

ที่อยู่ 3814 ถนนพระราม 4 เขตพระโขนง กรุงเทพฯ 11

โทร. 391-2068

* 3654 เอกชัย วาณิชกุล

เกิด 26 เมษายน 2502 เข้า ป. 5 คณะ ส.ร./จ.ล.

ที่อยู่ 273 ถนนสุขาภิบาล อำเภอเมือง จันทบุรี

โทร. 311-380

* 3655 สมเกียรติ ปลื้มมนัส

เกิด 23 กันยายน 2502 เข้า ป. 5 คณะ น.อ./ต.ส.

ที่อยู่ 1247/6 ถนนตากสิน ตำบลบึงกุ่ม กรุงเทพฯ

โทร. 468-1135

* 3657 คมกฤษ สิริสิงห์

เกิด 16 พฤศจิกายน 2502 เข้า ป. 5 คณะ ส.จ./ต.ส.

ที่อยู่ 41/29 ถนนเตชะวณิช แขวงบางซื่อ เขตดุสิต กรุงเทพฯ

โทร. 585-3067

* 3659 สุรวัธ กิจกุล

เกิด 23 ธันวาคม 2503 เข้า ป. 5 คณะ ส.ร./พ.ท.

ที่อยู่ 132 รongเมืองซอย 4 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 5

* 3661 ชาญวิทย์ มงคลเลาหะกิจ

เกิด 16 กรกฎาคม 2503 เข้า ป. 5 คณะ น.อ./ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 170/2 ถนนประดิพัทธ์ สะพานควาย กรุงเทพฯ 4

โทร. 278-3631

* 3662 ณรงค์ชัย อิมราพร

เกิด 10 กันยายน 2502 เข้า ป. 5 คณะ น.อ./พ.ท.

ที่อยู่ 12/5 ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก ราชบุรี

โทร. 241-282

* 3744 ฌพงศ์ เกิดเจริญ

เกิด 6 เมษายน 2502 เข้า ป. 7 คณะ ส.ร./พ.ท.

ที่อยู่ วิทยาลัยครูเพชรบุรี อำเภอเมือง เพชรบุรี

โทร. 425-118

* 3752 ศุภกร เกิดแสง

เกิด 4 มีนาคม 2503 เข้า ป. 6 คณะ ส.จ./จ.ล.

ที่อยู่ 161/55 ซอยนุปลาสวรรค์ อำเภอบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 7

โทร. 467-3746

* 3754 ธนะรัชต์ อินทรปฐม

เกิด 21 สิงหาคม 2504 เข้า ป. 6 คณะ น.อ./จ.ล.

ที่อยู่ 138/2 ซอยกิตติชัย ตำบลบางขุนนนท์ อำเภอบางกอกน้อย กรุงเทพฯ

โทร. 424-7638

* 3838 อนัญ หุตะจิตต์

เกิด 22 เมษายน 2502 เข้า ป. 7 คณะ ต.ส.

* 3842 ภาสกรม์ ชัยวานิชศิริ

เกิด 18 มีนาคม 2502 เข้า ป. 6 คณะ ส.ร./จ.ล.

ที่อยู่ 191-193 ตรอกธรรมา เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 5

โทร. 223-2259

* 3931 ทวีลาภ ชมนันท์

เกิด 10 มีนาคม 2503 เข้า ป. 7 คณะ ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 880/1 ซอยจรัลพงษ์ ถนนเพชรบุรี เขตพญาไท กรุงเทพฯ

โทร. 281-3224

* 4051 โกสินทร์ โกเมน

เกิด 3 กันยายน 2503 เข้า ม.ศ. 1 คณะ ผ.บ.ก.

ที่อยู่ 107/47 ซอยโชคชัย 3 ถนนลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10

156

- * 4052 ขนุรักษ์ พุ่มบ้านเช่า
เกิด 13 พฤษภาคม 2503 เข้า ม.ศ. 1 คณะ ผ.บ.ก.
ที่อยู่ 26/99 ซอยคลังมนตรี ถนนประชาชื่น เขตบางเขน กรุงเทพฯ
- * 4053 เขมพงศ์ เลชะกุล
เกิด 29 กรกฎาคม 2503 เข้า ม.ศ. 1 คณะ จ.ล.
ที่อยู่ 195 ถนนสีโรรส อำเภอเมือง ยะลา
โทร. 212-139
- * 4054 คมกฤษ กลับวิเศษ
เกิด 16 มีนาคม 2502 เข้า ม.ศ. 1 คณะ ด.ส.
ที่อยู่ 120/4 ซอยสถาพร ถนนประชาสงเคราะห์ กรุงเทพฯ
242 ตลาดอ่าทอง เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี
- * 4055 ชัยประดิน วิสุทธิผล
เกิด 9 กรกฎาคม 2502 เข้า ม.ศ. 1 คณะ ด.ส.
ที่อยู่ 153/3 ซอยมหาดเล็กหลวง 1 ถนนราชดำริ กรุงเทพฯ 5
โทร. 252-6816
- * 4056 ไตรรัตน์ อมาตยกุล
เกิด 7 มกราคม 2503 เข้า ม.ศ. 1 คณะ ผ.บ.ก.
ที่อยู่ 19 ซอยร่วมมิตร ย่านสินค้าพหลโยธิน ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 4
โทร. 279-5509
- * 4057 ธวัชชัย วิสุทธิมรรค
เกิด 20 เมษายน 2504 เข้า ม.ศ. 1 คณะ พ.ท.
ที่อยู่ 91/1 หมู่ 3 ตรงข้ามการประปา อำเภอเมือง ชลบุรี
โทร. 282-247
- * 4058 ธาดา พลวัน
เกิด 19 มกราคม 2503 เข้า ม.ศ. 1 คณะ ด.ส.
ที่อยู่ 77/39 ซอยกาหลง ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง นนทบุรี
- * 4059 ปรีดี รัตนวชิรินทร์
เกิด 13 เมษายน 2503 เข้า ม.ศ. 1 คณะ ด.ส.
ที่อยู่ 507/113 หมู่บ้านนครไทย ซอย 8 ถนนสาธุประดิษฐ์ กรุงเทพฯ 12
โทร. 284-2184
- * 4060 วชิระ ธรรมหทัย
เกิด 26 มีนาคม 2503 เข้า ม.ศ. 1 คณะ ด.ส.
ที่อยู่ 62 ถนนเทศบาลรังสรรค์ ประชาธิปไตย 1 ประชาชื่น กรุงเทพฯ
โทร. 588-4015 และ
462 ถนนพหลโยธิน อำเภอเมือง นครสวรรค์
- * 4061 วรยุทธ สินไชย
เกิด 28 ธันวาคม 2501 เข้า ม.ศ. 1 คณะ ผ.บ.ก.
ที่อยู่ 64/2 ซอยเสนาดิคม 1 หมู่บ้านเสนาดิเวศน์ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ
33 ถนนวิจิตรสงคราม อำเภอเมือง ภูเก็ต
โทร. 212-324
- * 4062 วิจักขณ์ คุ้มปราชนีย์
เกิด 9 กันยายน 2503 เข้า ม.ศ. 1 คณะ พ.ท.
ที่อยู่ 6 หมู่ 2 ตำบลบางกระบือ อำเภอนครชัยศรี นครปฐม
- * 4064 สุรยุทธ เหลืองวิโรจน์
เกิด 1 เมษายน 2503 เข้า ม.ศ. 1 คณะ จ.ล.
ที่อยู่ 810 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง พิษณุโลก
โทร. 258-671
- * 4066 อภินันท์ ไพบุญย์
เกิด 30 พฤศจิกายน 2503 เข้า ม.ศ. 1 คณะ จ.ล.
ที่อยู่ 25/39 ซอยศรีพาเพลิน บางขุนนนท์ อำเภอบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 7
โทร. 424-2317
- * 4067 อภิรักษ์ ศรีจันทร์เพ็ญ
เกิด 21 กรกฎาคม 2503 เข้า ม.ศ. 1 คณะ พ.ท.
ที่อยู่ 121 หมู่ 2 ตำบลสระกะเทียม อำเภอเมือง นครปฐม
- * 4190 ธนา ชาดะวราหะ
เกิด 19 มกราคม 2503 เข้า ม.ศ. 2 คณะ ด.ส.
ที่อยู่ 597 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง นครราชสีมา โทร. 242-986
26 ซอยอารี 6 ถนนพหลโยธิน ตำบลสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ 4
โทร. 278-5498
- * 4191 จตุพล อุดมศิลป์
เกิด 7 ธันวาคม 2501 เข้า ม.ศ. 3 คณะ จ.ล.
ที่อยู่ โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย คณะจิตรลดา ถนนสุขุทัย กรุงเทพฯ 3

เพื่อนเก่าในอดีต

เขาเหล่านี้ได้เคยเข้ามาร่วมใช้ชีวิตนักเรียนประจำกับพวกเรากระยะหนึ่ง บางคนก็นานพอสมควร แต่บางคนก็มีโอกาสได้อยู่ร่วมกันนอนกับเราเพียงไม่นานนัก และด้วยเหตุผลจำเป็นบางประการ จึงทำให้เขาเหล่านั้นต้องออกจากโรงเรียนและจากพวกเราไปเรียนที่อื่น แทนที่จะจบ ม.ศ. 5 จากวชิราวุธเช่นพวกเรา แต่ถึงอย่างไรก็ดี เขาก็ได้ชื่อว่าเป็นลูกวชิราวุธ และเป็นเพื่อนร่วมรุ่น 50 ของเราเช่นกัน

ม.ล. ไกรธวัช ทองใหญ่	เข้า ป. 3	ออก ป. 5
จาโรตม์ ณะภูมิ	เข้า ป. 3	ออก ป. 4
ฉกาจ สุวชู เพ็ชรน้อย	เข้า ป. 3	ออก ป. 5
พร้อมพงศ์ ลีศิริ เสริญ	เข้า ป. 3	ออก ม.ศ. 1
วิหวัธ สุวรรณปรีชา	เข้า ป. 3	ออก ป. 6
สุรชัย น้าทรัพย์อนันต์	เข้า ป. 3	ออก ป. 4
สุรศักดิ์ ณ สงขลา	เข้า ป. 3	ออก ป. 5
สุรฉัตร บุญยสุขานนท์	เข้า ป. 3	ออก ม.ศ. 1
สรร เสริญ เจริญกุล	เข้า ป. 3	ออก ม.ศ. 3
สายัณห์ นิธินันท์	เข้า ป. 3	ออก ม.ศ. 3
อภิรักษ์ ต่องวัฒนา	เข้า ป. 3	ออก ม.ศ. 3
กนกโชติ พงษ์ไสว	เข้า ป. 4	ออก ป. 5
ชาติชาย ชุตินา	เข้า ป. 4	ออก ม.ศ. 4
บุรินทร์ สันติพิทักษ์	เข้า ป. 4	ออก ป. 7
ไปรเทพ ขอสโสดิกุล	เข้า ป. 4	ออก ม.ศ. 3
พงศ์พันธุ์ ลีศิริ เสริญ	เข้า ป. 4	ออก ม.ศ. 1
อำพล เหลืองอร่ามรัตน์	เข้า ป. 4	ออก ป. 4
อนิรุทธิ์ จุลเวช	เข้า ป. 4	ออก ป. 6
เทวัญ อุทัยวัฒน์	เข้า ป. 5	ออก ม.ศ. 3
พิชัย จึงสมประสงค์	เข้า ป. 5	ออก ม.ศ. 3
สมบัติ ภูมิพันธุ์	เข้า ป. 5	ออก ม.ศ. 3
กวีพงศ์ จบพิมเวศท์	เข้า ป. 6	ออก ม.ศ. 4
คำรณฤทธิ์ นาคอร่าม	เข้า ป. 6	ออก ม.ศ. 3
พิพัฒน์ สุวรรณชฎ	เข้า ป. 6	ออก ม.ศ. 4
คมกฤษ เครือสุวรรณ	เข้า ป. 7	ออก ม.ศ. 2
กิตตินันท์ ยะตินันท์	เข้า ม.ศ. 1	ออก ม.ศ. 2
อดิศร ดวงเด่น	เข้า ม.ศ. 1	ออก ม.ศ. 1
สกุล เดชะโกศยะ	เข้า ม.ศ. 1	ออก ม.ศ. 4
โคม นามสนธิ	เข้า ม.ศ. 3	ออก ม.ศ. 3

หากมีการขาดตกบกพร่องที่ไม่ได้นำชื่อของเพื่อนบางคนมาลง ก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

จากดินแดนอันไม่ไกล
จากบ้านเรือนอันร่มรื่น ผ่าน
เขยิบกุ่มง่ามเคล้าด้วยเงาไม้
เมื่ออร่ามขึ้นคราที่นทพุดก่อนใจ
เป็นมิตรสนิทสนมร่วมชมชื่น
เคียงเคียงร่วมรำร้องอย่างผ่องใส
ร่วมวัดกัน เมืองร่วมคองวัย
ร่วมนารีใจไมตรีมีต่อกัน

ณ แห่งนี้ที่พิกทวนักชื่น
เป็นที่รวมความรักกลมกรวมกัน
จนเกิดเป็นเส้นใยสามลุ่มพันธ
กระซิบกัน เกี้ยวถ้อยด้วยถ้อยที่

ยามนี้การผ่านไต่ทางไกลแล้ว
สรวลโยนถั่วเกาะใจไม่หน่ายเป
ยังเห็นไฟโบ้ในทรวงดวงฤดี
ไอ้บัดนี้สิครวทเวดอากัย...

ชาญวิทย์ มงคลเลาหกิจ ประพันธ์

พระบรมราโชบายในการจัดตั้งโรงเรียนมหาดเล็กหลวง
พระราชบันทึกในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ถึง พระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี

เสนาบดีกระทรวงธรรมการ

ข้าส่งข้อความนี้มา เพื่อให้เสนาบดีและปลัดทูลฉลองกระทรวงธรรมการอ่าน ข้าได้ขีดเส้นแดงใต้ข้อความบางตอน คือตอนที่ถูกใจข้าและตอนที่แสดงให้เห็นอย่างแจ่มแจ้งในเรื่องที่ข้ารู้สึกตลอดมา

ระบบการศึกษาและกฎเกณฑ์ทั้งหลาย ตลอดจนหลักสูตร แท้จริงทำให้เปลืองกระดาษไปเปล่า ๆ ยิ่งกว่านั้นคือ เปลืองเวลาด้วยถ้าไม่ทำให้ ประชาชน เป็นอย่างที่เราต้องการสำหรับประเทศของเราได้ เป็นผลสำเร็จ ข้าไม่หมายความว่าอะไรดีสำหรับ เมืองอังกฤษจะต้องดีสำหรับเมืองไทยด้วย ตรงกันข้าม ถ้าจะเอาวิธีการของคนอังกฤษมาใช้ทั้งดุ้นโดยไม่มี การดัดแปลง ก็จะเป็นการผิดพลาดอย่างมหันต์ แต่บันทึกนี้อาจทำให้ผู้อ่าน เกิดความคิดอะไรบ้าง

สำหรับโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ข้าไม่เป็นที่หวังการปั้นนักเรียนชั้นมัธยม ให้เป็น เทวดา เหมือนกันหมดทุกคน ได้คะแนนกันคนละหลายพันคะแนนเท่ากับการสร้าง เด็กหนุ่มที่ขยันขันแข็งและสะอาด ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เตรียมพร้อมที่จะรับภาระต่าง ๆ ซึ่งจะมีมาในอนาคต ข้าไม่ต้องการนักเรียนตัวอย่าง ที่สอบไล่ได้คะแนนชั้น เกียรตินิยมทุก ๆ ครั้ง ข้าไม่ต้องการตำราเรียนที่เดินได้ ที่ข้าอยากได้นั้นคือ เยาวชนที่เป็นสุภาพบุรุษ ชื่อสัตย์สุจริต มีอุปนิสัยใจคอดี และข้าจะไม่โศกเศร้าเลย ถ้าเจ้ามารายงานว่า เด็กคนหนึ่งเขียนหนังสือไม่คล่อง คิดเลขเศษซ้อนไม่เป็น และไม่รู้จักเรขาคณิตเลย ถ้าข้ารู้ว่า เด็กคนนั้นได้ศึกษาพอที่จะรู้ว่าความเป็นลูกผู้ชายคืออะไร และขี้แยคืออะไร ข้าไม่อยากจะยิน "คนฉลาด" บ่นอีกว่า ปัญญาท่วมหัวเอาตัวไม่รอด สิ่งที่ข้าต้องการในโรงเรียนมหาดเล็กหลวงคือ ให้การ ศึกษา เป็นเครื่องทำให้เด็กเป็นเยาวชนที่น่ารัก และเป็นพลเมืองดี ไม่ใช่

ทำลายบุคลิกภาพเสียหมด โดยบรรจุหลักสูตรและระบบการต่าง ๆ ลงไป ข้าต้องการให้การศึกษากลายเป็นสิ่งซึ่งงดงาม จนทำให้เด็กที่ออกไปแล้วทวนกลับมาคิดถึงในวันข้างหน้าด้วยความภาคภูมิใจ ขออย่าเอาโรงเรียนของข้าไปเปรียบกับโรงเรียนอื่น เพราะมีจุดหมายต่างกัน ถ้าข้าอยากจะได้โรงเรียนธรรมดาเพียงหลังหนึ่ง สร้างเป็นโรงเรียนไปมาจะไม่ดีกว่าหรือ จะสร้างโรงเรียนกินนอนขึ้นมาทำไม

ที่ข้ากล่าวมานี้จะ เข้ากันได้กับระบบการศึกษาของ เจ้าหรือไม่ก็ตาม ถ้าเข้ากันได้ ข้าก็ดีใจ แต่ถ้าเข้ากันไม่ได้ ก็ขอให้วิธีการของข้าได้รับการพิจารณา ดำเนินการโดยยุติธรรมด้วย อย่าพยายามบังคับให้ครูของข้าทำตามข้อไขของเจ้า ให้ทำตามข้อไขของข้าเถิด เพราะกีฬาประเภทนี้ข้าคิดให้เขาเล่น และข้าเองจะเป็นผู้ให้รางวัล

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล แปล

แนะนำ ๑๐ คนดัง ประจำรุ่น

เปลวไปเปลวมาแผล็บเดียว 10 ปีเข้าไปแล้วที่เราได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ถึงแม้จะมีบางคนก็ตาม เข้ามาทีหลัง แต่มันก็ทำให้เราสนิทสนมกันอย่างรวดเร็ว และก็มีความรู้สึกคล้ายกับว่าได้อยู่ร่วมกันมาตั้งแต่แรกเริ่ม กาลเวลาทำให้เราคุ้นเคยกัน สนุกสนานร่วมกัน ทำงานร่วมกัน กินนอนร่วมกัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เองจึงทำให้เรารู้จักกันเป็นอย่างดี อดีตต่าง ๆ ที่ผ่านมาจึงยังคงอยู่ในความทรงจำของเราตลอดไป

ข้าพเจ้าได้ปรึกษากับเพื่อน ๆ คิดอยากจะเขียนคอลัมน์ขึ้นสักคอลัมน์หนึ่ง ที่จะกล่าวถึงพวกเราว่าใครได้ทำอะไร หรือมีสิ่งใดที่เป็นความประทับใจ เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งความทรงจำ มันเป็นการยากที่ข้าพเจ้าจะรื้อฟื้นระลึกถึงความหลังของเพื่อน ๆ ทุกคนได้หมดอย่างละเอียดถี่ถ้วน ในที่สุดเราจึงได้ตกลงกันจะเขียนแต่เฉพาะคนที่เราคิดว่าเป็นที่รู้จักกันดีในโรงเรียน และเป็นคนที่มีความดี (มีความดี) ในด้านต่าง ๆ จึงได้เขียนคอลัมน์แนะนำ 10 คนดังประจำรุ่นขึ้น โดยที่ข้าพเจ้าขอให้เพื่อน ๆ ที่สามารถติดต่อกับข้าพเจ้าได้ในเวลานั้นช่วยกันเขียนรายชื่อของคนที่ดีคิดว่าส่งมาให้ข้าพเจ้า เพื่อนำมาใช้เป็นเกณฑ์ตัดสิน และในที่สุด ข้าพเจ้าก็ได้รายชื่อผู้ที่เพื่อน ๆ ลงมติให้เป็นคนดังประจำรุ่นมา 10 คน ข้าพเจ้าจึงได้ลงมือเขียนคอลัมน์นี้ขึ้น และก็ขอเริ่มแนะนำคนดังของเราเลย

เกียรติคุณ ขาดประเสริฐ

ชื่อเล่นว่า "โจ้" แต่เราเรียกว่า "เหียน" เหียนเป็นผู้ที่ช่วยทำให้งิจกรรมต่าง ๆ ของพวกเราสำเร็จลุล่วงด้วยดีเสมอมา อาทิเช่น หนังสือรุ่น และหนังสือรุ่นเล่มนี้ เหียนเป็นผู้ที่มีความดีในทุก ๆ ด้าน คือทั้งในด้าน การเรียน การกีฬา และการสังคม เหียนใช้รูปร่างหน้าตาที่ไม่ค่อยมีใครอยากเหมือนสร้างคะแนนนิยมให้ตนเอง นอกจากนี้ เหียนยังมีฝักใฝ่ในการพูดจาหวานลุ่มจนใครต่อใครหลงเชื่อกันไปหมด หลายสิ่งหลายอย่างที่เราคิดว่าเหียนทำไม่ได้ แต่เหียนก็พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า เหียนทำได้ และทำได้ดี เสียด้วย สาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้ชื่อเสียงของ เหียนเป็นที่รู้จักกันดีทั้งในหมู่นักเรียนและอาจารย์ก็คือ เหียนมักกล้าทำสิ่งแปลก ๆ ต่าง ๆ ที่คนทั่วไปไม่กล้าทำ มีอะไรบ้างนั้นเราก็คงรู้ ๆ กันอยู่

สมเกียรติ ปลื้มมนัส

เพียงเอ่ยชื่อ "ป่อง" เท่านั้น ใคร ๆ ก็ร้องอ๋อ ป่องเป็นดารารักบี้ที่ทุกคนยอมรับในฝีมือ ด้วยความเก่งกล้าสามารถจึงทำให้ป่องติดทีมชาติตั้งแต่ ม.ศ. 5 และถึงแม้จะอยู่ในระดับทีมชาติ ป่องก็ไม่ค่อยไปคว้าใครเลยในด้านฝีมือและประสบการณ์ ป่องเป็นอีกคนที่มักชอบแก่งสร้างข่าวลือต่าง ๆ ขึ้น เพื่อให้ตัวเองเป็นที่กล่าวขวัญของคนทั่วไป แต่ถึงแม้ป่องจะอยู่

นาย ๆ ก็มีคนกล่าวขวัญถึงอยู่เสมอ ๆ โดยเฉพาะสาว ๆ นอกจากนี้ บ่อย่างมีผิวเพชรที่คอยชี้ใครต่อใคร กล่าวกันว่านี่ผิวเพชรของบ่อย่างนี้มีพิษสงยิ่งกว่าผิวเพชรของนบนทุกเสียอีก บ่อย่าง เป็นหัวหน้าใหญ่ของคณะตุลิตที่เอาจริงเอาจัง ต่อหน้าทีมาก จึงทำให้น้อง ๆ ยำเกรงเป็นพิเศษ แต่กับเพื่อน ๆ แล้วบ่อย่างจะเป็นกันเองดีทีเดียว แต่ออกจะมัวแก่งไปปลุกหน้อย นั้นแหละที่ทำให้เพื่อน ๆ ได้เฮฮาครีนเครงกัน เวลาฟังบ่อย่าง

ปกรณ์ บัณฑิต

ด้วยรูปร่างอันใหญ่อย่างกับต้อบ๊วยก่าย แต่ธรรมาศยที่นับมาเวลาน่าพิศและใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ พาให้ปกรณ์เป็นที่นิยมของเพื่อน ๆ ปกรณ์เป็นสิงห์ร้ายประจำห้องศิลปะ (คำนวณ) ที่มักสร้างความปั่นป่วนให้เพื่อนร่วมห้องเสมอ ปกรณ์ถือว่าตัวใหญ่จึงมักชอบเล่นอะไรที่มันรุนแรง และมักจะได้รับคำตอบที่รุนแรงกว่า แต่ปกรณ์ก็ยิ้มรับเสมอ ปกรณ์เป็นหัวหน้าตัวอย่างในด้านทรงผมที่น้อง ๆ ควรจะเอาแบบตาม ปีนี้ปกรณ์ใช้ความมโหฬารของร่างกายขลุ่ยต่อผู้ฟังพาศนามรักปีโปจนนับไม่ถ้วนแล้ว นอกจากนี้ ปกรณ์ยังเป็นนักหลับที่เรียนดีถึงขั้นได้รับพระราชทานรางวัลอีกด้วย

โกสินทร์ โภเมน

ความโด่งดังของเม้นอยู่ที่ศีรษะอันใหญ่โตราวกับกระดิ่ง และเม้นก็ใช้ประโยชน์จากศีรษะนี้แหละ เทียววิ่งไล่ชนใครต่อใครจนได้รับคัดเลือกให้เล่นฟริอบที่มโรงเรียนคู่กับเจ้าอ้วนปกรณ์ คู่ต่อสู้ที่เห็นปกรณ์และเห็นหัวของเม้นแล้วต่างขยาดไปตาม ๆ กัน นอกจากนั้น เม้นยังมีรอยยิ้มพิมพ์ใจที่ทุกคนเห็นแล้วจะต้องคิดใจไปนานแสนนาน พุดถึงความหล่อ เม้นก็อยู่ระดับเดียวกับไพโรจน์ (สัง) ที่เดียว หลังจากที่ถูกสั่งใจเป่าปัสก้อตมานาน เม้นจึงได้รับตำแหน่งหัวหน้าวงและพาลูกน้องออกโชว์หัว ... เอ๊ย ... โชว์ตัวตามงานต่าง ๆ มากมายน่า

ธงชัย กิจไพฑูรย์

ใครที่ไม่รู้จัก "ซิม" ออกจะดูเป็นคนบ้านนอกเอามาก ๆ เพราะชื่อเสียงของซิมเป็นที่โด่งดังและลือกระฉ่อนตลอดปศุศุทท้ายนี้ ซิมดังมากในเรื่องความเด๋อตาและความข่มขำ แต่ซิมก็ทำให้ไปด้วยใจรัก จึงดูเป็นสิ่งที่น่านิยมในตัวซิม ในขณะที่อยู่ร่วมกันและกำลังทำสิ่งเดียวกัน ซิมกลับมักจะได้รับสิ่งตอบแทนต่าง ๆ ที่ผิดไปจากคนอื่นเสมอ ๆ และก็เป็นที่ขิมหกลังเสียงไม่ได้เสียด้วยชิ แต่ก็เพราะเหตุนี้แหละจึงทำให้มีชื่อของซิมติดอันดับคนดังประจำรุ่นของเรา

ภาสกรณ์ ชัยวานิชศิริ

ครูบาอาจารย์ทุกท่านรู้จักโล้นเป็นอย่างดี เพราะโล้น เป็นคนที่เรียนเก่งมาก และก็ขยันตั้งใจเรียนเสมอมา โล้นมีมันสมองที่เยี่ยมยอดจึงสามารถคิดและแก้อัจฉริยะต่าง ๆ ออกอย่างรวดเร็วและถูกต้อง โล้นจึงเป็นความหวังของเราที่จะทำชื่อเสียงในด้านการเรียน และโล้นก็ไม่ทำให้เราผิดหวัง กล่าวคือ โล้นสามารถสอบเข้าคณะเตรียมแพทยศาสตร์ ศิริราชมหาวิทยาลัยมหิดลได้ นอกจากนี้ โล้นยังเป็นนักว่ายน้ำที่ติดทีมชาติไปแข่งขันต่างประเทศมาตั้งแต่เด็ก ๆ โล้นเป็นหัวหน้าที่ลูกน้องเคารพและยำเกรงมาก ดูโดยผิวเผินโล้นจะเป็นคนเจียบ ๆ ไม่ค่อยเทียวเตร แต่ลองสืบดูกันดี ๆ ก็จจะรู้ทันทีว่าโล้นมีความซำซองในประสภารณ์ชีวิต เป็นอย่างดีทีเดียว

ณัฐพงศ์ ศิริชนะ

บุรุษผู้มีความรักคณะและส่วนรวมอย่างแรงกล้าจนเป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป เปิดเป็นคนดีจริง ๆ ไม่เคยมีประวัติเสียหายเลยแม้แต่เรื่องเดียว ถึงแม้จะเตี้ยแต่เปิดก็สามารถเล่นกีฬาสูง ๆ ใหญ่ ๆ ได้ทุกประเภท โดยไม่พรั่นพริ้งเลย เปิดได้รับการยกย่องให้เป็นยอดโค้ช เพราะเปิดมีวิธีการที่จะฝึกหัดและสอนน้อง ๆ ให้เล่นกีฬาเป็นและเล่นให้ได้ดี อีกทั้งเปิดจะทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างกับผลงานที่กำลังทำอย่างเต็มใจ เวลาเปิดโกรธหรือเวลาจะทำอะไรใคร เปิดมักจะ เม้มปากรวบรวมกำลังก่อนเสมอจนเป็นที่ขบขันของเพื่อน ๆ ที่เห็นใบหน้าของเปิด เวลา เม้มปากและเปิดก็เป็นคนบ้าจี้มาก เสียด้วย เปิดจะหัวเราะงอหายได้ทุกเวลาและทุกสถานที่ถ้าถูกเพื่อน ๆ จี้จุด และลองเปิดเริ่มระเบิดเสียงหัวเราะชนิดทลายโลกเมื่อไหร่ก็เป็นการยากมากที่จะให้เปิดยุติการหัวเราะนั้น

ไตรเทพ ศรีบุญ

ศัสษาโนว่าประจำรุ่น 50 ของเรา บุตเป็นคนรูปหล่อเอามาก ๆ ชนิดที่สาว ๆ เห็นแล้วต้องเก็บเอาไปฝันเสียหลายคืน จุดเด่นของบูตอยู่ที่ลักยิ้มอันน่ารักและดวงตาอันใสแจ้ว บูตมีวิธีการพูดที่ผูกมัดใจเพศตรงข้ามได้เป็นอย่างดี แต่กับเพศเดียวกันแล้ว บูตกลับไม่สามารถพูดมัดใจได้ ก็นับเป็นสิ่งแปลกอย่างหนึ่ง บูตเป็นผู้ที่มีพรสวรรค์ในด้านการกีฬา บูตเล่นกีฬาได้ดีเกือบทุกชนิด โดยเฉพาะบาสฯ และแบดฯ บูตเล่นได้ดีเยี่ยมเป็นพิเศษ ความดังของบูตอีกอย่างหนึ่ง คือการที่บูตเป็นนักเรียนที่แอนตี้การเรียนตลอดทั้งปี และหันมาพิสมัยการนอนแบบกินบ้านกินเมืองแทน จนคุณครูหลายท่านล้มไปเลยว่ามีบูตอยู่ในห้องเรียนด้วย

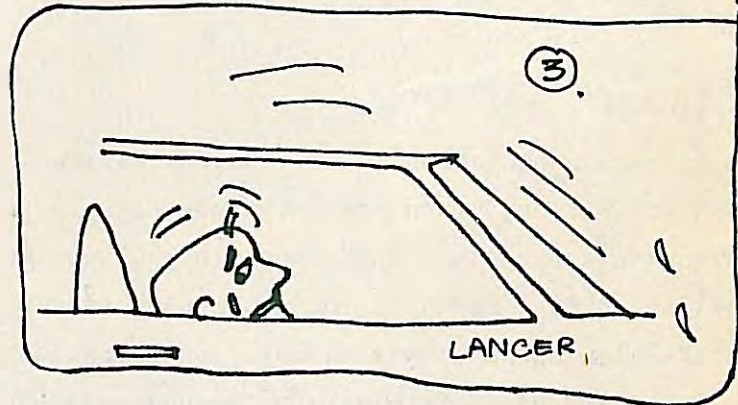
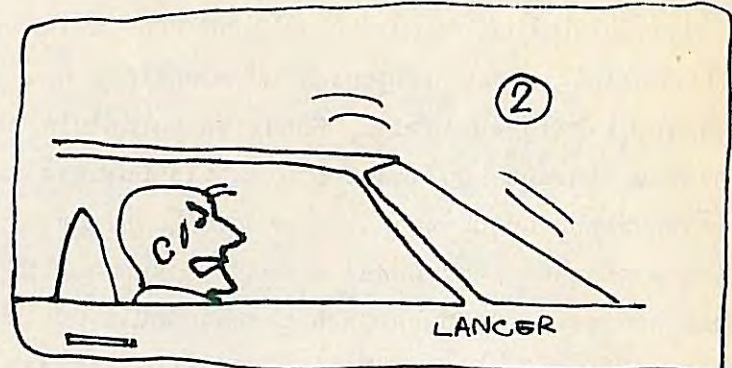
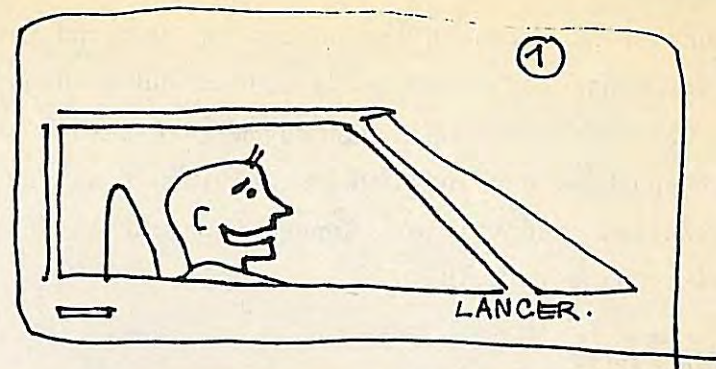
ณัฐเวท แสงใหญ่

"ใหญ่" ดังเพราะความบ๊องส์ต่าง ๆ นานาที่เจ้าตัวแกลังทำขึ้น จนเกือบกลายเป็นคนบ้าไปจริง ๆ ใหญ่เป็นผู้ที่มีอารมณ์ศิลปินอย่างเต็มตัวและรู้สึกจะเกินตัวเสียด้วยซ้ำไป อารมณ์ที่เกินอยู่จึงออกมาในรูปของความคิดต่าง ๆ อันเป็นที่ชวนขบขันของผู้ที่พบเห็น ที่จริงแล้วใหญ่จัดอยู่ในระดับคนหัวดีคนหนึ่ง แต่ใหญ่มักจะนำความฉลาดนั้นไปใช้ในทางอื่น ๆ ที่มีใช้การเรียน ใหญ่วาดการ์ตูนเก่งพอ ๆ กับวอลท์ ดิสนีย์ เลยทีเดียว สิ่งสุดท้ายที่ใหญ่ตั้งใจไว้เป็นความดังก็คือ ใหญ่สามารถสอบเข้าคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้ จึงทำให้รุ่นของเราที่มีนักศิลปะอย่างเต็มภาคภูมิคนหนึ่ง อีกหน่อยเพื่อน ๆ คนไหนจะปลูกเรือนหอละก็ อย่าลืมเรียกใหญ่ไปออกแบบและตกแต่งภายในให้ก็แล้วกัน ... คุณภาพยอดเยี่ยม ราคายุติธรรม .....

ธีรพล เกาตะทัต

ด้วยทรงผมหยิกหยอยไม่เหมือนใคร และหุ่นทรมาณใจสาวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้อัน เป็นที่รู้จักกันดี อัน เป็นนักวิ่งระยะสั้นตัวกลางที่ไม่มีใครสามารถจะหาบตามฝีเท้าได้เลย ดังนั้น อันจึงติดทีมกรีฑาของโรงเรียนตั้งแต่เด็กและก็ยังติดทีมรักบี้ของโรงเรียนในตำแหน่งปีกตั้งแต่ ม.ศ. 4 อีกด้วย เวลาอันวิ่ง ดู ๆ แล้วเหมือนม้าป่าที่กำลังศึกคะนอง เพราะอันจะโยกเต็มที่ ทำให้ท่าวิ่งของอันผิดแปลกไปจากคนอื่น ๆ จนกลายเป็นจุดเด่นไป อัน เป็นหัวหน้าที่เด็ก ๆ ในคณะพาไทรูจิกตี และอันนี่แหละที่ทำให้เด็ก ๆ ในคณะไม่กล้าทำผิดระเบียบ เพราะกลัวจะถูกอันลงโทษ

นี่แหละคือ 10 คนดังประจำรุ่นของเราที่ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ อีกหลายคนได้ทำการเลือกเพิ่มขึ้นมาให้ เป็นบุคคลในคอสมัน อันที่จริงพวกเขาทุกคนล้วนแล้วแต่มีความโด่งดังในด้านต่าง ๆ กันทั้งนั้น แต่ก็ด้วยเหตุผลที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้วข้างต้นนั่นแหละ จึงไม่สามารถเขียนกล่าวถึงทุก ๆ คนได้หมด แต่ก็หวังใจเป็นอย่างยิ่งว่าทุกคนคงเข้าใจถึงเจตนารมณ์ที่ข้าพเจ้าเขียนคอสมันนี้ขึ้นมา เป็นอย่างดี และแน่นอนเหลือเกินที่ว่า สิ่งใดอันเป็นสิ่งที่ทำให้พวกเรารู้สึกประทับใจซึ่งกันและกัน สิ่งนั้นจะคงอยู่ในหัวใจและความรู้สึกนึกคิดของพวกเรา ... โอรี 50 ... ตลอดไปอีกนานแสนนาน

เขียนรกรในภูเก็ต

เสียงพูดคุย เอะอะ เอ็ดตะโรดังลั่น แข่งกับเสียงเครื่องยนตร์รถที่
วิ่งตะปิงไปตามถนนแคบ ๆ ขนาดรถสวนได้ 2 คัน จนฝุ่นตลบอบอวลไปทั่ว
ทั้งแถบ เด็ก ๆ 7-8 คนที่กำลังวิ่งเล่นกันอยู่อย่างสนุกสนานแถวนั้นหันมา
มองอย่างสนใจ ขณะที่ผู้ใหญ่ 2-3 คนหันมามองเพียงแว็บเดียว แล้วก็หัน
กลับไปอย่างไม้อ่อยใจใส่

พวกเราในรถทั้งหมด 13 คนกำลังอยู่ในวัยร่า เริงสนุกสนานกันอย่าง
เต็มที่ แสงอาทิตย์ที่แผดแรงกล้าอยู่เมื่อครู่เริ่มจางลง ๆ จนท้องฟ้ากลายเป็น
สีส้ม ต่างกับเสียงของพวกเราที่เริ่มดังขึ้น ๆ เรากำลังเดินทางไป
ยังหาดสุรินทร์ ซึ่งเป็นชายหาดแห่งหนึ่งในหลาย ๆ หาดของอำเภอภูเก็ต
เพื่อชมพระอาทิตย์ตกดินที่นั่น

เราเพิ่งเดินทางมาถึงภูเก็ตในเช้าวันนั้นด้วยรถบริษัทพรหมเทพทัวร์
รวมทั้งหมด 10 คน คือ ขุน เม้น จุก จินโน้ เขี้ยว โอ เล่ ใหญ่ เจ๊ก เข
และซิม ซึ่งก็เป็นธรรมดาของการเดินทาง เป็นกลุ่มของพวกเรา คือ เรื่อง
นอนเรื่องเล็ก เราคุยกันเอะอะตลอดคืน ซึ่งคิดว่าคงจะสร้างความขุ่นขึ้น
คลายความเงิบเหงาให้แก่ผู้ร่วมเดินทางเป็นอย่างดี สังเกตจากการที่
หลายคนหันมามองอย่างพอใจ แต่แก๊งสี่หน้าดู ทำตาเขี้ยว อีกหลายคน
ยังหันมาทำปากขมขมขมบิลคล้ายเปรี้ยวปากอยากเข้ามาคุยด้วย แต่คงจะ
กระดากจึงไม่กล้าเข้ามา เราก็อธิบายยามทำตัวให้เป็นประโยชน์ คลาย
ความเงิบเหงาให้ผู้โดยสารเหล่านี้ต่อไปโดยเอะอะยิ่งขึ้น

แม่(ของยุทธ) ยุทธ แม้ว คอยเราอยู่แล้วที่บริษัทจุดหมายปลายทาง
พวกเราโดยมากมีกระเป๋ามากคนละใบ เราเดินทางไปยังบ้านยุทธด้วย
รถยนต์ 2 คันที่แม่จัดมาให้ ชักถามกัน เอะอะเอ็ดตะโรได้ความว่า แม้วมา

เที่ยววก เกิดกับแม่ (ของแม่) พอดี และพักอยู่โรงแรมถาวร เรารู้สึกยินดีที่ได้เพื่อนมาร่วม เที่ยวอีกคนหนึ่ง

เรามารถึงบ้านท่ามกลางการต้อนรับอย่างอบอุ่นและเป็นกันเอง พ่อของยุทธได้จัดอาหารดึกอัปสองแถวขนาด เหมาะแก่พวก เราที่จะใช้ไปเที่ยวตามลำพัง เราวางโปรแกรมกันว่าจะไปไหว้พระที่วัดท่าฉลอมก่อน เป็นการประเดิม แต่ก่อนออกเดินทาง อี๊กสิ่ ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ที่ฏ เกิดก็ได้เข้ามาร่วมวงเที่ยวกับพวก เราด้วย

เราไปไหว้พระที่วัดท่าฉลอมด้วยรถยนต์สองแถวคันนั้น วัดอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองนัก เราขึ้นไปโบสถ์เล็ก ๆ มีหลวงพ่อประดิษฐานอยู่ 2 องค์ ปิดทองเหลืองอร่าม เราแวะไหว้ท่านขอพรต่าง ๆ ที่ตนปรารถนาตามธรรมเนียมของการไหว้พระทั่ว ๆ ไปของ เด็กวัยรุ่น พวกเราบางคน เสี่ยงเซียมซี บางคน เสี่ยงทายด้วยไม้คู่ ซึ่งจำไม่ได้ว่า เรียกว่าอะไร แต่มีลักษณะเป็นไม้คู่หนึ่ง มี 2 ชั้นคล้าย ๆ กัน ด้านหนึ่งแบนอีกด้านนูน ลักษณะคล้ายมะม่วงหิมพานต์ เวลาเสี่ยงทายจับมาประกบกัน แล้วโยนลงไป ถ้าหงายทั้งสองอัน คือเอาด้านแบนขึ้นก็สมปรารถนา ส่วนมากเราเสี่ยงทายเรื่องสอบเข้ามหาวิทยาลัย

เราขึ้นรถพร้อมกันออกจากวัดท่าฉลอม แต่ยังไม่ทันพ้นประตูก็ปรากฏว่าขาดสมาชิกผู้ เชื้อช่าอีก 1 นาย กำลังวิ่งตามรถมาพร้อมทั้งตะโกนให้หยุด เราแกล้งออกรถให้วิ่งไล่ จนเห็นว่าทำวิ่งซึ่งที่แรกคล้าย สตีฟ ออสติน นั้น ได้กลายเป็นทำวิ่งคล้ายตุ๊กตาหน้าอินคอร์รา ไปเสียแล้ว จึงรอรับอนุญาตให้ขึ้นมาได้ สำหรับชื่อของสมาชิกผู้ เชื้อช่านั้นไม่ขอเอ่ยในที่นี้ แต่ถ้าใครอยากรู้กระซิบถามได้เป็นพิเศษ หากเขียนในที่นี้ ผู้เขียนอาจไม่รอดชีวิตถึงงานกรรฐา อดรับประกาศนียบัตรแน่ ๆ

เราเดินทางต่อไปยังหาดราไวย์ นั่งพักกันครู่หนึ่งก็กลับ ก่อนกลับได้มีการจับโยนน้ำกันเป็นธรรมดา สำหรับชื่อผู้โชคดีที่ถูกโยนน้ำนั้น ใครสงสัยห้ามถามเด็ดขาด ถึงถามก็ไม่บอก

เรา เดินทางกลับไปทานข้าวกลางวันที่บ้านยุทธ แล้วก็พักผ่อนวางแผนการเดินทางต่อไป เป็นอันว่าไม่มีใครเหนื่อยหรือเพลีย เนื่องจากการเดินทางเมื่อคืนเลย .....

.....ที่หาดทหาร พวกเรานั่งกางเกงอาบน้ำ ปีนดินขึ้นไปสำรวจข้างบน เดินจนเหนื่อยก็ไม่มีอะไรตื่น เต็น เจอแต่ฝรั่งชี่ยา 2-3 คน เราจึง เดินกลับลงมาเล่นน้ำ ครู่หนึ่งจุดก็อุทิศตัวให้เพื่อนฝั่งไว้กับทราย เรา 2-3 คนช่วยกันฝังจุด ที่เหลือก็อยู่ในน้ำ เล่นคลื่นบ้าง ชัดขวางการฝั่งบ้าง

โดยใช้ทรายโจมตี เป็นที่สนุกสนาน และตบท้ายรายการโดยช่วยกันฝังซิมข้าง ๆ จุด จากนั้นก็เป็นการจุฬาทสุรินทร์

เมื่อเราไปถึงหาดสุรินทร์ก็เป็นเวลาหกโมงกว่าแล้ว พระอาทิตย์ลอยต่ำลงทุกทีจนปรากฏเป็นเงาดวงโตสี เหลืองอยู่ในทะเล แสงจางลงมาก พวกเราส่วนใหญ่นั่งคุยกันอยู่ที่ร้าน เครื่องดื่ม เล็ก ๆ บางคนเดินไปดูพระอาทิตย์ตกที่ชายหาด บางคนอยู่ที่ศาลาถัดจากชายหาดขึ้นมาอีกหน่อย นอกจากพวกเราแล้วก็มีคนอื่นอีกบ้าง ไม่มากนัก เราคุยกันเรื่องราวต่าง ๆ อยู่ครู่หนึ่ง

"เฮ้ย กลับเถอะวะ เตียวพ่อคอย" ใครคนหนึ่งชักชวน ซึ่งเราก็เห็นด้วย เพราะวันนี้พ่อจะพาไปทานปลาเผา และอาหารอื่น ๆ ที่ขึ้นชื่อของภูเกิดอีกหลายอย่าง เป็นรายการที่พลาดไม่ได้จริง ๆ

ยุทธผู้ซึ่งเป็นโซ เฟอร์ซับรถบริการมาตลอดวันยังคงคิดลมอยู่ "ฮั้วนี่ หลังด้วยคนดีกว่าจะได้คุยต่อ ใครเคยซับริดแบบนี้บ้างวะ"

"ฮั้วเอง" เสียงซุนรับคำอย่างกระตือรือร้น

"ซับริด ๆ นะโว้ย 13 ชีวิตอยู่ในกำมือของลือ"

ใครคนหนึ่งหยอก พวกเราก็หัวเราะกันอย่างสนุกสนาน พวกกันโตดขึ้นรถอย่างรวดเร็ว แยกย้ายกันนั่งเต็มรถทั้ง 2 ฟาก มีเขี้ยวหนึ่งตรงกลาง ระหว่างที่นั่งทั้งสอง จุดและใหญ่หนึ่งห้อยเท้าออกมานอกรถ อี๊กสิ่นั่งข้างหน้าคู่กับซุนคนซับริด เสียงเอะอะเอ็ดตะโรก็เริ่มดังขึ้นเรื่อย ๆ ไม่น้อยไปกว่าขามา ระคนกับเสียงหัวเราะเฮฮา ขณะที่รถแล่นตะปิงขึ้นเรื่อย ๆ พวกเราสนใจกับการคุยมากกว่า ทิวทัศน์ยามใกล้ค่ำก็น่าดูมาก แต่ไม่ค่อยมีใครสนใจนัก

ถนนสายนี้ว่างมาก ถ้าเปรียบกับถนนในกรุงเทพฯ ถึงแม้ว่าค่อนข้างแคบ แต่ก็เล่นสะดวกกว่าในกรุงเทพฯ มาก นาน ๆ จะเห็นรถมอเตอร์ไซด์หรือสองแถวสวนมาสักคันหนึ่ง จนกระทั่ง ..... รถเราผ่านโค้งถนนซึ่งเลี้ยวขวาโดยไม่ลดความเร็ว พอพ้นโค้งก็เห็นอีกโค้งหนึ่งรออยู่ข้างหน้า ทางลาดชันพุ่งลงไป ด้านซ้ายเป็นลักษณะคล้ายเหวเตี้ย ๆ ที่ข้างล่างเป็นลานพื้นดินสูงประมาณ 4-5 เมตรเพราะถนนยกสูงชัน ด้านขวาเป็นเนินผาสูงขึ้นไป

พวกเราถูกเหวี่ยงกระเด็นไปมาขณะผ่านโค้งแรก รถส่ายเสียการทรงตัวขณะพุ่งเข้าโค้งที่สอง ใครคนหนึ่งหัวเราะแล้วตะโกนดัง ๆ ว่า

"นั่นแน่ ไอ้ซุนลวดลาย" พวกเราทั้งหมดก็เชื้อช่าหัวเราะตามไปด้วย แต่ก็ต้องชะงักลงทันทีเมื่อรถพุ่งเข้าโค้งที่สอง เพราะรถไม่ได้ลดความเร็ว

ดังเลย มอเตอร์ไซค์คันหนึ่งสวนขึ้นมาในเลนซ้ายของเรา ขุนหัทธผล เข้าเลนขวา เพราะด้านซ้ายเป็นคล้ายหน้าผา รถเราวิ่งรีเข้าหาด้านสูงชันซึ่งเป็นเนิน ด้านข้างรถกระแทกกับเนินนั้น เต็มที่ ก่อนที่จะหักออกจากด้านนั้นพุ่งกลับไปทางซ้าย ชนกับเสาหลักค้ำ-ชาวตรงแนวทางโค้ง จนหลุดมาทั้งคันพร้อมกับที่รถลิ่งคว่ำ เป็นทอด ๆ ตกจากของถนนลงไปข้างทางซึ่งลิ่งลงไปมากพอควร

จุดกระเด็นออกมาคนแรกตั้งแต่รถชนกับเสาหลัก ที่เหลือลิ่งรวมกันอยู่ในรถ เรารู้สึกคล้ายกับหน้ามีดไปพบหนึ่ง ต่างนึกถึงคุณพระศรีรัตนตรัย และขอพระบารมีรัชกาลที่หกทรงช่วยคุ้มครองด้วย จนกระทั่งรถหยุด ก็พากันตาสีตาเหลือกคลานออกมามากอย่างตกใจ เม้นคลานตาม แจ็กออกมาเป็นคนสุดท้าย

เรามองหน้ากันอย่างขบขัน ก่อนที่จะซักถามถึงอาการของแต่ละคน มีชาวบ้านมามุงดูกัน เต็มพริคไปหมด

"เฮ้ย หัวอ้วแตกวะ" เสียงซิมพูดขึ้นอย่างไม่เดือดร้อนนักในคราวแรก พวกเราพากันไปดูแผล(เก่า)ซึ่งกว้าง เกือบศืบหนึ่งได้ เลือดไหลพลั๊ก ๆ ออกมาตลอดเวลา เราตกใจแต่ไม่บอกให้ซิมรู้ตัว รีบหาผ้ามัดแผลเอาไว้ก่อนเพื่อให้เลือดหยุด แม้วตั้งจุมก เขียวปี้ซึ่งเราคิดว่าอาจจะหักเหมือนเหียนเมื่อปีที่แล้ว จุดไหลหักยกไม่ขึ้น ขณะนั้นมีชาวบ้านคนหนึ่ง เสนอบริการรถสองแถวจะพาไปส่งโรงพยาบาล โอเล่ไปกับคนเจ็บแล้วรับอาสาโทรบอกพ่อยุทธ แจ็ก เม้น ไปยังสถานีตำรวจที่อยู่ไม่ไกลนัก ที่เหลือพากันภูธรซึ่งตะแคงอยู่ให้หงายขึ้นมา

พวกเราทุกคนได้รับบาดเจ็บกันทั่วหน้า จีนโน้คือขวาหายไปครึ่งหนึ่ง และแก้มขวา ละไปหน่อยหนึ่งด้วย ยุทธหัวแตก แจ็กหน้าถลอกไปซีกหนึ่ง เม้นขาบวมและแก้มซ้าย ขุนหัวบวม นอกจากนี้ก็มีแผลกันคนละ เล็กละน้อยเป็นที่ระลิก

คนขับรถนำซิมไปส่งโรงพยาบาลลวชิระ ซิมมีท่าทางอ่อนแรงลง เรื่อย ๆ อย่างเห็นได้ชัด เลือดไหลไม่ยอมหยุด หมอดูแลให้ซิม บอกว่าลิ่งถึง กระโหลก ต้องโกนหัวเย็บกันทันที .....

เมื่อพวกเราเดินทางมาถึงโรงพยาบาล .....
"จริง ๆ วะ ชาวบ้านแถวนั้นน้ำใจดีจริง ๆ จุดสาหัสช่วยพาคนเจ็บมาส่ง" ไอ้เช่อกคนหนึ่งพิมพ์เข้ามาอย่างซึ่งน้ำใจ พวกเราหลายคนก็เชื่อพอกัน พลอยซาบซึ้งไปด้วย แต่ก็หายเชื่อไปถนัด

"ใช้ซิวะ แล้วก็เรียกค่ารถ 120 บาท ทางก็ไม่ใช้ว่าไกลนัก" ผู้ซึ่งฉลาดกว่าเพราะอยู่ในเหตุการณ์ขณะที่ชาวบ้านผู้มีน้ำใจนั้น เรียกร้องเงินได้เฉลยความจริงขึ้น

"โธ่เอ๊ย" เราหลายคนปลงอนิจจัง
คืนนั้นใหญ่กับเขี้ยวเผ่าซิมอยู่ที่โรงพยาบาล ที่เหลือกลับไปพักผ่อนที่บ้านอย่างเพลียเต็มที กว่าจะนอนกันได้ก็เกือบตีสอง

งานเลี้ยงที่พ่อยุทธว่าจะพาไปก็ เป็นอันต้องงด ... น่าเสียดาย .....เช้าวันรุ่งขึ้น ซิมซึ่งมีอาการไม่ดีขึ้นตั้งแต่ต้นก็ตัดข่องน้อยแต่พอตัวหนีเอาตัวรอดจากไป ท่ามกลางความเศร้าสลดใจของเพื่อนข้างเตียง หมอและพยาบาล .....

ซิมได้ออกจากโรงพยาบาลลวชิระไปด้วยความจำเป็น เพราะได้ห้องพิเศษแล้วที่โรงพยาบาลมิชชั่น ย่อมดีกว่าห้องคนไข้สามัญที่โรงพยาบาลลวชิระเป็นแน่ (โรงพยาบาลในภูเก็ททั้ง 2 แห่ง)

ใจความสำคัญของ เรื่องก็มีอยู่เพียงเท่านี้ ใครอยากฟังต่อก็ลองถามพวกที่ไปดู สำหรับเรื่องนี้ก็มีคติสอนใจอยู่ 2 ข้อ คือ

- 1) จำไว้ว่าอย่าประมาท ความประมาทและความศีกะนอง เนื่องมาจากวัยอันร้อนแรงอาจพาความหายนะมาสู่ได้ อาศัยพระบารมีล้นเกล้ารัชกาลที่ 6 คุ้มครองจึงรอดกลับมาได้ในครั้งนี้
- 2) จะทำอะไรใด น่าจะมีการเตรียมตัว เช่นครั้งนี้ น่าจะมีการเตรียมกล้องถ่ายรูปไปด้วย พอรอดกว่าคลานกันออกมาแล้ว จะได้เข้าแถว ใครเจ็บมากนั่งแถวหน้า ใครเจ็บน้อยคุกเข่า และพวกไม่เจ็บก็ยืนหน้ารถ ถ่ายรูปเก็บไว้เป็นที่ระลึก ดีเพราะไม่มีการเตรียมตัวแท้ ๆ จึงอดได้ภาพประทับใจ

เฮ้อ! ..... น่าเสียดาย

อวสาน

อำลา - อาลัย

ถอดคำประพันธ์จากเนื้อเพลง GOOD-BYE

เกียรติคุณ ขาดประเสริฐ ประพันธ์

ขออำลาวชิราวุธสุดที่รัก
ทิ้งประจักษ์กาลเวลาพาห่างเห
เราหมายมั่นฝันสูงสุดคะเน
ฟ้า-น้ำเงินมีสิ่งเลพร้าสอนเรา
ลาเพื่อสร้างอนาคตให้สดใส
แสวงทางสร้างหลักชัยให้เทียมเขา
จิตมาดหมายคิดมึนคลายถิ่นเคยเนา
โรงเรียนเราเปรียบสุวรรณอันตระการ

1 ขอกราบลาคณาจารย์ด้วยดวงจิต
จากโรงเรียนใจเราคิดอธิษฐาน
ยึดกตัญญูตามันทุกวันวาน
อยู่ไกลไกลไม่ลืมกาลที่เคยชิน
เราอ้างว่างตั้งวิหคพลัดดอกแม่
เฝ้าเพียรแต่พุงกายให้ผกผิน
ยามจากไกลไกลมีมาน้ำตาริน
ทุกชีวันมุ่งเผชิญเดินดงดอน

2 นึกถึงคราวเราละเลยเคยไกล
นึกอาลัยกีฬาโล่ห์สโมสร
เราจะยึดปัญญาอดอาภรณ์
เป็นแนวสอนใจจงมุ่งชำนาญ
หมายสร้างตนสัมฤทธิ์ผลเยี่ยงบุรุษ
พรพิสูทธิ์ดุจ เทวาผู้กล้าหาญ
ตัดสินใจได้แคล้วคล่องว่องไวงาน
ดวงใจมอบประกอบภารล้นมงคล

3 เรายังจำความสำคัญตราเด็กนั้น
เคยเข้ากันจ่านรจน่าสับสน
โลกภายนอกทำเราเศร้ากมล
ต้องตื่นรนต่อสู้เพื่อกู้ชัย
แต่เราลูกวชิราวุธจะไม่พรั่น
วิญญาณเข้มแข็งขันไม่หวั่นไหว
จะเฝ้ารุกบุกมัดตัดทางไป
มุ่งสู่แสงแห่งอุทัยใจสราญ

4 ก่อนกล่าวคำอำลาคราสุดท้าย
ขอขมาทั้งใจกายหลายสถาน
แม้เคยผิดคิดฉลบบ้างบางประการ
ขอประทานอภัยเราเยาว์ปัญญา
บัดนี้ลีในสีหองใจนั้น
บรรจุมั่นคุณสถานการศึกษา
จะมั่นรักวชิราวุธสุดชีวา
ตราบดินฟ้าชีวิตข้าฯ ... ไม่ขอลืม ...

ลาก่อน!

นักเรียนวชิราวุธวิทยาลัยรุ่นที่ 50 ขอขอบพระคุณห้างร้าน บริษัท
และผู้ที่มิอุปการะคุณทุกท่าน ที่ได้กรุณา เอื้อ เพื่อในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ให้
สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณชวนชื่น ชัยวานิชศิริ

คุณครูจิต ฝิ่งประดิษฐ์

คุณครูอุดม รักตประจิต

คุณอมร ศิริอมรเทพ

บริษัทอินเตอร์เนชั่นเนลเอนจิเนียริง จำกัด

ร้านพธู ราชดำริอาเขต

บริษัทอมรพันธ์นคร จำกัด

คุณสนธิ ชินวรรโณ

คุณพร้อมพงศ์ พัฒนกำจร

บริษัทอากเนย์ธนกิจ จำกัด

ร้านรุ่งโรจน์คัลเลอร์แล็ป ราชวัตร

คุณอารี สารกิจปรีชา

คุณครูอรุณ และคุณอภิรมย์ แสนโกศิก

คุณปรีดี รัตนวัชรินทร์

คุณชนะ คิดชอบ

แอปป์แลนด์ คลองจั่น

ร้านตัดเสื้อกิตติภักดิ์ ราชวัตร

หมู่บ้านโอเชธิศ

คุณมยุรี ทองนิ่ม

คุณกงจักร โพธิ์พร้อม

ร้านพรนิมิต ราชวัตร

ร้านไอศกรีมลาโรส ราชวัตร

ชวนพิมพ์

ชานประหยัด พิมพ์ประทับใจ

ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 469 ถนนพระสุเมรุ ตำบลบวรนิเวศน์ กรุงเทพมหานคร
โทร. 2810541 . 2822114 นาย ชวน ศรสงคราม ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา พ.ศ.2522